

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4' (90) - ΤΕΥΧΟΣ 9 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 9^ο,
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	612
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ Τακτική Σύγκληση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου Ἀργολίδος	613
Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου	619
Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Προσφώνηση στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.	620
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιφώνηση στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.	625
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου, Θεολογική καί ἀνθρωπιστική θεώρηση τῆς οἰκογενείας	627
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, Ἄρθρον τῆς οἰκογενείας στή σύγχρονη ἐποχή	638
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι τοῦ 2012 - 2013	648
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ	
Τοῦ Γεωργίου Μποτῆ, Περί τῆς δασικῆς καί ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν	649
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	652
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	683
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	693
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	701

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ὀκτωβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὰ πεπραγμένα καί τίς εἰσηγήσεις τῆς Τακτικῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (15 ἕως καί 18 Ὀκτωβρίου 2013).

Θά διαβάσετε τή διαδικασία ἐκλογῆς καί τό Βιογραφικό τοῦ Νέου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου. Ἐπίσης θά βρεῖτε τήν Προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τήν Ἀντιφώνηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καί τίς εἰσηγήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου καί Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου. Στό ἐπόμενο τεῦχος θά δημοσιεύσουμε τίς εἰσηγήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καί Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

Στά Συνοδικά Ἀνάλεκτα δημοσιεύουμε τίς ἐγκριθεῖσες Ἱερές Ἀκολουθίες ἀπό τή Συνοδική Ἐπιτροπή Ποιμαντικοῦ Ἔργου καί Θείας Λατρείας.

Στήν ἐνότητα τῶν Γνωμοδοτήσεων θά διαβάσετε τή Γνωμοδότηση τοῦ Δικηγόρου κ. Γεωργίου Μποτῆ, Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱεραῆς Μονῆς Πεντέλης, μέ θέμα: «Περί τῆς δασικῆς καί ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν».

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τὰ ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τίς συνήθεις εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων - Διαχριστιανικῶν.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Τακτική Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου Ἀργολίδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 15.10.2013

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 15 Ὀκτωβρίου 2013, σέ πρώτη τακτική Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

Περί τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιά τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου, Κίτρους καί Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου, Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου καί Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἠτιολογημένα.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπή Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεο καί Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρα.

Στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς.

Στὴν εἰσηγητική του ὁμιλία ὁ Μακαριώτατος ἐπικεντρώθηκε σέ τρεῖς θεματικές ἐνότητες. Ἀρχικά ἀναφέρθηκε στήν θεματολογία τοῦ Προγράμματος τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱεραρχίας. Κατόπιν, ἐπιγραμματικά κατέθεσε τίς σκέψεις του ὡς πρὸς

τίς ἐσωτερικές δομές τῆς Ἐκκλησίας μας. Τέλος ἀναφέρθηκε στήν κρίση πού μαστίζει τὴν κοινωνία μας. Ἀποσπασματικά στήν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος εἶπε:

«Μέσα στὴν πολυμορφία τῆς κρίσεως, ἡ κοινωνία μας δοκιμάζεται ἀπὸ τὴν φτώχεια, τὴν κοινωνική ἀδικία, ἐθνικές προκλήσεις, ἀπειλές ἐθνικοῦ διχασμοῦ καί ἐκδηλώσεις μισαλλοδοξίας. Κυριαρχεῖ ἡ ἐξυπηρέτηση τοῦ κέρδους καί τοῦ ἰδίου ὀφέλους, πού καθηλώνουν τὸν ἄνθρωπο σέ προκρούστεια «οἰκονομικά» σχήματα. Σήμερα περισσότερο ἀπὸ ποτέ, ὁ ἄνθρωπος λογίζεται ὡς μονάδα πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ὅπως διείδε σοφά ἕνας σημαντικός θεολόγος, ὁ Olivier Clément, «ἡ Δύση θέτει τὴν ἀνθρωπότητα μπροστά στά ἔσχατα προβλήματα. Ὁ ἄνθρωπος, σήμερα, γίνεται ὅλος ἕνα πρόβλημα». Ὁ τεχνολογικός εὐδαιμονισμός τοῦ πολιτισμοῦ μας ἔχει ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴν πνευματική ὀλοκλήρωση. Οἱ πνευματικές φωνές στὸν τόπο μας μοιάζουν νά ἔχουν σιγήσει. Οἱ νέοι μας μεταναστεύουν. Οἱ πολίτες ἔχουν κυριευθεῖ ἀπὸ ἀπογοήτευση καί τυφλή ὀργή κατὰ πάντων, ἐνῶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων διαξιφίζονται ὑπερμυνόμενοι τίς ἀπόψεις τους μέ κύριο μέλημα τὴ διατήρηση τῆς ἐξουσίας.

Ἡ οἰκογένεια διαλύεται, ἐνῶ συγχρόνως αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἡ ἔλλειψη ἀνθρωπιᾶς καί ἀλληλεγγύης, πού χαρακτηρίζει τὴ σύγχρονη κοινωνία, ὑποδαυλίζει τὴν εὐκολία μέ τὴν ὁποία καταλήγει κάποιος στήν ἀπόφαση νά ἀφαιρέσει τὴ ζωὴ του. Δέν γίνεται ὁμως νά μᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ διαχρονικά τὸ πιὸ ἐγγυημένο καί ἀσφαλέστερο κοινωνικό πλαίσιο γιά τὴν ὀρθὴ διαπαιδαγώγηση καί τὴν ἐν Χριστῷ ἀγωγή τῶν νέων μελῶν τῆς κοινωνίας μας. Ἡ οἰκογένεια διαπλάθει τίς παιδικές ψυχές καί προετοιμάζει τοὺς πολιτικούς, τοὺς καθηγητές, τοὺς καλλιτέχνες, τοὺς κληρικούς, τοὺς ἡγέτες τοῦ τόπου μας. Ἐχου-

με χρέος νά τήν κρατήσουμε ένωμένη καί ισχυρή. Ἡ χριστιανική οἰκογένεια διαφυλάσσει ἀπό τό μῖσος, διδάσκει τήν ἀγάπη, διαμορφώνει ὀλοκληρωμένους ἀνθρώπους, ἀνορθώνει τίς συνειδήσεις, ἀνασταίνει πνευματικά τέκνα, συγκροτεῖ πρόσωπα ἐλεύθερα καί ὄχι προσωπεῖα πάσης χρήσεως.

Ἡ σημερινή κατάσταση μᾶς βρίσκει σέ ἕνα ταραγμένο καί συνεχῶς μεταβαλλόμενο κόσμο. Χάρις στή σύγχρονη τεχνολογική ἐπανάσταση, ἡ χρήση τῶν λεγομένων κοινωνικῶν δικτύων μπορεῖ νά μεταφέρει κάθε πληροφορία σέ χρόνο ἐκπληκτικά γρήγορο. Ἡ ἐξέγερση τῆς Αἰγύπτου χρειάστηκε μόλις μίαν ἐβδομάδα διαδικτυακῆς κινητοποιήσεως γιά νά συγκεντρωθοῦν ἑκατομμύρια νέοι στήν πλατεῖα Ταχρίρ. Τά ἀποτελέσματα τά βλέπουμε ἀκόμη.

Στή χώρα μας παρατηρεῖται μιά βίαιη ἀναδιανομή κεφαλαίων σέ νέα χέρια. Εἴτε ὡς θεατές, εἴτε ὡς μέρος τῶν ἀλλαγῶν αὐτῶν, παρατηροῦμε τίς ἐξελίξεις. Ὅλοι μας, καί προσωπικά ἡ ἐλαχιστότης μου, ἔχουμε μερίδιο εὐθύνης γιά ὅσα βιώνουμε τά τελευταῖα ἔτη. Πρῶτος ἐγώ ἀναγνωρίζω τή δυσκολία παρακολούθησης τῶν παγκοσμίων ἀλλαγῶν. Εἶναι πρόδηλο ὅμως τό βαθύ ἐνδιαφέρον καί ἡ ἀγωνία ὄλων μας. Προσεύχομαι μέ ὅλη μου τήν ψυχή νά φωτίσει ὁ Θεός αὐτούς πού ἀσκοῦν ἐξουσία, ὥστε νά σκεφτοῦν φιλανθρωπῶς. Ἀπαιτεῖται εἰδικά νά συνειδητοποιήσουμε πῶς ὅσα τραγικά διαδραματίζονται στήν κοντινή μας Συρία δέν μποροῦν νά μᾶς ἀφήνουν ἀδιάφορους.

Πρέπει νά καταστῆ σαφές πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι δέν εἶναι δυνατόν οἱ θρησκείες νά χρησιμοποιοῦνται ὡς ἰδεολογικό πρόσχημα πρὸς ἐξυπηρέτηση πολεμικῶν συγκρούσεων καί ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων.

Ἡ σύγχρονη πραγματικότητα ἐπιτάσσει νά διατηρήσουμε πάνω ἀπ' ὅλα τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα, τόν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος γενικότερα. Ἐπιτρέψτε μου ἐπ' αὐτοῦ νά προσθέσω κι ἕναν ἀκόμη προβληματισμό. Πολλοί ἐπιχειροῦν νά ταυτίσουν τήν Ἐκκλησία μέ μέρος τοῦ κοινωνικοῦ καί πολιτικοῦ συστήματος. Νά μᾶς παρουσιάσουν σάν συνδιαχειριστές κοσμικῆς ἐξουσίας. Δέν ὑπάρχει τίποτα πιό ἐπικίνδυνο ἀπό αὐτό. Ἡ Ἐκκλησία, παρ' ὅτι συνιστᾶ σάρκα ἀπό τή σάρκα τοῦ τόπου μας καί ἔχει συνδεθεῖ ἀδιαχώριστα μέ τήν ἱστορική του πορεία, οὔτε ταυτίζεται μέ κόμματα οὔτε ἀντλεῖ τήν ὑπαρξή της ἀπό τήν Πολιτεία. Ἐντάσσεται φυσιολογικά σέ ἕνα εὐνομούμενο κράτος, σεβομένη τούς νόμους πού διέπουν τό δημοκρατικό πολίτευμα. Κάθε ἄλλη προσέγγιση ὑπαγορεύεται ἀπό κοσμικά κριτήρια. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι γιά μᾶς «ἐχθές καί σήμερον ὁ αὐτός, καί εἰς τούς αἰῶνας» (Ἐβρ. 13, 8). Οὔτε συναποτελοῦμε μέρος τοῦ συστήματος, οὔτε ἀντιπροσωπεύουμε κάποιο συστημικό μόρφωμα. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πνευματική ἀποστολή νά ὀδηγῆ τά μέλη της πρὸς τή σωτηρία καί νά εὐαγγελίζεται «Χριστόν, καί τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 2, 2). Ἀγαπᾶ, συγχωρεῖ,

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος κηρύσσει τήν ἐναρξή τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱεραρχίας (15.10.2013).

ἐλέγχει, βοηθεῖ, στηρίζει, καί πάνω ἀπ ὅλα δίνει καί τή ζωή της ἀκόμη γιά τήν ἱστορική συνέχιση αὐτοῦ τοῦ τόπου. Αἰσθάνεται τό χρέος νά ἐνισχύσει τήν συνοχή καί τήν ἐνότητα τοῦ λαοῦ, πού ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιά τό μέλλον, καί ὕστερα νά καλύψει, στό μέτρο τῶν δυνάμεών της, τίς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι καλύπτονται πολλές ἀνάγκες, ἀλλά κύριο ἔργο της εἶναι νά στηρίξει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί νά ἐνισχύσει τήν πίστη ὅτι μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ μπορούμε νά ὑπερνηκήσουμε κάθε δυσκολία καί κρίση».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντεφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτῶν Ἱεραρχῶν.

Στήν συνέχεια ἄρχισε συζήτηση ἐπί τῆς Προσφωνήσεως - Εἰσηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κατά τήν ὁποία ὁμίλησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ, Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Ὑδρας κ. Ἐφραίμ, Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Φλωρίνης κ. Θεόκλητος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρας, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος, Λαγκαδά κ. Ἰωάννης, Παροναξίας κ. Καλλίνικος, Μονεμβασίας κ. Εὐστάθιος καί Ἱερισσοῦ κ. Θεόκλητος.

Κατόπιν ἔγινε ἐνημέρωση τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας γιά τά πεπραγμένα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς παρελθούσης Συνοδικῆς Περιόδου (Αὐγουστος 2012 ἕως Σεπτέμβριος 2013) καί ἀκολούθησε συζήτηση.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 16.10.2013

Συνήλθε τήν Τετάρτη, 16 Ὀκτωβρίου 2013, στή δεύτερη Τακτική Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μεγάρων καί Σαλαμίνας κ. Βαρθολομαίου, Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου, Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνος, Κίτρους καί Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου καί Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, οἱ ὁποῖοι ἀπουσίασαν αἰτιολογημένα.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθησε ἡ ἐπεξεργασία τοῦ κεντρικοῦ θέματος τῆς Τακτικῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέ τόν γενικό τίτλο: «Ὁ Θεσμός τῆς Οἰκογενείας». Πρῶτος ἀνέγνωσε τήν εἰσηγήση του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας, μέ θέμα: «*Θεολογική καί ἀνθρωπολογική θεώρησις τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας*». Ὁ Σεβασμιώτατος μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε:

«1. Ἡ οἰκογένεια συνδέεται μέ τόν γάμο ἀπό τόν ὁποῖο προέρχεται. Ὁ γάμος ἐδημιουργήθη «ἀπ' ἀρχῆς» (Ματθ. 19, 4) ἀπό τόν Θεόν στόν Παράδεισο. Ἄν δέν ἀμάρταναν οἱ πρωτόπλαστοι, θά ἐπολλαπλασιάζοντο κατ' ἄλλον τρόπο.

2. Ἡ πώση τῶν πρωτοπλάστων ἔφερε διαταραχή στή σχέση τους, χάθηκε τό μεταξύ τους ἀρμονικό καί ἀρχίζουν δράματα στήν οἰκογένεια τῶν ἀνθρώπων· ὁ ἄνδρας γίνεται ἐξουσιαστής («βαάλ») τῆς γυναίκας. Ἡ μονογαμία γίνεται πολυγαμία, ἡ ὁποία φέρει δύο συστήματα, τό ἀνδροκρατικό (ὁ ἄνδρας παίρνει πολλές γυναῖκες) καί τό γυναικοκρατικό (ἡ γυναίκα παίρνει πολλούς ἄνδρες).

3. Ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀνεβάζει ἀπό τήν πώση αὐτή, τήν σχέση τοῦ ἀνδρογύνου μέ τήν ὑψηλή της διδασκαλία:

Θεσπίζεται κάποια ἱερή τελετή κατά τήν σύναψη τοῦ Γάμου (Ἱεζ. 16, 8.59 ἔξ., Μαλαχ. 2, 14, Παροιμ. 2, 17).

Ἀνυψώνει τή θέση τῆς γυναίκας ἀπό τήν ταπεινή καί δουλική κατάστασή της (Παροιμ. 31, 10-12).

Μέ τήν εἰκόνα τοῦ γάμου ἐκφράζεται ἡ στενή σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν λαό του (Προφήτης Ὡσηέ).

Τό χωρίον τοῦ Μαλαχία 2, 14.15, θέτει ὡς σκοπό τοῦ γάμου τήν ἀγάπη τῶν συζύγων, τήν κοινωνία τοῦ βίου τους, τήν συντροφικότητα καί τήν

άλληλοσυμπλήρωση, αντίθετα προς τούς συγχρόνους του Προφήτου Ἰσραηλίτας, πού ἔθεταν τήν τεκνογονία ὡς μοναδικό σκοπό τοῦ γάμου. Ἔτσι ἐγκατέλειπαν τήν γυναίκα τους μετά τήν ἀπόκτηση τέκνων. Ὅμως τό χριστιανικό ἀνδρόγυνο δέν πρέπει μέ ἐλαφρά τήν συνείδηση νά ἀποσυνδέει τήν τεκνογονία ἀπό τόν γάμο.

4. Γενικά, ἡ βασική ἀρχή πού πρέπει νά ρυθμίζει τήν σχέση ἀνδρός καί γυναικός εἶναι αὐτή. Ἡ γαμική σχέση τοῦ ἀνδρα καί τῆς γυναίκας μόνο μέ τό μυστήριο τοῦ γάμου εἶναι εὐλογημένη, ἐνῶ ἔξω ἀπό αὐτό συνιστᾶ ἁμαρτία, ἡ ὁποία κωλύει ἀπό τήν κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Πρός τήν ἀρχήν αὐτήν ἀντίθετοι εἶναι:

Οἱ προγαμιαῖες σχέσεις τῶν νέων, ὁ πολιτικός γάμος καί οἱ ἐλεύθερες συμβιώσεις μεταξύ ὀρθόδοξων καί ἀλλοθρήσκων.

5. Διά τό ὑπάρχον οἰκονομικό πρόβλημα, τό ὁποῖο φέρει ταραχή καί διενέξεις στήν σημερινή οἰκογένεια, ἡ Ἐκκλησία πέραν τῆς ἀπαραιτήτου φιλανθρωπικῆς βοήθειας διά τῆς παροχῆς τροφίμων καί χρημάτων στους ἔχοντες ἀνάγκη, φροντίζει νά τονώσει τήν ψυχή τοῦ λαοῦ της μέ τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα στόν Θεό».

Στή συνέχεια ἀνέγνωσε τήν εἰσήγησή του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, μέ θέμα: «Ὁ ρόλος τῆς οἰκογενείας στή σύγχρονη ἐποχή». Ὁ Σεβασμιώτατος στήν εἰσηγήσή του τόνισε:

«1. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τόν βασικότερο βιοκοινωνικό θεσμό, ὁ ὁποῖος ἐπηρεάζεται ἀπό τό κοινωνικό γίνεσθαι καί μέ τή σειρά του τό ἐπηρεάζει.

2. Ἡ «ἐποχή» μας, ὡς τό συγκεκριμένο ἱστορικό πλαίσιο, στό ὁποῖο ζεῖ ἡ οἰκογένεια, ἔχει τά ἑξῆς βασικά χαρακτηριστικά:

Ἡ ὑλιστική ἰδεολογία, πού ὀνομάζεται «ἀγορά» εἶναι ἡ νέα θεότης, ἡ ὁποία φαίνεται νά προδίδει τόν λάτρη της ἄνθρωπο.

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δέν ἀντιμετωπίζεται ὡς ξεχωριστό καί ἀνεπανάληπτο πρόσωπο, ἀλλ' ὡς μέλος μιᾶς ἀνώνυμης μάζας. Ἡ μᾶζα παράγει εὐχρηστους, ἀλλά «μικρούς» ἀνθρώπους.

Ἡ μεγάλη τεχνολογική ἀνάπτυξη καί ἐπιστημονική πρόοδος καί ταυτόχρονα ἡ παραθεώρηση, μέχρι σημείου περιφρονήσεως, τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν καί θεσμῶν.

3. Ἡ οἰκογένεια (οἶκος+γένος) δέν μένει ἀναλλοίωτη στό χρόνο. Ἔλαβε πολλές μορφές στό παρελθόν καί τό παρόν. Γνωρίστηκε ὡς ἐκτεταμένη, πολυγαμική, ἐνῶ ἐσχάτως ἐμφανίζεται ὡς πυρηνική ἢ συζυγική, μονογονεϊκή, ἀνασυγκροτημένη, χωλή καί ἀντ' αὐτῆς προτιμῶνται ἀπό ἀρκετούς οἱ ἐλεύθερες διαφόρων τύπων συμβιώσεις.

Στήν ἐποχή μας δύσκολα ἀποφασίζουν οἱ ἄνθρωποι τό γάμο, λόγω τοῦ ὑλιστικοῦ τρόπου ζωῆς, ἀλλά καί γιά ἀντικειμενικές δυσκολίες, ἐνῶ ἐπιστρατεύονται καί ἄλλοι δευτερεύοντες λόγοι. Εὐκόλα, ὅμως, προχωροῦν στό διαζύγιο. Ὡστόσο, εὐτυχῶς, δέν εἶναι λίγοι καί ὅσοι προχωροῦν σέ γάμο κοινωνία, μέ ὠριμότητα, πίστη καί ἀγωνιστική διάθεση. Δέν πρέπει νά ἀποσιωποῦνται καί ἡ συρρίκνωση τῆς οἰκογενείας καί τό ἔντονο δημογραφικό πρόβλημα, τό ὁποῖο ὀφείλεται σέ ἀντικειμενικές δυσκολίες, ἀλλά καί στήν ἔκλυση τῶν ἠθῶν καί στήν προώθηση ζωῆς χωρίς παιδιά καί προτείνεται ἡ ἀναβολή τοῦ γάμου καί ἡ ἔκτρωση, γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπό μιᾶ ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη.

4. Ἡ ποιμαντική φροντίδα τῆς οἰκογενείας θεωρεῖται αὐτονόητη ἐκκλησιαστική διακονία, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖται σέ Συνοδικό, Μητροπολιτικό καί Ἐνοριακό ἐπίπεδο καί ἀγκαλιάζει τίς πνευματικές ἀλλά καί ὑλικές ἀνάγκες της (Σχολές προετοιμασίας τῶν ὑποψηφίων γιά γάμο, Σχολές Γονέων, Συμβουλευτικοί Σταθμοί, Κέντρα Στηριξέως Οἰκογενείας, Βιωματικές ὁμάδες, Συνέδρια, ὁμιλίες, ραδιοφωνικές καί τηλεοπτικές ἐκπομπές, νεανικές συναντήσεις καί συντροφίες, Κατασκηνώσεις, προσωπική συμβουλευτική καί στό ἰ. Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως, στήριξη πολυτέκνων, ἀγάμων μητέρων καί παντός εἴδους ὑλικά βοηθήματα), ἐνῶ ἀπαιτεῖται περισσότερη ἄσκηση καί προσευχή καί φυσικά ἐντονότερη προσπάθεια σέ ὅλους τούς τομεῖς καί κυρίως στήν κατάρτιση στελεχῶν πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνση».

Ἀκολούθησε διάλογος ἐπὶ τῶν δύο Εἰσηγήσεων καί τοποθετήθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμος, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ, Λαγκαδά κ. Ἰωάννης καί Ἡλείας κ. Γερμανός.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οι εργασίες της Ι.Σ.Ι. της 17.10.2013

Συνήλθε την Πέμπτη, 17 Ὀκτωβρίου 2013, στη δεύτερη Τακτική Συνεδρία ή Ἱερά Σύνοδος της Ἱεραρχίας της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, Ἰωαννῶν κ. Θεοκλήτου, Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου, Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνος, Κίτρους καί Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου καί Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν αἰτιολογημένα.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθησε ἡ ἐπεξεργασία τοῦ κεντρικοῦ θέματος τῆς Τακτικῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέ τόν γενικό τίτλο: «Ὁ Θεσμός τῆς Οἰκογενείας». Πρῶτος ἀνέγνωσε τήν εἰσήγηση του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, μέ θέμα: «Θεολογικά καί κοινωνικά ἀλλοιώσεις εἰς τόν οἰκογενειακόν θεσμόν». Ἡ εἰσήγηση χωριζόταν σέ δύο μέρη. Στό πρῶτο μέρος ἀναπτύχθηκε ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία, δηλαδή τήν οἰκογένεια, πῶς οἱ Πατέρες ἐρμηνεύουν τήν φρά-

ση «κατ' οἶκον Ἐκκλησία» καί τί λέγουν οἱ σύγχρονοι θεολόγοι γιά τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας.

Στό δεύτερο μέρος παρουσιάσθηκαν οἱ θεολογικές καί κοινωνικές ἀποκλίσεις τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας. Πρόκειται γιά τήν ἐλεύθερη συμβίωση, τόν πολιτικό γάμο, τήν ὁμοφυλοφιλική οἰκογένεια, τή μὴ σωστή ἀξιολόγηση τῆς βαρύτητας τῆς κατὰ Χριστόν συζυγίας, τή διάλυση τῆς ἱερατικῆς οἰκογένειας, τά εἰκονικά διαζύγια, τίς μονογονεϊκές οἰκογένειες.

Στή συνέχεια ἀνέγνωσε τήν εἰσήγησή του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, μέ θέμα: «Ἐκτροπές τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ στή σημερινή πραγματικότητα - νομικές, ἠθικές καί κοινωνικές προεκτάσεις».

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν εἰσήγησή του τόνισε ὅτι σύγχρονα σχήματα ὀργάνωσης τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων - ἐναλλακτικές μορφές οἰκογένειας, κατὰ τήν Κοινωνία τῆς σύγχρονης οἰκογένειας γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν θεολογία τῆς περί γάμου καί οἰκογένειας συνιστοῦν «ἐκτροπές» τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ, ὅπως αὐτός διαμορφώθηκε καί λειτούργησε ἐπί αἰῶνες στή ζωή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Ὁ γάμος καί ἡ οἰκογένεια, γεγονός κατ' ἐξοχήν ἐκκλησιαστικόν καί κοινωνικός θεσμός θεμελιώδους σημασίας γίνεται, ὅλο καί περισσότερο, ἀτομική ὑπόθεση πού ἐντάσσεται στή σφαιρα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Φαινόμενα - «έκτροπές», εξαιρετικά επίκαιρα και για την ελληνική πραγματικότητα, είναι ο πολιτικός γάμος, η μονογονεϊκή οικογένεια, η ελεύθερη συμβίωση και ο λεγόμενος γάμος τών όμοφυλοφίλων.

Τελικά υπεγράμμισε ότι η βαθύτερη αιτία αυτών τών «έκτροπών» είναι η προϊούσα αποχριστιανοποίηση τών συγχρόνων κοινωνιών παρά τό πλούσιο χριστιανικό παρελθόν τους.

Ακολούθησε διάλογος επί τών δύο Εισηγήσεων και τοποθετήθηκαν οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σύρου κ. Δωρόθεος, Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, Ναυπάκτου κ. Γερόθεος, Μονεμβασίας κ. Ευσάθιος, Λαρίσης κ. Γγνάτιος, Μεσογαίας κ. Νικόλαος, Δράμας κ. Παῦλος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Ήλείας κ. Γερμανός, Πειραιῶς κ. Σεραφεΐμ, Άλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, Βεροίας κ. Παντελεήμων, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Αἰτωλίας κ. Κοσμάς, Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Σερρών κ. Θεολόγος, Λαγκαδά κ. Γωάννης, Κερκύρας κ. Νεκτάριος, Δημητριάδος κ. Γγνάτιος, Καλαβρύτων κ. Άμβρόσιος, Παροναξίας κ. Καλλίνικος, Φλωρίνης κ. Θεόκλητος και Γόρτυνος κ. Γερεμίας.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Οί ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 18.10.2013

Συνῆλθε τήν Παρασκευή, 18 Ὀκτωβρίου 2013, σέ τέταρτη τακτική Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Γερονύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν και διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μεγάρων και Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, Γωαννῶν κ. Θεοκλήτου και Κίτρους και Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου, οἱ ὁποῖοι ἀπουσίασαν ἠτιολογημένα.

Στή συνέχεια ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, ἔγινε ἡ ψηφοφορία γιά τήν ἐγγραφή τῶν ὑποψηφίων στόν Κατάλογο «Τῶν πρῶς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων».

Κατόπιν ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περί τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἱδρας Ἀργολίδος. Ἐπί ψηφισάντων 78, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 69 ψήφους και ἡ πρόταση διά καταστάσεως 9 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος δι' ἐκλογῆς. Γιά τήν κατάριση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 78 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Ἀντωνόπουλος ψήφους 55.

2) Ἐπίσκοπος Ἐπιδαύρου Καλλίνικος ψήφους 45.

3) Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Γιακουμάκης ψήφους 9.

Εὔρέθη και 1 ἄκυρη ψήφος.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, και γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Ἀργολίδος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Ἀντωνόπουλος, μέ 55 ψήφους, ἐπί συνόλου 78 ψηφισάντων, ἐνώ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐπιδαύρου κ. Καλλίνικος ἔλαβε 22 και εὔρέθη 1 λευκή ψήφος.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν Ψηφοφοριῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέχισε τίς ἐργασίες τῆς, κατά τήν Ἡμερησία Διάταξη και ἀσχολήθηκε μέ τήν ψήφιση Κανονισμῶν και περάτωσε τίς Ἐργασίες Τῆς.

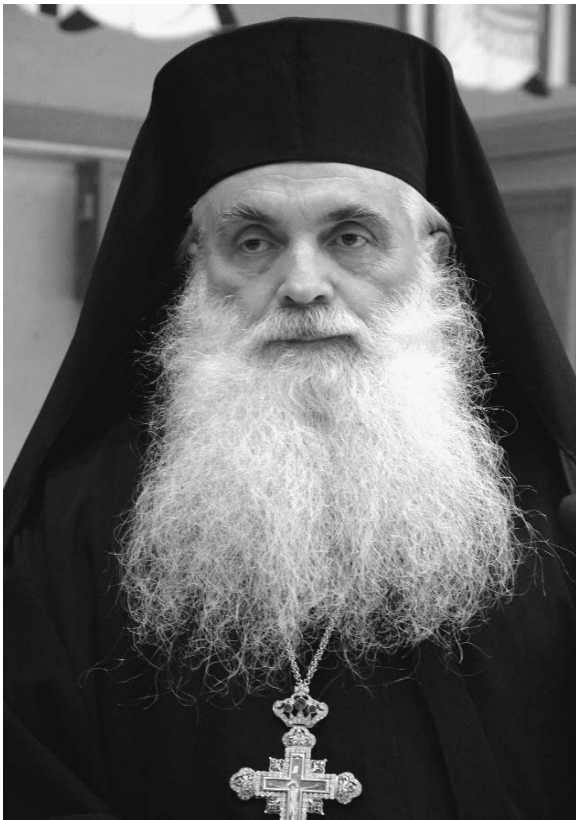
Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου.

Ἐπειτα και κατά τήν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη, ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος, ἔδωσε τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Γερονύμου, ἐπί παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν και λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου ἐτελέσθη τήν Κυριακή 20 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος, γεννήθηκε τό 1952 στό Μαρούσι. Εἶναι πτυχιούχος τῆς Ἀνωτέρας Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετά τή στρατιωτική του θητεία ἐκάφη μοναχός καί χειροτονήθηκε διάκονος στήν Κέρκυρα τό 1976 ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κερκύρας καί Παξῶν Πολύκαρπο. Τό 1977 ἐγκαταβίωσε στήν Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως Σωτήρος Σαγματᾶ. Τό 1983 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας καί νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Διακόνησε στήν Ἱερά Μητρόπολη Θηβῶν καί Λεβαδείας ὡς ἱεροκήρυκας καί ὑπεύθυνος τοῦ τομέως Νεότητος. Τό 1991 μετά τήν παραίτηση γιά λόγους ἀσθενείας τοῦ μακαριστοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμ. Νικοδήμου Μπανταλούκα ἐξελέγη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σαγματᾶ. Συνέγραψε πλῆθος βιβλίων ποιμαντικοῦ περιεχομένου. Μητροπολίτης Ἀργολίδος ἐξελέγη τήν 18.10.2013 ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Προσφώνηση στην Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 15.10.2013

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

Σεβασμιότατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ δελφοί,

Θά ἤθελα πρωτίστως νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τόν Θεό γι' αὐτή τήν εὐκαιρία συναντήσεως μεθ' ὑμῶν, τῶν ἀδελφῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σέ αὐτόν τόν χώρο, ὅπου συγκροτεῖται ὁ ἱερός συνοδικός θεσμός. «*Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν*» (Ματθ. 18, 20). Μόνοι μας, μεμονωμένα, δέν μπορούμε νά πράξουμε τίποτε οὐσιαστικό, χωρὶς τήν παρουσία καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Τό συνοδικό ἔργο ἀποτελεῖ ἀκριβῶς καρπό συνεργίας. Σέ αὐτή τήν προοπτική δέν ἔχουμε τόσο νά κάνουμε μέ ἀριθμούς ἢ νά ἐξετάσουμε ἀναλυτικά πόσοι συνεισέφεραν καί πόσα προσέφερε ὁ καθένας. Αὐτό στό ὁποῖο προσβλέπουμε, σέ τέτοιους δύσκολους καιρούς, εἶναι τό περίσσειμα τῆς καρδιάς πού μπορεῖ νά ἄρει τόν βαρῦ ζυγὸ πού πιέζει τήν ψυχή.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται ἐν μέσῳ καί πάλι ποικίλων κοινωνικῶν προβλημάτων, σέ μίαν ἱστορική καμπή κρισίμων ἀνακατατάξεων, κατά τήν ὁποία καλούμαστε νά ὑπερβοῦμε σύνθετα προσκόμματα καί σοβαρές παθολογίες καί στρεβλώσεις. Καταθέτουμε τήν κοινή μας ἀγωνία γιά τό μέλλον καί ἀναλογιζόμαστε τίς εὐθύνες μας καί τίς δυνατότητες ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς μας σέ στιγμές φθορᾶς καί εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὑποτιμήσεως τοῦ ἱεροῦ καί ἀπαξίωσης οὐσιωδῶν τοῦ κοινοῦ μας βίου.

Μέσα στήν πολυμορφία τῆς κρίσεως, ἡ κοινωνία μας δοκιμάζεται ἀπό τήν φτώχεια, τήν κοινωνική ἀδικία, ἔθνικες προκλήσεις, ἀπειλές ἐθνικοῦ διχασμοῦ καί ἐκδηλώσεις μισαλλοδοξίας. Κυριαρχεῖ ἢ ἐξυπηρέτηση τοῦ κέρδους καί τοῦ ἰδίου ὀφέλους,

πού καθηλώνουν τόν ἄνθρωπο σέ προκρούστεια «οἰκονομικά» σχήματα.

Σήμερα περισσότερο ἀπό ποτέ, ὁ ἄνθρωπος λογίζεται ὡς μονάδα πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ὅπως διεΐδε σοφά ἕνας σημαντικός θεολόγος, ὁ Olivier Clément, «ἡ Δύση θέτει τήν ἀνθρωπότητα μπροστά στά ἔσχατα προβλήματα. Ὁ ἄνθρωπος, σήμερα, γίνεται ὄλος ἕνα πρόβλημα». Ὁ τεχνολογικός εὐδαιμονισμός τοῦ πολιτισμοῦ μας ἔχει ἀποκοπεῖ ἀπό τήν πνευματική ὁλοκλήρωση. Οἱ πνευματικές φωνές στόν τόπο μας μοιάζουν νά ἔχουν σιγήσει. Οἱ νέοι μας μεταναστεύουν. Οἱ πολίτες ἔχουν κυριευθεῖ ἀπό ἀπογοήτευση καί τυφλή ὀργή κατά πάντων, ἐνῶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων διαξιφίζονται ὑπεραμυνόμενοι τίς ἀπόψεις τους μέ κύριο μέλημα τή διατήρηση τῆς ἐξουσίας.

Ἡ οἰκογένεια διαλύεται, ἐνῶ συγχρόνως αὐξάνει ὁ ἀριθμός τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἡ ἔλλειψη ἀνθρωπιᾶς καί ἀλληλεγγύης, πού χαρακτηρίζει τή σύγχρονη κοινωνία, ὑποδαυλίζει τήν εὐκολία μέ τήν ὁποία καταλήγει κάποιος στήν ἀπόφαση νά ἀφαιρέσει τή ζωή του. Δέν γίνεται ὁμως νά μᾶς διαφεύγει τό γεγονός ὅτι ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ διαχρονικά τό πιό ἐγγυημένο καί ἀσφαλέστερο κοινωνικό πλαίσιο γιά τήν ὀρθή διαπαιδαγώγηση καί τήν ἐν Χριστῷ ἀγωγή τῶν νέων μελῶν τῆς κοινωνίας μας. Ἡ οἰκογένεια διαπλάθει τίς παιδικές ψυχές καί προετοιμάζει τοὺς πολιτικούς, τοὺς καθηγητές, τοὺς καλλιτέχνες, τοὺς κληρικούς, τοὺς ἡγέτες τοῦ τόπου μας. Ἔχουμε χρέος νά τήν κρατήσουμε ἐνωμένη καί ἰσχυρή. Ἡ χριστιανική οἰκογένεια διαφυλάσσει ἀπό τό μῖσος, διδάσκει τήν ἀγάπη, διαμορφώνει ὁλοκληρωμένους ἀνθρώπους, ἀνορθώνει τίς συνειδήσεις, ἀνασταίνει πνευματικά τέκνα, συγκροτεῖ πρόσωπα ἐλεύθερα καί ὄχι προσωπεῖα πάσης χρήσεως.

Αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἐπελέγη ἀπὸ τὴν παρελθοῦσα Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τὸ κύριο θέμα πού θά μᾶς ἀπασχολήσει τίς ἡμέρες αὐτές, ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας. Θά τὸ πραγματευθοῦν διεξοδικῶς τέσσερις Σεβασμώτατοι ἀδελφοί, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὸν κόπο στὸν ὁποῖον ὑπεβλήθησαν. Τὸ ἀντικείμενο διαορίσθηκε σὲ τέσσερις θεματικές ἐνότητες:

Ἵ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας ἔχει ἀναλάβει νὰ εἰσηγηθεῖ μέ τίτλο: «Θεολογική καὶ ἀνθρωπολογική θεώρησης τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας».

Ἵ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος θά ἀναπτύξει τὸ ζήτημα: «Ὁ ρόλος τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν».

Ἵ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλωπίας κ. Ἰωήλ θά ἀναλύσει τὴν παράμετρο: «Θεολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀλλοιώσεις εἰς τὸν οἰκογενειακὸν θεσμόν».

Καὶ τέλος, τὸν κύκλο τῶν εἰσηγήσεων θά ὁλοκληρώσει ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν, παρουσιάζοντας τὸ θέμα: «Ἐκτροπαὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα - νομικαὶ, ἠθικαὶ καὶ κοινωνικαὶ προεκτάσεις».

Ἀποτελεῖ κοινὸ τόπο ἡ διαπίστωση ὅτι στίς μέρες μας ὁ οἰκογενειακὸς θεσμὸς δοκιμάζεται δεινῶς καὶ πλήττεται ἀπὸ πολλὰς ἐκπτώσεις καὶ στρεβλώσεις. Κάθε ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν ὑγιή πορεία τῆς οἰκογενείας ὀδηγεῖ σὲ ποικίλες παρατηρούμενες ἀλλοιώσεις. Βεβαίως, ὁ κίνδυνος νὰ ἐκπέσει ἡ οἰκογενειακὴ συμβίωση σὲ γυμνὴ σύμβαση ὑπῆρχε καὶ σὲ παλαιότερες ἐποχές. Σήμερα ὅμως, ὅλοι ἀναφέρονται στὰ δικαιώματά τους καὶ λησμονοῦν τίς ὑποχρεώσεις τους. Ἡ ἴδια ἡ ἔννοια τοῦ φύλου ἤδη θεωρεῖται μεταβλητὴ καὶ ἐπαμφοτερίζουσα. Ἡ ἱκανότητα νὰ διακρίνει κανεὶς τὴν ἱερότητα τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύλων στὸν σύγχρονον κόσμον μοιάζει νὰ χάνεται βαθμῶν.

Γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας, βεβαίως, ὁ γάμος δὲν ἐγκαθιδρύει μόνον μιὰ κοινὴ πορεία πρὸς τὴν θέωση· ἐγγυᾶται, μέ τὴν ἀπόκτηση τέκνων, καὶ τὴν βιολογικὴ καὶ πνευματικὴ διαίωσις τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Καθιστᾶ συνεπῶς τὸν ἀνθρώπο συνδημιουργὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἐπιφορτίζει μέ τὴ μεγαλύτερη εὐθύνη ἀπ' ὅλες, πού εἶναι αὐτὴ ἐναντὶ τῶν

παιδιῶν μας. Κάθε οἰκογένεια διατηρεῖ μιάν ἱερὴ, μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη ἀξία, ἐφ' ὅσον εἰκονίζει τὸ μυστήριον πού συνέχει τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦτο σημαίνει πὼς δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ὑποβαθμίζει, νὰ τὴν ἐξαντλεῖ ἢ νὰ τὴν ὑποκαθιστᾶ.

Θά ἔχουμε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσουμε τίς θέσεις τῶν ἁγίων ἀδελφῶν καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ προβοῦμε, ὅταν ἔλθει ἡ ὥρα, σὲ διεξοδικὴ συζήτηση ἐπὶ ἐκάστης εἰσηγήσεως. Ἡ κοινωνία περιμένει ἀπὸ μᾶς ἓνα ἰσχυρὸ μῆνυμα ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἀναγκαιότητα προάσπισης τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἐπιτακτικῆς ἀγωνίας, χρειάζεται νὰ καταστῇ σαφές ὅτι ἡ ὑγιὴς χριστιανικὴ οἰκογένεια μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὸ καλύτερον φάρμακον σὲ ὁποιαδήποτε κοινωνικὴ κρίση. Χρειάζεται ὅμως ἐξ ἴσου νὰ ἐξυψώσουμε καὶ νὰ ἐπαναδιατυπώσουμε τὴν βαρῦτατη, ἀλλὰ σώζουσα, ζωοποιούσα καὶ λυτρωτικὴ ἀλήθεια, πού προκύπτει ἀπὸ κάθε σωστὰ δομημένη οἰκογένεια, ἀπὸ κάθε κατ' οἶκον Ἐκκλησία.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων, τὴν τελευταίαν ἡμέραν θά προβοῦμε στὴν πλήρωση τῆς κενῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀργολίδος. Προσευχόμεσθε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ γέροντος, κυροῦ Ἰακώβου, καὶ ἐκφράζουμε τὴν εὐχὴ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ ἀναδείξει ἄξιο διάδοχον καὶ συνεχιστὴν του. Βεβαίως, δὲν θά παραμείνουμε μόνον στὰ συζητηθησόμενα θέματα. Ὅφειλουμε νὰ προβληματιστοῦμε γενικότερα. Ὅπως προεῖπα στὴν εἰσαγωγὴ μου, ἡ σημερινὴ κατάσταση μᾶς βρῖσκει σὲ ἓνα ταραγμένο καὶ συνεχῶς μεταβαλλόμενο κόσμον. Χάρις στὴ σύγχρονη τεχνολογικὴ ἐπανάσταση, ἡ χρῆσις τῶν λεγομένων κοινωνικῶν δικτύων μπορεῖ νὰ μεταφέρει κάθε πληροφορία σὲ χρόνον ἐκπληκτικὰ γρηγόρον. Ἡ ἐξέγερσις τῆς Αἰγύπτου χρειάστηκε μόλις μιαν ἐβδομάδα διαδικτυακῆς κινητοποιήσεως γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν ἑκατομμύρια νέοι στὴν πλατεῖαν Ταχρίρ. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ βλέπουμε ἀκόμη.

Στὴ χώρα μας παρατηρεῖται μιὰ βίαιη ἀναδιανομὴ κεφαλαίων σὲ νέα χέρια. Εἴτε ὡς θεατὲς, εἴτε ὡς μέρος τῶν ἀλλαγῶν αὐτῶν, παρατηροῦμε τίς ἐξελίξεις. Ὅλοι μας, καὶ προσωπικὰ ἡ ἐλαχιστοῦν μου, ἔχουμε μερίδιον εὐθύνης γιὰ ὅσα βιώνουμε τὰ τελευταῖα ἔτη. Πρῶτος ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν δυ-

σκολία παρακολούθησης τῶν παγκοσμίων ἀλλαγῶν. Εἶναι πρόδηλο ὅμως τό βαθύ ἐνδιαφέρον καί ἡ ἀγωνία ὄλων μας. Προσεύχομαι μέ ὅλη μου τήν ψυχή νά φωτίσει ὁ Θεός αὐτούς πού ἀσκοῦν ἐξουσία, ὥστε νά σκεφτοῦν φιλανθρωπῶς. Ἀπαιτεῖται εἰδικά νά συνειδητοποιήσουμε πῶς ὅσα τραγικά διαδραματίζονται στήν κοντινή μας Συρία δέν μποροῦν νά μᾶς ἀφήνουν ἀδιάφορους. Πρέπει νά καταστῆ σαφές πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι δέν εἶναι δυνατόν οἱ θρησκείες νά χρησιμοποιοῦνται ὡς ἰδεολογικό πρόσχημα πρὸς ἐξυπηρέτηση πολεμικῶν συγκρούσεων καί τομικῶν ἐπιδιώξεων.

Σέ ἐποχή πού σέ ὅλα διενεργοῦνται μεταρρυθμίσεις, πρέπει καί ἐμεῖς νά ἀναρωτηθοῦμε τί χρειάζεται νά γίνει ὅσον ἀφορᾷ στίς ἐσωτερικές δομές μας, ὥστε νά μπορέσουμε νά σταθοῦμε στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί νά ἀπαντήσουμε ἔμπρακτα σέ κάθε πρόκληση πού μᾶς ἀπευθύνεται μέ ἔμμεσο ἢ ἄμεσο τρόπο. Βεβαίως, ὁ καταστατικός μας χάρτης, δηλαδή ὁ νόμος 590/1977, μᾶς ἐξυπηρέτησε καί μᾶς ἐξυπηρετεῖ ἀκόμη. Φρονῶ ὅμως ὅτι ἡ λειτουργία τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν χρήζει ἀναβαθμίσεως καί ἀλλαγῆς τρόπου ἐργασίας. Ὅπως δὴποτε, ἀπαιτεῖται ἐγρήγορη καί ἐπαγρύπνηση ὄλων μας. Καί εἶναι ἡ εὐκαιρία νά ἐπαναδιατυπώσω τήν ἀνάγκη νά ἐνεργοῦμε καί νά σκεφτόμαστε συνοδικά.

Ἡ κρισιμότης τῶν καιρῶν ὑποδεικνύει ὅτι χρειάζομαστε πεπαιδευμένο καί πνευματικά καταξιωμένο κληρο. Πολλές φορές ἔχουμε συζητήσει τό θέμα αὐτό καί ὑπάρχει κάποια πρόοδος, ἀλλά πολύ ἀπέχει ἀπό τό ἐπιθυμητό. Ἡ ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση δοκιμάζεται. Μεταξύ τῶν ἄλλων, τό μεγάλο καί ἱστορικό καθίδρυμα τῆς Ριζαρείου ἀπαξιώνεται καθημερινά. Ἀκόμη καί ὁ σκοπός τῶν εὐεργετῶν, δελφῶν Ριζάρη, βλέπουμε νά φθίνει, ὅταν τήν τελετή ἀγιασμοῦ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους κυκλώνουν σπουδάστριες, κατά πάντα μέν ἴσες καί ἰσότιμες μέ τούς ἄρρενες σπουδαστές, μὴ δυνάμενες ὅμως νά ἐνδυθοῦν «τό ἱερόν σχῆμα τῆς ἱερωσύνης», ὅπως ὀρίζει ρητά ἡ ἐν λόγω διαθήκη, κάτι πού μάλιστα ἀναγράφεται καί στήν ἐξωτερική ἐπιφάνεια τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ Ριζαρείου ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἔχει προσπαθήσει καί προσπαθεῖ

πάρα πολύ. Ἀναμένουμε τίς συζητήσεις πού θά ἔχουν μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, ἀπό τό ὁποῖο, ὅπως καί ἀπό ὅλη τήν Κυβέρνηση, βρίσκουμε πνεῦμα συναντίληψης καί ἀλληλοκατανόησης. Πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι ἡ συνεργασία μας μέ ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα εἶναι πρὸς τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτό φάνηκε καί ἀπό τήν ἐκβαση τῆς συζητήσεώς μας γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Τό Ὑπουργεῖο Παιδείας εἰσάκουσε τό αἴτημα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. Τό μάθημα διατήρησε τίς ὥρες διδασκαλίας του καί τό περιεχόμενό του δέν ἀπώλεσε τόν θρησκευτικό χαρακτήρα.

Χαίρομαι ιδιαίτερα πού τό Ὑπουργεῖο ἀντιμετώπισε τό συγκεκριμένο θέμα μέ σοβαρότητα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι εὐτυχῶς δέν φτάσαμε ἀκόμη στό σημεῖο νά ἐκριζώσουμε τήν ὀρθόδοξη παράδοση ἀπό τήν ἐγκύκλιο παιδεία, παραβλέποντας τό γεγονός ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι συστατική τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπίας. Μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νά παραθέσω ἐδῶ ἓνα ἀπόσπασμα ἀναφερόμενο στά Θρησκευτικά τοῦ μακαριστοῦ Ὑπουργοῦ Ἀντώνη Τρίτη:

«Ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ τήν γόνιμη στιγμή τῆς συνάντησης –θά ἔλεγα τῆς κατακλισμικῆς συνάντησης– τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τόν Ἑλληνισμό. Ἀπό τή διασταύρωση τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ μηνύματος μέ τό ἑλληνικό πνεῦμα γεννήθηκε μιά τρίτη μοναδική σύνθεση, ἡ Ὁρθοδοξία. Ἐνας ὀλόκληρος πολιτισμός, πού ἔδωσε πρώτη ὀλοκληρωμένη ἐκφραση τό Βυζάντιο, μέσα ἀπό τό ὁποῖο ἀπ' εὐθείας περνοῦν καί οἱ δικές μας καταβολές, τοῦ σημερινοῦ ἑλληνισμοῦ.

Εἶμαστε δημιουργήματα οἱ Ἑλληνες μιᾶς μοναδικῆς πνευματικῆς δίνης πού διαρκεῖ αἰῶνες. Ἐξ αὐτοῦ καί ἡ αἴσθηση τῆς κρίσης πού γνωρίζει συχνά στήν πορεία του ὁ Ἑλληνισμός. Μεταφερθεῖτε σέ κάποιες ἱστορικές στιγμές... Πιστεύω ὅτι ἀνάλογη εἶναι ἡ ἱστορική στιγμή πού περνᾶμε καί ἀνάλογη ἡ αἴσθηση τῆς κρίσης πού νιώθουμε σήμερα. Περνᾶμε κρίση μεταβολισμοῦ πρὸς κάτι ὑψηλότερο, πρὸς μίαν ἄλλη στροφή τῆς πνευματικῆς δίνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρέπει νά παραμείνουμε αἰσιόδοξοι καί νά βοηθήσουμε ὁ τροχός νά πάρει γρήγορα στροφές καί στή γενιά μας.

Μέ τόν νόμο 1566, πού ψηφίστηκε τόν περασμένο χρόνο καί ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στή «Δομή καί

λειτουργία της Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης», καθορίζεται (για πρώτη φορά στην ιστορία της εκπαίδευσής μας) ή συνταγματικά κατοχυρωμένη «ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης» (άρθρ. 16 παρ. 2) να γίνεται σύμφωνα με την Θεολογία της Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μας. Γι' αυτόν τὸ σκοπὸ γίνεται ιδιαίτερη ἀναφορά στὴν «Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ παράδοση» (ἄρθρο 1 παρ. 1α) καὶ στο «Ὁρθόδοξο χριστιανικὸ ἦθος» (ἄρθρο. 6 παρ. 2β).

Δηλαδή ἡ χριστιανικὴ ἀγωγή συμπνευματίζεται μετὰ τὴν ὅλη αὐτοσυνείδησιὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐκφράζει τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄραματα τοῦ λαοῦ μας, πού εἶναι πόθοι καὶ ὄραματα ἐλευθερίας, σέ ὅλες τίς διαστάσεις, τὴν ἐθνικὴ, τὴν ἠθικοθρησκευτικὴ, τὴν πολιτικὴ, τὴν οικονομικὴ, τὴν κοινωνικὴ, τὴν πολιτισμικὴ. Μὲ αὐτὲς τίς προϋποθέσεις ἀποσκοποῦμε νὰ προχωρήσουμε σέ μιὰ παιδεῖα τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀτόμου καὶ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας, πού ἀφυπνίζει καὶ ἐνεργοποιεῖ τὴν ἐθνικὴ μας συνείδηση, καταξιώνει στὴν καθημερινὴ σχολικὴ πράξη τίς πνευματικὲς ἀξίες τῆς ζωῆς, δημιουργεῖ νέες κοινωνικὲς ἀξίες, διαποτισμένες ἀπὸ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀφοσίωση στο ἀνθρώπινο πρόσωπο μιὰ παιδεῖα πού θραυεῖ τίς παγίδες γιὰ ἀτομικὸ εὐδαιμονισμό καὶ ἐπίσης ὀδηγεῖ μετὰ τὴν καλλιέργεια τῆς συμμετοχικῆς δημοκρατίας στὸν κοινωνικὸ τρόπο ζωῆς, πού ἀποτελεῖ τρόπο ζωῆς καὶ ἐκφρασης στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.»

Ἀναμφίβολα, χρειάζεται πολλὰ νὰ γίνουν ἀκόμη καὶ πρέπει ὅλοι μας νὰ υἰοθετήσουμε μιὰ κοινὴ πρόταση, ἐφικτὴ μετὰ βᾶση τίς ὑπάρχουσες οικονομικὲς συγκυρίες, οὕτως ὥστε νὰ προλάβουμε τίς ἐξελίξεις πού ἔρχονται μετὰ ραγδαῖο ρυθμὸ.

Πιστεύω ὅτι εἶναι ὥρα νὰ ἐπανεξετάσουμε τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων. Ἴσως χρειάζεται νὰ αὐξήσουμε τὰ κριτήρια ἐγγραφῆς στὸν κατάλογο τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων. Ἴσως πρέπει νὰ ἐπικαιροποιήσουμε τὸν ἤδη ὑπάρχοντα κατάλογο. Σέ κάθε περίπτωση ὅμως ἀπαιτεῖται νὰ ἀναθέσουμε σέ μιάν ἐπιτροπὴ Ἀρχιερέων τὴν μελέτη καὶ εἰσήγηση ἐπὶ τοῦ θέματος.

Σέ λίγα χρόνια, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων θὰ λάβει ἀναθεωρητικὸ χαρακτήρα, ἔχοντας τὴν ἐντολὴ νὰ προβεῖ στὴν ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος. Θ' ἀφήσουμε νὰ μᾶς προλάβουν

οἱ ἐξελίξεις; Προτείνω ἄμεσα καὶ γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ νὰ ὀρισθεῖ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ Ἀρχιερεῖς καὶ λαϊκοὺς ἐμπειρογνώμονες, οὕτως ὥστε ἄμεσα νὰ εἰσηγηθοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναθεωρήσεως. Στὸ σημεῖο αὐτὸ προκύπτουν διάφορα ἐρωτήματα. Ποιὰ σχέση ἐπιθυμοῦμε; Τὸ μοντέλο τῶν διακριτῶν ρόλων μᾶς ἐξυπηρετεῖ ἀκόμη; Ὅλα αὐτὰ πρέπει πρῶτα νὰ τὰ ἐξετάσουμε στο ἐσωτερικὸ μας καὶ μετὰ νὰ διαλεχθοῦμε μετὰ τὴν ἐλληνικὴ πολιτεία.

Μία ἀναθεώρηση τῶν σχέσεών μας μετὰ τὴν Πολιτεία ἀπαιτεῖ προηγουμένως νὰ ἔχουμε νοικοκυρέψει τὰ οικονομικά μας. Ἡ σημερινὴ κατάσταση εἶναι δεινὴ. Τὰ χρέη καὶ ἡ παρούσα οικονομικὴ κατάσταση μᾶς ἔχουν γονατίσει. Βλέπετε τί ἀντιμετωπίζουμε μετὰ τὴ στενότητα τῶν διορισμῶν νέων κληρικῶν. Γίνονται πολλές προσπάθειες καὶ πρέπει νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίως τίς εὐχαριστίες μου στὰ μέλη τῆς παρελθούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, διότι χειρίστηκαν μετὰ ιδιαίτερη ὑπευθυνότητα τὸ θέμα αὐτό. Ἀποφασίσαμε νὰ προβοῦμε στὴν κατάρτιση τριετοῦς προγράμματος, τὸ ὁποῖο θὰ παρουσιάσει συγκεκριμένους προτάσεις ἀξιοποίησης. Θὰ παρουσιάσει τὴν εἰκόνα τῶν χρεῶν καὶ τῶν ἀποθεματικῶν μας καὶ θὰ μᾶς ἐνημερώσει ἐμπεριστατωμένα γιὰ τὸ νέο νομοθετικὸ πλαίσιο πού δημιουργήθηκε σχετικὰ μετὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας μας. Προχωροῦμε στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κτηματολογίου, ἐνῶ κατορθώσαμε νὰ ἐπανασυστήσουμε τὴ Ναοδομία, τὴν ὀνομαζομένη πλέον «Ἑπηρεσία Δόμησης», μετὰ ὅλες τίς ἀρμοδιότητες πού ἔχουν οἱ τοπικὲς πολεοδομίες τῶν Δήμων τῆς χώρας μας. Ἀδελφοί μου, χωρὶς περιουσία, δηλαδή τὴν μετατροπὴ τῆς ὕλης σέ πνεῦμα, δὲν θὰ καταφέρουμε ποτὲ νὰ ἔχουμε τὴν αὐτονομία μας. Σᾶς καλῶ καὶ νομίζω ὅτι οἱ καιροὶ τὸ ἐπιβάλλουν, νὰ εἴμαστε ἀπολύτως ἐνωμένοι στο θέμα αὐτῆς τῆς ἀξιοποίησης. Ἐπιτέλους, ἅς ἀναλογιστοῦμε τίς μεγάλες εὐθύνες μας στο θέμα τῆς χρηστῆς διαχείρισης.

Ἀποκτήσαμε τὸν τηλεοπτικὸ δίαυλο 4E καὶ, μαζί μετὰ τὸ ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας μας, καταφέραμε νὰ προχωρήσουμε στὴν ἀπόκτηση πανελλαδικοῦ σήματος καὶ γιὰ τοὺς δύο φορεῖς. Ἀποφασίσαμε νὰ ἀναλάβει τὴν ὅλη διαχείριση ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἱεραποστολικὸς ὄργανο.

νισμός της Ἐκκλησίας μας, επιφορτισμένοι μέ την προβολή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν. Ἔχουμε κι ἐδῶ πολλή δουλειά. Πιστεύω σύντομα νά εἶμαστε ἔτοιμοι νά παρουσιάσουμε λεπτομέρειες γιά τό πρόγραμμα καὶ τίς λοιπές παραμέτρους αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρήματος, τό ὁποῖο ἐπί τόσα χρόνια πολλοὶ προκάτοχοί μου προσπάθησαν νά ἀναλάβουν καὶ νά φέρουν εἰς πέρας. Δοξολογῶ τόν Θεό γι' αὐτή τή δωρεά καὶ ἐκφράζω ἀκόμη μία φορά τίς θερμές μου εὐχαριστίες στοὺς τέσσερις ἀγίους ἀδελφούς μας, Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Σεργῶν κ. Θεολόγο, Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβα καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, οἱ ὁποῖοι ἐργάστηκαν μεθοδικά καὶ ἀποτελεσματικά γιά νά φτάσουμε σήμερα σέ αὐτό τό σημεῖο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, ἀφοῦ εἶναι «ζηλωτές πνευματικῶν χαρισμάτων, νά ἐπιζητοῦν νά ὑπερέχουν σ' ἐκεῖνα πού συντελοῦν στήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας» (*«Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευματικῶν, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε»* - Α' Κορ. 14, 12). Ὅταν λοιπόν ἡ Ἐκκλησία ἀπευθύνεται στοὺς ἀνθρώπους τῆς, αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς νά στηρίξει καὶ νά οἰκοδομήσει. Κι αὐτό πολὺ περισσότερο στόν καιρὸ μας, πού εἶναι πραγματικά καιρὸς πολὺ κρίσιμος, μιά ἐποχὴ γενικά μεγάλης συγχύσεως ἐννοιῶν καὶ πραγμάτων.

Ἡ σύγχρονη πραγματικότητα ἐπιτάσσει νά διατηρήσουμε πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα, τὸν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος γενικότερα. Ἐπιτρέψτε μου ἐπ' αὐτοῦ νά προσθέσω κι ἕναν κόμη προβληματισμό. Πολλοὶ ἐπιχειροῦν νά ταυτί-

σουν τὴν Ἐκκλησία μέ μέρος τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ συστήματος. Νά μᾶς παρουσιάσουν σάν συνδιαχειριστές κοσμικῆς ἐξουσίας. Δέν ὑπάρχει τίποτα πιὸ επικίνδυνο ἀπὸ αὐτό. Ἡ Ἐκκλησία, παρ' ὅτι συνιστᾷ σάρκα ἀπὸ τὴ σάρκα τοῦ τόπου μας καὶ ἔχει συνδεθεῖ ἀδιαχώριστα μέ τὴν ἱστορικὴ του πορεία, οὔτε ταυτίζεται μέ κόμματα οὔτε ἀντλεῖ τὴν ὑπαρξή της ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Ἐντάσσεται φυσιολογικά σέ ἕνα εὐνομούμενο κράτος, σεβομένη τοὺς νόμους πού διέπουν τό δημοκρατικὸ πολίτευμα. Κάθε ἄλλη προσέγγιση ὑπαγορεύεται ἀπὸ κοσμικὰ κριτήρια. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι γιά μᾶς *«ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»* (Ἐβρ. 13, 8). Οὔτε συναποτελοῦμε μέρος τοῦ συστήματος, οὔτε ἀντιπροσωπεύουμε κάποιον συστημικὸ μὲροφωμα. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πνευματικὴ ἀποστολὴ νά ὀδηγῆ τὰ μέλη τῆς πρὸς τὴ σωτηρία καὶ νά εὐαγγελίζεται *«Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον»* (Α' Κορ. 2, 2). Ἀγαπᾷ, συγχωρεῖ, ἐλέγχει, βοηθεῖ, στηρίζει, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα δίνει καὶ τὴ ζωὴ τῆς ἀκόμη γιά τὴν ἱστορικὴ συνέχιση αὐτοῦ τοῦ τόπου. Αἰσθάνεται τό χρέος νά ἐνισχύσει τὴν συνοχὴ καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ λαοῦ, πού ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιά τό μέλλον, καὶ ὕστερα νά καλύψει, σὸ μέτρο τῶν δυνάμεών της, τίς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι καλύπτονται πολλές ἀνάγκες, ἀλλὰ κύριο ἔργο τῆς εἶναι νά στηρίξει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καὶ νά ἐνισχύσει τὴν πίστη ὅτι μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μποροῦμε νά υπερνικήσουμε κάθε δυσκολία καὶ κρίση.

Ἀδελφοί μου, θέλω νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τὴν προσοχή σας, ὑπογραμμίζοντας ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀγάπη, καὶ ἀγάπη σημαίνει ὑπέρβαση τοῦ ἐγῶ. Εὐχομαι ὁ Θεὸς νά ὀδηγήσει μέ *«τό φῶς τοῦ προσώπου Του»* τὰ νοητὰ μας βήματα καὶ τίς συνοδικές ἐργασίες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση.

Ἀντιφώνηση στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ

(15.10.2013)

Μακαριώτατε,

Ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας εἰς τήν Τακτικήν συνεδρίασιν ἀποτελεῖ νομικήν καί κανονικήν ὑποχρέωσιν καί ἐκκλησιαστικήν καί ποιμαντικήν ἀναγκαιότητα.

Ἐπί πλέον εἶναι αἰτία χαρᾶς, εὐκαιρία ἀδελφωσύνης ἀλλά ὠφελείας ἔργον.

Βλέποντες τά πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν ἐν χαρᾷ περιπτυσσόμεθα ἀλλήλους, ἀδελφικόν καταλλάσσομεν ἀσπασμόν μετ' εὐχῶν. Ἀλλά καί ἡ ὠφέλεια εἶναι μεγάλη καί σπουδαία πού προέρχεται ἀπό τά εἰσηγούμενα θέματα, ἀπό τίς σκέψεις τῶν μελῶν, ἀπό τίς προτάσεις πού διατυπώνονται, ἀπό τίς ἀποφάσεις πού λαμβάνονται καί ἀπό τήν ἐφαρμογή πού ἐπακολουθεῖ καί πραγματοποιεῖται κατὰ τήν ἄσκησιν τῶν διοικητικῶν, λατρευτικῶν καί ποιμαντικῶν καθηκόντων ἡμῶν. Ὅλα ὅμως αὐτά (χαρά, ἀδελφωσύνη ὠφέλεια) παίρνουν μία ἰδιαίτη μορφή, σημασία καί ἀξία, διότι πραγματοποιοῦνται ὑπό τήν πνοήν, ἐποπτεῖαν καί καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό ἡμᾶς συνήγαγε σήμερον ἐν αὐτῷ καί ἐν Χριστῷ χαίρομεν, αὐτό μᾶς ἐνώνει καί ἀδελφώνει, τῷ Θεῷ Πνεύματι συνδιασκεπτόμενοι εἴμεθα ἀσφαλεῖς στίς ἀποφάσεις μας.

Αὐτές εἶναι μερικές σκέψεις σχετικές μέ τό πνεῦμα καί τό γράμμα τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας εἰς τήν κατ' ἔτος τακτικήν συνεδρίασιν.

Ἐπιτρέπατέ μου Μακαριώτατε καί ἅγιοι ἀδελφοί νά ἀναφερθῶ ἐν συντομίᾳ καί περιλήψει καί σ' ἓνα ἄλλο θέμα ἐορτολογικό.

Σήμερα ἐορτάζουμε τήν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ τοῦ Πρεσβυτέρου τῆς Ἀντιοχείας.

Εἰς τόν μάρτυρα αὐτόν ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἔχει ἀφιερῶσει ἐγκωμιαστικό λόγο πού περιλαμ-

βάνει τρία σημεῖα: Ἐκκλησιολογικό, Μαρτυριολογικό, Ἐκκλησιαστικό - Παραινետικό.

Στό πρῶτο γράφει ποιός θά παράσχει συγγνώμη σ' αὐτούς πού ἐπί τόσον χρόνον εἶδαν τήν μητέρα Ἐκκλησία καί ἀπήλαυσαν τῶν ἀγαθῶν, καί σήμερον τήν ἐγκατέλειψαν μιμούμενοι ὄχι τήν περισσεύσαν τῶν Νῶε, ἀλλά τόν κόρακα;

Ἡ Ἐκκλησία, ἡ ἅγια αὐτή κιβωτός καλεῖ ὅλους ἀνεξαρτήτως πρὸς ἑαυτήν καί τοὺς παρέχει ἀσφάλειαν πολλήν. Ἡ Κιβωτός αὐτή ἀποκρούει εἰσβολήν ὑδάτων καί ἐπίθεσιν κυμάτων.

Κατευνάζει τὰς συνεχεῖς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, ἀφανίζει τόν φθόνον καί ἐμποδίζει τήν ἀπελπησία.

Ἐδῶ ὁ πλούσιος δέν θά μπορέσῃ νά περιφρονησῇ τόν πτωχόν καί ὁ πτωχός νά φθονήσῃ τόν πλούσιον.

Ἡ ἀθυμία στήν Ἐκκλησία τρέπεται σέ φυγή, οἱ φροντίδες οἱ βιοτικές δραστεύουν καί τά ψυχικά καί σωματικά συστήματα γιαιτρεύονται. Ἐδῶ θά ἀποβάλλῃ ὅσα κακά ἀπέκτησες ἐκτός αὐτῆς. Ἐδῶ θαυμαστή, ὠραία καί θελκτική γίνεται ἡ ψυχή.

Διότι ἐκεῖνος πού ἔρχεται συχνά ἐδῶ μέ πίστη γεμίζει μέ εὐωδία, λαμβάνει πολλούς θησαυρούς καί ζῆ μέ ἡρεμία σάν νά ἔχη στήση τόν ἑαυτό του ἐπάνω σέ βράχο

ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Οἱ ἀποστατήσαντες ἀπό τήν σύναξιν θά ὑποστοῦν μεγάλην ζημίαν.

Ἔσεῖς ὅμως θά ἀπολαύσετε εὐλογιῶν καί θά λάβετε μισθόν μαρτύρων. Διότι ὅπως ὁ δεχόμενος δίκαιον λαμβάνει μισθό δικαίου ἔτσι καί ὁ δεχόμενος μάρτυρα ὡς μάρτυρα, θά λάβῃ τήν ἀμοιβήν τοῦ μάρτυρος. Καί ὑποδοχή μάρτυρος εἶναι τό νά μεταβῇ κανεῖς στή σύναξιν πού γίνεται κατὰ τόν ἐορ-

τασμό της μνήμης αὐτοῦ, νά ἀκούσῃ τήν ἐξιστόρησιν τῶν ἄθλων του νά θαυμάσῃ τά γεγονότα τοῦ μαρτυρίου, νά γίνῃ ζηλωτής τῆς ἀρετῆς, νά διηγηθῇ καί εἰς ἄλλους τά ἀνδραγαθήματα Ἐκεῖνου. Ἔτσι ἀποδέχεται καί ἀποδέχεται κανεῖς τούς μάρτυρας. Ὡς πρὸς τό μαρτύριο ὁ ἱ. Χρυσόστομος γράφει: Ὁ τύραννος ἀφοῦ δέν κατωθρώσει νά κάμῃ τὸ φρόνημα τοῦ ἁγίου μέ τὰ βασανιστήρια τοῦ σώματος ἀνεζήτησε τιμωρία δριμεῖα καί μακρᾶς διαρκείας.

Ἔτσι καταδικάζει τόν ἅγιον εἰς τόν διά τῆς πείνης θάνατον πού εἶναι ὁ χειρότερος. Διότι ἡ πείνα ὡς ἄλλος δήμιος κατατρώγει τό σῶμα δριμύτερον ἀπό τό πῦρ καί τὰ θηρία.

Ὁ ἅγιος ὁμως ἀπέμεινε σκληρότερος ἀπό τόν ἀδάμαντα ἐντρυφῶν εἰς τά ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῦ

οὐρανοῦ. Ἀλλά καί ἡ παράθεσις εἰδωλοθύτων οὐδόλως ἐχάλαρωσε τήν εὐδοκίαν τῆς προθυμίας. Ὁ δίκαιος διέλυσε καί τήν ἐνέδραν αὐτήν τοῦ διαβόλου. Καί μέ τόν λόγον ὅτι «Εἶμαι χριστιανός» εἰς ὅλες τίς ἐρωτήσεις, ἀπελύθη εἰς τόν οὐρανόν προσκομίζων εἰς τόν Θεόν σῶν τήν παρακαταθήκην.

Γνωρίζοντες καί ἐμεῖς αὐτά νά φροντίσωμε νά στήσωμε λαμπρόν τρόποιον.

Ἔδειξε ἐκεῖνος παρηρησίαν ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων, ἅς κάνωμε καί ἐμεῖς τό ἴδιο. Ἡ πίστις καί ἡ ὁμολογία εἶναι κόσμημα διά τοὺς χριστιανούς.

Ἔτσι καί ἐμεῖς ἅς περιφέρωμεν παντοῦ καί πάντοτε τήν πίστιν καί τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως. ὄχι μόνον μέ λόγους, ἀλλά καί ἐμπράκτως μέ βίον ἀντάξιον τῆς πίστεως καί τῆς ὁμολογίας.

Θεολογική και ανθρωπιστική θεώρηση τῆς οἰκογενείας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας

(Εἰσήγησις κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις Τακτικῇ Συνεδρίᾳ τῆς Ι.Σ.Ι.
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16.10.2013)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν μεγάλη τιμὴ στό ταπεινό
μου πρόσωπο νὰ ὀμιλήσω ἐνώπιον τῶν Σεβασμιω-
τάτων πατέρων Ἱεραρχῶν, τῶν συγκροτούντων τὴν
Ἱεραρχία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μας, σέ θέμα
ἐξόχως σημαντικό καὶ σοβαρό.

Πρόλογος

Τό θέμα, Σεβασμιώτατοι πατέρες, τό ὁποῖο μοῦ δό-
θηκε νὰ ἀναπτύξω εἶναι: «*Θεολογική καὶ ἀνθρωπο-
λογική θεώρηση τῆς οἰκογενείας*». Μετά ἀπό σκέψη
ἐνόησα ὅτι τό θέμα θέλει νὰ πεί, ποιὰ εἶναι ἡ διδα-
σκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων
γιὰ τὴν οἰκογένεια, ἀλλά καὶ ποιούς προβληματι-
σμούς ἀντιμετωπίζει στήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων ὁ
θεσμός αὐτός σήμερα.

Ἐπειδὴ ἔχω ζοηρά τὴν ἐπιθυμία νὰ γράψω μία
Θεολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προορισμένη γιὰ
τόν λαό, νὰ γράψω δηλαδή μέ ἀπλότητα τὴν διδα-
σκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σέ θέματα πίστεως
καὶ ἠθικῆς, παρακαλῶ, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Σε-
βασμιώτατοι ἅγιοι Πατέρες, νὰ μοῦ ἐπιτραπεί τό δο-
θέν μοι θέμα νὰ τό ἀναπτύξω κατὰ τὴν διδασκαλία
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καὶ θέλω νὰ τό κάνω αὐτό
γιὰ νὰ δείξω, σήμερα μάλιστα πού παραθεωρεῖται ἡ
Παλαιὰ Διαθήκη, γιὰ νὰ δείξω, λέγω, πόσο ὑψηλὴ
διδασκαλία ἔχει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη περὶ τοῦ γάμου
καὶ τῆς οἰκογενείας. Δέν εἶναι ὅμως δυνατόν στά
κλειστά καὶ περιορισμένα ὄρια μιᾶς συντόμου ὀμι-
λίας νὰ παρουσιάσω ὅλη τὴν διδασκαλία τῆς Πα-
λαιᾶς Διαθήκης ἐπὶ τοῦ θέματος, γι' αὐτό θά ἀρκε-
σθῶ στά πλέον βασικά.

Περὶ οἰκογενείας εἶναι τό θέμα μου, ἀλλά ἡ οἰκο-
γένεια συνδέεται στενότερα μέ τό θέμα τοῦ γάμου,
ἀπό τόν ὁποῖον προέρχεται καὶ ἀπό τόν ὁποῖον συνί-

σταται ἡ οἰκογένεια. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, Σεβα-
σιμώτατοι πατέρες, ὀμιλεῖ περὶ γάμου ἢ, γιὰ νὰ τό πῶ
καλύτερα, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὀμιλεῖ μόνο περὶ τοῦ
γάμου καὶ ὄχι περὶ παρθενίας γιατί ἡ παρθενία ἀρχί-
ζει κυρίως μέ τόν «Ἀρχιδάρθενον Χριστόν», ὅπως τό
λέγει κάποιος πατερικό κείμενο¹. Περὶ παρθενίας ὀμι-
λεῖ ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ὄχι ἡ Παλαιά. Ἀνεπτυγμέ-
νες ἀσκητικές καὶ ἐγκρατιτικές τάσεις πρὸς ἀποφυ-
γὴ τοῦ γάμου δέν παρουσιάζει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.
Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη λοιπόν ὀμιλεῖ μόνο περὶ γάμου
καὶ οἰκογενείας καὶ ἔχει, ἐπαναλαμβάνω, ὠραία καὶ
πρωτότυπη διδασκαλία περὶ αὐτῶν. Παρατηρεῖται
ὅμως στήν περὶ γάμου διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Δια-
θήκης τό γενικό ἐκεῖνο σχῆμα πού ἐκφράζει τό πε-
ριεχόμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καὶ τό περιεχόμενο
τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι γενικά: *Δημιουργία - Πτώση*
- *Ἀναδημιουργία*.

Ἔτσι, μέ τὴν διαίρεση αὐτή, διαφορετικά παρου-
σιάζει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τόν γάμο ἀπό τὴν ἀρχή,
στήν ὑψηλὴ του τοποθέτηση κατὰ τὴν δημιουργία·
διαφορετικά κατὰ τὴν ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων
καὶ ἔπειτα· καὶ διαφορετικά πάλι στά μετέπειτα χρό-
νια, ὅταν μέ τά δυνατά κηρύγματα τῶν Προφητῶν γί-
νεται ἀγώνας γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ὑψηλῆς, ὅπως
στήν ἀρχή, τοποθετήσεως τοῦ γάμου. Τὴν ταπεινὴ
μου ὀμιλία θά τὴν χωρίσω κατὰ τὴν τριπλῆ αὐτὴ δι-
αίρεση: α) Ὁ γάμος κατὰ τὴν δημιουργία· β) Ὁ γά-
μος καὶ ἡ οἰκογένεια κατὰ τὴν πτώση· καὶ γ) Ὑψηλὴ
διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τοῦ γάμου
καὶ τῆς οἰκογενείας.

Α' Ὁ γάμος κατὰ τὴν δημιουργία²

(α) Ὅπως τό παρουσιάζει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τό
θέμα, ὁ γάμος θεσπίστηκε ἀπὸ Αὐτόν τόν Ἰδιο τόν
Θεό ἀπό τὴν ἀρχή, κατὰ τὴν δημιουργία. Ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶπε στοὺς Φαρισαίους: «*Οὐκ
ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ*

ἐποίησεν αὐτούς;» (Ματθ. 19,4). Γιά τόν ἕνα ἄνδρα Ἀδάμ δόθηκε μία γυναίκα, ἡ Εὐα, ἡ ὁποία λέγεται ὅτι εἶναι «ὁμοῖος αὐτῷ» (Γεν. 2,20). Τήν στενή σχέση τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναίκας τήν ἐκφράζει πρῶτον μέν τό ἄσμα τοῦ ἄνδρα πρὸς αὐτήν «τοῦτο νῦν ὁσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καί σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου» (Γεν. 2,23) καί δεύτερον, ἡ ὀνομασία τῆς γυναικός, ὅπως αὐτή μάλιστα φαίνεται καλύτερα στό Ἑβραϊκό κείμενο: «Ἰσά», λέγεται ἡ γυναίκα, γιατί ὁ ἄνδρας καλεῖται «Ἰσ». Ἔτσι τό εἶπε ὁ Ἀδάμ, μέ τόν ἄλλον του λόγο, ὅταν μέ ἐκπληξή καί θαυμασμό εἶδε μπροστά του τήν γυναίκα, πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός: «Αὕτη κληθήσεται γυνή (=ἄνδρις) ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη» (Γεν. 2,23). Ἡ δέ δημιουργία τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναίκας ἀποβλέπει στόν μεταξύ τους γάμο καί τήν δημιουργία οἰκογενείας, γι' αὐτό καί λέγει ἡ Γένεση γι' αὐτούς τώρα κατά τήν δημιουργία τους: «Ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν» (Γεν. 2,24).

(β) Ὑπάρχει ὁμοῦς ἕνα θεολογικό ἐρώτημα: Πῶς θά ἦταν ἡ σχέση τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναίκας πρῶν ἀπό τήν πώση; Σ' αὐτό μᾶς λέγουν οἱ ἅγιοι Πατέρες γενικά ὅτι, ἂν δέν ἀμάρταναν οἱ πρωτόπλαστοι, θά ἐπολλαπλασιάζοντο μέν στήν παραδείσια κατάσταση πού ἦταν, ἀλλά κατά ἄλλον, κατά παρθενικόν τρόπον, πού ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ θά τούς ὑπεδείκνυε. Αὐτό στηρίζεται ἀγιογραφικά, ἀπό τό ὅτι ἀκριβῶς μετά τήν πώση διαβάζουμε «Ἀδάμ ἔγνω Εὐάν τήν γυναῖκα αὐτοῦ καί συλλαβοῦσα ἔτεκε τόν Κάιν» (Γεν. 4,1). Ἀντί ἄλλης πατερικῆς μαρτυρίας γι' αὐτήν τήν θέση ἀναφέρω μόνον αὐτόν τόν λόγο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος λέγει κάπου: «Μετά τήν παρακοήν, μετά τήν ἐκπτώσιν τήν ἐκ τοῦ παραδείσου, τότε τά τῆς συνουσίας ἀρχήν λαμβάνει. Πρὸ γάρ τῆς παρακοῆς ἀγγελικόν ἐμμοῦντο βίον καί οὐδαμοῦ συνουσίας λόγος» (Ὁμιλία 15 εἰς τήν Γένεσιν 4, MPG 53,123).

Ἀκούεται ὁμοῦς παρά τινων καί ἡ ἄλλη θέση, ὅτι δηλαδή καί πρῶν ἀπό τήν πώση, στόν παράδεισο, ὁ γάμος θά ἦταν μέ τήν σημερινή του ἔννοια, ὡς ἔνωση σωματίων τοῦ ἀνδρογύνου, θά ἔλειπε ὁμοῦς ἐντελῶς ἀπό τήν ἔνωση αὐτή ἡ ἀμαρτωλή σαρκικότητα. Τήν ἀποψη αὐτή θέλουν νά τήν στηρίξουν ἀγιογραφικά, πρῶτον μέν, στόν λόγο, πού περιγράφει τήν πρῶν ἀπό τήν πώση κατάσταση τῶν πρωτοπλάστων, ὅτι «ἦσαν καί οἱ δύο γυμνοί, ὁ τε Ἀδάμ καί ἡ γυνή αὐτοῦ, καί οὐκ ἦσχύνοντο» (Γεν. 2,25). Ἡ φράση «οὐκ ἦσχύνοντο» ὑποδηλώνει, κατά τούς ὑποστηρικτές τῆς ἀπό-

ψεως αὐτῆς, ὅτι ἡ σωματική διάπλαση τῶν πρωτοπλάστων καί πρῶν ἀπό τήν πώση τους ἦταν ὅπως καί τώρα μετά τήν πώση, ἔλειπε ὁμοῦς ἀπ' αὐτούς ἡ ἀμαρτωλή σαρκικότητα, ὅπως αὐτό φαίνεται καθαρά ἀπό τήν ἴδια πάλι ἐκφραση «οὐκ ἦσχύνοντο». Δεύτερον δέ, οἱ δεχόμενοι τήν ἀποψη αὐτή θέλουν νά τήν στηρίξουν πάλι στόν λόγο τῆς Γενέσεως, τόν λεχθέντα γιά τούς πρωτοπλάστους πρῶν ἀπό τήν πώση τους, ὅτι «ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν» (2,24), λόγος ὁ ὁποῖος δηλώνει καθαρά τόν γάμο ὡς ἔνωση σωματίων. Προσωπικά δέχομαι καί ὑποστηρίζω στά κηρύγματά μου τήν πρώτη ἐρμηνεία, διότι αὐτή εἶναι τῶν ἁγίων Πατέρων. Περί τῆς ἄλλης ἐρμηνείας δέν ἔχουμε πατερικό στηριγμό, ἐξ ὅσων τουλάχιστον ἔχω ὑπ' ὄψιν μου, καί γι' αὐτό δέν τήν δεχόμεθα. Τήν παρεθέσα μόνον χάριν ἐρμηνείας.

Β' Ὁ γάμος καί ἡ οἰκογένεια μετά τήν πώση

1. Ὑφίσταται καί μετά τήν πώση ὁ θεσμός τοῦ ἀνδρογύνου. Ἀλλά συνέβη ἡ τραγική πώση!... Καί ἡ πώση, ἡ παράβαση δηλαδή ἀπό τούς πρωτοπλάστους τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἔφερε τά ὀδυνηρά της ἀποτελέσματα καί σ' αὐτήν τήν ἀγνή κατάσταση τῆς μεταξύ τους σχέσης καί τήν ἀλλοίωσε· γιατί χάθηκε ἀπ' αὐτούς ἐκεῖνο τό πρῶτο, τό παραδείσιο πού εἶχαν. Χάθηκε τό ἀγνό καί τό καθαρό τῆς γλυκειᾶς σχέσης τοῦ πρώτου ἀνδρογύνου, ὅπως αὐτό ὑποδηλώνεται καί ἀπό τό ὅτι τώρα οἱ πρωτόπλαστοι αἰσθάνονται ὅτι εἶναι γυμνοί καί ἔρραψαν γι' αὐτό φύλλα συκῆς καί ἔκαναν γιά τούς ἑαυτούς τους περιζώματα (Γεν. 3,7).

Κατά πρῶτον, ὅπως τό παρουσιάζει παραστατικά ἡ βιβλική διήγηση, πρέπει νά παρατηρήσουμε ὅτι ἡ πώση ἔγινε γιατί βρέθηκε χωρισμένο τό ἀνδρογύνο, γιατί ἡ Εὐα ἦταν χωρίς τόν ἄνδρα τῆς Ἀδάμ. Καί δεύτερον, ἡ πώση ἔγινε, γιατί, ὅταν ὁ ὄφρις εἶπε στήν Εὐα λόγια περίεργα καί βλάσφημα κατά τοῦ Θεοῦ, δέν ἔτρεξε αὐτή μέσως νά τά ἀναφέρει στόν ἄνδρα τῆς, ἀλλά, ἀντίθετα, συνέχισε τόν ὀλέθριο διάλογο μέ τό φίδι, πού τήν παραπλανοῦσε. Ἀμάρτησε ἡ Εὐα, γιατί παρέμεινε ἀβοήθητη, γιατί ἡ ἴδια θέλησε νά εἶναι βοήθητη. Καί τό ἄλλο τό σοβαρό: Ἐνῶ ἡ Εὐα πλάστηκε γιά νά εἶναι βοηθός στόν ἄνδρα, αὐτή τοῦ ἔγινε προαγωγός στό κακό, τοῦ ἔγινε ὄργανο γιά τήν καταστροφή του· γιατί παρέσυρε καί αὐτόν σέ πώση, γιά νά τόν ἔχει συνένοχο στήν δική της πώση. Καί ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά καί τοῦ ἐπιβλήθηκε, γιά νά τόν παρασύρει στήν δική της πεπτωκυῖα κατάσταση!

γιατί του εἶπε ἐπιβλητικά «φάγε» καί τόν ὑπέταξε³. Ἔτσι, διαταράχθηκε ἡ ἰσότητα τῶν δύο φύλων, γιατί ἐνῶ τά δύο φύλα ἔγιναν ὁμοία⁴, τώρα, κατά τήν πώση, ὁ ἄνδρας ὑποτάχθηκε στήν γυναίκα. Βλέπουμε, λοιπόν, ἀπό αὐτά ὅτι κατά τήν πώση συνέβη διαταραχή τῆς ὡραίας παραδεισίας σχέσης τοῦ ἀνδρογύνου. Παρά ταῦτα ὁμως, φρόντισε ὁ Θεός νά μήν χαθεῖ ἡ ἔλξη καί ἡ σχέση τῶν δυό, ἀλλά καί τώρα, καί μετά τήν πώση, ἡ γυναίκα στρέφεται ἀγαπητικά στόν ἄνδρα της καί ὁ ἄνδρας της τό ἴδιο πρὸς αὐτήν. Γιατί ἐκεῖνος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ στήν γυναίκα μετά τήν πώση «πρὸς τόν ἄνδρα ἢ ἀποστροφή σου» (Γεν. 3,16) θεωρεῖται μέν ὡς τιμωρία, δέν εἶναι ὁμως ἀκριβῶς ἔτσι. Ἦ, εἶναι μέν τιμωρία, ἀλλά ἡ «τιμωρία» τοῦ Θεοῦ εἶναι παιδαγωγική, εἶναι καί αὐτή σωστική ἀγάπη· ἢ, μποροῦμε πάλι νά ποῦμε ὅτι ὁ Θεός, κατά τήν σοφία του, ἔστρεψε τό πτωτικό τῆς γυναίκας Εὐας πρὸς τό καλό της καί τήν ὠφέλειά της, γιά τήν συγκρότηση τῆς οἰκογένειας. Ὅπως ὡραία ἐρμηνεύει τόν λόγο αὐτόν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «πρὸς τόν ἄνδρα ἢ ἀποστροφή σου», σημαίνει ὅτι ὁ ἄνδρας θά γίνεται στήν γυναίκα «καταφυγή, λιμάνι καί ἀσφάλεια. Στά ἐρχόμενα δεινά θά στρέφεται ἡ γυναίκα πρὸς αὐτόν καί θά καταφεύγει πρὸς αὐτόν γιά βοήθεια». «Καί ὄχι μόνο αὐτό», λέγει στήν συνέχεια ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἀλλά μέ τόν λόγο του αὐτόν πρὸς τήν Εὐά ὁ Θεός «ἔδωσε καί τοὺς δυό μέ ἀνάγκη, μέ τήν ἀλυσίδα τῆς μεταξύ τους ἐπιθυμίας». Καί καταλήγει λέγοντας μέ θαυμασμό ὁ ἅγιος Πατέρας: «Εἶδες, πῶς εἰσήγαγε μέν τήν ὑποταγήν ἢ ἁμαρτία, ὁ δὲ εὐμήχανος καί σοφός Θεός καί τούτοις πρὸς τό συμφέρον ἡμῖν ἀπεχρήσατο;»⁴. Εἶναι ὁμως ὁ λόγος αὐτός τοῦ Θεοῦ πρὸς τήν Εὐά καί τιμωρία (παιδαγωγική) γιά τήν ἁμαρτία της νά θελήσει νά κυριαρχήσει στόν ἄνδρα καί νά τόν ὑποτάξει κατά τήν πώση· γι' αὐτό καί στήν συνέχεια τῆς λέγει ὁ Θεός γιά σωφρονισμό της «καί αὐτός σου κυριεύσει» (Γεν. 3,16).

Τήν ὑπαρξη τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας καί τώρα μετά τήν πώση τήν δείχνει καί ἡ ὀνοματοδοσία τῆς Εὐας ἀπὸ τόν ἄνδρα της Ἀδάμ: «Καί ἐκάλεσεν Ἀδάμ τό ὄνομα τῆς γυναικός αὐτοῦ Ζωή» (3,20). Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων θά ἐξακολουθεῖ νά διατηρεῖται διά τῆς γυναικός καί γι' αὐτό ἀκριβῶς αὐτή καλεῖται «Ζωή», ἐπειδὴ διά τοῦ γάμου της μέ τόν ἄνδρα της θά φέρει ζωές στόν κόσμο.

2. Μονογαμία καί πολυγαμία

Ἀλλά ἀρχίζει τό δράμα τῆς πτώσεως μέ τίς θλιβερές ἐπιπτώσεις του καί στόν γάμο καί στήν οἰκογένεια. Στήν ἀρχή ἐπικρατεῖ ἡ μονογαμία: Ἔνας ἄνδρας, μία γυναίκα. Ἡ μονογαμία εἶναι ἡ θέληση τοῦ Θεοῦ καί αὐτήν ὁ Θεός θέσπισε ἀπὸ τήν ἀρχή. Γιά τόν ἕνα ἄνδρα Ἀδάμ ἔγινε μία γυναίκα, ἡ Εὐά. Γενικά, ἀπὸ τήν ἀρχή, ἡ καλή γενεά τῶν ἀνθρώπων ἀκολουθεῖ τήν μονογαμία. Σύντομα ὁμως εἰσέρχεται ἡ πολυγαμία: Ὁ ἕνας ἄνδρας νά λαμβάνει πολλές γυναῖκες. Ἐπαναλαμβάνουμε ὁμως, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος, «ἀπ' ἀρχῆς δέ οὐ γέγονεν οὕτως» (Ματθ. 19,8).

Ὅπως τό παρουσιάζει ἡ Παλαιά Διαθήκη, ἡ πολυγαμία ἄρχισε ἀπὸ τήν κακή γενεά τῶν ἀνθρώπων, γιατί ὁ Λάμεχ, πού ἀνήκε στήν φυλή τοῦ Κάιν, αὐτός ἐμφανίζεται ὡς ὁ πρῶτος λαβών δυό γυναῖκες (Γεν. 4,19). Θά βροῦμε ὁμως καί ἀνθρώπους τῆς καλῆς γενεᾶς, ὅπως τόν Ἀβραάμ καί ὅπως τόν Ἰακώβ, λ.χ. νά λαμβάνουν καί αὐτοὶ δυό γυναῖκες, ἀλλά δέν μπορεῖ νά χαρακτηρισθεῖ ἀκριβῶς ὡς πολυγαμία αὐτό γιά τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς· γιατί γιά τόν Ἀβραάμ ἀναφέρεται μέν ὅτι νυμφεύθηκε τήν Χεττούρα, ἀλλά ὁ γάμος του αὐτός ἔγινε μετά τόν θάνατο τῆς πρώτης γυναικός του, τῆς Σάρρας (Γεν. 23,1 ἐξ. 25,1 ἐξ.), καί ἐπομένως δέν θεωρεῖται ὡς παράβαση τῆς μονογαμίας. Καί ὁ σκοπός τοῦ Ἰακώβ πάλι δέν ἦταν ἀπὸ τήν ἀρχή νά λάβει δυό γυναῖκες, ἀλλά μία, τήν Ραχήλ· ἐπειδὴ ὁμως ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τόν πεθερό του Λάβαν, γι' αὐτό, κατ' ἀνάγκη, ἔλαβε καί τήν Λεία ὡς σύζυγό του (Γεν. 29,15 ἐξ.). Ἄς ἔχουμε δέ γενικά ὑπ' ὄψιν ὅτι τά λεγόμενα περὶ δυό ἢ καί περὶ περισσοτέρων γυναικῶν διαφόρων προσώπων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι σαφῆ, γιατί δέν γνωρίζουμε ἂν τίς γυναῖκες αὐτές τίς ἔλαβαν ταυτόχρονα ἢ διαδοχικά. Πάντως, γιά νά μιλήσουμε καθαρά, ἡ καταγωγή τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ προέρχεται ἀπὸ γάμο πολυγαμικοῦ τύπου. Προέρχεται ἀπὸ ἕνα πατέρα τόν Ἰακώβ καί τέσσερις μητέρες, δυό συζύγους, τήν Λεία καί τήν Ραχήλ, καί δυό παλλακές, τήν Βαλλά καί τήν Ζελφά (Γεν. 29,15-30. 30,1-9)⁶.

Ἡ πολυγαμία, πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως ξαναλέγομε, ὅπως ἀναφέρεται στήν Παλαιά Διαθήκη, ἔχει δυό συστήματα: α) Τό ἀνδροκρατικό πολυγαμικό σύστημα καί β) τό γυναικοκρατικό (ἢ πολυανδρικό) πολυγαμικό σύστημα. Κατά τό πρῶτο σύστημα, ὁ ἕνας ἄνδρας ἐλάμβανε πολλές γυναῖκες, ἐνῶ κατά τό δεύτερο συνέβαινε τό ἀντίθετο, ἡ μία γυ-

ναίκα ἐλάμβανε πολλούς ἄνδρες. Ἐπικρατέστερο σύστημα ἦταν τὸ ἀνδροκρατικό καί, ὅπως τὸ καταλαβαίνουμε, τὰ γεννώμενα παιδιά ἀπὸ τὴν ἴδια μητέρα δέν ἦταν δυνατόν νά συνδεθοῦν μὲ τὸν πατέρα τους, ἀλλὰ μὲ τὴν μητέρα τους, γιατί ὁ πατέρας εἶχε καὶ ἄλλα τέκνα ἀπὸ ἄλλη γυναίκα. Λόγω ἀκριβῶς τῆς ἐπικρατήσεως αὐτοῦ τοῦ συστήματος, παρατηροῦμε νά εἶναι ζωηρότερη καὶ ἰσχυρότερη ἡ συγγένεια ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν πατέρα. Ἔτσι ὁ υἱὸς τοῦ Γεδεὼν Ἀβιμέλεχ, καταγόμενος ἀπὸ Συχεμίτιδα μητέρα, θέλοντας νά διαθέσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοὺς Συχεμίτες, τονίζει σ' αὐτούς ὅτι αὐτός, ἀντίθετα πρὸς τοὺς ἀδελφούς του, πού κατάγονται ἀπὸ τὸν ἴδιο μὲν πατέρα ἀπὸ ἄλλη ὁμως μητέρα, αὐτός εἶναι «δοσοῦν καὶ σάρξ αὐτῶν» (Κριτ. 9,2). Καὶ ὁ συγγενικός δεσμός καὶ τὸ γένος ἐκφράζονται μὲ λέξεις πού σημαίνουν τὴν μητρικὴ κοιλία⁷.

Τὸ πόσες γυναῖκες θά ἐλάμβανε ὁ Ἰσραηλίτης ἄνδρας, κατὰ τὸν ἀνδροκρατικό τύπο, αὐτὸ ἐξερτάτο ἀπὸ τὴν οἰκονομική του ἀντοχή, γι' αὐτὸ οἱ πλούσιοι καὶ μάλιστα οἱ βασιλεῖς εἶχαν πλῆθος γυναικῶν (βλ. Κριτ. 8,20. Β' Βασ. 5,13. Γ' Βασ. 11,1 κ.ἄ.), ἐνῶ οἱ πτωχοὶ μαρτυρεῖται ὅτι εἶχαν μόνο δύο γυναῖκες (Δευτ. 21,15-17). Οἱ διάφορες γυναῖκες τοῦ ἑνὸς συζύγου ἐθεωροῦντο ὅλες νόμιμες καὶ εἶχαν ὅλες τὰ ἴδια δικαιώματα. Ὅμως, ὅτι σὲ μιά τέτοια οἰκογένεια ἀνδροκρατικοῦ τύπου θά ἐδημιουργοῦντο διάφορα προβλήματα, προκαλούμενα πρὸ παντός ἀπὸ τὴν ζηλοτυπία τῶν γυναικῶν, αὐτὸ εἶναι αὐτονόητο. Γιατί, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ αὐτὴ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, συνήθως ἡ νεώτερη στήν ἡλικία γυναίκα ἐξετόπιζε εὐκόλα τὴν πρεσβυτέρα, «τὴν γυναίκα τῆς νεότητος», κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ Ἡσαΐου (54,6), ἡ ὁποία καὶ περιεφέρετο περιίλυτος, ἐγκαταλειμμένη καὶ περιφρονημένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. Ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὴ ἡ ἐκτοπισθεῖσα γυναίκα «μισσητή», ἐνῶ ἡ ἄλλη, ἡ νεωτέρα ἐκαλεῖτο «ἀγαπητή» (Δευτ. 21,15-17. Ἡσ. 54,6). Ὁ Νόμος ὁμως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐπεμβαίνει ὑπὲρ τῆς περιφρονημένης γυναικας, γιὰ νά κατοχυρώσει τὰ κληρονομικά δικαιώματα τοῦ υἱοῦ της, τὰ ὁποῖα παραθεωροῦντο (Δευτ. 21,15-17).

Γ' Ὑψηλὴ διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τοῦ γάμου

Ἀπ' αὐτὴ τὴν χαμηλὴ πώση, στήν ὁποία ἔφερε ἡ ἁμαρτία τὸν θεσμό τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας μὲ τὸ πολυγαμικὸ σύστημα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἄλλα πτωτι-

κά τὰ συμβαίνοντα σ' αὐτὴν, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, τὴν δουλικὴ θέση τῆς γυναίκας, ὥστε ὁ σύζυγός της νά καλεῖται *ba'al* της, δηλαδή, ἐξουσιαστής της⁸, ἀπ' αὐτὸ λέγω τὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο, πού ἔρριξε ἡ ἁμαρτία τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια, ἀγωνίζεται ἡ Παλαιὰ Διαθήκη νά τὸν ἀνορθώσει μὲ τὴν ὑψηλὴ διδασκαλία καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν θεοπνεύστων συγγραφέων της καὶ μάλιστα τῶν Προφητῶν της.

(α) Κατὰ πρῶτον, ἐνῶ παλαιότερα, καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν πατριαρχικὴ ἐποχὴ, δέν φαίνεται νά συνοδεύταν ὁ γάμος μὲ κάποια θρησκευτικὴ τελετὴ, ὁμως ἀργότερα ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ (16, 8,59 ἐξ.) καὶ ἀκόμη ἀργότερα ὁ προφήτης Μαλαχίας (2,14) μᾶς ὁμιλοῦν γιὰ «διαθήκη», γιὰ συμβόλαιο δηλαδή ἱερό, πού γίνεται κατὰ τὴν σύναψη τοῦ γάμου. Τὸ δὲ χωρίο Παροιμ. 2,17, ἀκόμη περισσότερο, μᾶς λέγει ὅτι ἡ διαθήκη αὐτὴ συνάπτεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ τὴν καλεῖ «διαθήκην θείαν» καὶ ἐκεῖ λέγεται ὅτι ὁ Θεὸς ἀρμόζει τὸν ἄνδρα μὲ τὴν γυναίκα (Παροιμ. 19,14). Αὐτὸ εἶναι ἡ παλαιά, ἡ παραδεισια διδασκαλία περὶ τοῦ γάμου, ὅπου λέγεται παραστατικά ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ ἀνδρογύνου, γιατί Αὐτός «ἤγαγεν τὴν γυναίκα πρὸς τὸν Ἀδὰμ» (Γεν. 2,22).

(β) Τὴν σύζυγο γυναίκα, τῆς ὁποίας ἡ θέση κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν πολὺ ταπεινὴ καὶ δουλική⁹, ἡ ἴδια ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τὴν χαρακτηρίζει ὡς τὸ πολυτιμότερο ἀπόκτημα τοῦ ἄνδρα καὶ ὡς δῶρο Θεοῦ (Παροιμ. 18,22. 19,14), πλέκει δὲ ὠραιότατο ὕμνο στὴν γυναίκα:

«Δυσεύρετη εἶναι ἡ ἀξία γυναίκα! Ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ μαργαριτάρια. Ὁ ἄνδρας της τὴν ἐμπιστεύεται καὶ πάντα εἶναι ἀφθονα τὰ ἀγαθὰ του. Σ' ὅλη της τὴν ζωὴ τοῦ κάνει καλὸ καὶ ποτὲ κακό» (Παροιμ. 31,10-12).

Πόσο μεγάλη σημασία καὶ ἀξία ἔχει ὁ ἔπαινος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πρὸς τὴν γυναίκα καὶ πόσο ἀνεβάξει αὐτὴ τὸν θεσμό τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας θά φανεῖ ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαίας Ἀνατολῆς ὑποτιμοῦσαν πολὺ τὴν γυναίκα καὶ εἶχαν πολὺ εὐτελεῖς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ γάμου⁹.

(γ) Ἡ ὑψηλὴ θέση τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας στὴν Παλαιὰ Διαθήκη φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ὅτι θέλοντας αὐτὴ νά ἐκφράσει τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἐκφράζει μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ στενοῦ δεσμοῦ τοῦ ἀνδρογύνου. Ἡ ὑπέροχη διδασκαλία, ἡ ὁποία κρύπτεται στὴν εἰκόνα αὐτὴ καὶ τὴν ὁποία διδασκαλία ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη παρέλαβε καὶ

αυτή ή Καινή Διαθήκη (Έφ. 5,23 έξ. Άπ. 19,7-9. 21,2), διατυπώνεται κυρίως από τόν προφήτη Ώσηέ. Συνετέλεσε δέ σ' αυτό ένα προσωπικό οικογενειακό συμβάν του προφήτου, τό όποιο, όμιλοϋντες τώρα για γάμο και οικογένεια κατά τήν Παλαιά Διαθήκη, άξιζεί νά τό αναφέρουμε: 'Ο προφήτης Ώσηέ ήταν έγγαμος. Έλαβε μία γυναίκα, Γόμερ στό όνομα, ή όποία ήταν καλή στην άρχή, αλλά παρεξέκλινε άργότερα, γιατί έρωτοτρόπησε μέ άλλον άνδρα. Αυτό τό άντιλήφθηκε ό σύζυγος προφήτης, αλλά, επειδή τήν άγαπούσε, τήν άνεχόταν μέ τήν έλπίδα διορθώσεως της. Συνέχιζε όμως τήν κακή της διαγωγή ή Γόμερ, γι' αυτό και ό Ώσηέ αναγκάστηκε νά τήν εκδιώξει από τήν οικία του. Έπειδή όμως συνέχιζε νά τήν αγαπά, ύστερα από λίγο καιρό, κατά τόν όποιο ή άμαρτήσασα σύζυγος είχε επιδείξει μετάνοια για τήν διαγωγή της, ό Ώσηέ τήν προσέλαβε πάλι στην οικία του και ή σχέση του άνδρογύνου έγινε όμαλή όπως κατά τά πρώτα έτη του γάμου τους (βλ. Ώσ. κεφ. 1-3). Έπειδή δέ ό προφήτης Ώσηέ τήν στενή σχέση του άνδρογύνου τήν θεωρούσε ως δυνατή είκόνα της σχέσεως του Θεού μετά του λαού του, αυτό τό προσωπικό του συμβάν τό έλαβε ως βάση, για νά έρμηνεύσει τά συμβαινόντα στό έθνος του και νά θεολογήσει επ' αυτών. Λοιπόν: 'Όπως ό Ώσηέ από όλες τις γυναίκες εξέλεξε μία, τήν Γόμερ, μέ τήν όποία συνήψε διαθήκη γάμου, έτσι και ό Θεός Γιαχβέ εξέλεξε ένα έθνος, μέ τό όποιο συνήψε ιερά διαθήκη επί του όρους Σινά και συνδέθηκε μαζί του μέ στενή σχέση. Και όπως ή γυναίκα Γόμερ ήταν πιστή στό σύζυγό της Ώσηέ στην άρχή, έτσι και ό 'Ισραήλ ήταν πιστός στον Θεό του άρχικά, τότε, κατά τήν πορεία του στην έρημο. Άλλά όπως ή Γόμερ άργότερα έρωτοτρόπησε μέ άλλον άνδρα, έτσι και ό 'Ισραήλ, άργότερα, όταν έγκαταστάθηκε στην Χαναάν, έλησμόνησε τόν νόμιμο «σύζυγό» του, τόν Γιαχβέ, και έρωτοτρόπησε μέ τά είδωλα των Χαναανίων και έλάτρευσε αυτά. Και όπως πάλι ό προφήτης ξεεδίωξε τήν γυναίκα του για τήν μοιχεία της, έτσι και ό Γιαχβέ θά εκδιώξει τόν λαό του μακριά στην Βαβυλώνα για τήν άποστασία του. Αυτό τό συμβάν, Σεβασμώτατοι πατέρες, άποτελεί «κλειδί» έρμηνείας του όλου βιβλίου του προφήτου Ώσηέ, έχει δέ ως βάση, επαναλαμβάνουμε, τήν ύψηλή τοποθέτηση του γάμου και της οικογένειας ως είκόνας της σχέσεως του Θεού μέ τόν λαό του.

(δ) Μέ τήν ύψηλή της διδασκαλία περί του γάμου ή Παλαιά Διαθήκη θέλει νά φτιάξει μία καλή οικογένεια, στην όποία θά ύπάρχει ή άγάπη μεταξύ των

μελών της. Γιατί, στά χρόνια της, παρετηρείτο διαπαράχ ή στην οικογένεια μέ τήν ρήξη της παλαιάς στενής συνοχής των μελών της. 'Όπως μαρτυρεί ό προφήτης Μιχαίας, στην έποχή του ή άμαρτία είχε προχωρήσει πολύ, τόσο πολύ, ώστε είχε εισέλθει και σ' αυτήν τήν οικογένεια, για νά χαλάσει τόν ώραίο της θεσμό. 'Ο προφήτης μονολογεί μέ πόνο:

'Ο υίός περιφρονεί τόν πατέρα και ή θυγατέρα επαναστατεί κατά της μητέρας της, ή νύμφη κατά της πενθεράς της και έχθροί του άνθρώπου είναι οι οικείοι του (7,6).

Τά κρούσματα αυτά είχαν εμφανισθεί και σε παλαιότερη έποχή, έλαβε δέ από τότε μερίμνα και φροντίδα ή Παλαιά Διαθήκη για τήν θεραπεία της καπαστάσεως. 'Ο σκοπός για τόν όποιο γράφηκε τό ώραίο βιβλίο της Ρούθ είναι καθαρά ποιμαντικός για τήν οικογένεια. Γιατί παρουσιάζει μία άλλόφυλη γυναίκα, τήν Ρούθ, αντίθετα μέ τά συμβαινόντα στην 'Ιουδαία, αυτή νά προσκολλάται στην πεθερά της, τήν Νωεμίν, και νά εύλογείται για τήν πιστότητά της αυτή πλούσια από τόν Θεό.

Και ό 132ος πάλι ψαλμός, «'Ιδού δ ή τί καλόν ή τί τερπνόν, άλλ' ή τό κατοικείν άδελφούς επί τό αυτό;», έγράφη και αυτός για τήν οικογένεια, για τήν άγάπη των άδελφών, ή όποία στά χρόνια εκείνα εκφραζόταν μέ τήν συνοίκηση όλων επί τό αυτό.

(ε) Άλλά έχω νά παρουσιάσω μία ώραία διδασκαλία περί γάμου και οικογένειας του τελευταίου χρονολογικά προφήτου, του προφήτου Μαλαχίου. Τά μεγάλα κρούσματα και ή άποσύνθεση στην οικογένεια έγιναν στην έποχή του προφήτου αυτού (5ος αιώνας)· γιατί κατά τήν έποχή αυτή οι 'Ιουδαίοι παρέβαιναν τήν διαθήκη του γάμου, έδιωχναν τήν νόμιμη γυναίκα τους και προσλάμβαναν άλλη, νεότερη στην ήλικία. Έναντίον αυτού του κακού επιτίθεται ό προφήτης Μαλαχίας και αναπτύσσει μέ τήν εύκαιρία ώραία, ώραισιότατη διδασκαλία περί γάμου, χρησιμη άσφαλώς και αναγκαία και στην σύγχρονή μας έποχή. 'Ο προφήτης λέγει στους άνδρες που έκαναν τό άμάρτημα αυτό και χώριζαν από τήν νόμιμο σύζυγό τους:

2,14 'Ο Γιαχβέ ύπήρξε μάρτυρας μεταξύ σου και της γυναίκας της νεότητάς σου, προς τήν όποίαν εσύ φέρθηκες άπιστα, ενώ αυτή είναι κοινωνός (σύντροφός σου) και γυναίκα της διαθήκης σου. Δέν έπλασε διαφορετικός (Θεός) τήν γυναίκα, ή όποία έγινε μέ τό ύπόλοιπο του πνεύματος (του Θεού) Άλλά σεΐς λέγετε: Τί άλλο ζητάει ό Θεός παρά σπέρμα;

Ἐς παρατηρήσουμε στήν παραπάνω περικοπή ὅτι τήν ἀδικημένη γυναίκα, πού ἐπέβαλε ὁ σύζυγος ἀπό τήν οἰκία του, ὁ προφήτης Μαλαχίας καλεῖ «γυναίκα νεότητος» (στίχ. 14). Θά ἤθελα νά ἐρμηνεύσω ψυχολογικά τήν ἔκφραση αὐτή: Ἡ ἔκφραση εἶναι πολύ δυνατή, γιατί ὑπενθυμίζει στόν σύζυγο τήν πρώτη ἀγάπη τῶν νεανικῶν του χρόνων, τήν ὁποία ὁμως τώρα αὐτός τήν παραθεωρεῖ καί τήν προοιδίει. Ὁ προφήτης Ἰερεμίας παρουσιάζει καί αὐτόν τόν Γιαχβέ παραπονούμενο καί λέγοντα στόν λαό του γιά τήν ἐγκατάλειψή του: «Θυμᾶμαι –τοῦ λέγει– πόσο μέ ἀγαποῦσες ὅταν ἦσουν νέος» (2,2), κατά τά πρῶτα χρόνια δηλαδή τῆς συστάσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους, κατά τήν πορεία τοῦ λαοῦ στήν ἔρημο.

Στήν παραπάνω περικοπή, πού παραθέσαμε, ὁ προφήτης Μαλαχίας δίνει ἰσχυροῦς λόγους, γιατί ὁ ἄνδρας δέν πρέπει νά χωρίζεται ἀπό τήν γυναίκα του. α) Δέν πρέπει νά χωρίζεται ἀπό τήν γυναίκα του, γιατί αὐτή εἶναι μέ αὐτόν «κοινωνός» τοῦ βίου (στίχ. 14), σύντροφος, μέ τήν ὁποία ὁ ἄνδρας γεύθηκε ὅλα τά εὐχάριστα καί τά δεινά τῆς ζωῆς. β) Ἀκόμη περισσότερο, ἡ σύζυγος, μέ τήν ὁποία χωρίζεται ὁ ἄνδρας, εἶναι ἡ «γυναίκα διαθήκης» (στίχ. 14)· εἶναι αὐτή μέ τήν ὁποία ὁ ἄνδρας συνῆψε τήν ἱερά διαθήκη τοῦ γάμου. γ) Δέν εἶναι ἡ γυναίκα κατώτερη ἀπό τόν ἄνδρα, ὥστε αὐτός νά τήν ἀποδιώκει ὅποτε θέλει, γιατί, λέγει παρακάτω ὁ προφήτης, «δέν ἔκανε ἄλλος Θεός τόν ἄνδρα καί ἄλλος τήν γυναίκα», ἀλλά ἀντίθετα, ἡ γυναίκα εἶναι «τό ὑπόλοιπο τοῦ πνεύματος (τοῦ Θεοῦ)» (στίχ. 15). Τί σημαίνει ἡ περιεργή αὐτή τελευταία φράση; Εἶναι δύσκολη στήν ἐρμηνεία της καί διαπληκτίζονται οἱ ἐρμηνευτές γιά τήν ἔννοιά της. Ἀλλά εἶναι ἀπλή στήν ἐρμηνεία της, ἂν τήν λέξη «πνεῦμα» τήν νοήσουμε ὡς φύσημα. Ὅπως τό διαβάζουμε στήν Γένεση (βλ. 2,7), μέ τό ἐμφύσημά του ὁ Θεός ἔδωσε ψυχή στόν ἄνθρωπο Ἀδάμ. Κατά τό χωρίο μας ἐδῶ μέ τό μισό φύσημα ἐμψυχώθηκε ὁ ἄνδρας καί μέ τό ἄλλο μισό («τό ὑπόλοιπο τοῦ πνεύματος») ἐμψυχώθηκε ἡ γυναίκα Εὔα!

Τρία δυνατά ἐπιχειρήματα γιά τό ὅτι ὁ ἄνδρας δέν πρέπει νά χωρίζεται ἀπό τήν γυναίκα του. Πραγματικά, οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Προφήτου εἶναι μία ὑψηλή, μία ὑπέροχη διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περί γάμου καί περί οἰκογενείας, εἶναι ἕνα γερό θεμέλιο γιά ἕνα εὐτυχισμένο οἶκο!

Στά δυνατά ὁμως αὐτά λόγια τοῦ προφήτου Μαλαχίου πρός τούς ἀποδιώκοντας τήν σύζυγό τους, αὐτοί μέ αὐθάδεια καί ἀναίδεια παντοῦσαν: «Τί ἄλλο ζη-

τάει ὁ Θεός παρὰ σπέρμα;» (στίχ. 15β). Αὐτοί, δηλαδή, σάν σκοπό τοῦ γάμου ἔθεταν τήν τεκνογονία μόνο. Καί ἀφοῦ, λοιπόν, μέ τήν γυναίκα τους γέννησαν παιδιά, ἐκπλήρωσαν ἄρα τόν μοναδικό γι' αὐτούς σκοπό τοῦ γάμου καί γι' αὐτό τήν ἐγκατέλειπαν. Ἐδῶ φαίνεται καθαρά ὅτι καί κατά τήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη, ὅπου, γιά τήν αὔξηση τῆς ἀνθρωπότητας καί τόν πόθο ἐλεύσεως τοῦ Μεσσοῦ¹⁰, τονίζεται ἡ τεκνογονία καί ἡ γέννηση παιδιῶν φέρει μεγάλη χαρά (Γεν. 4,1.25. 29,32.33.35. 30,18.20. Ψαλμ. 112,9. 127,3-6. Παροιμ. 17,6. Γεν. 15,2. 30,1.23. Α' Βασ. 1,5 ἔξ. Ἦσ. 4,1), καί στήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη, λέγω, δέν θεωρεῖται ἡ πολυτεκνία ὡς ἀποκλειστικός σκοπός τοῦ γάμου. Μάλιστα, περισσότερο τῆς πολυτεκνίας ἡ Παλαιά Διαθήκη τονίζει τήν καλλιτεκνία, παιδιά μέ φόβο Θεοῦ, ἀφοῦ λέγει «μή ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων..., εἰ μή ἐστί φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν. Κρεῖσσον εἰς ἡ χίλιοι (υἱοί) καί (κρεῖσσον) ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ» (Σοφ. Σειρ. 16,1-3). Ὡς σκοπόν λοιπόν τοῦ γάμου ὁ προφήτης Μαλαχίας θέτει τήν ἀγάπη τῶν συζύγων, τήν κοινωνία τοῦ βίου τους, τήν συντροφικότητα καί τήν ἀλληλοσυμπλήρωση. Ὁ προφήτης Μαλαχίας στήν περί γάμου διδασκαλία του προσέγγισε τό ὕψος τῆς Καινῆς Διαθήκης (βλ. Ματθ. 5,31 ἔξ. 19,4-9).

(ς) Ἐπειδή ὁμως ὁ λόγος τό ἔφερε καί ἐπειδή εἶναι μέσα στό θέμα μας, ἐπιθυμῶ νά πῶ γιά τήν τεκνογονία ὅτι, ἂν καί κατά τήν Παλαιά Διαθήκη δέν ἀποτελεῖ τόν μοναδικό σκοπό τοῦ γάμου, ὁμως ὑπάρχει ἄμεσος σύνδεσμος μεταξύ τῶν συζυγικῶν σχέσεων καί τῆς τεκνογονίας καί δέν πρέπει ὁ χριστιανός νά παραθεωρεῖ τόν σύνδεσμο αὐτό μέ ἐλαφρά συνείδηση. Ὁ ὑψηλός στόχος στόν ὁποῖο ὀφείλουν νά κατευθύνονται οἱ ἔγγαμοι πιστοί εἶναι στό νά ὑπερνικοῦν τό σαρκικό φρόνημα καί μέσα στό γάμο, τόν ὁποῖο πρέπει νά συνδέουν στενά μέ τήν τεκνογονία¹¹. «Ὅπως - λέγει ὁ Καθηγητής Μαντζαριδῆς ἡ ἰδανική θέση γιά τούς ἀγάμους εἶναι ἡ παρθενία, ἔτσι καί ἡ ἰδανική θέση γιά τούς ἐγγάμους εἶναι ὁ ἀπόλυτος σεβασμός τῆς συνδέσεως τῶν σαρκικῶν σχέσεων μέ τήν τεκνογονία»¹².

(ζ) Πολλές γυναῖκες στήν Παλαιά Διαθήκη φέρονται ὡς στείρες. Καί αὐτή ἡ στειρότητα τῶν γυναικῶν ἔχει στήν Παλαιά Διαθήκη χριστολογικό νόημα, ὅπως ὠραῖα τό ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος: «Ἄν σέ ἐρωτᾷ ὁ Ἰουδαῖος –λέγει ὁ ἱερός πατέρας– πῶς ἔτεκε ἡ Παρθένος, νά τοῦ ἀπαντᾷς: Πῶς ἔτεκαν οἱ στείρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Γιατί σ' αὐτή τήν

περίπτωση (των στερίων δηλαδή της Παλαιᾶς Διαθήκης) ἔχουμε δύο ἐμπόδια γιὰ τὸν τοκετό· καὶ τὸ παράκαιρο τῆς ἡλικίας καὶ τὴν ἀχρήστευση τῆς φύσης. Ἐνῶ γιὰ τὴν Παρθένο, ἓνα μόνο ἐμπόδιο ἦταν: τὸ ὅτι δὲν ἦλθε σὲ γάμου κοινωνία». «Προοδοποιεῖ τοῖνυν τῇ Παρθένῳ ἡ στεῖρα», καταλήγει νὰ πεῖ ὁ ἱερός πατέρας¹³.

Δ' Ἐκτροπές καὶ προβλήματα

Σύντομα τώρα θὰ θίξω μερικά ἄλλα προβλήματα σχέση ἔχοντα μέ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια, προβλήματα πού συναντῶνται στὴν σύγχρονη ἐποχή μας:

Τιτλοφορῶ τὰ ὅσα θὰ πῶ στὴν συνέχεια ὡς ἐκτροπές, πού δημιουργοῦν προβλήματα, γιατί πραγματικά εἶναι ἐκτροπές ἀπὸ τὴν βιβλικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή. Ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξῆς: *Ἡ γαμικὴ σχέση τοῦ ἀνδρα καὶ τῆς γυναίκας μόνο μέ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου εἶναι εὐλογημένη, ἐνῶ ἔξω ἀπὸ αὐτὸ συνιστᾶ ἁμαρτία. Καὶ βεβαίως οἱ διαπράττοντες τὴν ἁμαρτία αὐτὴ δὲν δύναται νὰ κοινωνοῦν τῶν Ἀρχάντων Μυστηρίων.*

Ἐπειδὴ χρησιμοποιοῦμε ὡς πηγὴ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, λέγουμε ὅτι σ' αὐτὴν ἐτιμωρεῖτο διὰ ποικίλων τιμωριῶν (χρηματικὴ καταβολή, ματίγωση καὶ λιθοβολισμός) ἡ ἐκτὸς γάμου σχέση τοῦ ἀνδρα καὶ τῆς γυναίκας (Γεν. 38,24. Λευϊτ. 18,20. 20,10. Δευτ. 22,22-27. Δαν. 13,22. Σωσάνα, στίχ. 41.43 κ.ἄ.).

(α) *Προγαμιαῖες σχέσεις τῶν νέων.* Στὸ τμῆμα αὐτὸ τοῦ λόγου μου θὰ ὁμιλήσω πρῶτα σύντομα καὶ μέ πόνο γιὰ τὴν σημερινὴ νεολαία μας, τοὺς νέους καὶ τίς νέες, οἱ ὁποῖοι ἐμπαιζοῦν τὸν λόγο περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀγνότητος καὶ κάνουν γάμο πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο τους! Πόσο ἐλεγκτικὸ ἀκούεται γιὰ τὴν ἐποχὴ μας τὸ ἔθιμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅτι κατὰ τὴν τελετὴ τοῦ γάμου προπορεύονταν οἱ γονεῖς τῆς νύμφης κρατοῦντες λευκὴν σινδόνα, θέλοντες νὰ δηλώσουν μέ αὐτὸ ὅτι ἔτσι λευκὴ καὶ καθαρὴ, παρθένος, εἶναι ἡ θυγατέρα τους, τὴν ὁποία τώρα ὑπανδρεύουν.

Γιὰ νὰ βοηθήσουμε τοὺς νέους μας νὰ διάγουν ἀγνή ζωὴ, γιὰ νὰ ἔχουν καλὴ οἰκογένεια μετὰ ταῦτα, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ξεκινήσουμε ἀπὸ τὴν βάση ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐρωτικὸ ὄν. Γιατί, ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι, ὅπως τὸν παρουσιάζει ἡδη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, πρόσωπο καὶ ἀγάπη (Ἐξ. 3,14. Ὡσ. 6,6), ἄρα καὶ ὁ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πλασμένος ἄνθρωπος (Γεν. 1,26.27) εἶναι καὶ αὐτὸς πρόσωπο καὶ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη εἶναι φυσικὴ ἀρετὴ καὶ πλαστήκαμε νὰ ζοῦμε

μ' αὐτὴν. Πλαστήκαμε γιὰ νὰ ζοῦμε μέ ἔρωτα πρὸς τὸν Θεό - οἱ Πατέρες ὁμιλοῦν γιὰ ἔρωτα Θεοῦ - καὶ νὰ εἴμαστε ἀγαπημένοι μεταξὺ μας. Αὐτὸ εἶναι ὄλο - κι ὄλο ἡ πνευματικὴ ζωὴ. Ἄν ὅμως ὁ νέος καὶ ἡ νέα δὲν ζοῦν μέ ἀγάπη Θεοῦ μέσα τους, ἐπειδὴ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης ἀπὸ τὴν φύση τους εἶναι πολὺ δυνατὸ, θὰ τραποῦν, γιὰ ἱκανοποίησιν τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ, σὲ ἄλλες ἀγάπες, χωματένιες καὶ σαρκικές, πού καταφθεῖρουν τὸν ἄνθρωπο. Γιὰ νὰ βοηθήσουμε λοιπὸν τὴν νεολαία νὰ νικᾷ τὸν φθοροποιὸ σαρκικὸ ἔρωτα, πρέπει νὰ μιλάμε σ' αὐτὴν μέ δύναμη γιὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν γλυκειὰ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. «Ἐρως ἔρωτι νικᾷται», λέγουν οἱ Πατέρες. Ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς αὐτὸς ὁ τρόπος εἶναι ὁ μόνος ἐπιτυχὴς γιὰ τὸ θέμα πού λέγουμε, ὅπως μᾶς τὸ διδάσκει διὰ πολλῶν ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας ἐγκυκλοπαίδεια, δηλαδή τὰ Ἱερά Συναξάρια τῶν ἁγίων μας. Μόνο καρδιά πού ἀγαπᾷ θερμὰ τὸν Χριστό, μόνο αὐτὴ μπορεῖ νὰ νικήσει τὰ σαρκικά πάθη, τὰ ὁποῖα γιὰ νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια - εἶναι πολὺ ἐνοχλητικά καὶ ἰσχυρά, ὄχι μόνο στοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ στοὺς μεγάλους στὴν ἡλικία καὶ σ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς γέροντες. Γι' αὐτὸ ὁ σύγχρονος πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ σοφὸς Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, ἔλεγε ἐπιγραμματικά: «Τὸ θέμα σάρξ τὸ λύει ἡ πλάξ» (τοῦ τάφου ἡ πλάξ)!

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἔχουμε ἄφθονα χωρία πού παρουσιάζουν ἔτσι τὸν Θεό μας, ὡς ποθητὸ καὶ λαχταριστὸ προσωπικὸ ὄν καὶ ὄχι ὡς μία ἀφηρημένη ἀνωτέρα δύναμη. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὁμιλεῖ γιὰ «Ζῶντα Θεόν» (Ἰεζ. 17,19. 33,11). Ἡ ἀγάπη σ' Αὐτὸν τὸν Ζῶντα Θεό εἶναι πολὺ γλυκειὰ, γλυκύτερη ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας. «Κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου (= ἡ ἀγάπη σου) ὑπὲρ ζωᾶς», λέγει ὁ Ψαλμωδός (Ψαλμ. 62,4). Καὶ ὁ προφήτης Ἰερεμίας ἀναφερόμενος σ' αὐτὴ τὴν θέλησιν καὶ τὴν μαγεῖα πού δίνει στὴν ψυχὴ ἡ κοινωνία μέ τὸν Θεό, λέγει κάπου σὲ ἓνα ὠραῖο του μονόλογο: «Μέ μάγευσες, Θεέ μου, καὶ ἄφησα τὸν ἑαυτό μου νὰ μαγευθεῖ» (Ἰερ. 20,7)¹⁵.

(β) *Ἐκτροπές.* Οἱ παράνομες σχέσεις φέρουν καὶ τὴν ἄλλη μεγάλη καὶ φοβερὴ ἁμαρτία, τὴν ἔκτρωση. Ἀπὸ ὅσα γνωρίζω ἡ Παλαιὰ Διαθήκη δὲν ἀναφέρεται στὸ ἁμαρτήριον αὐτό, γιατί δὲν γινόταν στὴν ἐποχὴ τῆς, τοῦλάχιστον στὸ Ἰσραὴλ. Κάπου ὅμως ὁ Ἰερεμίας, εἰς τινα ἀπελπιν μονόλογό του, ὁμιλῶν γιὰ τὰ δεινὰ τοῦ προφητικοῦ του βίου, παραπονεῖται στὴν μητέρα του καὶ λέγει σ' αὐτὴν, γιατί τὸν ἄφησε νὰ γεννηθεῖ καὶ γιατί δὲν τὸν φόνευσαν στὴν κοιλία τῆς,

για να του γίνει αυτή τάφος (Ίερ. 15,10. 20,17). Έρωτούν οι έρμηνευτές: Πρόκειται για έκτρωση; Κατά την γνώμη μου ο πολύκλαυστος Ίερεμίας δέν έννοει μέ αυτό πού λέγει τήν έκτρωση, αλλά θέλει νά πει τό γενικό εκείνο, ότι θά ήταν καλύτερο γι' αυτόν νά μήν είχε γεννηθεί, για νά μήν υπέφερε τά όσα πάσχει.

Στήν πατρίδα μας σήμερα, συμβαίνουν περίπου 300.000 έκτρώσεις τό χρόνο!... 300.000 φόνου άθώων νηπίων!... Δηλαδή: Τήν ήδονή των δύο, τήν πληρώνει μέ τήν ζωή του ένα άθώο νήπιο!... Τό κακό αυτό πρέπει νά μάς άνησυχήσει και από έθνικης πλευράς, διότι σμικρύνεται επί πολύ ο πληθυσμός τής πατρίδος μας, ένω πολλοί έχθροί μάς κυκλώνουν γύρω μας, για νά μάς καταφάγουν.

(γ) *Ό πολιτικός γάμος.* Αισθανόμαστε άποτροπιασμό πρós τόν πολιτικό γάμο και καλά κάνουμε, γιατί είναι σχέση γάμου άνδρός και γυναικός χωρίς τό Μυστήριο του γάμου, χωρίς τήν εύλογία τής Έκκλησίας μας. Έχει διαβεβαιωθεί ή σχέση αυτή κάπου έπίσημα και έχει ως σταθερό σκοπό τήν συμβίωση και τήν άλληλοβοήθεια και μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις, οι τελούντες πολιτικό γάμο έχουν ως σκοπό και τήν εύλογία τους από τήν Έκκλησία μέ τό ιερό Μυστήριο. Και θά πούμε ότι όσο πιο βέβαια και σταθερή είναι μία συμβίωση, τόσο και πλησιάζει πρós τήν έννοια του γάμου· αντίθετα, όσο μία συμβίωση είναι σταθής και βεβαία, τόσο και απομακρύνεται από τήν έννοια του γάμου και πλησιάζει πρós τήν πορνεία. Είναι όμως ο πολιτικός γάμος ένα «ξεστεφάνωτο» άνδρόγυνο, είναι παράνομο ζευγάρι και βεβαίως δέν πρέπει νά κοινωνούν οι έχοντες συζυγία μέ πολιτικό γάμο.

Άν, Σεβασμιώτατοι πατέρες, θελήσουμε νά δοϋμε βαθύτερα τά αίτια του πολιτικού γάμου σήμερα, για νά κάνουμε μία σωστή ποιμαντική στό πρόβλημα, θά διαπιστώσουμε ότι κυρίως αυτά προέρχονται από τόν συμβαίνοντα στά χρόνια μας πρακτικό Νεστοριανισμό. Ός γνωστόν, ή αίρεση του Νεστορίου χώριζε τήν θεία από τήν ανθρώπινη φύση στό Πρόσωπο του Χριστού. Και ο πρακτικός Νεστοριανισμός των ήμερών μας θέλει νά χωρίσει τόν άνθρωπο από τόν Θεό, θέλει νά δημιουργήσει μία ζωή ξεχώρη από τόν Θεό και τά Μυστήρια τής Έκκλησίας μας. Όστε, στό βάθος του τό θέμα του πολιτικού γάμου είναι θέμα έλλειψης κατηχήσεως του λαού. Οι νέοι μας πρέπει νά μάθουν από ήμάς τήν άλήθεια ότι τό κάθε τι, για νά είναι πραγματικά νόστιμο και νά έχει βαθύτερο νόημα, πρέπει νά έχει τήν Χάρη και τήν

εύλογία του Θεού, ή όποία έρχεται διά των άγιων Μυστηρίων τής Έκκλησίας. Αυτό όμως προϋποθέτει κήρυγμα άπλό μέν, για νά είναι καταληπτό, αλλά μέ βαθύ και θεολογικό περιεχόμενο, ώστε νά πείθει τούς ανθρώπους για τήν άναγκαιότητα των ιερών Μυστηρίων στην ζωή μας.

Ίδιαίτερη είναι ή περίπτωση των ανθρώπων που άρνούνται τόν θρησκευτικό γάμο και τελούν τόν πολιτικό από λόγους άπιστίας στον Θεό. Η θέσπιση του πολιτικού γάμου στην περίπτωση αυτή είναι «καλό» άς τό πούμε έτσι - για ήμάς τούς Κληρικούς, τούς τελώντας τό Μυστήριο. Γιατί θά ήταν φρικτό ήμεις μέν νά λέγουμε «Εύλογημένη ή Βασιλεία...» και «Στέφεται ο δούλος του Θεού τήν δούλην του Θεού εις τό Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Άγίου Πνεύματος» ή νά διαβάζουμε τό ιερό Εύαγγέλιο και οι άπιστοι νεόνυμφοι νά βλασφημούν και νά εμπαιζουν μέσα τους (άλλά και φανερά μέ μορφοσμούς) τά λεγόμενα στο ιερό Μυστήριο. Και αυτό βεβαίως θά είναι μαρτύριο για τούς ιερείς και Αρχιερείς τούς τελώντας τό ιερό Μυστήριο. Άφου τό λέγουν καθαρά ότι δέν πιστεύουν, άς τελέσουν επί τέλους πολιτικό γάμο.

Έχουμε όμως τήν περίπτωση εκείνου που τελεί πολιτικό γάμο, επειδή δέν πιστεύει τόν θρησκευτικό, και όμως αυτός νά ζητά νά γίνει ανάδοχος σε βάπτιση. Έδώ ή Έκκλησία όφείλει νά μήν δεχθεί αυτόν ως ανάδοχο, γιατί ή ιδιότης αυτή σημαίνει ότι «ανάδεχεται», αναλαμβάνει δηλαδή τήν ιερή ύποχρέωση, όταν μεγαλώσει τό παιδί νά φροντίσει νά μαθητευθεί στα ιερά δόγματα τής Έκκλησίας, τά όποια όμως αυτός όμολόγησε ότι δέν τά πιστεύει.

(δ) *Έλεύθερες συμβιώσεις μεταξύ Όρθοδόξων και άλλοθρήσκων.* Ηδη στην Παλαιά Διαθήκη άπαγορεύει ο Θεός τόν γάμο των Ίσραηλιτών μέ άλλοθρήσκους (βλ. Έξ. 34,15-16. Δευτ. 7,3-4), γιατί δέν ήθελε για τόν λαό, μέ τόν όποιον συνήψε ιερά διαθήκη, δέν ήθελε νά αναμειχθεί μέ ξένους ειδωλολατρικούς λαούς. Και όταν άργότερα, στην έποχή του προφήτου Μαλαχίου ιδιαίτερα, οι Ίσραηλίτες δέν πρόσεχαν τήν άπαγόρευση αυτή, αλλά συνήπτον γάμους μέ ξένες γυναίκες, ο Προφήτης έλέγει μέ πικρία τό παρατηρούμενο κακό λέγοντας ότι μέ αυτό πού κάνουν «βεβηλώνουν τήν διαθήκην των πατέρων τους» (Μαλαχ. 2,11).

Έτσι και ή Έκκλησία δέν επιτρέπει κατά κανόνα και κατά άκρίβεια γάμο των Όρθοδόξων τέκνων της μέ έτεροδόξους και άλλοθρήσκους¹⁵. Γίνονται όμως

συμβιώσεις τῶν Χριστιανῶν μας μέ αὐτούς καί ἡ Ἐκκλησία μας, κατ' ἐπιείκεια καί οἰκονομία, ἐπιτρέπει τήν ἱερολογία γάμου Ὁρθοδόξων μέ τούς ἑτεροδόξους καθολικούς καί συντηρητικούς προτεστάντες, ὄχι ὅμως καί μέ τούς ἀλλοθρήσκους. Ὁ γάμος αὐτός μέ ἀλλόθρησκο δέν εὐλογεῖται ἀπό τήν Ἐκκλησία οὔτε κατ' οἰκονομίαν, πλὴν μόνον ἂν ὁ ἀλλόθρησκος δεχθεῖ νά γίνει Ὁρθόδοξος. Γιά μία ποιμαντική μόνο βοήθεια στό θέμα, ἂν δύναται νά εἶναι βοήθεια αὐτό πού θά πῶ, θά ἀνέφερα τήν περίπτωση τῶν χριστιανῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, πού τά ἀνδρόγυνα στήν ἀρχή ἦταν εἰδωλολάτρες. Συνέβαινε δέ ὁ ἕνας ἐκ τῶν συζύγων, ἡ γυναίκα γιά παράδειγμα, νά γίνει χριστιανή καί ἔτσι συζοῦσε μέ ἀλλόθρησκο σύζυγο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν ἐπέβαλε τήν διάλυση τοῦ γάμου αὐτοῦ, ἔχοντας τήν καλή ἐλπίδα ὅτι ἀπό τήν πιστή σύζυγο πιθανόν μελλοντικά νά πιστεῦσει καί νά σωθεῖ καί ὁ ἄνδρας της (βλ. Α' Κορ. 7,16). Ἀκόμη δέ ὁ Ἀπόστολος ἔλεγε καί τοῦτο τό σπουδαῖο: «Ὅτι *ἠγίασται ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καί ἠγίασται ἡ γυνή ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ*» (Α' Κορ. 7,14). Μέ τήν συζυγική τους δηλαδή ἔνωση οἱ σύζυγοι, ὁ ἄπιστος ἀπό αὐτούς εἰσέρχεται σέ χῶρο ἁγιασμοῦ ἐρχόμενος σέ ἐπαφή μέ τό ἄλλο πιστό μέλος!

Ἡ ποιμαντική μας πάντως σέ περιπτώσεις ἐλευθέρων συμβιώσεων μέ ἀλλοθρήσκους εἶναι νά συμβουλεύουμε τήν διάλυσή τους, γιατί δέν πρόκειται νά εὐλογηθεῖ ὁ γάμος τους ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἢ, τό καλύτερο, νά πλησιάζουμε μέ καλό ποιμαντικό τρόπο τόν ἀλλόθρησκο καί νά τοῦ προσφέρουμε τοιαύτη κατήχηση, ὥστε νά τόν πείσουμε νά προσέλθει στήν Ὁρθοδοξία. Καί ἡ ἀκόμη καλύτερη ποιμαντική εἶναι στά νέα παιδιά μας νά μιλάμε σ' αὐτά θερμά γιά τήν ὀρθόδοξη πίστη, γιά νά γίνει δυνατή μέσα τους καί νά μὴν τήν προδώσουν ποτέ μέ τό νά θελήσουν νά μυχθοῦν μέ γάμο μέ μὴ χριστιανό. «Τό σῶμα σας, παιδιά, νά τούς λέγουμε εἶναι βαπτισμένο καί μυρωμένο, ἔχει τήν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω του. Μὴν τό μολύνετε μέ τό νά ἐρθετε σέ γάμου κοινωνία μέ μὴ βαπτισμένο».

(ε) *Τελειῶνω μέ τό Οἰκονομικό πρόβλημα.* Σήμερα μάλιστα, περισσότερο ἀπό ἄλλες φορές, κάθε σχεδόν ἑλληνική οἰκογένεια, ἀντιμετωπίζει οἰκονομικό πρόβλημα, πού τήν παραλύει, γιατί φέρει σύγχυση καί διαπληκτισμό ἀκόμη μεταξύ τῶν μελῶν της, ὅπως τό ἀκούουμε ἀπό τίς ἐξομολογήσεις τῶν χριστιανῶν μας.

Σ' αὐτό βέβαια ἡμεῖς, σάν ποιμένες τοῦ λαοῦ, δέν ἀδιαφοροῦμε, δέν ἐπιτρέπεται νά ἀδιαφορήσουμε, ἀλλά καί δέν πρέπει νά ἀρκούμεθα σέ κάποια παροχή τροφίμων ἢ καί χρημάτων ἀκόμη στους πονεμένους δελφούς. Αὐτό μπορεῖ νά τό κάνει καί ἡ πολιτεία. Στήν πάσχουσα σήμερα ἀπό τό οἰκονομικό πρόβλημα χριστιανική οἰκογένεια ἡ Ἐκκλησία, πέραν ἀπό τήν ὑλική βοήθεια καί συνδρομή, πρέπει μέ τήν διδασχὴ της νά τονώσει τήν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐμφυσώντας σ' αὐτήν δυνατή πίστη καί ἐλπίδα πρὸς τόν Θεό. Ἔτσι ἡ οἰκονομική κρίση θά γίνει αἰτία πνευματικῆς προόδου χριστιανῶν μας, τούς ὁποίους, στους χαλεπούς αὐτούς καιρούς πού ζοῦμε, πρέπει νά τούς ἐτοιμάζουμε καί διά τό μαρτύριο κόμη. Ἄν σ' αὐτό δέν ἐπιτύχουμε ὡς Ἐκκλησία μικρά ἔχει σημασία ἡ ὑλική μας προσφορά στους πενομένους. Μέ αὐτό κριβῶς τό δίδαγμα θέλω νά τελειώσω προσφέροντας ἕνα ὠραῖο κείμενο ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη. Πρόκειται γιά τόν 4ο Ψαλμό τοῦ Ψαλτηρίου. Ὁ Ψαλμός αὐτός εἶναι δύσκολος στήν ἐρμηνεία του. Ὁ ψαλμωδός εἶναι κάποιο ἐπίσημο πρόσωπο καί μάλιστα, κατά τήν ὑπόθεση τῶν ἐρμηνευτῶν, εἶναι Ἀρχιερεὺς. Ὁ Ἀρχιερεὺς λοιπὸν αὐτός, ὁ συνθέτης καί ποιητὴς τοῦ Ψαλμοῦ, φαίνεται περίλυπος, γιατί ἄνδρες, τούς ὁποίους παριστᾷ ὡς «βαρυνκάρδιους», ὡς «ἀγαπῶντας τήν ματαιότητα» καί ὡς «ζητοῦντας τό ψεῦδος» (στίχ. 3), στρέφονται ἐναντίον του καί τόν κατηγοροῦν. Ἀλλά ὁ ποιητὴς μας ἔχει πείρα ἀπό προηγουμένα ἔτη, κατά τά ὁποῖα, ὅταν τόν κατηγοροῦσαν καί τόν συκοφαντοῦσαν, ἢ, τέλος πάντων, ὅταν εἶχε κάποια θλίψη, κατέφευγε στόν Θεό καί εὗρισκε σ' Αὐτόν παρηγορία καί λυτρωμό. Γι' αὐτό καί λέγει τήν ἀρχὴν τοῦ Ψαλμοῦ του: «*Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης. Ἐν τῇ θλίψει ἐπλάτυνας μοι*» (στίχ. 2). Ἔτσι καί τώρα, στήν παρούσα θλίψη του ὁ ποιητὴς γιά τήν ταλαιπωρία του ἀπό τούς ἐχθρούς του, καταφεύγει στόν Θεό καί λέγει: «*Οἰκτεῖρησόν με καί εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*» (στίχ. 2β). Εἶναι δέ τόσο τονωμένος ἀπό τήν προσευχή του, ὥστε ἀπευθυνόμενος στους κατηγοροῦς του τούς λέγει μέ θαρρετά: «*Γινῶτε ὅτι ἐθανιάστωσε Κύριος τόν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν*» (στίχ. 4). Συμβουλεύει ὅμως τούς κατηγοροῦς του ὁ ποιητὴς λέγοντας σ' αὐτούς, ἅς ὀργίζονται, ἂν θέλουν, ἐναντίον του, ἀλλά μέχρι σημείου, ὥστε νά μὴν ἐκδηλώνουν τήν ὀργή τους αὐτὴ μέ λέξεις καί πράξεις ἐναντίον του. Συμβουλεύει αὐτούς πάλι λέγον-

τας, ἄς σκευωροῦν ἐναντίον του, ἄν θέλουν, ἀλλὰ νὰ κρατοῦν τὰ σχέδιά τους φυλακισμένα στήν καρδιά τους, στους κοιτώνες τους, καί νά μὴν τὰ ἐκτελοῦν. Τό κείμενό μας, κείμενο τῶν Ο΄, τό ὁποῖο φέρεται ὀλίγον τεταραγμένο καί ἐρμηνεύεται καλύτερα μέ τήν βοήθεια τοῦ ἀντιστοίχου Ἑβραϊκοῦ, λέγει: «Ὁργίξεσθε καί μὴ ἁμαρτάνετε. Λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καί ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ὑμῶν κατανύγητε» (στίχ. 5).

Τί ἀκριβῶς ἔλεγαν οἱ κατήγοροι στόν ποιητή, δέν μποροῦμε νά τό διαγνώσουμε καθαρά ἀπό τό κείμενο. Τό θέμα ὅμως καί ἡ ὑπόθεση τοῦ Ψαλμοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπό τό κείμενο, εἶναι τό ἔξης: Στά χρόνια τοῦ Ψαλμωδοῦ εἶχε συμβεῖ στό κράτος οἰκονομική κρίση καί πώχευση. Οἱ κατήγοροι τοῦ ποιητοῦ μας κατέφευγαν σ' αὐτόν, στόν Ἀρχιερέα, καί τοῦ ἔλεγαν: «Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;» (στίχ. 7). Καί ὅταν ἔλεγαν «ἀγαθά» ἐνοοῦσαν βέβαια τὰ ὑλικά ἀγαθά. Ἐνοοῦσαν, ὅπως διαβάζουμε παρακάτω, νά χορτάσουν «ἀπό καρποῦ σίτου, οἴνου καί ἐλαίου» (στίχ. 8). Σ' αὐτό τό αἴτημά τους, τό ὁποῖο διέδιδαν, ὥστε νά τό λέγουν πολλοί («πολλοί λέγουσι», στίχ. 7α), ὁ ποιητής μας, ὡς πνευματικός ἄνθρωπος, συνιστᾷ τήν προσευχή καί τό κούμπημα στόν Θεό. Κάνετε προσευχή, τοῦς λέγει, καί ἐλπίζετε στόν Θεό: «Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καί ἐλπίζετε ἐπὶ Κύριον» (στίχ. 6). Γιά τόν ποιητή μας ἀπό τήν προσευχή ἔρχεται φῶς, τό φῶς τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, πού γλυκαίνει τήν θλιμμένη καί πονεμένη ψυχή. Μέ θερμῆ τήν πίστη καί ὑπερηφάνεια γιά τόν Θεό του λέγει τώρα ὁ ποιητής μας μέ πάλλουσα καρδιά: «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε» (στίχ. 7β). Αὐτή ἡ ιδέα τοῦ ποιητοῦ μας, πού οἱ ἐρμηνευτές, ξαναλέγω, τόν ὑποθέτουν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὑπέροχη. Μᾶς λέγει ὅτι ἡ πίστη στόν Θεό καί ἡ ἐλπίδα σ' Αὐτόν κάνει τόν ἄνθρωπο νά ὑπερηφανηθεῖ καί τίς ὑλικές του ἀνάγκες καί νά νοιώθει χορτασμό καί μέ τὰ ὀλιγοστά ὑλικά του ἀγαθά. Οἱ ἐχθροί ὅμως τοῦ Ἀρχιερέως ποιητοῦ τόν ἐνέπαιζαν γιά τό κήρυγμά του αὐτό καί ἔλεγαν, ἀντίθετα πρός αὐτόν, ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό νά πλουτίσουν

(«ἐπληθύνθησαν») καί νά χορτάσει ὁ στόμαχός τους «πῶ καρποῦ σίτου, οἴνου καί ἐλαίου». Τό κήρυγμα τοῦ ποιητοῦ μας, τό ὁποῖο προσωπικῶς ἐβίωνε, ἦταν ὅτι ἡ χαρά καί ὁ χορτασμός στόν ἄνθρωπο ἔρχεται μέ τήν ἐλπίδα στόν Θεό καί τήν προσευχή σ' Αὐτόν («Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τήν καρδίαν μου», στίχ. 8α). Μέ αὐτά, μέ τήν προσευχή καί τήν ἐλπίδα στόν Θεό, ἔρχεται στόν ἄνθρωπο χαρά περισσότερο ἀπό τήν χαρά πού νοιώθουν ὅσοι χορταίνονται «ἀπό καρποῦ σίτου, οἴνου καί ἐλαίου» (στίχ. 8)¹⁶.

Πραγματικά! Ἡ χαρά τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου πού προέρχεται ἀπό τήν ἐλπίδα καί πίστη στόν Θεό δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τὰ γήινα ἀγαθά. Ἡ ἴδια ιδέα προσφέρεται καί ἀπό ἄλλον Ψαλμωδό, ὁ ὁποῖος λέγει «κρεῖσσον τό ἔλεός σου ὑπέρ ζωάς» (Ψαλμ. 62,4)! Παραπάνω δηλαδή ἀπό ὅλα τὰ ἀγαθά καί ἀπό αὐτήν ἀκόμη τήν ζωή μας εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Κρεῖσσον τό ἔλεός Σου ὑπέρ ζωάς»!

Αὐτή ἡ ιδέα τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδος στόν Θεό, τήν ὁποία μᾶς χαρίζει ὁ Ψαλμωδός μας, ὡς λύση τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς ἐποχῆς του, ἀποτελεῖ λύση γιά κάθε οἰκονομική στερηση καί λύση βεβαίως γιά τήν ἐποχή μας στό οἰκονομικό πρόβλημα πού ἔχουμε. Μέ τό ἀκούμπημα στόν Θεό νοιώθει ἡρεμος καί εὐτυχισμένος ὁ ἄνθρωπος. Γι' αὐτό καί ὁ ποιητής μας ἀναπαυμένος στήν πίστη τοῦ Θεοῦ του, λέγει στό τέλος τοῦ Ψαλμοῦ ὅτι πάει τώρα ἡρεμος νά κοιμηθεῖ καί θά κοιμηθεῖ μέ εἰρήνη, χωρίς ἀγωνία καί ταραχή. «Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τό αὐτό κοιμηθήσομαι καί ὑπνώσω» (στίχ. 9), λέγει. Εἶναι αὐτό πού λέγουμε ἐμεῖς στήν Παναγία μας: «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην Σου»!

Εὐχαριστῶ, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτε καί Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Πατέρες Ἀρχιερεῖς, διότι μέ ἀκούσατε. Συγγνώμη διά τήν μακρότητα τοῦ λόγου μου. Εἶμαι ἔτοιμος νά ἀνακαλέσω θέση ἢ θέσεις τινάς τῆς εισηγήσεώς μου, τίς ὁποῖες θά μοῦ ὑποδείξετε ὡς μὴ ὀρθάς, ἀρκεῖ ὅμως αὐτό νά ἔχει ἀγιογραφικό καί πατερικό στηριγμό.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλ. Μεθοδίου, *Συμπόσιον ἢ περὶ ἀγνείας*, Λόγος α΄, IV ΒΕΠ 18,20.19.
2. Γιά τοῦς ἐπιθυμοῦντας θεολογική μελέτη καί σπουδή στήν περὶ γάμου διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παραπέμπω πρῶτον μὲν στήν παλαιὰ ὠραία μελέτη τοῦ Διδασκάλου Βασιλείου Βέλλα, *Ὁ Ἰσραηλιτικός γάμος*, Ἀθήνα 1935,

- ἔπειτα δέ στά διάφορα ξενόγλωσσα βιβλικά λεξικά, παλαιότερα καί νεώτερα. Ὡς ἀξιόλογες εἶδαμε τίς μελέτες στό *Interpreters Dictionary of the Bible* (στό λήμμα *marriage*) καί στό *Dictionnaire De La Bible* (ἐκδοθέν ὑπό τοῦ F. Vigouroux, στό λήμμα *marriage*). Ὁμοίως βλ. καί Μ. Σιώτη μελέτην του, *Ὁ Γάμος κατά τήν Ἀγίαν Γραφή, εἰς Θερησκευτικήν καί Ἠθικήν Ἐγκυκλοπαίδειαν*, τόμ. 4, στ.197-205.
3. Ἡ Γένεσις τό λέγει ἀλλᾶ «καί ἔδωκε καί τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καί ἔφαγον» (3,6). Τό ἐπιτακτικό τῆς Εὐας «φάγε», πού γράφω, τό ἐξάγω ἀπό τόν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὅτι «Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δέ γυνή ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν» (Α΄ Τιμ. 2,24). Αὐτό ὑποδηλώνει ὅτι ἀρχικά ὁ Ἀδάμ θά ἀντέτεινε στήν πρόταση τῆς γυναικός του γιά τήν βρώση τοῦ ἀπογορευμένου καρποῦ («Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη»), ἀλλά τελικά, μέ τήν ἐπιμονή της, ὑπέταγῃ.
  4. «Τῷ δέ Ἀδάμ οὐχ' εὐρέθη βοηθός ὁμοῖος αὐτῷ», Γεν. 2,20.
  5. Εἰς τήν Γένεσιν λόγος Δ΄, εἰς ΑΑΠ 52, 659 DE σ. 131.
  6. Ἡ προσφυγή στήν παλλακίδα, πού παρατηρεῖται κατά τήν ἐποχή τῶν Πατριαρχῶν, γινόταν λόγω τῆς στεριότητος τῆς συζύγου, καί ἔχει ἐπίδραση ἀπό τόν Κώδικα τοῦ Hammurabi τῆς Μεσοποταμίας.
  7. Μέ τίς λέξεις *rehem* (Ἰσρ. 1,11) καί *beten* (Ἰώβ 19,17).
  8. Γεν. 3,16. 18,12. Ἐξ. 21,3. Ἐξ. 20,17. 21,22. Γι' αὐτό καί μόνον ὁ ἄνδρας, ὡς *ba'al*, ἔχει τό δικαίωμα νά ζητήσῃ τήν λύση τοῦ γάμου, «νά ἀπολύσῃ» τήν σύζυγό του, ὅπως ἐλέγετο, ἐνῶ αὐτή δέν ἔχει τέτοιο δικαίωμα· Δευτ. 24,1-4.
  9. Λόγω αὐτῆς τῆς κατωτέρας, ὅπως ἐνόμιζαν, θέσεως τῆς γυναικός, βαριές ἦταν καί οἱ ἐργασίες πού αὐτή ἦταν ἀναγκασμένη νά ἐκτελέσῃ. Ὁ Βέλλας λέγει: «Αὐτή θά ἐγείρετο ἐνωρίς νά ἀλέσῃ τόν σῖτον, αὐτή θά ἔφερε ἐπί τῶν ὤμων τήν ὕδριαν ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ χωρίου (Γεν. 24,15. Α΄ Βασ. 9,11), αὐτή θά παρεσκευάζε τόν καθημερινόν ἄρτον, αὐτή θά μετέβαινε εἰς τήν πηγὴν πρὸς πλύσιν τῶν ἐνδυμάτων, αὐτή θά ἐφρόντιζε διά τήν τακτοποίησιν τοῦ οἴκου, αὐτή καί διά τὰ τέκνα, αὐτή πολλάκις θά ἔβοσκε τὰ ποιμνία (Γεν. 29,9. Ἐξ. 2,16) καί πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ αὐτή θά μετέβαινε, αὐτή πάλιν θά ἔφερον εἰς τήν πόλιν τὰς ὀπώρας καί διάφορα ἄλλα εἶδη πρὸς πώλησιν, ἐνῶ ἐπί τῶν ὤμων αὐτῆς θά ἐβάσταζεν τό κλαυθυρίζον βρέφος, ὡς ἀκριβῶς καί σήμερον ἡ αὐτή ζωὴ ἐκτυλίσσεται ἐν Παλαιστίῃ» (*Ὁ Ἰσραηλιτικὸς γάμος*, Ἀθήναι 1935, σ. 28).
  10. Βλ. Δ. Μπαλάνου, *Ἡ θέσις τῆς γυναικός ἐν ταῖς Θεραπειαῖς καί ἰδίως ἐν τῷ Χριστιανισμῷ*, Ἀθήναι 1910 καί Π. Μπρατσιώτου, *Ἡ γυνή ἐν τῇ ἱεραῖ Βίβλῳ*, Ἀλεξάνδρεια 1923. Ὁ Διδάσκαλος Βέλλας παραπέμπει καί στήν μελέτη ἐνός Ν. Σαριπτόλου, *Σχεδιάσμα περὶ τῆς κατά διαφόρους τόπους καί χρόνους καταστάσεως τῆς γυναικός* («Ἀθήναιον» 1872 σ. 66 ἐξ.). Πρὸς τούτους βλ. καί Ν. Μπρατσιώτου, *Ἡ θέσις τοῦ τόμου εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην καί εἰς τήν ἐγγύς Ἀνατολήν*, Ἀθήναι 1997.
  11. Ἡ μητέρα τῶν πολλῶν παιδιῶν στήν Παλαιά Διαθήκη εἶχε τήν καλή ἐλπίδα, ὅτι κάποιος τῆς παιδί ἢ οἱ ἀπόγονοί του, θά εἶναι ὁ Μεσσίας.
  12. Κατά τόν ὑψηλό αὐτό στόχο τοῦ γάμου, τό νά ἀποσυνδέσῃ τό ἀνδρόγυνον τήν σαρκική ἡδονή ἀπό τήν τεκνογονία θεωρεῖται παράχρησις ἢ κατάχρησις καί λοιπὸν κακία. Ἔτσι, λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος: «Κακία ἐστίν ἡ ἐσφαλμένη κρίσις τῶν νοημάτων, ἢ ἐπακολουθεῖ ἢ παράχρησις τῶν πραγμάτων. Οἷον ἐπὶ τῆς γυναικός, ἡ ὀρθὴ κρίσις τῆς συνουσίας ὁ σκοπὸς ἐστὶ τῆς παιδοποιΐας. Ὁ οὖν εἰς τήν ἡδονὴν ἀποβλέψας ἐσφαλὴ περὶ τήν κρίσιν, τό μὴ καλὸν ὡς καλὸν ἠγησάμενος. Ὁ γοῦν τοιοῦτος παραχρηστῆται γυναικὶ συνουσιαζόμενος». Περὶ ἀγάπης 2,17. MPG 90,989AB.
  13. Χριστιανικὴ Ἠθικὴ σελ. 222. Βλ. καί ὅλο τό σχετικὸ κεφάλαιο, Γάμος καί οἰκογενειακὴ ζωὴ, σελ. 214-240.
  14. Ὁμιλία *Περὶ τοῦ μὴ δημοσιεύειν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν*, εἰς ΑΑΠ 20,349D.
  15. Τό κείμενο τῶν Ο΄ ἔχει: «Ἠπάτησάς με, Κύριε, καί ἠπατήθην». Τό «ἀπατῶ» ἐδῶ ἔχει τήν ἔννοια τοῦ «θέλω», διότι εἶναι ἀνάρμοστο γιά τόν Θεὸ νά ἀποδώσουμε τό ρῆμα αὐτό μέ τήν κύρια ἔννοιά του. Εἶναι τό τροπάριον πού λέγουμε ἡμεῖς στήν λατρεία μας: «Ἐθελῶς πόθω με Χριστέ καί ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι!»
  16. Ὁ οβ΄ Κανὼν τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου λέγει: «Μὴ ἐξέσω ὀρθόδοξον ἄνδρα αἰρετικῆ συνάπτεισθαι γυναικί, μήτε μὴν αἰρετικῷ ἀνδρὶ γυναικᾶ ὀρθόδοξον συζεύγνυσθαι· ἀλλ' εἰ καί φανείη τι τοιοῦτον ὑπὸ τινος τῶν ἀπάντων γινόμενον, ἄκρυν ἠγείσθαι τόν γάμον, καί τό ἄθεσμον διαλύσθαι συνουκίσιον· οὐ γὰρ χρὴ τὰ ἅμικτα μιγνύναι, οὐδέ τῷ προβάτῳ λύκον συμπλέκεσθαι καί τῇ τοῦ Χριστοῦ μερίδι τόν τῶν ἁμαρτωλῶν κλῆρον· εἰ δέ παραβῇ τις τὰ παρ' ἡμῶν ὀρισθέντα, ἀφοριζέσθω».
  17. Σημειῶν ὅτι ἡ σωστὴ ἐρμηνεία τοῦ στίχου δίδεται μέ τήν ἀντιπαραβολή τῶν δύο κειμένων, Ἑβραϊκοῦ καί Ἑβδομήκοντα (Ο΄).

Ὁ ρόλος τῆς οἰκογενείας στή σύγχρονη ἐποχή

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου,

(Εἰσήγησις κατά τήν ἐν Ἀθήναις Τακτική Συνεδρία τῆς Ι.Σ.Ι.
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16.10.2013)

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Σύνοδοι,

Δοξάζω, ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ, τόν Κύριο καί Θεό μας, διότι μέ ἀξιώνει νά εὐρίσκομαι ἐνώπιόν Σας, προκειμένου νά εισηγηθῶ στήν ἀγάπη Σας τό ἤδη ἀνακοινωθέν σπουδαῖο θέμα, γιά τήν ἀνάθεση τοῦ ὁποίου εὐγνωμονῶ Σᾶς Μακαριώτατε καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εὐξασθε ὑπέρ ἐμοῦ, Πατέρες μου Ἅγιοι, νά ἐκπληρώσω τήν ἀνατεθεῖσα διακονία καί, παρακαλῶ, ἐπιτρέψατέ μου, ὡς ἐλάχιστη ἔκφραση εὐγνωμοσύνης καί σεβασμοῦ στά τίμια πρόσωπά Σας, νά ἀφιερῶσω τόν ταπεινό μου κόπο στίς εὐλογημένες οἰκογενεῖές μας, πρὸς τίς ὁποῖες ἀνεξόφλητη νομίζω πῶς εἶναι ἡ ὀφειλή μας.

Θεοφάτιστη ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νά ὀρίσει ὡς κύριο θέμα τῆς τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, τόν θεοῖδρυτο θεσμό τῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία εἶναι συνηλικιώτης τοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου. Φανερώνει τό ἀνύστακτο ποιμαντικό ἐνδιαφέρον καί δίνει καί πρὸς τά ἔξω σθηρικτικό καί ἐλπιδοφόρο μήνυμα «ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη ἐψύγη».

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστό, ὅτι ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τόν βασικότερο βιοκοινωνικό θεσμό, ὁ ὁποῖος ἐπηρεάζεται ἀπό τό κοινωνικό γίνεσθαι καί φυσικά μέ τή σειρά του τό ἐπηρεάζει. Εἶναι ἀκόμη παραδεκτό ἀπό τούς περισσοτέρους ὅτι καί ὁ θεσμός αὐτός ὑφίσταται “κρίση” καί ἀντιμετωπίζει καθημερινά ραγδαῖες ἐξελίξεις, πολλές καί ὄχι συνηθισμένες ἀλλαγές, τῶν ὁποίων οἱ συνέπειες, πού σίγουρα δέν ζυγίζονται σέ ὕλιστικές πλάσιγγες, θά μπορούσαν νά χαρακτηρισθοῦν, δίχως ὑπερβολή, ὡς ἀνατρεπτικές καί καταλυτικές. Ἀπαιτεῖται, συνεπῶς, προβληματισμός καί μελέτη σοβαρή καί δῆ καί σέ ἀτμόσφαιρα

θερμῆς προσευχῆς, γιά τή διαφύλαξη καί τήν προκοπή τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ θεσμοῦ, τόν ὁποῖο σωστά ὀνομάζουμε καί «μικρή Ἐκκλησία». Ἄλλωστε καί αὐτό πού θεωρεῖται ὡς «κρίση» μπορεῖ τελικά, ἂν τό θελήσουμε, νά γίνει «εὐκαιρία». Νά σημάνει τήν κατάργευσή καί τό τέλος τοῦ παλαιοῦ τρόπου ζωῆς, ὄχι κατ’ ἀνάγκη ὀρθοῦ, καί τήν ἀρχή μιᾶς ἀληθινά νέας δημιουργίας -καινῆς κτίσεως.

Προσεγγίζοντας καί ἀναλύοντας τόν τίτλο τῆς εισηγήσεώς μου, θεωρῶ, ὅτι προκειμένου νά ἐξετάσουμε τόν ρόλο πού ἔχει ἢ καλεῖται νά διαδραματίσει ἡ οἰκογένεια στήν ἐποχή μας, μέσα δηλαδή στό συγκεκριμένο ἱστορικό - χρονικό πλαίσιο, ὅπου ἀξιοθήκαμε νά ζοῦμε, πρέπει προηγουμένως νά περιγράψουμε τά ὅσα, ὡς ἀποτελέσματα τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιλογῶν καί ἐνεργειῶν, χαρακτηρίζουν ἰδιαίτερα αὐτήν τή συγκεκριμένη χρονική περίοδο καί συνιστοῦν αὐτό τό πλαίσιο, ἐντός τοῦ ὁποίου ὑφίσταται καί κινεῖται ἡ οἰκογένεια. Σ’ αὐτήν τῆς τῆ διάσταση ἡ «ἐποχή» χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἐπικρατοῦσα κοσμοθεωρία καί βιοθεωρία τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τό ἦθος. Αὐτό εἶναι καί τό περιεχόμενο τοῦ πρώτου κεφαλαίου.

Ἀναμφισβήτητα, ὅπως φαίνεται στό δεύτερο κεφάλαιο, ἡ ἐξέλιξη, ἡ μορφή καί ὁ ρόλος τῆς οἰκογενείας ἐξαρτῶνται σημαντικά καί ἀπό τή θέση πού τῆς ἐπιφυλάσσει ἡ κάθε «ἐποχή».

Ἡ θεώρηση, τέλος, τοῦ θέματος γίνεται ὑπό τό φῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς, ἀφοῦ εἶναι ποιμαντικός ὁ στόχος μας καί ὁ σκοπός μας καί γι’ αὐτό τό λόγο, μέ μία μικρή ποιμαντική ἀναφορά στό τρίτο κεφάλαιο, θά κλείσω τήν πενιχρή μου κατάθεση.

Θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά ἀρχίσω, παρουσιάζοντας σέ τρεῖς παραγράφους, ἐνδεικτικά καί περιληπτικά, μερικά –τά κυριότερα ἴσως– ἀπό τά ὅσα περιγράφουν καί χαρακτηρίζουν τήν ἐποχή μας.

Α. ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Ι. Θεοποίηση της αγοράς.

Ἡ σύγχρονη ἐποχή θεοποιεῖ τὴν ὑλιστικὴ ἰδεολογία, σ' ὅλες τῆς τῆς μορφές, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀρνεῖται τὴν ἀξία τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Δέν εἶναι διόλου ὑπερβολικὴ ἢ θέση, πού διατυπώνεται ἀπὸ πολλούς ὡς διαπίστωση, ὅτι ὁ Θεός σήμερα ἔχει ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὴν ἰδεολογία πού ὀνομάζεται «ἀγορά». Αὐτὴ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπο σέ οἰκονομικὴ μονάδα καὶ τὸν ἀντιμετωπίζει σάν μία παραγωγικὴ καὶ καταναλωτικὴ μηχανή, χωρὶς ψυχὴ καὶ πνευματικὴ ἀναζητήσεις.

Ἡ ἀγορὰ φαίνεται νὰ ρυθμίζει ἀκόμη καὶ τὴ στοχοθεσία τῆς παρεχόμενης παιδείας, σέ τέτοιο μάλιστα σημεῖο, πού δείχνει νὰ ἐπαληθεύεται ἢ ρῆση, ὅτι ἡ ἐποχὴ μας νοιάζεται γιὰ τὰ «κεφάλαια» καὶ ὄχι γιὰ τὰ «κεφάλαια», πού μᾶλλον σήμερα σπανίζουν.

Ἡ ἀγορὰ τρομοκρατεῖ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν δαμόκλειο σπάθη τῆς χρεοκοπίας, τὸν ἀπειλεῖ μὲ τὴ στέρηση καὶ τῶν πῶ ἀπαραίτητων ὑλικῶν ἀγαθῶν, τὸν ἐκβιάζει μὲ τὸν φόβο τῆς ἀπόρριψης καὶ τὸν σέρνει στὴ διαρκῆ παρακολούθηση τῆς κινήσεως τῶν δεικτῶν τῆς οἰκονομίας. Τοῦ στερεῖ τὴν ἐλευθερία σ' ὅλες τῆς τῆς μορφές, τοῦ ἐπιβάλλει ἀσφυκτικὴς ρυθμίσεις καὶ τοῦ παρέχει, ἀντὶ τῆς ἐξουθενωτικῆς ὑπακοῆς, δόσεις ἀναπνοῆς πού τῆς ὀνομάζει καὶ «ἀλληλεγγύη».

Φυσικὰ σ' αὐτὴν τὴν δραματικὴ καὶ ἀξιοθρήνητη κατάσταση δέν ἔφθασαν οἱ ἄνθρωποι αὐτόματα. Προηγήθηκαν ὅσα, ὡς στάση ζωῆς, συνιστοῦν τὴν χρονικὴ περίοδο, πού προσδιορίζεται ὡς νεωτερικότητα (ἢ ὅποια ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινωνία τῆς παραγωγῆς καὶ περιλαμβάνει τὴν ἐποχὴ ἀπὸ τὸν 15ο αἰῶνα ἕως τὸ 1945) μὲ δομικὰ στοιχεῖα τὸν διαφωτισμό, τῆς πολιτικῆς ἐπαναστάσεις, τὴ βιομηχανικὴ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπανάσταση καὶ τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕστερη νεωτερικότητα, ἢ ὅποια ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινωνία τῆς κατανάλωσης (πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1945 καὶ μετὰ) μὲ κύρια στοιχεῖα τὴν κοινωνία τῆς ἀφθονίας, τὴν παγκοσμιοποίηση, τὴν ἀνάπτυξη τῶν Μ.Μ.Ε., τὴν ἀλλαγὴ χρονικῶν καὶ χωρικῶν συντεταγμένων, τῆς συναλλαγῆς καὶ τὴν κινητικότητα τοῦ κεφαλαίου.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν κοινωνία, διαμορφώθηκε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔγινε ἄπληστος καταναλωτῆς, κυνηγός ὄχι τοῦ παραίτητου, ἀλλὰ τοῦ διαφημιζόμενου περιττοῦ, δούλος τῆς πολυτέλειας, χρωμένος διαρκῶς, μᾶλλον ὑπερ-χρωμένος, ἀπέναντι σέ ὄσους, μὲ κερδοσκοπικὴ σκοπιμότητα καὶ ἀτιμώρητη δολιότητα, τοῦ ἔστηναν καλυμμένοι μὲ τὸ μανδύα τῆς νομικῆς εὐπρέπειας τὴν παγίδα, μὲ δόλωμα τὸν ἐξαιρετικά καὶ προκλητικὰ εὐκόλο δανεισμό. Ἐρρέθη καὶ εἶναι ἀληθές: Ζοῦμε σέ μία ἐποχὴ πού τὰ ἄχρηστα πράγματα εἶναι οἱ μόνες μας ἀνάγκες καὶ οἱ Ἑθνησκείες τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν στῆς κοινωνίες τῆς ἀφθονίας.

Ὅμως ὁ μεταμοντερνισμός, ἢ ὕστερη νεωτερικότητα, πού φαίνεται ὅτι ἀποδέχεται ὅλα τὰ «στύλ» καὶ ἀπορρίπτει ὅλα τὰ περιεχόμενα, μὲ τὸ ὕφος τῆς μακάριος συναινετικῆς ἀφασίας, ἢ ὅποια χαρακτηρίζει τὴν καταναλωτικὴ κοινωνία, θέτει καὶ τὸ θέμα τῆς κινήτικότητας καὶ δημιουργεῖ τοὺς λεγόμενους «πλάνητες» ἀνθρώπους, πού ἐξαναγκάζονται σέ μετακίνηση γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν. Μεταβαίνοντες στὴ νέα χώρα δέν ἀντιμετωπίζονται ἰσότημα, ἀλλὰ βιώνουν τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, σέ μία κοινωνία ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν, ὅπου μὲ κυρίαρχη τὴν ἀτομικότητα τοῦ καταναλωτοῦ, παράγει τὰ λεγόμενα «κοινωνικά ἀπορρίματα». Πρόκειται γιὰ ἐργατικὸ δυναμικὸ, γιὰ ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ὀνομάζει ὑπεράριθμους καὶ περιττούς, πού γιὰ νὰ βροῦν δουλειὰ πρέπει νὰ γίνουν εὐέλκτοι καὶ νὰ θεωροῦν τὴν ἐργασία εὐκαιρία τῆς στιγμῆς καὶ ὄχι θεοδωρῆτο ἔργο ζωῆς. Προωθήθηκε ἡ φθίνεια καὶ ἡ ἀχρησιότητα στὴ βιοπάλη, πού ἄρχισε νὰ μοιάζει μὲ πάλιν ἐναντίον τοῦ βίου.

Ἔτσι ἡ βεβαιότητα αὐξάνει, τὰ ρίσκα πολλαπλασιάζονται, μὲ τῆς ἀλλαγῆς στὰ ἐργασιακά δεδομένα, μὲ αὐτοσκοπὸ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν κυριαρχία, ἢ ταυτότητα τῶν ἀνθρώπων φαίνεται πῶς δέν κληρονομεῖται πλέον, ἀλλὰ κατασκευάζεται. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, πού νυχθημερόν ἐργάσθηκε γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὴν πολυτέλεια, πνίγηκε τελικὰ μέσα στὴ λαχτῆρα γιὰ τὴν ἐξασφάλισή της. Στερήθηκε τὴ χαρὰ καὶ γέμισε ἀπὸ κατάθλιψη, ἢ ὅποια ἀκολουθεῖ τὴν ἀνικανοποίητη πείνα καὶ τὴ δίψα τῆς ψυχῆς του καὶ τὴν ἐσωτερικὴ του κενότητα. Τὴν καταθλιπτικὴ αὐτὴ κατάσταση ἐπιβαρύνουν περαιτέρω ἢ μὲ ἀλματώδεις ρυθμούς διαρκῶς αὐξανόμενη ἀνεργία, ἢ φτώχεια καὶ ἢ συνεπακόλουθη ἀπώλεια τῆς αὐτοεκτιμήσεως.

Ζώντας τή χρεοκοπία καί βλέποντας τά οικονομικά του στοιχεία, τά όποια λανθασμένα άπολυτοποίησε, νά καταρρέουν, βιώνει τήν έμπειρία του μηδενός, άπογοητεύεται καί δέν κατανοεί γιατί άξίζει πλέον νά ζει. Έτσι εύκολα άποφασίζει νά θέσει τέρας στή ζωή του.

Είναι σημαντική καί έξαιρετικά άνησυχητική ή αύξηση τών άυτοκτονιών στήν Πατρίδα μας στά χρόνια τής οικονομικής κρίσης. Τό 2011 ύπολογίζεται, σύμφωνα μέ στατιστικά στοιχεία τής Μ.Κ.Ο. «Κλίμακα», αύξηση άυτοκτονιών 26,5% σέ σχέση μέ τό 2010, καί 43% σέ σχέση μέ τό 2007, όταν άρχισε ή κρίση. Τό 35% τών άυτόχειρων είναι κυρίως άνεργοι, έλεύθεροι επαγγελματίες καί συνταξιούχοι. Καί βέβαια, εύτυχώς, πολλές άυτοκτονίες προλαμβάνονται ένώ, επίσης είναι γνωστό, άλλες δέν γνωστοποιούνται.

II. Η μαζοποίηση του ανθρώπου.

Ό άνθρωπος τής σημερινής εποχής ζει σαν σέ λαβύρινθο καί αντιμετώπίζεται όχι ως ξεχωριστό καί ανεπανάληπτο πρόσωπο, άλλ' ως μέλος μιάς άγέλης, μιάς άνώδυμης μάζας. Μαζικές είναι σχεδόν όλες οι έκδηλώσεις του βίου του. Ζει, κατά κανόνα, σέ ύπερτροφικά άστικά κέντρα, σέ κλειστά διαμερίσματα πολύροφων κατοικιών, άγνωστος μεταξύ άγνωστων, εργάζεται κατά έκατοντάδες ή κατά έκατοντάδες άπολύεται άπό τήν εργασία του, μέ τόν ίδιο μαζικό άυτόματο τρόπο, συνωστίζεται άνωδύμως σέ χώρους ψυχαγωγίας, μέσα μετακινήσεως καί φυσικά πληροφορείται ή παραπληροφορείται καί ένημερώνεται άπό τά μέσα, ήλεκτρονικά καί έντυπα, πού δηλώνουν, μέ τό όνομά τους άκόμη, ότι άπευθύνονται σέ μάζες καί δυστυχώς πολλά έξ αυτών τό άποδεικνύουν μέ τήν «ποιότητα» τών παροχών τους, προσφέροντας όχι μόνον ό,τι είναι άληθινό καί ώφέλιμο, αλλά κυρίως ό,τι «πουλάει»!

Η τηλεόραση, μάλιστα, άποτελεί μιά άυτονόητη, σχεδόν γιά όλους, σχέση έξάρτησης, άνεξαρτήτως μορφωτικού καί οικονομικού επιπέδου, ήλικίας καί επαγγέλματος καί γούστου. Εισβολέας κανονικός στή ζωή τής οικογένειας, όνομάζεται άπό μερικούς καί τρίτος γονέας. Παρούσα σχεδόν σέ κάθε δωμάτιο του σπιτιού, δημιουργεί προσκολλήσεις, διαμορφώνει συνειδήσεις, επιβάλλει στάσεις ζωής, καθορίζει πρότυπα, διαμορφώνει άξίες, ήθικές συμπεριφο-

ρές, σπιλώνει συχνά καί άδίστακτα ύπολήψεις, καταστρέφει άνεπανόρθωτα άνθρώπους καί οικογένειες, προβάλλοντας άκατάπαυστα διαλυμένες οικογένειες, παράνομες σχέσεις, άπιστίες, έλεύθερες συμβιώσεις, βίαιες καί άνώμαλες καταστάσεις. Καθορίζει τόν γνωστικό καί συναισθηματικό όρίζοντα τών μικρών καί μεγάλων, πραγματικά συνεπαίρνει μέ τήν δύναμη τής εικόνας καί τήν ταχύτητα τής πληροφορίας πού γοητεύει. Όστόσο, ή εικονική πραγματικότητα καί ή δυνατότητα ταχύτατης έπαφής μέ άνθρώπους, τούς πολιτισμούς καί τίς κουλτούρες τους, όπου γής, ή μετάδοση τής πληροφορίας μέ ήλιγγώδεις ρυθμούς, έξασφαλίζεται καί μέσω τών ήλεκτρονικών ύπολογιστών καί του έντερνετ, πού άλλοι άπό τούς χρήστες τό λατρεύουν, επειδή τό θεωρούν «καταφύγιο» άπό τίς έντάσεις καί τίς πιέσεις τής καθημερινότητας καί άλλοι τό αντιμετώπιζουν ως καινούριο καί επικίνδυνο ναρκωτικό, δίχως εύτυχώς νά λείπουν καί όσοι τό χρησιμοποιούν μέ σύνεση, ως πολύτιμο εργαλείο δουλειάς, γνώσεως καί επικοινωνίας. Έγινε, ώστόσο, άπαραίτητο έξάρτημα του παιδιού καί του μεγάλου, συμπληρώνει όλους τούς τομείς δράσεως, άπό τά μαθήματα στό Σχολείο, μέχρι τίς πιό παράξενες άγορές, τίς πιό περίπλοκες συναλλαγές, τίς πιό δύσκολες έπισκέψεις. Τό κυριότερο καί πιό καθοριστικό μέσον επικοινωνίας γίνεται σήμερα άδιαμφισβήτητος δάσκαλος καί φορέας άγωγής μικρών καί μεγάλων, μέ ώφέλειες, αλλά καί όχι μικρούς καί εύκαταφρόνητους κινδύνους.

Ό άνθρωπος, ό όποιος ζει καί κινείται μέ τήν νοοτροπία τής μάζας, είναι έγωιστής· άδιαφορεί γιά τούς άλλους καί δέν αισθάνεται τήν άνάγκη τής προσωπικής σχέσεως καί κοινωνίας μαζί τους. Άποδεικνύεται άνίκανος καί παγερά άδιάφορος γιά τά άθλήματα τής άγάπης καί τής έλευθερίας καί συχνά γίνεται βίαια άπαιτητικός καί άνεξέλεγκτα επιθετικός στους γύρω του, άκόμη καί σ' αυτό τό φυσικό περιβάλλον, τό όποιο καταστρέφει, μέ τή μανιώδη άχορτασιά του καί τή φοβερή άπροσεξία του.

Ός άτομιστής, δέν νοιάζεται γιά τό κοινωνικό καλό, έν τούτοις όμως έκμεταλλεύεται τά κοινωνικά ώφέλη. Όπαδός καί τής πνευματικής μονομέρειας, γίνεται φανατικός, σέ όλους τούς τομείς τής ζωής· ιδεολογικό, πολιτικό (μέ κομματικό κυρίως χρώμα), κοινωνικό καί θρησκευτικό, μή άναγνωρίζοντας σέ κανένα τό δικαίωμα διαφορετικής γνώμης καί έπιλογής καί μή δι-

στάζοντας ἐνίστε καί γιά τήν δι' ὄλων τῶν μέσων ἐπιβολή τῆς δικῆς του γνώμης στούς ἄλλους.

Μπορεῖ, ἐνδεχομένως, ὁ ἄνθρωπος αὐτός νά εἶναι πλούσιος σέ χρήμα καί γνώση, ἀλλά πάντως εἶναι πάμπτωχος στήν καρδιά, τήν σοφία καί τή σύνεση. Αὐτή τήν κατάσταση περιγράφει ὁ Ἔλλιοτ, ὅταν λέγει: Ὡ σοφία, πού σέ χάσαμε στή γνώση καί γνώση, πού σέ θυσιάσαμε στήν πληροφορία! Ἐκπληρώνεται ὄντως ἡ ρήση τοῦ Κυρίου μας: «*τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;*» (Μάρκ. η', 34-37).

Ἡ μάζα παράγει μικρούς, ἀπό ἀξιολογικῆς πλευρᾶς, ἀνθρώπους, παθητικούς νάρκισσους, χωρὶς σκοπό καί κέντρο ἀναφορᾶς, ἀσύδοτους καί ὄχι ἀληθινὰ ἐλεύθερους, θρασεῖς, καί ὄχι πραγματικά γενναίους, πονηροὺς μὰ ὄχι εὐφυεῖς, ὥστόσο ὁμως εὐχρηστους!

III. Ἡ μεγάλη τεχνολογική ἀνάπτυξη καί ἐπιστημονική πρόοδος καί ταυτόχρονα ἡ ἀτονία καί ἡ παραθωρόρηση μέχρι σημείου περιφρονησεως τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν καί τῶν θεσμῶν.

Εἶναι ἀναντίρρητα πρωτοφανῆς ἡ πρόοδος τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί σπουδαῖα τὰ ἐπιτεύγματα του στόν τεχνολογικό καί ἐπιστημονικό τομέα, πού τόν κάμουν νά κομπάζει καί νά ἐναβρύνεται, παρὰ τό γεγονός ὅτι πολλὰ ἀκόμη ἀγνοεῖ, ἀπ' ἐκεῖνα πού πλουσιῶς τοῦ χορηγήθηκαν Ἄνωθεν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, γιά ἔρευνα, μελέτη καί γνώση. Εἶναι σημαντική καί ἡ ἐξειδίκευσή του στά ἐπιστημονικά καί τεχνικά ἐπαγγέλματα, παρὰ τίς σοβαρῆς ἐπιφυλάξεις κάποιων, οἱ ὁποῖοι στήν ἐξειδίκευση βλέπουν μονοτονία, ἔλλειψη γενικότερης παιδείας καί χαρᾶς τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας καί μία εἰσέτι αἰτία αὐξήσεως τοῦ ἀγχους καί τῶν νευρώσεων.

Ὡστόσο, περιφρονηθήκαν, ὅπως ὅλοι τώρα παραδέχονται, οἱ παραδοσιακῆς ἀξίες τῆς ζωῆς. Ὁ ἠθικός βίος θεωρήθηκε ξεπερασμένος! Ἡ ἠθική ἀντικαταστάθηκε μέ τήν ἐξέλιξη. Ἀρετές, ὅπως ἡ ἀγνότητα, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ἐντιμότητα, ἡ δικαιοσύνη, ὑποτιμήθηκαν καί ἐγκαταλείφθηκαν, ἀφοῦ ἐξισώθηκαν μέ τήν ὀπισθοδρόμηση. Ἡ ἔννοια τοῦ καθήκοντος ὑποχώρησε στή μονομερῆ ἀπαίτηση καί διαπραγματευτική διεκδίκηση τοῦ δικαιώματος.

Ἐξαιρετική ἀνθηση καί ἐξάπλωση σημείωσαν οἱ -κατ' εὐφημισμὸν ἐρωτικές- ἐφήμερες σαρκικές σχέ-

σεις, ἀκόμη καί στίς πιό ἄωρες καί τρυφερῆς ἡλικίες, ἐκεῖνες τῶν μαθητῶν τῶν πρώτων Γυμνασιακῶν τάξεων, ἐνῶ περίσσευσαν οἱ καταστροφῆς τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἡ ἀρπαγή, ἡ κλοπή καί ἡ ἀπάτη, πού ἐξασφαλίζουν τόν παράνομο καί ἄδικο, γρήγορο ὁμως, πλουτισμό.

Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου μετρήθηκε ὄχι ἀπό τό «εἶναι» του, ἀλλά ἀπό τό «ἔχειν» του! Γυμνός ἀπό ἰδανικά ἔχασε τόν σκοπό του καί τήν ὑψηλὴ ἀποστολή του, διακόπτοντας παραδοσιακοὺς δεσμούς καί πνευματικὴ κληρονομία αἰῶνων. Θεοποίησε τόν ἑαυτό του, τό χρήμα καί τίς ὑλικές ἀπολαύσεις. Ὑπέταξε τὰ πάντα στό θέλημά του καί ἀξίωσε τήν αὐτόματη, εἰ δυνατόν, ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν του. Θυμίζοντας τήν ἐποχὴ τοῦ κατακλισμοῦ, ἔγινε σάρκα καί μόνον σάρκα.

Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι, σχεδόν ὅλοι οἱ ἐρευνητές τῶν αἰτίων τῆς βιούμενης φοβερῆς κρίσης, ἐπισημαίνουν τήν ἠθική, βαθεῖα πνευματικὴ καί ψυχολογικὴ μορφή τῆς καί τήν θεωροῦν μάλιστα ὡς πρόδρομο καί αἰτία τῆς οικονομικῆς. Ὡστόσο, δέν φαίνεται νά ἀποτολμοῦν νά ὑποδείξουν τήν σωστή καί ὀλοκληρωμένη θεραπεία, ἀφοῦ ὅλο τό ἐνδιαφέρον «σωστικό πακέτο», πού προτείνουν καί ἐπιβάλλουν, περιέχει μονομερῶς μέτρα καί πάλι μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς φοροδιαφυγῆς καί τῆς δυσόσμου ἐκτεταμένης διαφθορᾶς, τήν ἐπίτευξη οικονομικῶν στόχων, πού ἀφοροῦν στήν ἀνάπτυξη καί στήν ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας καί τήν -πάση θυσίᾳ- δυνατότητα ἐπιστροφῆς καί πάλιν στίς ἀγορές!

Γιά τήν ἠθική ἀναγέννηση τίποτε, ἐκτός ἀπό ἀναποτελεσματικά καί ἀποσπασματικά -ἀστυνομικοῦ κυρίως τύπου- μέτρα, τὰ ὁποῖα -ὡς συνήθως- ἀφοροῦν μᾶλλον τοὺς ἀδυνάτους. Ἡ ἀναγέννηση ὁμως εἶναι ὑπόθεση παιδείας, ἡ ὁποία, μὴ ἐπιδεχομένη ἐλαφρότητα, δέν ἐπιτυγχάνεται μὲ τήν κατά καιρούς ἀναμόχλευση καί ἐντελῶς ἐπιπόλαιη ἀντιμετώπιση τοῦ «φλέγοντος» πολλῆς καρδιῆς, ὄχι γιά τοὺς ἴδιους λόγους, ζητήματος τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στά Σχολεῖα, τοῦ τρόπου προσφορᾶς καί τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος. Ἡ διατυμπανιζόμενη ἀναδημιουργία καί ἡ ἀνοικοδόμηση ἐπιχειρεῖται μέ τήν χρήση παλαιῶν, ἀποδεδειγμένα κατάλληλων ὑλικῶν, γι' αὐτό καί θά συνεχίζεται ὁ φαῦλος κύκλος, τουλάχιστον σέ ὅ,τι φορᾶ στήν ἠθική κατάσταση.

Ἡ Ἐκκλησία προβάλλεται εὐκαιριακά, κυρίως στήν λεγόμενη κοινωνική της διάσταση. Κάποιοι τήν ἐπαινοῦν γιά τίς ὑλικές προσφορές της. Ἄλλοι ἀπατοῦν μεγαλύτερες παροχές, ἐνῶ δέν λείπουν καί ὅσοι τήν παρακολουθοῦν μέ ἔντονα ἐπικριτική διάθεση, μήπως καί δείξει ἀδιαφορία καί ἀρνηθεῖ τήν συμβολή της στήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης, προκειμένου νά ἐπενδύσουν εἰς βάρος της.

Ταυτόχρονα ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι πού τήν κατηγοροῦν, γιατί θεωροῦν τήν προσφορά της πρός τούς ἀπόρους, τούς ἀνέργους καί τούς πεινασμένους, μέ τή λειτουργία τῶν συσσιτίων, κοινωνικῶν παντοπωλείων, ἰατρείων καί φαρμακείων καί λοιπῶν παρομοίων φιλανθρωπικῶν δραστηριοτήτων, ὑπερασπιστική τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος.

Τήν ὀρθοδοξία, τήν ἀναφέρουν οἱ περισσότεροι, ὄχι πάντοτε ἀνιδιοτελῶς, χωρίς νά γνωρίζουν τό περιεχόμενό της καί ἀρνούμενοι ἐν τοῖς πράγμασι τήν οὐσιαστική της δύναμη, τήν ἀποδέχονται ὄχι ὡς τρόπο ζωῆς, ἀλλ' ὡς ἱστορικό γεγονός καί πολιτιστικό κατόρθωμα. Παράλληλα φαίνεται νά προωθεῖται καί ἓνα εἶδος θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καί ἡ δημιουργία μίας παγκόσμιας θρησκείας. Δέν θεωρεῖται ἀποτελεσματική ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας, περί ἐπιστροφῆς στόν ἴσιο δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀληθινή δηλαδή ἀλλαγῆ, ἡ μετάνοια!

Ἀποσιωπᾶται πεισματικά ὅτι ἡ σταδιακή ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τίς ρίζες του διετάραξε τήν ἰσορροπία του, τόν ἔκαμε νά χάσει, ὅπως χαρακτηριστικά λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, τήν οἰκειότητα πρός τήν ἴδια τή ζωή. Ἀπώλεσε τήν πρός τόν Θεόν ὁμοιότητα, παραμορφώθηκε φρικτά καί ἔγινε δαιμονιώδης καί θηριώδης, ἀγχώδης καί ἀνήσυχος, εὐάλωτος σέ διάφορες ἀμφιβόλου ποιότητος φιλοσοφίες, ἐπικίνδυνες παραθρησκευτικές ὁργανώσεις καί ομάδες καί ψυχοναρκατικές λατρεῖες καί ἀδιάντροπος διαφημιστής τῶν δυναμιῶν καί τῶν ἁμαρτωλῶν, ὄχι σπάνια δέ καί τῶν ἐκτός τοῦ φυσιολογικοῦ ὁρίου, παθῶν του. Διέλυσε τήν οἰκογένεια, προτίμησε, ἀντί τῆς συζυγικῆς πίστεως καί ἀγάπης, τίς ἐξωσυζυγικές καί ἐλεύθερες σχέσεις. Ἀρνήθηκε ἐγωιστικά τήν συμβολή του στό δημιουργικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὑποτίμησε τήν μητρότητα καί δέν δίστασε νά διαπράξει, μέ νόμιμο(!!!) τρόπο, πολλές χιλιάδες ἐγκλήματα σέ βάρος ἁθῶν καί ἀνυπεράσπιστων παιδιῶν, μέσῳ τῶν ἐκτρώσεων.

Μ' αὐτές τίς ἁμαρτωλές του καί ἀνόητες ἐπιλογές ἀπό τώρα γεύεται τήν κόλαση τῆς ἀκοινωνήτης ζωῆς. Οἱ σχέσεις πού ἀναπτύσσει εἶναι ἀνίκανες νά τοῦ χαρίσουν πληρότητα, διότι καθορίζονται ἀπό τό συμφέρον καί τήν ἰδιοτέλεια καί χαρακτηρίζονται ὡς ὑποχρεωτικές ἐμπορικές συναλλαγές.

Στήν τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδο ἐντάσσονται καί τά πιά καινούρια καί ὄντως ἀξιοθαύμαστα ἐπιτεύγματα στή Γενετική, προϊόν τῶν παρεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου στή διαιώνιση τοῦ εἶδους, τά ὁποῖα προβαλλόμενα -ὄχι σπάνια- ὡς ἀξίωση δικαιωμάτων, δημιουργοῦν πλήθος βιοηθικῶν προβλημάτων καί ὑποβαθμίζουν τούς κατοχυρωμένους ἀπό τό θεῖο δίκαιο καί τό σύνταγμα θεσμούς τοῦ Γάμου καί τῆς Οἰκογένειας.

Προτοῦ τελειώσω αὐτή τήν ὄχι εὐχάριστη ἀναφορά στά βασικά γνωρίσματα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, θεωρῶ ἀπολύτως ἀπαραίτητο, γιά λόγους ἀληθείας καί δικαιοσύνης, νά τονίσω ὅτι καί σ' αὐτήν τήν ἐποχή, ὅπως ἄλλωστε καί σέ προηγούμενες, δέν ἔπαυσαν νά ὑπάρχουν (ὁ Θεός γνωρίζει πόσοι εἶναι καί μπορεῖ νά εἶναι πολλοί) οἱ ἐνάρετοι καί τίμιοι ἄνθρωποι, πού πιστεύουν καί μάλιστα θερμά, ἀγαποῦν θυσιαστικά, διακατέχονται ἀπό κοινωνικές εὐαισθησίες, προτάσσουν τοῦ ἀτομικοῦ τό κοινόν συμφέρον, νοιάζονται γιά τήν ψυχή τους, ἀγωνίζονται νά ζοῦν πνευματική ζωή, διατηροῦν ἀμόλυντο καί ἐλεύθερο τόν ἑαυτό τους ἀπό τή δυναστεία τῆς ἁμαρτίας καί κοσμοῦν τήν κοινωνία σ' ὅλες τῆς τίς τάξεις καί τά ἐπίπεδα.

Αὐτή εἶναι μία πρώτη διευκρίνιση, ἔτσι γιά νά μήν εἶμαι μηδενιστής τῶν καλῶν καί ἰσοπεδωτικός τῶν πάντων, μέ ὅσα παραπάνω ἀπαρίθμησα. Τό εὐσεβές αὐτό «λεῖμμα», ἴσως δέν μπορεῖ νά χαρακτηρίσει τήν ἐποχή, ἐν τούτοις λειτουργεῖ ἐλπιδοφόρα ὡς εὐλογημένη ἐξάιρεση τοῦ κανόνα.

Καί μία δεύτερη, ἐπίσης ἀναγκαία, διευκρίνιση. Ἀπό τό πνεῦμα τό ἐποχικό, πού ἀβίαστα χαρακτηρίζεται καί κοσμικό, μέ τό ἀγιογραφικό ἀρνητικό περιεχόμενο τοῦ ὄρου, ἔχουν ἐπηρεασθεῖ καί μελανοφοροῦντες καί ἄλλοι ἐργάτες τοῦ θρησκευτικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ χώρου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συσχηματισθεῖ μέ τοῦτον τόν αἰῶνα, τόν ἀπατεῶνα.

Μετά τίς ἀναγκαῖες αὐτές διευκρινίσεις, εἰσερχόμαστε στό δεύτερο κεφάλαιο, πού περιέχει μερικά βασικά στοιχεῖα γιά τήν οἰκογένεια καί εἰδικότερα

τήν διαχρονική της εξέλιξη και τις μορφές που έλαβε μέχρι σήμερα.

Β. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

I. Γενικά περί οικογενείας - Όρισμός.

Η οικογένεια αποτελεί τό βασικό κύτταρο της οργανωμένης κοινωνικής συμβίωσης. Η καθιέρωση του θεσμού αυτού έγινε από τά πρώτα βήματα του ανθρώπου και εξακολουθεί, παρά τά προβλήματα, νά διαδραματίζει, ιδιαίτερα μάλιστα στην Πατρίδα μας, πρωτεύοντα ρόλο στην κοινωνία και τή ζωή τών μεμονωμένων ανθρώπων.

Η έτυμολογία του όρου, πού είναι σύνθετος, από τίς λέξεις οίκος και γένος, αναφέρεται στή γενιά πού διαμένει στό ίδιο σπίτι. Έννοοῦμε (τουλάχιστον στό χριστιανικό κόσμο) τό γάμο δύο ανθρώπων διαφορετικού φύλου, πού απόφασισαν νά ζήσουν μαζί και νά κάμουν παιδιά.

Ένας άλλος όρισμός της οικογένειας, ό όποιος ήταν αποδεκτός γιά πολλά χρόνια, τήν ήθελε ως μία ομάδα ανθρώπων συγγενών έξ αίματος, της όποιας τά μέλη κατοικοῦν στόν ίδιο χώρο, επιδιώκουν τή διαιώνιση του ανθρώπου και έχουν οικονομική συνεργασία.

Νεότερος όρισμός θέλει τήν οικογένεια ως μία σχετικά μικρή ομάδα προσώπων μέ συγγενική σχέση πού συγκατοικοῦν και έχει ως κοινωνική αποστολή της τήν αναπαραγωγή, τήν κοινωνικοποίηση και τήν ανατροφή τών παιδιών, τήν αγάπη και τήν συντροφιά τών μελών, τόν έλεγχο τών έρωτικών σχέσεων και τήν οικονομική συνεργασία. Σύμφωνα μέ τόν τελευταίο αυτόν όρισμό, πού έμπεριέχει τήν αλλαγή του ρόλου της γυναίκας στό σπίτι και τήν εργασία, ή οικογένεια μπορεί νά αποτελείται και από ένα ενήλικο άτομο και ένα εξαρτώμενο ανήλικο και οί γονεΐς δέν είναι απαραίτητο νά έχουν συνδεθεί μέ γάμο.

II. Μορφές της οικογενείας

στό πρόσφατο παρελθόν και τό παρόν.

Η οικογένεια, ό οικουμενικός αυτός θεσμός, και οί σχέσεις πού καθορίζει δέν μένουν αναλλοίωτες στό χρόνο, όπως ήδη έλέχθη. Στην παραδοσιακή αγροτική κοινωνία συναντάται ή λεγόμενη *έκτεταμένη οικογένεια* και περιλαμβάνει τούς γονεΐς, τά παντρεμένα παιδιά μέ τά παιδιά τους. Όλοι, χωρίς

καμμιά εξαίρεση, δουλεύουν, ενώ οί ρόλοι προσδιορίζονται αυστηρά μέ βάση τό φύλο και τήν ηλικία. Διακρίνεται αυστηρά ό ιδιωτικός ρόλος από τό δημόσιο και στόν μέν πρώτο αντιστοιχοῦν τό σπίτι και ή γυναίκα, στόν δέ δεύτερο τό «έξω» και ό άνδρας.

Μορφή της έκτεταμένης οικογένειας είναι και ή *πολυγαμική*, αποτελούμενη από πολλαπλές και παράλληλες έγκυρες γενετήσιες ενώσεις ενός τών συζύγων και από τά τέκνα πού προέρχονται από τίς ενώσεις αυτές.

Στό δεύτερο ήμισυ του 20ου αιώνα οί κοινωνικές και οικονομικές μεταβολές (έγκατάλειψη ύπαίθρου, αστικοποίηση) έπηρέασαν τήν οικογένεια, ως πρὸς τήν δομή, τό μέγεθος και τίς λειτουργίες της. Έμφανίζεται ή λεγόμενη *πυρηνική ή συζυγική οικογένεια*, πού περιλαμβάνει συνήθως τούς γονεΐς και τά άγαμα παιδιά. Η γυναίκα, σέ αντίθεση μέ τήν έκτεταμένη οικογένεια, εργάζεται συνήθως και εκτός σπιτιού και λαμβάνει μισθό.

Ακόμη, ή διάσπαση της πυρηνικής οικογένειας και ή ραγδαία αύξηση τών διαζυγίων τά τελευταία χρόνια, αφήνουν πολλούς γονεΐς νά ανατρέφουν παιδιά μόνοι τους και νά παλεύουν νά παίξουν τόν ρόλο δύο ανθρώπων. Πρόκειται γιά τίς μονογονεϊκές οικογένειες, πού όλο και πίο όρατές γίνονται στή σύγχρονη κοινωνία. Στίς οικογένειες αυτές ανήκουν διαζευγμένοι, αλλά και μητέρες άγαμες, πού έχουν παιδί άγνωστου πατρός ή γνωρίζουν τόν πατέρα, ό όποιος όμως αρνείται νά αναγνωρίσει τό παιδί.

Άλλη περίπτωση είναι οί χήρες και οί χήροι, πού μεγαλώνουν παιδί ή παιδιά, ενώ συμβαίνει, επίσης, νά υπάρχει ελεύθερη σχέση μεταξύ δύο γονέων, οί όποιοι έχουν αναγνωρίσει τό παιδί, αλλά δέν θέλουν νά ζοῦν κάτω από τήν ίδια στέγη. Η υίοθεσία αποτελεί λόγο δημιουργίας μονογονεϊκής οικογένειας, όταν μοναχικά άτομα αποφασίζουν νά υίοθετήσουν ένα ή περισσότερα παιδιά. Άλλα πάλι άτομα επιλέγουν ένα σύντροφο μόνο γιά νά κάνουν μαζί του παιδί, χωρίς όμως νά επιθυμοῦν τήν συγκατοίκηση.

Υπάρχει και ή οικογένεια πού ονομάζεται *ανασυγκροτημένη* και δημιουργείται από τόν δεύτερο γάμο του ενός ή τών δύο συζύγων, αναλόγως μέ τήν περίπτωση, μετά από διαζύγιο ή χηρεία. Σ' αυτήν εντάσσονται παιδιά από προηγούμενο γάμο και όσα θά γεννηθοῦν από τή νέα σύνθεση - ένωση τών γονέων. Αύτή ή νέα αρκετά περίπλοκη οικογενειακή οργάν-

νωση δημιουργεί μία σειρά από πρακτικά, νομικά, ψυχολογικά και οικονομικά προβλήματα, τόσο στα παιδιά, όσο και στους ενήλικες, τήν οποία προσπαθούν να αποφύγουν οι *έλευθέρως διαβιούντες*.

Η σημερινή πραγματικότητα έχει δημιουργήσει και μία άλλη κατηγορία, τις «*χωλές*» *οικογένειες*, όπου, για κοινωνικο-οικονομικούς λόγους έχουν διασπασθεί. Η εργασία των συζύγων, και μάλιστα σήμερα, πού είναι τόσο λίγες οι ευκαιρίες και σπανίζουν οι δουλειές, τους εξαναγκάζει να είναι μακριά από την οικογένεια ή όταν πάλι υπάρχουν άλλες αντικειμενικές δυσκολίες π.χ. ο ένας σύντροφος είναι ασθενής, φαντάρος ή βρίσκεται φυλακή. Ακόμη ή υποβοηθούμενη με επιστημονικό-τεχνικό τρόπο αναπαραγωγή, είναι δυνατόν να δημιουργήσει αρκετά προβλήματα, πού αφορούν στην ταυτοποίηση και στον καθορισμό των γονέων, παιδιών πού γεννώνται διά της εξωσωματικής διαδικασίας.

Αρκετά θορυβώδης ο τρόπος με τον οποίο προβάλλεται, όλο και πιά πολύ στις μέρες μας, και ένας άλλος νέος τύπος «*οικογένειας*», πού συνιστούν, σε μερικά μέρη της ύψηλου νομίμως, *ομοφυλόφιλα ζευγάρια*, τά όποια απαιτούν, εν όνόματι του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού του ρόλου του καθενός και του σεβασμού της διαφορετικότητας, όχι μόνον να είναι αποδεκτοί, ως «*σύζυγοι*», αλλά να τους αναγνωρισθεί και τό δικαίωμα της υιοθεσίας παιδιών! Λέγεται μάλιστα ότι αυτή είναι και ή αιτία της συζητούμενης πρότασης, πού αφορά τήν μετονομασία του πατέρα και της μητέρας, σε γονέα Α και γονέα Β, αντίστοιχως.

Από τήν περιγραφείσα διαχρονική εξέλιξη και τή δημιουργία όλων αυτών των μορφών της οικογένειας, εύκολα κατανοείται ό βαθμός στον όποιο επηρεάστηκε ή οικογένεια από τις συνθήκες, πού κάθε φορά, ως «*νέες*», διαμόρφωσαν τό εποχικό πλαίσιο. Ό ύλιστικός τρόπος ζωής, ή διατάραξη των σχέσεων με τό Θεό, ή έλλειψη έκκλησιαστικού ήθους και αληθινής αγάπης, φιλότιμου και έντροπής, τά εργασιακά και οικονομικά δεδομένα, οι αλλαγές των ρόλων, αλλοίωσαν, μίκρυναν τήν οικογένεια, ίσως δέ και να άπόνισαν τόν μυστηριακό χαρακτήρα της, αυτό τό «*εις Χριστόν και εις τήν Έκκλησίαν*» (Έφ. ε', 32).

Η αύξηση των διαζυγίων, πού είναι άξιοπρόσεκτη, άποκαλύπτει και τήν έπιπολαιότητα των σημερινών ανθρώπων και τήν ρηχότητα των αισθημάτων,

σε σχέση με τούς παλαιότερους οι όποιοι, άσφαλώς δέν ήσαν τέλειοι, όμως παντρεύοντουσαν για να πεθάνουν μαζί (κι άς μήν ειχαν τήν προγαμιαία γνωριμία). Τώρα παντρεύονται και, όπως χαρακτηριστικά λέγουν μερικοί, «*ό,τι ήθελε προκύψει*».

Παρατηρείται επίσης ότι στην εποχή μας οι άνθρωποι δύσκολα άποφασίζουν να προχωρήσουν σε γάμο, συνεπώς και στην δημιουργία οικογένειας, όχι μόνον λόγω της ύπάρξεως αντικειμενικών δυσκολιών της οικονομικής κρίσης, της άνεργίας και της μεγάλης δυσκολίας να ένταχθούν στην άγορά εργασίας, αλλά και για άλλους δευτερεύοντες λόγους, της χρονικής αύξησης της περιόδου των σπουδών, της μέχρις λεπτομερείας χρονοβόρου έτοιμασίας της γαμήλιας κατοικίας, της βεβαιότητας πού επικρατεί, της προθυμίας να αναλάβουν ευθύνες και να αντιμετωπίσουν ένδεχομένως και συνέπειες και έτσι προτιμούν τις έλευθερες, πολύ πιά άνέξοδες συμβιώσεις.

Ακόμη φαίνεται ότι συρρικνώνεται ή οικογενειακή μονάδα, άφοϋ οι περισσότεροι άρκοϋνται στό ένα ή στό δύο παιδιά, τό πολύ. Πρόκειται για τό σημαντικότερο δημογραφικό πρόβλημα, πού αντιμετωπίζει ή πατρίδα μας, όπως και οι Η.Π.Α και άλλες ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως της νότιας Ευρώπης. Ός αιτίες καταγράφονται τό ύψηλότατο κόστος έξασφάλισης σε κάθε παιδί των προϋποθέσεων ίκανοποιητικής κοινωνικής και οικονομικής ένταξης, οι δυσχέρειες και τό κόστος φροντίδας των παιδιών, όταν και οι δύο γονείς εργάζονται, ό άτομικισμός πού άμβλύνει τήν έτοιμότητα για προσωπικές θυσίες. Οι πολύτεκνες οικογένειες σήμερα σπανίζουν, καιτοι και οι οικογένειες με δύο ή και ένα παιδί δέν είναι λιγότερο οικογένειες. Η χειραφέτηση της γυναίκας, ή περιφρόνηση της μητρότητας, ό οικογενειακός προγραμματισμός, ή έκλυση των ήθών, οι προγαμιαίες σχέσεις, άκόμη και στην έφηβική ήλικία, ή οικονομική δυσπραγία και κυρίως ή άθεοφοβία, άπετέλεσαν τήν αιτία και πολλών χιλιάδων, κατ' έτος, έκτρώσεων. Μόλις αυτές τις ήμέρες τό περιοδικό TIME προωθει τή ζωή χωρίς παιδιά (childfree Life είναι ό τίτλος του έξωφύλλου), τά όποια θεωρεί έμπόδιο στην άπόλαυση μιας ύπέροχης ζωής, συνιστά στους νέους τήν άναβολή του γάμου και προτείνει άνεπιφύλακτα τήν έκτρωση ως τρόπο άπαλλαγής από μιά άνεπιθύμητη έγκυμοσύνη.

Τέλος, είναι πολύ πιθανό, μέ την κατάλληλη πίεση και έγκεφαλική πλύση, νά προωθηθοῦν καί οἱ «νέου τύπου» προαναφερθεῖσες συμβιώσεις.

Περαίνων καί αὐτή τήν ἀναφορά, θεωρῶ ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά κλείσει ἡ ἐνότητα, δίχως νά μνημονεύσουμε τούς πιστούς καί τίμιους νέους ἀνθρώπους, πού παρὰ τίς ἀντικειμενικές δυσκολίες τολμοῦν καί δημιουργοῦν οἰκογένειες. Ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται τόν ἀγῶνα τόν καλόν, στό ἱερό ἄθλημα τῆς ἀγάπης, τῆς καλῆς –ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου– ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τους, (Ἐφεσ. στ´, 4) προσμένοντες μέ ἀκλόνητη πίστη τήν ἐπηγγελμένην βασιλείαν. Ἐξαίρεση καί πάλι, ὅμως ὑπαρκτή καί κυρίως χαρούμενη! Εἶναι ἡ «μικρά ζύμη», ἡ ὁποία ὄλο τό φύραμα τῆς κοινωνίας ζυμοῖ (Γαλ. ε´, 9).

Καί ἀσφαλῶς ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι οἱ εὐυπόληπτοι συνάνθρωποι μας, πού δηλώνουν ἄπιστοι ἢ δέν φαίνεται νά ἀποδέχονται τήν ἐν ἡμῖν ἐλπίδα (Α´ Πετρ. γ´, 15), καί εἶναι καλοί οἰκογενειάρχες, ποιοῦντες φύσει τά τοῦ νόμου καί ἐνεργοῦντες ἀπλῶς κατά συνείδησιν (Ρωμ. β´, 14-16).

**Γ. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ.**

Παρά τίς ἀναφερθεῖσες δυσκολίες, τίς ἀλλοιώσεις καί τίς δυσλειτουργίες τῆς οἰκογένειας, ἡ σύγχρονη ἐποχή δηλώνει, τουλάχιστον θεωρητικά, γιατί στήν πράξη ἀμείλικτα τήν πολεμᾷ, ὅτι τήν θέλει καί ὑπολογίζει σ´ αὐτήν γιά τήν ἀνανέωσή της καί τή συνέχειά της, ἀφοῦ τήν θεωρεῖ, ὅπως καί πράγματι εἶναι, τό ζωντανό κύτταρο τῆς κοινωνίας.

Ἀπό τήν οἰκογένεια προσδοκᾷ τούς καλούς καί καλλιεργημένους ἀνθρώπους, πού θά τῆς προσφέρουν τήν καλή ἀλλοίωση.

Σ´ αὐτήν τήν ἀγωνιώδη προσδοκία τῆς ἐποχῆς, μπορεῖ καί ὀφείλει νά ἀπαντήσει ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, μέ τήν ποιμαντική της διακονία καί προσφορά.

Ἔργο τῆς ποιμαντικῆς μας φροντίδας εἶναι ἡ συγκρότηση τῆς Μίας Ποίμνης ὑπό τόν ἕνα Ποιμένα, ἡ στοργική καί ἐν ἐλευθερίᾳ καθοδήγηση τοῦ πολυτροπώτατου καί ποικιλώτατου ζώου, πού εἶναι ὁ ἀνθρώπος καί ἡ ἔνταξη καί σύνταξή του στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι σύναξη καί κοινωνία Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Στόχος ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώ-

που, ἡ σῶα καί ἀσφαλῆς πορεία του στήν ἀκολουθία τοῦ Κυρίου του.

Μέσα σ´ αὐτά τά πλαίσια, ποιμαντική τῆς οἰκογένειας, πού εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιά τή ζύμωση τῆς κοινωνίας καί τήν ἐπί τά βελτίω ἀλλαγῆ τῶν ὄσων χαρακτηρίζουν τήν ἐποχή μας, δέ σημαίνει τίποτε ἄλλο, ἀπό τή σύναξή της στήν Ἐκκλησία. Ἡ «μικρή Ἐκκλησία», ὅπως ὀνομάζει τήν οἰκογένεια ὁ ἱερός Χρυσόστομος, καλεῖται νά ἀνοιχθεῖ στίς διαστάσεις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀπαραίτητο εἶναι νά ἐτοιμασθοῦν οἱ ἄνθρωποι πρῖν ἀκόμη τό γάμου τους καί διαρκῶς νά στηρίζονται στήν οἰκοδόμηση τῆς μικρῆς τους Ἐκκλησίας, ὥστε νά μήν αἰσθάνονται μόνοι καί ἀποκάμουν.

Καί βέβαια ἡ σπουδαιότερη προσφορά τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή, εἶναι ἡ μετά παρηρησίας καί πρὸς πᾶσα κατεύθυνση κατάθεση τῆς μαρτυρίας της στόν κόσμον ἅπαντα, χωρίς διακρίσεις φύλου, ἡλικίας, κοινωνικῆς τάξης καί θέσης, ἐθνότητος καί πίστεως, περὶ τοῦ νοήματος τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τῆς ὑπερβάσεως τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου· περὶ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως· περὶ τῆς οἰκογένειας, ὡς εὐλογημένης μορφῆς κοινωνίας προσώπων καί ὄχι ἔνωσης τόμων καί ἡ παντοειδῆς ὑπεράσπισή της.

Ἡ κατάρτιση τῶν γονέων καί ἡ παροχή συμβουλευτικῆς γιά τήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν. Ἡ ἐνημέρωση τῶν νέων καί τῶν μεγαλύτερων ζευγαριῶν καί ὁ διάλογος μαζί τους, ὥστε ἡμέρα τῆ ἡμέρα νά ὀδηγοῦνται πρὸς τήν τελεία ἀγάπη, νά προλαμβάνονται παράνομες σχέσεις, διαζύγια καί ἐκτρώσεις. Ἀκόμη ἡ διεκδίκηση δικαιωμάτων ὑπὲρ τῶν εὐπαθῶν κυρίως ὁμάδων δέν μπορεῖ νά εἶναι ἔξω ἀπό τό στοργικό ἐνδιαφέρον τῶν Ποιμένων.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τά τελευταῖα χρόνια φαίνεται πῶς πολύ τό ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν κατάσταση τῆς οἰκογένειας καί τῆ στήριξή της. Σέ Συνοδικό ἐπίπεδο, στήν πατρίδα μας λειτουργεῖ, ὡς γνωστόν, ἀπό τό 1999, ἡ Εἰδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, προστασίας τοῦ παιδιοῦ καί δημογραφικοῦ προβλήματος, ἡ ὁποία, ὑπό τήν ἐμπνευμένη προεδρία τοῦ ἁγίου Φθιώτιδος κ. Νικολάου καί τήν σοβαρή καί ἐθελοντική ἐργασία τῶν μελῶν της, παράγει πολύ καί σπουδαῖο ἔργο, ἐξυπηρετικό τοῦ σκοποῦ της, μέ τήν διοργάνωση πανελλαδικῶν συνεδρίων, ἐφαρμογή πιλοτικῶν ποιμαντικῶν προ-

γραμμάτων, κατάρτιση στελεχών και άλλων δραστηριοτήτων. Παράλληλα και προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται και η Ειδική Συνοδική Έπιτροπή Γυναικείων Ζητημάτων. Είναι άξιο ύπογραμμίσεως ότι τά πρακτικά των ως άνω Συνεδρίων εκδίδονται τύποις και προσφέρονται στους Κληρικούς της Πατρίδος μας, αρκετοί των οποίων τά μελετούν και ώφελούνται.

Έκτός των άλλων πού, ευνκαίρως άκαιρως, έπιλαμβάνεται η Έερά Σύνοδος, είναι σημαντικό και τό πιλοτικό πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης των τρίτεκνων οικογενειών της Θράκης, τό όποιο άγόγγυστα ενισχύουν μέχρι σήμερα όλες οι Έερές Μητροπόλεις.

Όμως και σέ επίπεδο Μητροπολιτικό, μέ τήν άνύστακτη φροντίδα των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών και τήν όλοπρόθυμη και άξιόλογη βοήθεια των Κληρικών και Λαϊκών συνεργατών μας, έπιτελείται πολυποίκιλο και πολυσχιδές έργο στον τομέα αυτό. Σχολές προετοιμασίας των ύποψηφίων για Γάμο, Σχολές Γονέων, Συμβουλευτικοί Σταθμοί, Κέντρα Στηρίξεως της οικογένειας (ΚΕ.Σ.Ο.), Βιωματικές Όμάδες, Συνέδρια, όμιλεις, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, εκδόσεις βιβλίων, κατασκευές, νεανικές συναντήσεις και κατηχητικές συντροφίες, προσωπική - άτομική συμβουλευτική στο ίερό Μυστήριο της έξομολόγησεως, στήριξη των πολυτέκνων, των γάμων μητέρων και παροχή ύλικής φύσεως βοήθειας, όπου χρειάζεται, σέ χρήματα, τρόφιμα, ρουχιισμό, φάρμακα κ.λπ.

Όμως, όσα πολλά και άν γίνονται, φαίνονται πάλι λίγα. Η τελειότης άλλωστε άτέλεστος και άφθαστος και ό προκείμενος άγώνας μας μεγάλος.

Ό ταπεινός μας, ώστόσο, κόπος αγιάζεται και καρποφορεϊ έκατονταπλάσια μέσα στην άτμόσφαιρα της προσευχής, πού είναι τό θεμέλιο του έργου μας και ό έγγυητής της έπιτυχίας του. Δέν είναι τυχαίο, μάλλον είναι διδακτικό, ότι ό ούρανοφάντωρ Μέγας Βασίλειος, στή Θεία Λειτουργία του, τήν ώρα της άγιας άναφοράς, εύχεται και παρακαλεϊ: «...τάς συζυγίας αυτών έν ειρήνη και όμονοία διατήρησον, τήν νεότητα παιδαγωγήσον, τό γήρας περικράτησον...». Η Έκκλησία έχει τά δικά της καταξιωμένα και άποδοτικά μέσα, τήν προσευχή, τήν άσκητική βιοτή, τήν έγρήγορη και τή νήψη, για να μπορεί να διαλέγεται μέ τό έκάστοτε παρόν και διακρίνοντας τό μέλλον να στηρίζει σωστά τή δράση της στο σήμερα.

Άνάγκη είναι όμως να συντονίσουμε και περισσότερο τά πράγματα, να προωθήσουμε και να αναπτύξουμε σ' όλους τούς τομείς τή συνεργασία και να κλιμακώσουμε τίς ένεργειές μας.

Θά ήταν ίσως χρήσιμη η δημιουργία και ενός Ειδικού Κέντρου μελέτης και έρευνας θεμάτων γάμου και οικογένειας, τό όποιο θά αναλάβει και τήν κατάρτιση στελεχών των Έερών Μητροπόλεων, πού εργάζονται η θά θελήσουν να διακονήσουν σ' αυτόν τόν τομέα.

Άκόμη άπαιτείται και η δημιουργία δικτύων πληροφορόρησης για τήν καλύτερη επικοινωνία και διάχυση της γνώσης και εμπειρίας. Προηγουμένως πρέπει, είναι πλέον άπαιτήση, να ευαίσθητοποιήσουμε τούς συνεργάτες μας Κληρικούς, εκείνους πού δέν έχουν συνειδητοποιήσει όσο έπρεπε τό ρόλο και τήν άποστολή τους. Να καταρτίσουμε έτι περισσότερο τούς Πνευματικούς σχετικά και μέ τά οικογενειακά θέματα, ώστε ό,τι λέγεται και ύποδεικνύεται εκ μέρους τους να εκφράζει τή διδασκαλία και τή ζωή της Έκκλησίας και όχι άτομικές άπόψεις και άπαιτήσεις, οι όποίες αρκετά συχνά πόρρω απέχουν των έκκλησιαστικών θέσεων και προκαλούν ζημιές.

Πρέπει η Ποιμαίνουσα Έκκλησία να άσχοληθεϊ θερμότερα μέ τό έργο της Κατηχίσεως των παιδιών, έξ άπαλών όνύχων, και να μην περιμένει μόνον από τούς άλλους τή διδασκαλία τους. Να έξέλθει εις τάς όδούς και τάς ρύμας, να βρει τά πρόβατα τά άπολωλότα και να τά προσκαλέσει μέ τό «έρχου και ίδε». Να άναζητήσει και τά παιδιά της τά βαπτισμένα και άγνωστά και να μην αφήνει καμμία ευκαιρία επικοινωνίας μέ τίς οικογένειες να χαθεϊ άνεμετάλλευτη. Να είναι ουσιαστικά και έποικοδομητικά παρούσα σέ κάθε χαρά η θλίψη των παιδιών της.

Να μελετήσει τήν θεολογία μας και μ' αυτήν να θρέψει τούς ανθρώπους της. Να γνωρίσει πώς οι θεοφώτιστοι και πάντοτε έπίκαιροι Άγιοι Πατέρες μας, οι άσφαλείς όδοδείκτες της ζωής, έρμήνευσαν τίς Άγιες Γραφές, τί είπαν και έγραψαν για τό γάμο και τήν οικογένεια, τή σχέση του άνδρα και της γυναίκας, τούς τρόπους επικοινωνίας μεταξύ τους και μάάλιστα μέχρι τίς λεπτομέρειες του βίου, τίς μεθόδους άνατροφής των παιδιών, άρδεύοντας έτσι τόν χέρσο άγρό της καθημερινής ζωής μέ τούς ποταμούς της θεολογίας.

Νά προβληματισθῆ πῶς θά ἀντιμετωπίσει τίς προσωπικές καί γαμικές σχέσεις, πού ἀναπτύσσονται σήμερα περισσότερο, μεταξύ χριστιανῶν καί ἀλλοπίστων, μέ τήν διαλαλούμενη καί ὑπαρκτή πολυπολιτισμικότητα καί τόν σαγηνευτικά προβαλλόμενο πλουραλισμό. Ἄς μὴν ἐφησυχάζει ἀπό τήν ἐνδεχόμενη σπανιότητα τῶν περιπτώσεων, γιατί προϊόντος τοῦ χρόνου εἶναι δυνατόν νά καταστοῦν ἀξαναμόμενες οἱ προτιμήσεις. Καί βέβαια καλό καί χρήσιμο εἶναι νά βοηθήσει στήν ὠριμότητα καί ἐκείνους, πού δηλώνουν πιστοί καί προτιμοῦν τό ἐκκλησιαστικό μυστήριο, τό ζοῦν ὅμως ἀπλά ὡς πολιτιστικό αὐτονόητο.

Ἕνας ἄλλος –ὁ καλύτερος– τρόπος ποιμαντικῆς τῆς οἰκογένειας εἶναι ἡ παρουσία τῆς ἴδιας τῆς ἱερατικῆς οἰκογένειας στήν γριαίνουσα κοινωνία. Ἡ ἤρεμη καί δυνατή διδαχή διά τοῦ παραδείγματος. Καί αὐτό εἶναι ἕνα θέμα πού μᾶς προκαλεῖ ἀλαλήτους στεναγμούς καί ἀπαιτεῖ ιδιαίτερη προσοχή καί ἐπείγουσα μελέτη.

Ἐπειδή πάντως τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε ἐποχῆς τά δίνουν οἱ ἄνθρωποι καί οἱ οἰκογένειες

ἀποτελοῦνται ἀπό ἄνθρώπους, κατανοεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας τῶν προβάτων καί τῶν ἀρνίων τοῦ Χριστοῦ, κατά τό δικό Του ἀγαπητικό καί θυσιαστικό πρότυπο, ὥστε ἡ οἰκογένεια νά διαδραματίσει τόν ρόλο πού τῆς ἀνήκει καί τῆς ἀξίζει στήν σύγχρονη ἐποχή, ὅπου καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γινόμαστε μιά μεγάλη οἰκογένεια.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,

Χωρίς ταπεινοσχημίες, νομίζω ὅτι ἡ κατάθεσή μου στή Συνοδική ἀγία τράπεζα δέν ξεπερνᾷ σέ ἀξία τῆς χήρας τά δύο λεπτά. Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας, γιατί μέ τιμήσατε μέ τήν προσοχή Σας. Σᾶς παρακαλῶ συγχωρήστε μου τά «πρέπει», πού κατ' ἀνάγκην ὑπέμνησα καί παρακαλῶ, εὐχηθῆτε νά ἀναπληρώσει τίς ἐλλείψεις μου, μέσῳ τῶν ἰδικῶν Σας πολυτίμων τοποθετήσεων, Ἐκεῖνος, πού γνωρίζει «καί τήν πρόθεσιν νά ἐπαινεῖ...» καί τήν πιό σήμαντη προσφορά νά δέχεται.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Έγκριθείσαι Ίεραί Άκολουθίαι
τοῦ 2012 - 2013

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

**Έγκριθείσαι Ίεραί Άκολουθίαι
κατά τό β΄ ἐξάμηνον τοῦ 2012**

1. «Ίερά Άσματική Άκολουθία τοῦ Όσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Πανήδου», ποιηθεῖσα ὑπό τῆς Όσιολογιωτάτης Μοναχῆς Ἰσιδώρας Ἀγιοῖεροθεοτίσης, καί ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φωκίδος, διά τοπικήν χρῆσιν.

2. «Ίερά Άσματική Άκολουθία μετὰ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν ἐπονομαζομένην “Βουλκανιώτισσαν”», ποιηθεῖσα ὑπό τῆς Όσιωτάτης Μοναχῆς Μελάνης, Ἀδελφῆς τῆς ἐν Γορτυνία Ἱεράς Μονῆς Μπούρα, καί ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, διά τοπικήν χρῆσιν.

3. «Άκολουθία τοῦ Ἁγίου Εὐσεβεστάτου Βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Βατάτζη τοῦ Ἐλεήμονος», ποιηθεῖσα ὑπό τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καί ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου, διά τοπικήν χρῆσιν.

**Έγκριθείσαι Ίεραί Άκολουθίαι
κατά τό α΄ ἐξάμηνον τοῦ 2013**

1. «Ίερά Άσματική Άκολουθία μετὰ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν

Σοφίας τῆς ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ Γενεθλίου Θεοτόκου Κλεισούρας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Καστορίας ἀσκησάσης», ποιηθεῖσα ὑπό τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Δρος Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, καί ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Καστορίας, διά τοπικήν χρῆσιν.

2. «Παρακλητικός Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τῆς Ἱεράς Μονῆς Μακρουσίου», ποιηθεῖς ὑπό τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου Ἀεράκη, καί ὑποβληθεῖς ὑπό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, διά τοπικήν χρῆσιν.

3. «Παρακλητικός Κανὼν εἰς τὴν Ἁγίαν διά Χριστόν σαλήν Ξένην, τὴν ἐκ Πετροπόλεως τῆς Ρωσίας», ποιηθεῖς ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἄλμωπίας, καί ὑποβληθεῖς ὑπό τῆς Αὐτῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, διά τοπικήν χρῆσιν.

* * *

Μή Έγκριθείσαι Άσματικάί Άκολουθίαι

Εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθησαν ἐπίσης πρὸς ἔγκρισιν Χαιρετιστήριοι Οἴκοι καί Ἐγκώμια τινα, συνυποβαλλόμενα μετὰ τῶν πρὸς ἔγκρισιν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Διά τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπενθύμισε τὰς ὑπ' ἀριθμ. 2275 (4177/ 2120/22.10.1980), 2507 (1766/802/ 6.7.1090) καί 2864 (1217/724/ 11.4.2008) Ἐγκυκλίους τῆς Ἱεράς Συνόδου.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Περί τῆς δασικῆς καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας
τῶν Ἱερῶν Μονῶν

Τοῦ Γεωργίου Μποτῆ, Δικηγόρου, Νομικοῦ Συμβούλου
τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Π. Πεντέλης

Θέμα: Ἰσχὺς τῆς, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ν. 1700/6-5-1987 (Φ.Ε.Κ. Α' 61), καταρτισθείσης ἀπὸ 11ης Μαΐου 1988 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν παραχώρηση στὸ Δημόσιο τῆς δασικῆς καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν, κυρωθείσης διὰ τοῦ ν. 1811/13.10.1988 (Φ.Ε.Κ. Α' 231). Ἀνίσχυρη ἢ σύμβαση ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν μὴ συμβληθεισῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης, ἐάν ἢ ἐν θέματι σύμβαση, στήν ὁποία συμβλήθηκε ἢ Ἱερά Μονή, ἔχει ὑλοποιηθεῖ σχετικὰ μὲ τὴν παραχώρηση τῆς δασικῆς καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῆς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο, γνωμοδοτῶ τὰ ἀκόλουθα:

I. Μὲ τὴν διάταξη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν. 1700/6-5-1987 (Φ.Ε.Κ. Α' 61) «Ρύθμιση θεμάτων ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας» ὁρίστηκε ὅτι οἱ Ὄργανοι: Διοίκησης Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) καὶ διαχείρισης τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας τῆς Κρήτης (Ο.Δ.Μ.Π.) μποροῦν νὰ μεταβιβάσουν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο τὴν μοναστηριακὴν περιουσία τους ὡς καὶ ἀκίνητα ἐνταγμένα στὸ σχέδιο πόλεων μέχρι τοῦ 1952, μὲ σύμβαση, πού θὰ ὑπογραφεῖ, μέσα σὲ προθεσμία ἑξῆς (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τοῦ Δημοσίου.

Οἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3,4 καὶ 5 τοῦ ἄνω νόμου, βάσει τῶν ὁποίων, σὲ περίπτωσι ἀπρακτικῆς τῆς ἄνω ἑξαμήνου προθεσμίας, ἢ δασικῆ καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιο εἶναι ἀνίσχυρες ὡς παραβαίνουσες

τὴν συνταγματικὴ ἐπιταγὴ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος, ἢ ὁποία προστατεύει τὴν ἰδιοκτησία. Τὸ ἀνίσχυρο τῶν διατάξεων αὐτῶν πιστοποιήθηκε ἐμμέσως, πλὴν σαφῶς, καὶ μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1994 (10/1993/405/483-484- NoB 44,287).

II. Μετὰ ταῦτα ὑπογράφηκε μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὸ μὲ ἀριθμὸ 1358/29.2.1988 προσύμφωνο ἐνώπιον τῆς Συμβολαιογράφου Πειραιᾶ Μαρίας Παπαδοπούλου-Παπασπυροπούλου, στὸ ὁποῖο καὶ δὴ στὸ ἄρθρο 12 τούτου προσυμφωνήθηκε εἰδικὰ ὅτι ἡ ὀριστικὴ σύμβαση θὰ ὑπογραφεῖ μόνον, ἐφ' ὅσον ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσκομίσει ἐξουσιοδοτήσεις τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μονῶν γιὰ τὴν παραχώρηση στήν Πολιτεία τῆς ἀγροτολιβαδικῆς καὶ δασικῆς περιουσίας τους. Τὸ προσύμφωνο αὐτὸ δὲν ὑπογράφηκε ἐντὸς προθεσμίας ἑξῆς (6) μηνῶν, πού προβλεπόταν ἀπὸ τὸ ἄρθρο 2 παρ.2 τοῦ ν.1700/6-5-1987.

III. Στὴ συνέχεια μεταξὺ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἐκπροσώπουσε βάσει ἐξουσιοδοτήσεων τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια ἑκατὸν σαράντα ἑννέα (149) Ἱερῶν Μονῶν, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπογράφηκε ἐνώπιον τῆς ἰδίας ὡς ἄνω συμβολαιογράφου ἢ μὲ ἀριθμὸ 1439/11.5.1988 σύμβαση παραχώρησης τῆς δασικῆς καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν συμβληθεισῶν Ἱερῶν Μονῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο. Ἡ σύμβαση αὐτὴ κυρώθηκε μὲ τὸν ν.1811/13.10.1988 (Φ.Ε.Κ. Α' 231). Οὕτω, οἱ ὅροι τῆς σύμβασης αὐτῆς ἀπέκτησαν ἰσχύ νόμου.

IV. Ὅμως, ἢ ὑλοποίηση τῆς ἄνω ὑπογραφείσης συμβάσεως, δηλαδή ὁ διαχωρισμὸς τῶν τμημάτων

της αγροτολιβαδικής και δασικής περιουσίας των Μονών, τά όποια κατά τά συμφωνούμενα παραχωρούνται στό Δημόσιο ή παρακρατούνται από τίς Μονές πραγματοποιείται μέ Άποφάσεις- Πρακτικά Έπιτροπών διαχωρισμού και όριοθέτησης των εκτάσεων, των μεταβιβαζομένων εις τό Δημόσιο και των παραμενόντων στίς Μονές.

«Οί άποφάσεις και τά πρακτικά των Έπιτροπών είναι πράξεις διοικητικές εκτελεστές και τά συμβαλλόμενα μέρη έχουν έναντι αυτών όλα τά κατά νόμο ένδικα μέσα και βοηθήματα. Επίσης οι άποφάσεις-πρακτικά των έπιτροπών διαχωρισμού και όριοθέτησης άποτελούν άδιαφιλονίκητους τίτλους πλήρους κυριότητας των Μονών, οι όποιοι μεταγράφονται άτελώς» (άρθρο 2 παρ. 2 της από 11ης Μαΐου 1988 σύμβασης κυρωθείσης μέ τον ν.1811/13.10.1988 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 231). Η συγκρότηση των Έπιτροπών τούτων, οι όποιες είναι πενταμελείς, πραγματοποιείται μέ άπόφαση του οικείου Νομάρχη, όπως προβλέπει ή ως άνω άμέσως μνημονευόμενη διάταξη της σύμβασης. Η ύπαρξη δέ των Άποφάσεων-Πρακτικών των Έπιτροπών και ή μεταγραφή τους εις τό οικείο Έποθηκοφυλακείο άποδεικνύουν την ύλοποίηση της σύμβασης μέ την συγκεκριμένη Ίερά Μονή και του Έλληνικού Δημοσίου.

V. Μή συμβληθείσες Ίερές Μονές προσέφυγαν στά Δικαστήρια προκειμένου νά άποδειχθεί ότι ή δασική και αγροτολιβαδική περιουσία τους δέν καταλαμβάνεται από τους νόμους 1700/1987 (ΦΕΚ 61 Α΄) και 1811/1988 (ΦΕΚ 231 Α΄). Τελικώς, οι Ίερές Μονές, όπως άνωτέρω εκτίθεται, δικαιώθηκαν μέ την άπόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων της 9ης Δεκεμβρίου 1994 (10/1993/405/483-484-NoB 44,287).

Κατόπιν τούτου ή Πολιτεία συμμορφώθηκε μέ την ως άνω άπόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τό περιεχόμενο της όποιας περιέλαβε εις τό άρθρο 55 του ν.2413/17.6.1996 (ΦΕΚ 124 Α΄), τό όποιο επί λέξει έχει ως κάτωθι:

«1. Οί Ίερές Μονές πού δέν συμβλήθηκαν στή σύμβαση πού ύπογράφηκε στίς 11 Μαΐου 1988 μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου και της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος και κυρώθηκε μέ τον ν.1811/1988 (ΦΕΚ 231 Α΄) ούτε προσχώρησαν μεταγενέστερα σέ αυτή, έχουν την

ικανότητα νά είναι διάδικοι και νομιμοποιούνται ενεργητικά και παθητικά στίς δίκες πού άφορούν στά δικαιώματα και συμφέροντά τους σχετικά μέ την περιουσία τους πού καταλαμβάνεται από τους νόμους 1700/1987 (ΦΕΚ 61 Α΄) και 1811/1988 (ΦΕΚ 231 Α΄). Η άπόδειξη των έμπροσθέντων δικαιωμάτων και νομής των Ίερών Μονών στην προαναφερομένη περιουσία γίνεται μέ κάθε άποδεικτικό μέσο πού προβλέπεται από τίς οικείες διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας μέ επιφύλαξη των διατάξεων πού ίσχυσαν πριν από τους νόμους 1700/1987 και 1811/1988 ως προς την κτήση νομής και έμπροσθέντων δικαιωμάτων έναντι του Έλληνικού Δημοσίου.

2. Ανακαλούνται από τότε πού εκδόθηκαν αί θεωρούνται ως μηδέποτε εκδοθείσες όλες οι διοικητικές πράξεις οίουδήποτε είδους και όλες οι εγκύκλιοι πού εκδόθηκαν από όποιαδήποτε αρχή δυνάμει ή σέ εκτέλεση των νόμων 1700/1987 και 1811/1988 σέ ό,τι άφορά στίς Ίερές Μονές της παρ. 1 του παρόντος.

3. Κάθε όποιαδήποτε διάταξη δικονομική ή ουσιαστική καταργείται όσον άφορά στίς Ίερές Μονές της παρ. 1 του παρόντος».

I. Τό γε νυν έχουν, για την Ίερά Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης δέν έχει συσταθεί από του έτους 1998 μέχρι σήμερα ή προβλεπομένη Έπιτροπή διαχωρισμού και όριοθέτησης των κτημάτων της δασικής και αγροτολιβαδικής περιουσίας της, της παραχωρούμενης στό Δημόσιο και της παραμένουσας στην Ίερά Μονή, και ως εκ τούτου δέν έχουν εκδοθεί οι σχετικές άποφάσεις-πρακτικά, όπως προβλέπει ό νόμος.

Έν όψει των άνωτέρω ή από 11ης Μαΐου 1988 σύμβαση μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου και των Ίερών Μονών της Έκκλησίας της Ελλάδος για την παραχώρηση στό Δημόσιο της δασικής και αγροτολιβαδικής περιουσίας των Ίερών Μονών, κυρωθείσης διά του ν. 1811/13.10.1988 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 231) κατά τίς διατάξεις του ν. 1700/6.5.1987 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 61), δέν έχει εφαρμοστεί για την δασική και αγροτολιβαδική περιουσία της Ίεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης, μη δυναμένης της συμβάσεως αυτής νά παράγει έννομα άποτελέσματα επί της περιουσίας της Μονής αυτής. Τοϋτο, εξ άλλου, έχει δεχθεί και ή νομολογία των Δικαστηρίων.

VII. Έγείρεται όμως τεράστιο νομικό ζήτημα, εάν δύναται νά ισχύσουν οι νόμοι 1700/1987 και

1811/1088 καί για τίς συμβληθεῖσες Ἱερές Μονές δεδομένου ὅτι τό Ἑλληνικό Δημόσιο δέν ἔχει τηρήσει τήν ὑποχρέωσή του ἔναντι τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἡ ὁποία προβλέπεται εἰς τό ἐδάφιο β' τοῦ ἄρθρου 4 τῆς κυρωθείσης κατά τά ἄνω σύμβασης τῆς 11ης Μαΐου 1988 μεταξύ Ἱερῶν Μονῶν καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἡ ὁποία ὑποχρέωση ἔχει ὡς κάτωθι:

«β) Για ἐνίσχυση τῶν Μονῶν θά ὀριστεῖ ποσοστό (1%) ἕνα σά ἐκατό ἐπί τοῦ συνολικοῦ κονδυλίου τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, τό ὁποῖο διατίθεται, διά τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευ-

μάτων, πρὸς κάλυψη δαπανῶν γιά τήν Ἐκκλησία (μισθοδοσία ἀρχιερέων, ἱερέων ἱεροκηρῦκων, ὑπαλλήλων Μητροπόλεων, ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση κ.λπ.). Τό ἄνω ποσό θά κατανέμεται, μέ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στίς Μονές, πού ἔχουν, κατά τά ἄνω, ἐξουσιοδοτήσει τήν Ἱερά Σύνοδο γιά τῆς ὑπογραφή τῆς σύμβασης αὐτῆς».

Ἡ ἀνωτέρω ὑποχρέωση τοῦ Δημοσίου γιά τή ὑλοποίηση τῆς ἀπό 11.5.1988 σύμβασης μεταξύ τούτου καί τῶν συμβληθεῖσῶν Ἱερῶν Μονῶν δέν ἔχει τηρηθεῖ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

**Κανονισμός Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:
Τοπικὴ Ἱεραποστολικὴ Διακονία
Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 ἐδάφ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8/7.6.2013 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 487/7.6.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

5. Τὴν ἀπὸ 20.6.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τοπικὴ Ἱεραποστολικὴ Διακονία Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Τοπικὴ Ἱεραποστολικὴ Διακονία Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

**Ἄρθρον 1
Σύσταση**

Συνιστᾶται παρὰ τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μέ τὴν

ἐπωνυμία «*Τοπικὴ Ἱεραποστολικὴ Διακονία Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς*». Τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

**Ἄρθρον 2
Ἔδρα**

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλη τῆς Κομοτηνῆς καὶ συγκεκριμένα τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

**Ἄρθρον 3
Σφραγίδα**

Τὸ ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλική, ἡ ὁποία φέρει τὴν ἐπιγραφή «**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ - ΤΟΠΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ**» καὶ στό κέντρο δικέφαλο ἀετό.

**Ἄρθρον 4
Σκοπός**

1. Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ διὰ τοῦ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου κατῆχησις τοῦ ποιμνίου καὶ ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή αὐτοῦ.

2. Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ παραπάνω σκοποῦ εἶναι:

α) Ἡ ἐκδοσις ἐντύπων καὶ περιοδικοῦ θρησκευτικοῦ διαφωτιστικοῦ περιεχομένου καθὼς καὶ ἡ ἐκτύπωσις διαχειριστικῶν ἐντύπων καὶ βιβλίων τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β) Ἡ λειτουργία ραδιοτηλεοπτικῶν μέσων

γ) Ἡ ἐνίσχυσις τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου Νεότητος καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Κέντρων Νεότητος τῶν Ἐνοριῶν.

δ) Ἡ ἐνίσχυσις τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῶν τριῶν βαθμίδων, τῶν Νεανικῶν Συντροφειῶν ἐργαζομένων νέων καὶ φοιτητῶν.

ε) Ἡ λειτουργία τῶν νεανικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως.

στ) Ἡ λειτουργία ἀρωγῆς ἀμίσθων κληρικῶν.

- ζ) Ἡ διοργάνωση διαλέξεων, ὀμιλιῶν καί συνεδριῶν θρησκευτικοῦ περιεχομένου.
- η) Ἡ διοργάνωση προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν.
- θ) Ἡ ἐνίσχυση μαθητικῶν ἐκδρομῶν καί ἐκδηλώσεων.
- ι) Ἡ χορηγία ἐποπτικῶν μέσων σέ σχολεῖα τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.
- ια) Κάθε ἄλλο μέσο πού δέν προβλέπεται στόν παρόντα κανονισμό ἀλλὰ συντείνει στήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος καί συνάδει μέ τήν ιδιότητα ἐνός Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ἄρθρον 5

Διοίκηση, ἐκπροσώπηση καί διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος

Τό Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπό πενταμελές Συμβούλιο, πού ἀποτελεῖται ἀπό:

- α) Τόν Μητροπολίτη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, ὡς Πρόεδρο,
- β) τόν Πρωτοσύγκελλο, ἢ τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο ὡς Ἀντιπρόεδρο καί
- γ) ἀπό τρεῖς λαϊκοὺς (ἄνδρες ἢ γυναῖκες), πού ὀρίζονται ἀπό τόν Μητροπολίτη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

ἄρθρον 6

Θητεία, Ἀναπήρωση, συνεδριάσεις, ἀπαρτία, ἀποφάσεις

1. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, δυναμένη νά ἀνανεωθεῖ, ἡ δέ προσφορά τῶν μελῶν εἶναι ἄνευ ἀμοιβῆς.

2. Κάθε μέλος πού ἐκλείπει ἢ ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα ἀπό τρεῖς τουλάχιστον συνεδριάσεις ἢ ὀλιγωρεῖ στά καθήκοντα πού τοῦ ἀνατίθενται, ἀντικαθίσταται ἀπό τόν Μητροπολίτη, μετά ἀπό αἰτιολογημένη ἀπόφασή του.

3. Τό Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά κάθε δέμηνο, μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὡς ἀναπληρωτῆ αὐτοῦ, ἔκτακτα δέ ὅποτε τό κρίνει ἀναγκαῖο ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία τουλάχιστο μέλη, ἀναφέροντας τά θέματα γιά τά ὁποῖα ζητεῖται ἡ σύγκληση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τό Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρευρίσκονται τά τρία ἀπό τά πέντε μέλη αὐτοῦ.

4. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται μέ ἀπλή πλειοψηφία, σέ περίπτωση δέ ἰσοψηφίας κατ᾽σχέι ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

5. Τά πρακτικά διαβάζονται καί ὑπογράφονται ἀπό τοὺς παρόντες στήν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Συμβουλίου.

6. Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἀποφασίζει γιά ὅ,τιδήποτε ἀφορᾷ στό Ἴδρυμα.

ἄρθρο 7

Πρόεδρος-Ἀντιπρόεδρος

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τό Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί διά λογαριασμό του, μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία καί ἐπικυρώνει τά ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο ὅταν αὐτός ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νά παρευρεθεῖ.

ἄρθρον 8

Ταμίας - Γραμματέας

Οἱ Ταμίας καί Γραμματέας, ἐκλέγονται στήν πρώτη Συνεδρίαση τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Γραμματέας φυλάσσει ὅλα τά βιβλία Διοίκησης καί Διαχείρισης, συντάσσει τά πρακτικά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τήν ἀλληλογραφία, τήν ὁποία συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο, κρατᾷ τήν σφραγίδα. Ὁ Ταμίας κρατεῖ τό ταμεῖο τό ὁποῖο βρίσκεται κατατεθειμένο σέ τραπεζικό λογαριασμό, δύναται ὁμως νά κρατεῖ στά χέρια του μέχρι τό ποσό τῶν τριακοσίων (300) εὐρώ γιά τίς τρέχουσες ἀνάγκες.

ἄρθρον 9

Οἰκονομική διαχείριση

1. Ἡ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας καί σύμφωνα μέ τό σύστημα τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων. Τά βιβλία διαχείρισης, ὡς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεως καί ἐντάληματα πληρωμῶν, θεωροῦνται καί ἐλέγχονται ἀπό τόν Ταμία κατά τό τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἡ ἐκμίσθωση ἀκινήτων ὡς καί ἡ ἐκποίηση αὐτῶν ἐνεργεῖται κατά τίς διατάξεις «περί ἐκμισθώσεως καί ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

ἄρθρον 10

Τήν πληρωμή καί τήν εἰσπραξη κάθε ποσοῦ ἐνεργεῖ ὁ Ταμίας, μετά ἀπό ἐντολή τοῦ Προέδρου, ἐκδίδεται δέ σχετικό ἔνταλμα πληρωμῆς πού ὑπογράφεται καί ἀπό τοὺς δύο. Γιά κάθε εἰσφορά ἢ χορηγούμενο σέ εἶδος ἐκδίδεται διατακτική πού ὑπογράφεται ἀπό τοὺς ἴδιους παραπάνω.

Άρθρον 11
Προϋπολογισμός-Απολογισμός

Ο Προϋπολογισμός και Απολογισμός του Ταμείου καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνεται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, εφαρμοζομένων ανάλογα των διατάξεων «περί έγκρισεως Προϋπολογισμών και Απολογισμών των Ιερών Ναών».

Άρθρον 12
Έλεγχος ετήσιας διαχείρισης

Ο έλεγχος της ετήσιας διαχείρισης του Ιδρύματος ενεργείται από την Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης της Ιεράς Συνόδου, κατά τις διατάξεις του υπ' αριθμ. 163/2004 Κανονισμού της Ιεράς Συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Άρθρον 13
Πόροι

Πόροι του Ιδρύματος είναι:

α) Οι εκάστοτε επιχορηγήσεις διαφόρων φορέων, υπέρ αυτού, διά της Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής.

β) Τό έφ' άπαξ καταβαλλόμενο από τους Ιερούς Ναούς ποσό, ως εισφορά, μετά από απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, βάσει προϋπολογισμού των Ιερών Ναών.

γ) Κάθε προσφορά φυσικών ή νομικών προσώπων, δημοσίου ή ιδιωτικού Δικαίου, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες και οι τόκοι των καταθέσεων.

δ) Κάθε άλλο έσοδο πού προέρχεται από νόμιμη πηγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
Ειδικές διατάξεις

Άρθρον 14
Μή προβληθέντα ζητήματα

Γιά κάθε θέμα πού δέν συμπεριλαμβάνεται στον πα-

ρόντα κανονισμό, έπιλαμβάνεται και άποφασίζει τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος.

Άρθρον 15
Τροποποίηση - Κατάργηση του Κανονισμού

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος, σέ συνεδρίαση υπό την προεδρία του Μητροπολίτη, δύναται νά υποβάλλει πρόταση προς την Ιερά Σύνοδο για τροποποίηση του Κανονισμού ή κατάργηση του Ιδρύματος, τηρουμένων των διατάξεων του ν. 590/77. Η ως άνω Απόφαση της Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», σύμφωνα μέ τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρον 16
Περιουσία μετά την διάλυση

Σέ περίπτωση διάλυσης του Ιδρύματος ή περιουσία αυτού άνήκει αυτοδίκαια στό νομικό πρόσωπο της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής και διατίθεται προς έκπλήρωση των αυτών ή παρεμφερών σκοπών.

Άρθρον 17
Ίσχύς

Ο παρών Κανονισμός ισχύει μετά την δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δέ και στό έπίσημο Δελτίο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 18

Από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής.

Άθηναι, 5 Σεπτεμβρίου 2013
† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ο Άρχιγραμματέυς
Ο Διαυθείας Γαβριήλ

**Κανονισμός Συστάσεως και Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Ἱερῶς Νήσου Τήνου Ἄννας Ἀνέστη-Χαλκιᾶ
τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου,
Κέας και Μήλου**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 ἐδάφ. 2 και 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό Χριστεπώνυμόν της Ἐκκλησίας πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας και τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικὰς και πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου.

4. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 1899/12.7.2013 Ἀπόφασιν και τήν ὑπ' ἀριθμ. 27/11.7.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου κ. Δωροθέου.

5. Τήν ἀπό 4.9.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τήν σύστασιν και λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Ἱερῶς Νήσου Τήνου Ἄννας Ἀνέστη - Χαλκιᾶ τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου», τό ὁποῖον θά λειτουργῆ κατά τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως και Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Ἱερῶς Νήσου Τήνου Ἄννας Ἀνέστη-Χαλκιᾶ τῆς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου»

Ἄρθρον 1

Σύστασιν τοῦ Ἰδρύματος

1. Συνιστᾶται εὐαγές Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Ἱερῶς Νήσου Τήνου Ἄννας Ἀνέστη - Χαλκιᾶ τῆς Ἱερῶς Μητρο-

πόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου», . Τό ἴδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπό τήν διοίκηση και τήν ἐποπτεία τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας και Μήλου, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν Ὑπηρεσίαν αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως και μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

2. Ἡ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι κυκλική φέρουσα στό μέσο αὐτῆς τήν φράσιν «ΙΕΡΑ ΝΗΣΟΣ ΤΗΝΟΣ - 2012» και περιμετρικά τήν ἐπωνυμία τοῦ ἰδρύματος ὡς ἐξῆς: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ, ΑΝΔΡΟΥ, ΚΕΑΣ, ΜΗΛΟΥ ΑΝΝΑΣ ΑΝΕΣΤΗ - ΧΑΛΚΙΑ».

Ἄρθρον 2

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τῆς Τήνου τῆς Ἱερῶς Νήσου Τήνου και συγκεκριμένως τό Γραφεῖο τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Τήνου.

Ἄρθρον 3

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος

Οἱ σκοποί τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

1) Ἡ τέλεση δύο σαρανταλειτουργῶν κατ' ἔτος, τέλεση Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας και μνημοσύνου τήν 9η Δεκεμβρίου και 25η Ἰουλίου κατ' ἔτος, τέλεση τρισαγίου κατά τὰ Ψυχοσάββατα ὑπέρ μακαρίας μνήμης και αἰωνίου ἀναπαύσεως «Ἄννης, πατρός, μητρός, ἀδελφῶν και τῶν οἰκογενῶν αὐτῆς» εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Μεγαλόχαρης Τήνου.

2) Ἡ οικονομική παροχή και ἡ περίθαλψη ἐνδεῶν και ἀπόρων οἰκογενειῶν και ἀτόμων εἰς τήν Ἱεράν Νῆσον Τήνον.

3) Ἡ ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη ἀσθενῶν Τηνίων παρεχομένη τόσο εἰς τό ἐσωτερικό ὅσο και εἰς τό ἐξωτερικό.

4) Ἡ οικονομική ἐνίσχυση ἀπόρων ἀλλὰ και ἀριστοῦχων μαθητῶν και σπουδαστῶν και παιδιῶν πωλιτέκνων, κατοίκων Τήνου.

5) Ἡ παροχή «Γευμάτων Ἀγάπης».

6) Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν Τηνίων φυλακισμένων.

7) Ἡ ἔκδοσις ἐντύπων θρησκευτικοῦ περιεχομένου πρὸς δωρεάν διανομήν.

8) Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων.

9) Ἡ παντοειδὴς συνδρομὴ Τηνίων πληγέντων ἀπὸ ἔκτακτα φυσικά φαινόμενα (πλημμυροπαθεῖς, σεισμόπληκτοι κ.λπ.).

10) Ἡ θεραπεία καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξις τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν, λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ κατηχητικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Νήσῳ Τήνῳ καὶ μόνον, πραγματοποιουμένου ποιμαντικοῦ, προνοιακοῦ, μορφωτικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ γενικῶς πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου.

11) Ἡ κάλυψις τῆς δαπάνης τῆς διοικητικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἡ αἰτιολογημένη ἀποζημίωσις τῶν ἀπαραιτήτων συνεργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν, προτιμωμένων τῶν ἐθελονητῶν.

ἄρθρον 4 Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν ἀκίνητη περιουσία τῆς Ἑκκλησίας Ἐλευθερίου καὶ Μαρίας Χαλικιά, χήρας Ἰωάννου Ἀνέστη, συγκειμένη ἐκ:

1. Ποσοστοῦ 3/4 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐνὸς ἐργοστασίου κοπῆς μαρμάρων, εὑρισκομένου εἰς τὴν θέσιν «Νέα Φιλοθέη - Καλογρέζα», τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου Ἀττικῆς, στὸ οἰκοδομικὸ τετράγωνο 110 τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πάτμου ἀριθ. 20. Τὸ ἐργοστάσιον συγκροτεῖται ἀπὸ παλαιὰ ἰσόγεια κτίσματα, συνολικῆς ἐπιφανείας 330 Μ², μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῶν μηχανημάτων κοπῆς μαρμάρων καὶ ἀποθηκῶν, τὸ δὲ οἰκόπεδον ἔχει ἐμβαδὸν κατὰ τοὺς τίτλους κτήσεως 1.968 Μ² καὶ κατὰ νεώτερον καταμέτρησιν 2.028,02 Μ².

2. Ἐνὸς διαμερίσματος εὑρισκομένου εἰς τὸν Β' ὑπὲρ τὸ ἰσόγειο ὄροφος, εἰς τὸ κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 96-98-100 καὶ Τζώρτζ (Πλατεῖα Κάνιγγος) τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει πρόσοψη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισούρης. Ἀποτελεῖται, κατὰ τὸν τίτλον κτήσεώς του, ἀπὸ δύο (2) ὑποδωμάτια, τραπεζαρία, γραφεῖο, κώλη, διάδρομος, μαγειρεῖο, λουτρό ἀποχωρητήριον, δωμάτιον ὑπηρεσίας καὶ ἐξώστη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισούρης. ἔχει ἐπιφάνεια 112 Μ², εἴσοδος ἐκ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας καὶ Τζώρτζ.

3. Μιᾶς διωρόφου οἰκίας μὲ ὑπόγειο, ἡ ὁποία ἔχει ἀνεγερθεῖ ἐπὶ οἰκοπέδου μὲ ἐμβαδὸν 192,25 Μ², εἰς

τὴν θέσιν «Πατήσια» ἢ «Ἁγία Ζώνη» καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἑπτανήσου ἀριθ. 77 καὶ Θάσου (Κυψέλη) τῶν Ἀθηνῶν (εὑρίσκεται περίπου ἀπέναντι ἀπὸ τὴν κύρια εἴσοδος τῆς Ἐκκλησίας «Ἁγία Ζώνη»). Ὁ ἰσόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε (5) κύρια δωμάτια, κουζίνα, λουτρό καὶ W.C. καὶ ὁ Α' ὑπὲρ τὸ ἰσόγειο ὄροφος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕξι (6) κύρια δωμάτια, κουζίνα, λουτρό καὶ W.C. Ὁ κάθε ὄροφος ἔχει ἀνεξάρτητη κύρια εἴσοδος ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου καὶ βοηθητικὴ εἴσοδος ἐκ τῆς ὁδοῦ Θάσου, μὲ ἀνοδος εἰς τὸν Α' ὑπὲρ τὸ ἰσόγειο ὄροφος διὰ σιδηρᾶς βοηθητικῆς κλίμακος.

4. Μιᾶς διωρόφου οἰκίας, ἡ ὁποία ἔχει ἀνεγερθεῖ ἐπὶ οἰκοπέδου μὲ ἐμβαδὸν 254,91 Μ², εἰς τὴν περιοχὴ «Μεταξουργεῖο» τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παραμυθίας ἀριθ. 19. Ὁ ἰσόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε (5) κύρια δωμάτια, δύο κουζίνες καὶ ἀποχωρητήριον καὶ ὁ Α' ὑπὲρ τὸ ἰσόγειο ὄροφος ἀπὸ τέσσερα (4) κύρια δωμάτια, κώλη, κουζίνα, λουτρό καὶ ἀποχωρητήριον.

5. Ἐνὸς οἰκοπέδου (μὲ ὑπόστεγο σὲ τμήμα αὐτοῦ), μὲ ἐμβαδὸν κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς τίτλους κτήσεως 288 Μ² καὶ κατὰ μεταγενεστέρους 334 Μ², τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν «Προφήτης Δανιήλ» τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρυῶν ἀριθ. 7.

β) Οἱ τυχόν τόκοι ἀπὸ καταθέσεις ὅπως καὶ κάθε πρόσοδος ἀποβλήπουσα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Ἰδρύματος, μὴ κατονομαζομένη ρητῶς εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν ἀλλὰ συνάδουσα εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἤθη.

γ) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἀπὸ νόμιμον πηγὴν.

ἄρθρον 5 Διάθεσις Πόρων τοῦ Ἰδρύματος

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καταστατικοῦ σκοπῶν. Ἡ διάθεσις τῶν πόρων σὲ σκοποὺς διαφορετικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν δὲν ἐπιτρέπεται.

ἄρθρον 6 Διοίκηση καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ «Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου Ἑκκλησίας Ἐλευθερίου καὶ Μαρίας Χαλικιά» διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς (3) Διοικητικὸν Συμβούλιον (Δ.Σ.) τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ:

α) Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου, ὡς Πρόεδρον.

β) Τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Τήνου, ὡς Ἀντιπρόεδρον καὶ

γ) Ἐν Μέλῳ ὀριζόμενον ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μή-

λου και διοριζόμενον διά σχετικής απόφασέως του, ως Ταμία.

2. Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής (3) δυναμένη να ανανεωθεί.

3. Το Δ.Σ. εύρσκειται σέ άπαρτία και άποφασίζει έγκυρα, έφ' όσον είναι άπαντες παρόντες.

4. Το Δ.Σ. συνέρχεται, κατόπιν προηγουμένως προσκλήσεως του Προέδρου, σέ τακτική συνεδρίαση υποχρεωτικώς μία φορά τό τρίμηνο και έκτάκτως, έφ' όσον παρίσταται άνάγκη, πάλη διά προσκλήσεως του Προέδρου.

5. Οι άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου.

6. Κάθε τακτικό μέλος τό όποιο παραιτείται ή γιά όποιοδήποτε λόγο άδυνατεί νά ασκήσει τά καθήκοντά του ως μέλος, άντικαθίσταται δι' άποφάσεως του Μητροπολίτη.

Άρθρον 7

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικό Συμβούλιο:

α) Άποφασίζει γιά κάθε θέμα πού έχει σχέση με τους σκοπούς γιά τους όποιους συνεστήθη τό Ίδρυμα.

β) Καταρτίζει και ψηφίζει τον έτήσιο προϋπολογισμό και άπολογισμό έσόδων και έξόδων του Ίδρύματος, τους όποιους υποβάλλει προς έγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

γ) Μελετά τρόπους γιά την έξεύρεση πόρων γιά την καλύτερη επίτευξη των σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Τό Δ.Σ. άποφασίζει γιά την άποζημίωση των άπαραίτητων κοινωνικών λειτουργών και των υπολοίπων συνεργατών του Ίδρύματος.

ε) Τό Δ.Σ. έχει δικαίωμα υπογραφής Μνημονίων Συνεργασίας με Δημόσιους και Ίδιωτικούς Φορείς, οι όποιοι έχουν ως άρμοδιότητα ή δραστηριοποιούνται στην Ίερά Νήσο Τήνο, προκειμένου νά έξυπηρετηθούν και προαχθούν οι σκοποί του.

Άρθρον 8

Καθήκοντα Προέδρου

Ό Πρόεδρος:

α) Έχει την άνώτατη κανονική και διοικητική έποπτεία του Ίδρύματος. Είναι δέ άρμόδιος νά άποφασίζει διά πάσαν υπόθεση άφορώσαν εις την όργάνωση και λειτουργία του Ίδρύματος, πλήν των περιπτώσεων περί των όποιων όρίζει διαφορετικά ό Νόμος ή ό παρών Κανονισμός.

β) Έκπροσωπεί τό Ίδρυμα σέ όλες τις έννομες σχέσεις του και έναντι πάσης άρχής, δικαστικής, διοικη-

τικής ή εκκλησιαστικής και συμβάλλεται έξ όνόματος αυτού, δυνάμενος δι' άποφάσεως του Δ.Σ. νά έξουσιοδοτεί έν εκ των Μελών αυτού προς τόυτο.

γ) Συγκαλεί τό Δ.Σ. τακτικώς άνά τρίμηνο ή έκτάκτως, έφόσον παρίσταται άνάγκη και καταρτίζει τον κατάλογο των προς συζήτησιν θεμάτων έν συνεργασία μετά του Γραμματέως του Ίδρύματος.

δ) Κατευθύνει τις έργασίες του Συμβουλίου και υπογράφει την σχετική άλληλογραφία.

Άρθρον 9

Τηρούμενα βιβλία και στοιχεία

1. Eis τό «Έκκλησιαστικό Ίδρυμα Ίεράς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου Άννας Άνέστη Χαλκιά» τηρούνται τά παρακάτω βιβλία και στοιχεία είτε έν συμβατική μορφή, είτε έν μορφή ηλεκτρονικού άρχείου:

α) Βιβλίον πρακτικών Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Βιβλίον Ταμείου.

γ) Βιβλίον δωρητών.

δ) Βιβλίον κινητής και άκίνητης περιουσίας.

ε) Πρωτόκολλον άλληλογραφίας.

στ) Στελέχη διπλοτύπων γραμματίων εισπράξεων.

ζ) Στελέχη διπλοτύπων ένταλήματων πληρωμών.

2. Όλα τά βιβλία τηρούνται από τον Γραμματέα έκτός από τό βιβλίον του Ταμείου, τά γραμμάτια και τά έντάληματα, τά όποια άπληώς φυλάσσει ό Γραμματέας, ένημεροί δέ ό Ταμίας του Ίδρύματος.

3. Ό Γραμματέας διεξάγει την άλληλογραφία και φυλάσσει τό Άρχείο και την σφραγίδα του Ίδρύματος.

Άρθρον 10

Καθήκοντα Ταμίας

1. Ό Ταμίας εισπράττει τά πάσης φύσεως έσοδα του Ίδρύματος και ενεργεί όμοίως τις πληρωμές, σύμφωνα με τις άποφάσεις του Δ.Σ. και κατόπιν έντολής του Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

2. Καταθέτει σέ τραπεζικό λογαριασμό, άνελλιπώς, τις ενεργούμενες εισπράξεις, κρατώντας εις χείρας του μέχρι του ποσού των χιλίων (1.000) ευρώ διά την κάλυψιν τρεχουσών αναγκών του Ίδρύματος.

3. Ό Ταμίας έκδίδει με έντολή του Σεβασμιωτάτου Προέδρου τά γραμμάτια εισπράξεως και έντάληματα πληρωμών και καταχωρεί αυτά εις τό οικείο Βιβλίον Ταμείου. Τά έσοδα και τά έξοδα προσδιορίζονται από τους καταρτισθέντες προϋπολογισμόν και άπολογισμόν και υποβάλλονται προς έλεγχο εις τό Διοικητικό Συμβούλιο.

ἄρθρον 11

Διαχείρισις χρηματικῆς περιουσίας

1. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὰ χίλια (1.000) εὐρώ θὰ κατατίθεται εἰς λογαριασμὸν ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἄλλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος, ἐπ' ὄνοματι τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου Ἵννας Ἀνάστη - Χαλκιά».

2. Διὰ τὴν ἀνάληψη ὁποιοῦδήποτε ποσοῦ ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ταμίας διὰ τὴν ἀνάληψη καὶ διάθεσις τῶν χρημάτων κατὰ τοὺς σκοποὺς ἢ τὰς ἐννόμους ὑποχρεώσεις τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον Πρακτικῶν καὶ ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ ἀποσπάσματος θὰ προσκομίζεται εἰς τὴν Τράπεζα διὰ τὴν ἀνάληψη.

3. Τὸ Δ.Σ. θὰ ἐνημερώνεται ἀρμοδίως καὶ θὰ ἐλέγχει τὴν κίνησις τοῦ ἐν λόγῳ λογαριασμοῦ.

ἄρθρον 12

Ὅργανικαὶ θέσεις

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ἴδρυμα μία ὀργανικὴ θέση Ὑπαλλήλου Κατηγορίας ΔΕ, Κλάδου Γραμματέων, ἐπὶ Βαθμοῖς ΣΤ' - Β', προκειμένου νὰ καλύπτει τὴν γραμματειακὴ ὑποστήριξιν τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ ὡς ἄνω ὑπάλληλος ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 5/1977 «περὶ κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει.

ἄρθρον 13

Κάθε θέμα πού ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δέν προβλέπεται ρητῶς

ἀπὸ τὸν παρόντα ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ πάντοτε σύμφωνα μὲ τούς Ἱεροῦς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς διατάξεις καὶ τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καθὼς ἐπίσης διὰ τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ γενικότερον τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

ἄρθρον 14

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δὲ καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ὁ Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῆ μετὰ ἀπὸ ὁμόφωνη πρότασις - ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρίσις καὶ ἐκδοσις σχετικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον. Αἱ τροποποιήσεις αὗται ἔχουν ἰσχύ μετὰ τὴν δημοσίευσιν των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 15

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου.

Ἀθῆναι, 6 Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Σύστασις Τεχνικής Ύπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146 Α').

2. Τήν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρά τῆ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς δι' ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

3. Τάς διατάξεις τοῦ Ν. 3666/2008 «Περί καθορισμοῦ τῶν ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας» (Φ.Ε.Κ. 116, Α'), καί τά ἄρθρα 1 παρ. 14,33 παρ. 6 καί 41 παρ. 9 τοῦ Ν. 3316/2005 καί ἄρθρ. 4 παρ. 10 τοῦ Ν. 3481/2006.

Τήν ὑπ' ἀριθμ. 4/14.6.2013 Πράξιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 558/2.7.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

Τήν ἀπό 26.7.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τήν σύστασιν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς καί ὀρίζει τά ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

1. Ὡς «Ἀναθέτουσα Ἀρχή» κατά τήν ἔννοιαν τῶν Ὁδηγιῶν 2004/18/ΕΚ καί 2004/17/ΕΚ καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐναρμονίσεως πρὸς τό Κοινοτικό (π.δ. 59/2007, 60/2007), ὡς «Ἐργοδότης -Κύριος τοῦ ἔργου», «Φορεὺς κατασκευῆς» κατά τόν νόμον 3310/2005, ὀρίζεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

2. Ὡς «Προϊσταμένη Ἀρχή» κατά τήν ἔννοιαν τοῦ νόμου 3316/2005, ὀρίζεται ἐπίσης τό Μητροπολιτικό Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

3. Ὡς «Διευθύνουσα Ὑπηρεσία» κατά τήν ἔννοιαν τοῦ νόμου 3666/2008 καί τοῦ νόμου 3316/2005, ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τά μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τά ὁποῖα ἀσκοῦν καί καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπί πλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νά ἀνατεθοῦν καί εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νά προσληφθοῦν ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά συμβάσεως ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δέν δύνανται νά καλυφθῶσιν ὑπό τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικόν Συμβούλιον ὀρίζεται τό Τεχνικόν Συμβούλιον τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά δέ τά χρηματοδοτούμενα ἐκ δημοσίων πόρων ἔργα καί μελέτας τό Τεχνικόν Συμβούλιον τῆς ἀρμοδίου δημοσίας ἀρχῆς (π.χ. ΠΕ Ροδόπης), ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται καί ἐποπτεύει ἐπί τῶν ὑπό ἐκτέλεσιν ἔργων καί τῶν τυχόν ἀνακουφασῶν διαφορῶν καί προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 2

Ἐφαρμογή Θεσμικοῦ πλαισίου

1. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τās καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπό τήν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

2. Διαφωνία, αἵτινες τυχόν θά προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τά ἀρμόδια Δικαστήρια, μέ βάσιν τήν καθ' ἑλθὴν καί τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπό τό Κ.Π.Α., μετά τήν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διά τοῦ Νόμου 1418/1984 καί τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπί τῶν ἐνστάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ἐπί τῶν αἰτήσεων θεραπείας ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μετά γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς σχετικῆς ἢ οἰκείας δημοσίας ὑπηρεσίας.

Άρθρον 3

Μελέται καί δημοπράτησις ἔργων

1. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

2. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καί τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καί νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καί ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

4. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α) Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καί ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

β) Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται

ἐκ τριῶν Μελῶν, Διπλωματούχων Μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως δυναμένης νὰ ἀνανεωθῇ. Οἱ Μηχανικοὶ αὐτοὶ δύνανται νὰ παρέχουν ἔμμισθες ὑπηρεσίες, σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις, γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

Άρθρον 4

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δημοσιεύεται καί εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 5

Ἡ σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δέν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

Ἀθῆναι, 5 Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Ὁρθή Ἐπανάληψις Διορισμοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου

ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος.

Ἀναπληρωτῆς: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος

Μέλη: 1. κ. Ἰωάννης Τσομπανάκης, Ὑπάλληλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος Ἱ. Μ. Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Ἰωάννης Βιδάλης, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. κ. Ἰωάννης Τσέλιος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Μ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμπτου.

Γραμματεὺς: Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Σπυρίδων Κατραμάδος, Γραμματεὺς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς: κ. Βασίλειος Σώρρας, Ὑπάλληλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

(Ὁρθή Ἐπανάληψις τῆς δημοσιεύσεως τῆς σελίδος 535 τοῦ τεύχους Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου 2013 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ)

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΔΡΟΣΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἐσωτερικός Κανονισμός

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς καί Ὁμοουσίου καί Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Ἀμήν.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στή Δροσιά Ἀττικῆς (ὁδός Μαραθωνομάχων, ἀριθ. 36) προβαίνει ἐν ἔτει δύο χιλιάδες δεκατρία (2013) εἰς τήν σύνταξη τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, διέποντος τά τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου αὐτῆς, συμφώνως πρός τήν ἀποστολικήν φωνήν τήν διακελεύουσαν, ὅπως «πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γενέσθω» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 40), τοὺς Θείους καί Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς μοναχικάς παραδόσεις καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, κατ' ἐπιταγήν δέ τῶν διατάξεων α) τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν.590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἡσυχαστηρίων» καί γ) τοῦ Β.Δ. 28./715.9.1858 (Φ.Ε.Κ 42/15.9.1858).

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις καί Χαρακτῆρ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Γυναικεία Κοινοβιακή Ἱερά Μονή τῆς «Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου» στή Δροσιά Ἀττικῆς (ὁδός Μαραθωνομάχων, ἀριθμός 36), ὑπαγομένη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, ἰδρυθεῖσα ἐπισήμως δυνάμει δέ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθμόν 417/11.12.1998 (Φ.Ε.Κ. Α', 292/31.12.1998) λειτουργεῖ συμφώνως πρός τοὺς Ἱεροῦς Μοναχικούς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοβιακῆς Παραδόσεως, κατά δέ τὰς νομίμους

αὐτῆς σχέσεις ἐπέχει θέση ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὡς διαλαμβάνεται εἰς τήν παράγραφο 4 τοῦ Ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», θεωρεῖται δέ ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα κἄν ἀκόμη ἀπομείνη ἐν αὐτῇ μία Μοναχή. Ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει, ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καί τὰ καθήκοντα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν, συγκεντρῶνται εἰς τό πρόσωπον αὐτῆς, αὕτη δέ ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν εἰς πάσας τὰς πρός τρίτους σχέσεις, συναλλαγάς, συνεργασίας, διαχειριστικάς πράξεις κ.τ.λ, καθ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον τό Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφ' ὅσον ὁ Νόμος καί τυχόν Γενικό Κανονισμόν καταρτισθεῖς κατ' ἐφαρμογήν τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν.590/77 καί τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972.

Ἄρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) ἡ ἐν ὁμοφροσύνη καί ἐνότητι συμβίωσις, κατά τὰ πρότυπα τῶν Ὁρθοδόξων Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, ἡ διηνεκῆς μελέτη τῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἡ μίμνσις τῆς ἐν σαρκί Πολιτείας τοῦ Θεανθρώπου καί Λυτρωτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

β) ἡ κατά Θεόν ἄσκησις καί ἐν ἀγίαις διακονίαις νέκρωσις τῶν παθῶν,

γ) ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις καί σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς διά τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί δοξολογίας τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, διά τοῦ μεγίστου τῶν Μυστηρίων, τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί κατ' ἴδιαν προσευχῶν, ἡ ἐπίτευξις πλήρως συντονισμένης πνευματικῆς ἐργασίας, «ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», μεταξύ τῶν μελῶν καί πραγματώσεως τῶν ἱερῶν μοναχικῶν ἀρετῶν, ἥτοι τῆς ὑπακοῆς, τῆς παρθενίας, τῆς ἀκτημοσύνης καί ἐν γένει τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Μοναχικῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κατά τό ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων Πατέρων καί τῆς ὀσίας βιωτῆς αὐτῶν,

δ) ἡ προβολή τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχικοῦ πνεύματος καί

ε) ἡ ποικίλη συμπαράσταση πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἀναγκαῖς ἀδελφούς, ὡς καὶ ἡ ἔμπρακτος ἔκφρασις τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας.

ἄρθρον 3

Δικαιοδοσία Ἐπισκόπου

1. Ἡ Ἱερά Μονή ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπολιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

2. Ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ἀποδίδει τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς - χειροθεσίας τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Καθηγουμένην.

γ) Ἐγκρίνει τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Πνευματικὸν τῆς Μονῆς ὡς καὶ τὸν Ἐφημέριον.

δ) Ἐγκρίνει τὴν περὶ ρασοφορίας ἢ κουρᾶς Ἀδελφῆς τινος ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἀσκεῖ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακοιουθεῖ τὴν ὁμαλίην καὶ κατὰ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροῦς Κανόνας ὡς καὶ τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίαν αὐτῆς διὰ τὸν ἀπρόσκοπον πνευματικὸν βίον τῶν Μοναχῶν, κατὰ τὰ Ὁρθόδοξα Ἀνατολικά πρότυπα καὶ παραδόσεις.

στ) Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τίς ἐπιταγὰς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ταῖς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. (βλ. καὶ ἄρθ.19, παρ.3 τοῦ παρόντος).

ζ) Ἀσκεῖ ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ.6 τοῦ Ν.590/1977.

η) Θεωρεῖ τὰ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Διαπέμπει τίς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν καὶ διὰ τὴν ἐν συνέχειᾳ δημοσίευσιν εἰς τὸ περιοδικὸν Ἐκκλησίαν.

ι) Ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν μετάπεψιν Ἀδελφῆς τινος εἰς ἑτέραν Ἱε-

ράν Μονὴν καὶ διὰ τὴν ἐγκαταβίωσιν Ἀδελφῆς ἐτέρας Μονῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν.

ἄρθρον 4.

Διοίξεις Ἱερᾶς Μονῆς

1. Τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τὰ ἑξῆς:

ἡ Καθηγουμένη, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐάν ἡ δύναμις τῆς Ἀδελφότητος μειωθῇ καὶ εἰς μίαν ἀκόμη Ἀδελφὴν, πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ ἐξουσίαι καὶ ἀρμοδιότητες μεταβιβάζονται εἰς αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὸν Κ.Χ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ν.590/77 ἄρθρο 39 παρ. 4 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ 39.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπομείνει οὐδεμία ἐγγεγραμμένη Ἀδελφὴ, ἡ Μονὴ λογίζεται τελειούσα «ἐν διακοπαῖς» καὶ ἡ προστασία αὐτῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκείαν Μητροπολιτικὴν ἀρχὴν, μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐπανδρώσεως αὐτῆς, διατηρούσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτὴν, ἥτοι Ἱερά Λείψανα, Βιβλιοθήκην, Ἱερά Σκεύη, Ἱερά Κειμήλια (Εἰκόνες, Χειρόγραφα κ.λπ) καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν καὶ ὑλικὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

ἄρθρον 5

Ἡ Καθηγουμένη

1. Ἡ Καθηγουμένη ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν Μτέρα τῆς Ἀδελφότητος, τὴν Κεφαλὴν τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου καὶ κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας ὀφείλεται αὐτὴ ἢ κατὰ Θεὸν ὑπακοή παρὰ πασῶν τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῷ Ἀδελφῶν, καθὼς ὀφείλει, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, νά ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπειστημένων αὐτῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ πνευματικῶν θυγατέρων, ὡς λόγον ἀποδόσουσα Αὐτῷ περὶ αὐτῶν. Ἡ Καθηγουμένη ἐκφράζει τὸ ὀρθόδοξον ἥθος καὶ δόγμα καὶ τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὰ μοναχικὰ θέσμια καὶ Παραδόσεις, θύουσα δι' αὐτάς καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἔτι. Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἐφαρμόζει τὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν προτροπὴν: «Ἐλεγον, ἐπιτίμισον, παρακάθησον» (Β' Τιμ. δ' 2).

2. Ὄφείλει νά εἶναι τὸ ἀρχέτυπον τῶν Ἀδελφῶν. Δέον οὖν ὅπως συγκεντρῶνῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς χριστομιμῆτου ταπεινώσεως, ὥστε δι' αὐτῶν νά δυνηθῇ νά ἀναπαύσῃ τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ὑποτακτικῶν τῆς καὶ νά βαστάζῃ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων. Τὸ ἔργον αὐτῆς τυγχάνει λίαν ἐπίπονον καὶ εὐθυνοφόρον. «Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσως καὶ ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τὸ πρᾶγμα, πάντων γάρ ἐπιπονώτερον τὸ ἄρχειν ψυχῶν...» (Ἀγ. Νείλου Λ. Ἀσκητικός).

ἄρθρον 6

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσία Καθηγουμένων

1. Ἐχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι εὐρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων» (Μεγ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν) ἐργάζεται ἀόκνως διὰ τὴν μόνωσιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν ὅλης τῆς Ἀδελφότητος. Τοιοῦτοτρόπως:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις.

β) Προϊσταται τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Προϊσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς.

δ) Παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κατὰ καιροῦ τιθεμένου προγράμματος Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ διακονημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε) Κατανέμει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν ἀναλόγως τῆς κλίσεως καὶ ἰκανότητος αὐτῶν.

στ) Προτείνει εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν Δοκίμων καὶ τὴν ρασοφορίαν ἢ κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καὶ τὴν ἀποπομπὴν Δοκίμου τινός, οὓσης ἀκαταλήθη διὰ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν.

ζ) Ἀσκεῖ πνευματικὴν ἐξουσίαν καὶ πειθαρχικὴν ἐλεγχον ἐφ' ὅλων τῶν Ἀδελφῶν, τῶν τε Χειροθετημένων καὶ Δοκίμων, χωρὶς ἀπολυταρχικὰ δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν πνεύματι πραότητος, διακονίας καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης.

η) Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὴν Ἱεράν Μονὴν εἰς ὅλας τὰς μετὰ τρίτων σχέσεις, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, Πολιτικῆς, Στρατιωτικῆς, Διοικητικῆς, Φορολογικῆς, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ἢ ἄλλης οἰασδήποτε τοιαύτης, ὡς καὶ παντός ἄλλου Ὄργανισμοῦ ἢ καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, Ταχυδρομικῶν ἢ Τραπεζικῶν Ταμειωτηρίων κ.α.

θ) Ἡ Καθηγουμένη δύναται δι' ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεώς της, ἢ προφορικῶς, νὰ ὀρίσῃ ἓν μέλος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἢ οἰανδήποτε ἄλλην Ἀδελφὴν ἢ θελῆεν αὐτὴ κρίνει κατάλληλον, διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκπροσώπησιν ἢ ἀναπήρωσιν αὐτῆς. Δι' εἰδικὴν περίπτωση ἢ καὶ κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, νὰ ἀνατεθῇ ἢ ὡς ἄνω ἐκπροσώπησις εἰς Νομικὸν Σύμβουλον (Δικηγόρον), συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

ι) Ὑπογράφει τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν ὡς καὶ πᾶν ἐγγράφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

ια) Καταρτίζει μετὰ τῆς Οἰκονόμου τὰ σχέδια προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ καὶ ἐλέγχει τὴν ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῶν πληρωμῶν, καθὼς καὶ τὸ διακόνημα αὐτῆς.

ιβ) Καθορίζει τὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τελουμένας Ἱεράς Ἀκολουθίας, Θείας Λειτουργίας, Πανηγύρεις, ἑορτάς, ἀγρυπνίας, κατὰ τὸ Μοναστικὸν Τυπικόν, πρωτοστατοῦσα εἰς αὐτάς.

ιγ) Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας της, ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου διὰ νὰ τὴν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιδ) Χορηγεῖ εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἐξόδου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἕως τριάντα (30) ἡμερῶν. Πέραν αὐτῶν ἄδειαν χορηγεῖ ὁ Μητροπολίτης.

2. Ἡ Καθηγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιοῦσιν τουλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφαί, ἄλλως διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ Ν.590/1977 ἄρ.39 παρ.5.

3. Ἐν κατακλιεῖδι, ὡς ἀπὸ Θεοῦ λαβοῦσα τὴν διακονίαν ταύτην ἔχει τὴν ἀπόλυτον πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐπὶ τῆς Ἀδελφότητος ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀναμφίλεκτον ἀπαιτεῖ τὴν ὑπακοήν τῶν Μοναζουσῶν, ὑποδεικνύουσα μετὰ πραότητος, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχουσα μετὰ κύρους καὶ ἀκριβείας πρὸς διόρθωσιν καὶ πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Ἀδελφῶν.

ἄρθρον 7

Χρεια θέσεως Καθηγουμένης

1. Ἡ Καθηγουμένη εἶναι ἰσόβιος. Ἡ θέσις αὐτῆς χηρεύει:

Α) Ἐνεκα θανάτου

Β) Ἐνεκα παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, ἢ ὅποια γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

Γ) Μετὰ καταδίκην αὐτῆς ἐπιφυλασσομένων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Δ) Ἐνεκα παύσεως, ἤτοι: ἐάν ἀθετῇ τινός ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ὑπενθυμίζει αὐτῇ ἐγγράφως τὸ σφάλμα της καὶ ὑποβηθεῖ αὐτὴν εἰς τὴν διόρθωσίν του οὐχὶ ἄπαξ, ἀλλὰ δις. Ἐάν τελικῶς ἐμμένει εἰς αὐτό, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς Ἱγουμενῆς εἰς τὴν

ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην διὰ τὰ κατ' Αὐτόν.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ὁ Μητροπολίτης ὀρίζει ὡς Τοποτηρήτριαν τὴν πρώτην τῆ τάξει κουρᾶς τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων, ἐπιφορτιζομένην μὲ τὴν διεξαγωγὴν, ἐντὸς του μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας κανονικῆς Καθηγουμένης.

Ἄρθρον 8

Ἐκλογὴ Καθηγουμένης

1. Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης ὡς Τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει τὴ ἐντολὴν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἢ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

2. Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, συνερχομένου ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς δεκαπέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

3. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Τοποτηρητρίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ τοικοκλητήσεως ἀνακοινώσεως ἔξωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρὸ πέντε ἡμερῶν καὶ διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐσιτιάσεως, ἔξ ὧν ἡ πρώτη πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

4. Τὰ τῆς προετοιμασίας, ἥτοι τῆς συντάξεως καταλόγου τῶν ἔχουσῶν τὰς προϋποθέσεις ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιότερας καὶ νεωτέρας τῆ τάξει, ἢ ὅποια καὶ ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Διὰ τὸ διακόνημα τῆς Καθηγουμένης ἐκλέγεται Ἀδελφὴ ἔχουσα μόνιμον ἐγκαταβίωσιν εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν, διακρινομένη διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτῆς κατάστασιν, διὰ τὴν βαθεῖαν εὐσέβειαν, τὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς Μοναχικοὺς κανόνες, τὸ γνήσιον Ὁρθόδοξον καὶ ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, τὰς πνευματικὰς καὶ ἀσκητικὰς ἐμπειρίας, τὰς διοικητικὰς ἰκανότητας τοῦ ποιμαίνειν καὶ ἰατροῦειν πάθη, ὡς καὶ τῆς διαφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῆς Μοναστικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ.

6. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσιν ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι καὶ ρασοφόροι Ἀδελφαὶ καὶ ἐγκαταβιοῦσαι εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Καθηγουμένης, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθεῖσας ταύτης, ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσεῖσας Θείας Λειτουργίας, προηγεῖται δὲ τριήμερος νηστεία. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένουν μόνον αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι καὶ ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καὶ ἱεροπρεπῶς. Αἱ Ἀδελφαὶ ψηφίζουν κατὰ τὴν ἀνιούσαν σειρὰν τῶν πρεσβείων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἓνα ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἐχούσας τὸ δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὸ ὅποῖον ἐπιλέγει διὰ σταυροῦ ἓν μόνον ἐκ τῶν ἐκλογίμων ὄνομα. Τὰ ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντὸς ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καὶ ρίπτονται ἐντὸς ἐσφραγισμένης καὶ ἠλεγκμένης τὸ πρότερον ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐκλεκτόρων Ἀδελφῶν. Αἱ ἀδελφαὶ ὑπογράφουν ἐν ταυτῷ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογῶν.

10. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας Μοναχῆς τινός ἢ ἐάν καθ' οἰονδήποτε λόγον εὐρίσκηται ἀνίκανος ἵνα μετακινήθῃ διὰ νὰ ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελητίων μεταβαίνει εἰς τὸ κελλῖον τῆς καὶ ἐκεῖ ἀσκεῖ τὸ ἐκλογικὸν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ ἐξουσιοδοτεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Πρόεδρον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καὶ καταμετροῦνται τὰ ψηφοδέλτια ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τὰ ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφωνται πλεῖονα τοῦ ἐνός ὀνόματα ἢ ἄλλῳ τι πλὴν τοῦ ἐνός ὀνόματος.

13. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἥμισυ σὺν ἓνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελητίων. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς.

14. Εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκείνη, ἢ ὅποια θὰ πλειοψηφήσῃ τῆς ἐτέρας ἔστω καὶ κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα. Ἐάν ἀμφότεραι ἐχειροθετήθησαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ κλήρου.

15. Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται καὶ ἐπιλύονται εὐθύς μετὰ τὸ πέρας τῆς κα-

ταμετρήσεως τῶν ψήφων καί γίνονται δεκταί, ἐάν συγκεντρώσουν τήν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρουσῶν Ἀδελφῶν. Ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

16. Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Καθηγουμένη ἀσκεῖ τά καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως, τηρουμένων τῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Διατάξεων.

17. Ἐάν ἐκλεγῇ Καθηγουμένη μία ἐκ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, ἀκολουθοῦν εὐθύς αἱ διαδικασίαι ἐκλογῆς νέας Ἠγουμενοσυμβούλου κατὰ τόν αὐτόν τρόπον ψηφισάντων.

18. Μετά τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τὸ Πρακτικόν παρὰ πασῶν τῶν Ἀδελφῶν καί ἡ Καθηγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τινῶν νά ὑπογράψουν τὸ Πρακτικόν γίνεται μεία eis αὐτό, ἀλλὰ δέν θίγεται τὸ κύρος τῆς διαδικασίας.

19. Ἐπί παντός ἀπροβλήπτου κατὰ τήν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατὰ τήν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

20. Μετά τήν ἐκλογήν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ, καθ' ἣν ἡ Τοποτηρήτρια τῆς Ἠγουμενίας καί αἱ Ἀδελφαί θέτουν eis τήν νεοεκλεγείσαν τήν ὀφειλομένην μετάνοιαν ὡς eis τήν νέαν αὐτῶν πνευματικὴν Μητέρα.

21. Ἐντὸς πενθημέρου ὑποβάλλεται eis τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην τὸ Πρακτικόν πρὸς ἐπικύρωσιν, ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀρίζει τήν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεως (ἐνθρονίσεως) τῆς Καθηγουμένης, καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης δίδει αὐτῇ τὰ διακριτικά τοῦ ἀξιώματός της (Ἠγουμενικὴν Ράβδον, Ἠγουμενικὸν Μανδύαν καί Ἐπιστήθιον Σταυρόν).

ἄρθρον 9

Συγκρότησις Ἠγουμενοσυμβουλίου

1. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές (Καθηγουμένη καί δύο Ἠγουμενοσύμβουλοι), ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῇ ἕως τριάκοντα (30) Ἀδελφάς καί πενταμελές, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῇ ἄνω τῶν τριάκοντα (30) μελῶν (Καθηγουμένη καί τέσσαρις Ἠγουμενοσύμβουλοι).

2. Τὰ μέλη τοῦ ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπί πνευματικῶν θεμάτων χωρεῖ ἀρνησικυρία τῆς Καθηγουμένης. Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπασ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ ὡσάκις ἐάν χρειασθῇ. Ἡ ἀντικατάστασις μέλους, λόγου θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

4. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίστανται τὰ δύο μέλη ἐπὶ τριῶν καί τὰ τρία ἐπὶ πέντε.

ἄρθρον 10

Καθήκοντα Ἠγουμενοσυμβουλίου

1. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον διοικεῖ τήν Ἱεράν Μονήν, διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτῆς καί ποιεῖ πᾶσαν ἐπὶ μέρους πράξιν διαχειρίσεως καί πᾶσαν νομικὴν ἐνέργειαν καί δικαιοπραξίαν. Εἰδικώτερον δέ καί ἐνδεικτικῶς, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, ἐκτὸς ἄλλων, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεᾶς καί κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει eis ἀγοράς καί πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διὰ τήν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων καί ἐν γένει φροντίζει διὰ πᾶν θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον eis τὸ παρὸν ἄρθρον, τηροῦν τοὺς Ἱερούς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις, τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

2. Αἱ πράξεις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου.

3. Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου λογοδοτοῦν καί συνευθύνονται διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην διαχειριστικὴν ἐκτροπὴν καί ἀτασθαλίαν.

4. Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντός σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς ἀποφάσεως καταχωρουμένης eis τὸ τηρούμενον βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ. Τὰ πρακτικά ὑπογράφονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καί τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων. Eis αὐτὰ καταγράφονται καί αἱ ἀντιρρήσεις ἢ τυχόν ἐπιφυλάξεις. Eis περιπτώσιν ἀρνήσεως ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑφ' ἑνός τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, παρὰ τήν σημείωσιν τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας εἶναι ἰσχυρά καί νόμιμος.

5. Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως Δοκίμων τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης καί προβαίνει eis τήν ἐγγραφὴν αὐτῶν eis τὸ Δοκιμολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποφασίζει δέ καί περὶ τῆς κουρᾶς τῶν Δοκίμων eis Μοναχάς, τῇ προτάσει τῆς Καθηγουμένης.

6. Συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος.

7. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν καί ὑποβάλλει αὐτοὺς eis τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην πρὸς ἔγκρισιν.

8. Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

9. Ἀποφαίνεται περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

10. Συνεργάζεται μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ παντός θέματος, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ eis τήν Ἱεράν Μονήν καί τήν Ἀδελφότητα γενικώτερον, μεριμνᾷ δέ διὰ πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τῶν Ἀδελφῶν.

11. Τηρεῖ μερίμνη τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τὰ κάτωθι βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου, β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, γ) Πρωτόκολλον, δ) Μοναχολόγιον, ε) Δοκιμολόγιον, στ) Κτηματολόγιον (ἥτοι Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), ζ) Βιβλίον Ταμείου, η) Βιβλίον Ἱερῶν Λειψάνων, Σεπτῶν Κειμηλίων καί Πολυτίμων Ἀντικειμένων, θ) Βιβλίον κινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ι) Καθολικόν Ἐσόδων καί Ἐξόδων καί ια) Βιβλίον - Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 11

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μέ τήν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θητεία τοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Καθηγουμένης.

2. Ἡ θητεία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι πενταετής, ἀρχομένη ἀπό τῆς τῷ πρῶτον ἀναδείξεως αὐτοῦ μετά τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντός τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

4. Ἡ ἡμέρα καί ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται ὑπό τῆς Καθηγουμένης εἰς τήν Ἀδελφότητα διά τοιχοκολλησέως ἀνακοινώσεως ἔξωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καί τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρό ἑπτὰ ἡμερῶν καί διά προφορικῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπί δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατά τήν ὥραν τῆς ἐστιάσεως, ἔξ ὧν ἡ πρώτη πέντε (5) τουλάχιστον ἡμέρας πρό τῆς ἐκλογῆς.

5. Τά τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης καί δύο (2) Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιότερας καί τῆς νεωτέρας τῆ τάξει, ἥτις καί ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τό Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιοῦνται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Δέον ὅπως χαρακτηρίζονται ἀπό τήν ἀκρίβειαν καί συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τό ταπεινόν φρόνημα, τό ὀρθόδοξον ἥθος, τήν διοικητικὴν ἰκανότητα καί τό πνεῦμα συνεργασίας.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συνεργομένη πρός ἀνάδειξιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετά τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος (1/2) σὺν μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετά τό πέρας ἐιδικῆς πρός τοῦτο τελεσεθείσης Θείας Λειτουργίας. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένουν μόνον αἱ ἔχουσαι τό δικαίωμα τοῦ

ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθωρύβως, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς. Αἱ Ἀδελφαί ψηφίζουν κατά τήν ἀνιούσαν σειρὰν τῶν πρεσβείων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἓν ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἐχούσας τό δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον δέον ὅπως ἐπιλέξῃ διά σταυροῦ τόσα ὀνόματα, ὅσα καί τὰ ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου (ἥτοι διά τριμελῆς Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀναγράφονται δύο ὀνόματα καί διά πενταμελῆς τέσσερα), ἄλλως τό ψηφοδέλτιον εἶναι ἄκυρον. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ἐσφραγισμένης καί ἠλεγγμένης τό πρότερον ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου. Αἱ ἀδελφαί ὑπογράφουν ἐν ταυτῷ εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογέων.

10. Ἐάν Μοναχὴ τις ἀσθενῇ ἢ καθ' οἷονδῆποτε λόγον εὐρίσκειται ἀνίκανος ἵνα μετακινηθῇ διά νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό κελλίον τῆς καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διά τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τὰ ψηφοδέλτια ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῶν ἐκλεκτόρων.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τὰ ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφονται πλείονα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγόμενων μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὀνόματα ἢ ἄλλο τι πλὴν αὐτῶν.

13. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τηροῦνται τὰ κατά τήν ἐκλογὴν τῆς Καθηγουμένης ὀριζόμενα (ἀρ. 8ον, παρ.14 τοῦ παρόντος).

14. Αἱ δύο πρῶται ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί μέ τήν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

15. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρακτικόν ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον ὑπογράφει τόσον ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅσον καί πᾶσαι αἱ ψηφίσασαι Ἀδελφαί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται, μερίμνη τῆς Καθηγουμένης, ἐντός τριημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην, διά τὰ κατ' αὐτόν, καί αἱ νέαι Ἡγουμενοσύμβουλοι ἀναλαμβάνουν ἀμέσως τὰ καθήκοντά των.

16. Καθήκοντα ἀναλαμβάνουν μετά τήν λήξιν τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

17. Ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, τό νέον Ἡγουμενοσυμβούλιον, συνεργόμενον εἰς πρώτην συνεδρίαν, ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν του (ἐκτός τῆς Καθηγουμένης) ἓν ὡς Γραμματέα καί ἓν ὡς Οἰκονόμον.

Άρθρον 12

Καθήκοντα Γραμματέως καί Οικονόμου

1. Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαν καί συντάσσει τὰ Πρακτικά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Τηρεῖ ἅπαντα τὰ βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, πλὴν τοῦ Βιβλίου Ταμείου, τοῦ Κτηματολογίου, τοῦ Βιβλίου κινήτης περιουσίας καί τοῦ Καθολικοῦ Ἐσόδων καί Ἐξόδων, τὰ ὁποῖα τηροῦνται ὑπὸ τῆς Οἰκονόμου.

2. Ἐκτός τῶν ὡς ἄνω, ἡ Οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος, ἐπιβλέπει τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου καί φροντίζει διὰ τὴν προμήθειαν καί διαφύλαξιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Άρθρον 13

Κένωσις θέσεως Ἡγουμενοσυμβούλου

1. Ἐνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως.

2. Ἐνεκα παύσεως λόγῳ ἀδικαιολογητοῦ ἀπουσίας ἐπὶ τριῶν συνεχῶν Συνάξεων ἢ προκλήσεως προβλημάτων, ἅτινα παρακωλύουν τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Περὶ τῆς παύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως Ἡγουμενοσυμβούλου ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, τῇ εἰσηγήσει κατὰ πλειοψηφίαν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί κοινοποιεῖται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην.

4. Παραιτηθὲν ἢ παυθὲν μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δύναται νὰ ἐπανεκληγῇ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι οἱ ὀδηγήσαντες εἰς τὴν παραίτησιν ἢ παύσιν αὐτοῦ.

Άρθρον 14

Τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐκ πασῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιουσῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀδελφῶν (ἐνίοτε δὲ καί τῶν Δοκίμων ἄνευ ψήφου) καί ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον καί τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

2. Ἡ Ἀδελφότης συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν δυσχερῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης καί Ἡγουμενοσυμβουλίου καί πρὸς τροποποίησιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἀλλὰ καί πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ ἐκτάκτων γεγονότων, θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν.

3. Δύναται νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν κατόπιν προτάσεως τῆς Καθηγουμένης καί κατ' αἴτησιν τοῦ 1/4 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

4. Διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Καθηγουμένη ὑποχρεοῦται, πρὸ δέκα ἡμερῶν, ὅπως ἀπευθύνῃ πρόσκλησιν εἰς τὰ μέλη τὰ δικαιούμενα συμμετοχῆς, εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναγράφεται ὁ τόπος καί ὁ χρόνος τῆς συνάξεως, ἐπίσης καί τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

5. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παροῦσαι τουλάχιστον τὸ ἡμισυ σὺν μιᾷ τῶν Ἀδελφῶν, ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ θέματος, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζεται μὲ ἐιδικὴν ἀπαρτίαν καί πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος (ὡς ἰ.χ. ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης ἢ Ἡγουμενοσυμβούλων).

6. Τὰ πρὸς συζήτησιν καί ψήφισιν θέματα εἰσηγείται ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληροῦσα αὐτήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

7. Αἱ συνθήεις ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

8. Αἱ συνεδριάσεις διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης, ἐν εὐλαβείᾳ δὲ καί σεβασμῷ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης καί τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν. Ἡ διατύπωσις τῆς γνώμης εἰς τὴν Ἱεράν Σύναξιν γίνεται κατὰ τὴν κατιούσαν τῶν πρεσβείων, ἐνῶ ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν ἀνιούσαν. Ἀδελφῇ παρεκτρεπομένη δημιουργοῦσα σκάνδαλλον ἀποβάλλεται τῆς αἰθούσης συνεδριάσεων.

9. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ὅπως καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταί. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐπιμελεῖται πάντοτε τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, αἱ δὲ ἀποφάσεις ταῦτα καταχωρίζονται εἰς τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν διὰ ρητῆς ἀναγραφῆς εἰς αὐτὸ τοῦ προκύψαντος ἀποτελέσματος. Αἱ μὴ ἐκτελοῦσαι ἀπόφασιν τινα τῶν δύο Σωμάτων, ἥτοι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τιμωροῦνται μὲ ἔκπτωσιν τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

Άρθρον 15

Δόκιμοι Ἀδελφοί

1. Ἡ συγκαταριθμίσις τῶν προσερχομένων μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας. Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐάν ἡ προσερχομένη ἔχει ἡλικίαν μικροτέραν τῆς νομίμου, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τῶν γονέων.

2. Ἡ πρόσληψις καί ἀποβολὴ τῶν δοκίμων τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καί κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Ἡ εἰσοδική οἰουδήποτε προσώπου καί ἡ ἐγγραφή αὐτοῦ μεταξύ τῶν δοκίμων γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναφέρεται

ρητῶς, ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως προτίθεται νά καταταγῆ εἰς τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὅτι ἀποδέχεται τόν Ἑσωτερικόν Κανονισμόν αὐτῆς.

4. Ὁ χρόνος δοκιμασίας ὀρίζεται τριετής, μέ τήν δυνατότητα αὐξομειώσεως καί εἶναι ἀνάλογος τῆς προσαρμοστικότητος τῆς δοκιμαζομένης πρὸς τὰ μοναχικά θέσμια.

5. Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γνῶσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καί ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται τοῦτον καί ἐμμένῃ σταθερά εἰς τήν ἀπόφασίν της, εἰσέρχεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν διὰ νά δοκιμασθῆ καί νά δοκιμασθῆ ἐπί τριετίαν, ὡς ὀρίζουν οἱ Ἱεροί Κανόνες, εἰς πᾶν εἶδος διακονήματος, εἰς τὰς νηστείας καί τὰς στερήσεις, εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας. Κατά τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡ δόκιμος ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβίῳ συνεχῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

6. Αἱ Δόκιμοι Μοναχαί, ὡς μή οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος, δέν παρίστανται εἰς τὰς συνάξεις αὐτῆς, ἢ κἄν ἀδείξῃ τῆς Καθηγουμένης παραστώσι, δέν ἔχουσι τό δικαίωμα ψήφου, παρά μόνον δικαίωμα ἀκροάσεως.

7. Ἡ Δόκιμος Ἀδελφή ὀφείλει νά ἐπιμελῆται μετ' ἰδιαίτερου ζήλου καί ἀγρύπνου προσοχῆς τήν ψυχικήν καλλιέργειαν, τήν ὑπακοήν, τήν ὑπομονήν, τήν ταπείνωσιν, ἐνῶ κατά τήν δοκιμασίαν της φέρεῖ τήν ἐνδυμασίαν τῆς Δοκίμου Μοναχῆς.

8. Ἡ ὑποψηφία, ἐάν ἀποδειχθῆ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, κατήγορος καί μή δυναμένη νά συμμορφωθῆ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί οὔσα ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ Δόκιμος ὀφείλει νά ἐξαγορεύει τακτικῶς καί εἰλικρινῶς τοὺς λογισμοὺς της εἰς τήν Καθηγουμένην.

9. Ἡ ἀπροθυμία εἰς τήν προσευχήν καί τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας κατ' ἐξακολουθήσιν δύνανται νά ἀποβάλλουν τήν Δόκιμον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

10. Μετά τήν κανονικὴν δοκιμασίαν ἡ Δόκιμος Μοναχή, προτάσει τῆς Καθηγουμένης ἐγκρίσει δέ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, προχειρίζεται εἰς ρασοφόρον. Ἐάν ἡ Δόκιμος μοναχή ἀσθενοῦσα θανασίμως ζητήσῃ, ὡς τελευταίαν αὐτῆς ἐπιθυμίαν, ὅπως καρῆ Μοναχή, εἶναι δυνατόν, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, νά λάβῃ τό σχῆμα, ἐάν διακρίνῃται διὰ τήν πνευματικὴν της πρόοδον, εἰ δ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

11. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύνανται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τήν ἀτομικὴν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πῶς κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετά τήν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφῶνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντες νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύ-

μισι γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τουλάχιστον πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς Δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, συμφῶνως τῷ ἄρ. 11 παρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972.

Ἄρθρον 16

Ρασοφόροι - Μεγαλόσχημοι

1. Ὅριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος καθίστανται αἱ Δόκιμοι Μοναχαί διὰ τῆς ρασοφορίας - κουρᾶς αὐτῶν. Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας της, ἡ Δόκιμος, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καί συγκαταθέσει τοῦ Πνευματικοῦ, ρασοφορεῖται ἢ κείρεται Μεγαλόσχημος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Ἡ προαγωγή τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους καί τῶν ρασοφόρων εἰς Μεγαλοσχήμους δέν γίνεται κατὰ σειράν προσελεύσεως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἀλλὰ κατὰ τήν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς καί τὰς ἀρετὰς αὐτῆς.

2. Ρασοφόροι καί Μεγαλόσχημοι Μοναχαί ἐξ ἄλλης Ἱερᾶς Μονῆς δέν γίνονται δεκταί εἰς τήν Ἀδελφότητα, παρεκτός τῆς ὑπάρξεως ἀποχρῶντος λόγου καί κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Αὐταὶ αἱ Μοναχαὶ ὀφείλουσι νά εἶναι κάτοχοι κανονικοῦ ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας τῶν, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε κυριάρχου Μητροπολίτου, διὰ τήν εισδοχὴν των δέ καί ἐγκαταβίωσίν των εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

3. Τὰ στοιχεῖα τῶν ρασοφόρων καί Μεγαλοσχήμων καταγράφονται εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύνανται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τήν ἀτομικὴν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πῶς κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετά τήν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφῶνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντες νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύμισι γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τουλάχιστον πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, συμφῶνως τῷ ἄρ. 11, παρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972. Ὡσαύτως καί πᾶν κληθσόμενον μετὰ τήν κουράν τῆς Ἀδελφῆς περιουσιακόν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας ἢ ἄλλως πῶς περιέρχεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

4. Ἡ κεκαρμένη Ἀδελφή, συμφῶνως πρὸς τόν 21ον Κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν 4ον Κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὀφείλει νά παραμείνῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἕως τό τέλος τοῦ βί-

ου αὐτῆς, διότι διὰ τῆς κουρᾶς δημιουργεῖται δεσμός αἰώνιος καί ἀκατάλυτος.

5. Ἐάν παρά ταῦτα ἡ Ἀδελφὴ θελήσῃ νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, δύναται νὰ αἰτήσῃται Κανονικὸν Ἀπολυτήριον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τὸ ὁποῖον χορηγεῖται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῆ ἐγγράφῳ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἐάν ὑφίστανται ἀποχωρῶντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθῆ ἡ συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ἡ νέα Μονή, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἀδελφὴ ἐφ' ἐξῆς ἐπιθυμεῖ νὰ μονάσῃ.

6. Αὕτη, κατὰ τὴν ὀριστικὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δύναται νὰ λάβῃ τῆ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης, τὰ αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἶδη.

Ἄρθρον 17

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχήμων, Ρασοφόρων καί Δοκίμων, ἀποτελεῖ πνευματικὴν οἰκογένειαν, μέ κεφαλὴν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δέ νόμον, πρὸς ὃν ὀφείλουσι νὰ συμμορφοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς, τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τὰς αὐθεντικὰς μοναχικὰς παραδόσεις. Ἐκάστη Ἀδελφὴ δέον ὅπως θεωρῆ, τόσον τὴν Ἱεράν Μονὴν ὅσον καί τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος, ὡς στοιχεῖα συνδεδεμένα μετ' αὐτῆς διὰ δεσμῶν ἰσοβίων, ἀθραύστων καί ἀδιαρρήκτων.

2. Ἡ Κοινοβίασις τῶν Ἀδελφῶν ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν ἐκάστου μέλους αὐτῆς διὰ τῆς βιώσεως τῆς αὐστηρᾶς Μοναχικῆς ζωῆς, ὡς τὴν ἐθέσπισαν οἱ θεῖοι καί Ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καί ἐπιδιώκει λειτουργοῦσα μέ τοιαύτην ἀκρίβειαν τὴν εἰς ἓν συναρμογὴν της, ὥστε νὰ θεωρῆται μία ψυχὴ εἰς πολλὰ σώματα καί τὰ πολλὰ σώματα νὰ φαίνονται ὄργανα μιᾶς γνώμης.

3. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὡς ἄνω, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, τυγχάνει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς, ὑπακοῆς ἐσωτερικῆς, βαθείας καί ἀναντιρρήτου, μετὰ πηγαίου σεβασμοῦ ὅλης ἀνεξαρτέτως τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης.

4. Πᾶσα ἐντολὴ τῆς Καθηγουμένης δέον ὅπως ἐκλαμβάνηται ὡς δοθεῖσα παρά Θεοῦ, διὸ καί αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀντιτίθενται πρὸς τὴν γνώμην της, ὅταν ὀρίζῃ τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συμβάλλουσι εἰς τὴν κοσμιότητα καί ἀκρίβειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ ἀπονέμουν τὸν προσήκοντα πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς Καθηγουμένης σεβασμόν.

5. Εἰς τὸ Κοινόβιον πάντα τὰ θελήματα τῶν Μοναχῶν ἐλευθέρως καί αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρὸς τὴν εὐλογία τῆς Καθηγουμένης.

6. Ἡ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὴν Καθηγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καί τῆς καρδίας ἐκάστης Ἀδελφῆς εἶναι ἀρραγὲς θεμέλιόν της ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Γνωρίζουσα ἡ Μοναχὴ ὅτι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποῦλος ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ», σπεύδει καί διὰ «τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρξαι τὸν τρόπον τῆς θεραπείας».

7. Αἱ Ἀδελφαὶ πρέπει νὰ ἔχουν τελείαν ἀποταγὴν καί νὰ ἐκρίζουν ἐκ τῆς καρδίας των πᾶν ἴχνος προσκολλησεως εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ κόσμου. Χρῶνται δέ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Μονῇ ἀντικείμενα ἢ ἐργαλεῖα ἐν συνέσει, ἀκριβεῖα καί οικονομίᾳ. Οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

8. Εἰς τὰς μεταξύ τῶν σχέσεις αἱ Ἀδελφαὶ τηροῦν μετ' ἀκριβείας τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Αἱ νεώτεροι ἀπονέμουσι τὸν προσήκοντα σεβασμόν καί ὑπακούουσιν εἰς τὰς πρεσβυτέρας, αἱ δὲ πρεσβύτεροι θεραπεύουσι διὰ συμβουλευτικῶν, παρακλητικῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καί συμπαρίστανται διαπύρῳ διαθέσει εἰς τὴν πρόοδον καί πνευματικὴν προκοπὴν τῶν νεωτέρων.

9. Ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν Ἀδελφῶν «ὀργῆς ἢ μνησικακίας ἢ φθόνου ἢ φιλονικίας σημεῖον ἐν αὐταῖς ἔστω μηδὲν ἢ σχῆμα ἢ κίνημα, μὴ ρῆμα μὴ βλέμματος ἔνστασις ἢ προσώπου διάθεσις ἢ εἴ τι ἄλλο ὑποκινεῖν ἐπέφυκε πρὸς ὀργὴν τὸν συζῶντα». Ὅμιλῳ κοσμικαί ἢ γέλιωτες καί ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἡ κρίσις καί ἡ κατάκρισις, ἡ αὐθάδεια καί ἡ παρρησία καί ὅ,τι διαταράσσον τὴν Κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καί τάξιν «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω».

10. Δέν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νὰ ἐπιτιμᾷ τίς ἐτέραν Ἀδελφὴν μέ ἔντονον καί ἐπιτακτικόν ὕφος οὔτε «μείζονι καί καταπληκτικωτέρα τῇ φωνῇ», διότι τοῦτο τυγχάνει ὑβριστικόν. Ἐν πνεύματι ἀγάπης καί διαθέσει εὐσπλάγχνῳ ἃς γίνεται πάσα διόρθωσις, ἵνα συναρμολογῆται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἡ Ἀδελφότης εἰς σῶμα Χριστοῦ.

11. Γενικῶς αἱ Ἀδελφαὶ πρέπει νὰ ἀγαποῦν τὴν συνηνὴν χρῆσιν τῶν ἐκφράσεων «συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογεῖτε, νὰ εἶναι εὐλογημένον». Οἱ ἀσκητικοὶ Πατέρες γράφουν ὅτι τὸ «εὐλόγησον» εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν.

12. Ἐκαστον διακόνημα καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καί βασιλείας οὐρανῶν πρόξενος, ἐφ' ὅσον ἐπιτελεῖται «ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρὶς, ὀργῆς τε καί γογγυσμοῦ».

13. Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν εἶναι ὁ Ἱερός Ναός, τὸ «Καθολικόν». Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει πρω-

τίσως - εκτός ασθενείας ή ειδικής ευλογίας της Καθηγουμένης - όπως συμμετέχει εις πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ φροντίζη κατά τὴν διάρκειαν αὐτῶν νὰ κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγιγνωσκομένων, διότι οὕτω θὰ δυναθῇ διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεως αὐτῆς εις αὐτὰ ὅπως ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ καὶ βιωτῆν Ἀγίων. Τό Καθολικόν εἶναι διὰ τὴν Μοναχὴν «πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μέ τὴν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς ἡγορασμένη «ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ» (Ἀποκ. 18,4).

14. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερινῶς τὸν ἀτομικὸν αὐτῆς κανόνα, τὸν ὁποῖον καθορίζει ἡ Καθηγουμένη μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, μὲ γνώμονα τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διάκρισιν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ πνευματικὸν συμφέρον τῆς Ἀδελφῆς.

ἄρθρον 18 Ὁ Πνευματικὸς

1. Ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου ἐπιλέγεται ἐκ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Οὗτος δύναται νὰ εἶναι καὶ Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ ἄλλος Ἱερέυς. Δέον ὅπως εἶναι ὡς πρόσωπον σοβαρόν, ὠρίμου ἡλικίας, ἔχων τὴν μεγίστην ἀρετὴν τῆς διακρίσεως, μεμρφωμένος πνευματικῶς, ἔμπειρος καὶ κανὼν τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, μετὰ συνέσεως καὶ δικαιοσύνης, ἐπιεικείας καὶ αὐστηρότητος, μετὰ ζήλου δὲ νὰ ἀσχολεῖται εἰς τὴν Ἱεράν Ἐξομολόγησιν τῆς Ἀδελφότητος, διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν πρόοδον αὐτῆς. Εἶναι δὲ κοινὸς δι' ὅλην τὴν Ἀδελφότητα.

2. Ὁ Πνευματικὸς συνεργάζεται καὶ συνεννοεῖται μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν Ἀδελφῶν, διὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ τυχόν ἀλλοίωσις καὶ ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἡ σύγκρουσις πρὸς τὰς ἐντολὰς καὶ κατευθύνσεις τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 19 Πειθαρχικὸς Ἐλεγχος - Ἐπιτίμια

1. Διὰ τὴν προστασίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἀπειλεῖται ἐκ τῆς ἀνυπακοῆς καὶ ἀνταρσίας, πρὸς διόρθωσιν τοῦ βίου, ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεως τοῦ μονήρου βίου τὰ ἐπιτίμια.

Αἱ συνήθως ἐπιβαλλόμεναί ποιναὶ ἔχουν ὡς κάτωθι:

- α) Παρατήρησις καὶ νουθεσία κατ' ἴδιαν
- β) Ἐπίπληξις ἐνώπιόν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου
- γ) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος

δ) Κανὼν διὰ κομβοσχοινίου ἢ γονυκλισίας, στέρνησις Θείας Κοινωνίας μέχρι διαστήματος εἴκοσι (20) ἡμερῶν.

Διὰ μεγαλύτερον διάστημα ἀποφασίζει ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κατόπιν ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἴδιον.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης.

ε) Ὑποβιβασμὸς εἰς τὴν ἱεραρχικὴν σειρὰν προσωρινὸς ἢ μόνιμος.

στ) Παῦσις ἐκ τοῦ διακονήματος καὶ ἀνάθεσις ἄλλου.

Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

2. Τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου ὄργανα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δέον ἀπαραιτήτως ὅπως συμβουλεύονται προηγουμένως τὸν Πνευματικὸν αὐτῆς, μὴ λησμονοῦντα ὅτι ἐπιτελοῦν λειτουργίαν, τὸ ὁποῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κυρίως ὅμως εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νοσοῦσης Ἀδελφῆς. Διὰ τοῦτο ἐκ μέρους τῶν δέον νὰ ἐπιδεικνύεται σύνεσις, ἀγάπη, πραότης, δικαιοσύνη καὶ ἀντικειμενικὴ κρίσις. Ὡσαύτως, τὰ ὄργανα αὐτὰ λαμβάνουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτιμήσεως, τὸν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα, τὴν σωματικὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ μέγεθος τοῦ παραπτώματος τῆς νοσοῦσης Ἀδελφῆς.

3. Διὰ κανονικὰ παραπτώματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀνάκρισις αὐτῶν ἀνήκει κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην καὶ ἀσκεῖται συμφώνως πρὸς τὰ κανονικὰ δικαιώματα αὐτοῦ (βλ. καὶ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος παρ. στ').

ἄρθρον 20 Φιλοξενία

1. Οἱ ἐπισκέπται καὶ προσκυνηταὶ δέον ὅπως προσέρχονται εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν μόνον κατά τὰς ἐπιτρεπομένας ὥρας καὶ ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ διάρκεια παραμονῆς παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Καθηγουμένης.

2. Οἱ φιλοξενούμενοι καθὼς καὶ οἱ κληρικοί δέν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχονται εἰς τοὺς τόπους διαμονῆς καὶ διακονίας τῶν Ἀδελφῶν, ἐκτὸς ἐκτάκτων περιπτώσεων, δι' ἃς ἀποφασίζει ἡ Καθηγουμένη.

ἄρθρον 21 Οἰκονομικοὶ Πόροι Ἱερᾶς Μονῆς

Τὰ ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι: α) τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα, β) τὰ ἐκ δωρεῶν ἢ κλη-

ρονομιών, γ) αι πρόσοδοι εκ τής πωλήσεως τών έργου-
χειρών τών Ἀδελφών, δ) αι πρόσοδοι εκ τής κινητῆς
καί ἀκινήτου περιουσίας τής Ἱερᾶς Μονῆς (ἐνοικιάσεις
ἐκποιήσεις), ε) ἐκ τών συντάξεων τών Ἀδελφών,
στ) ἐκ κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, ζ) πᾶσα ἄλλη ἐκ νο-
μίμου καί χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος.

ἄρθρον 22
Διάθεσις Πόρων

1. Οἱ πρόσοδοι τής Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:
  - α) Διά τās ἀνάγκας τών Ἀδελφῶν τοῦ Κοινοβίου
ἥτοι διατροφήν, ἔνδυσιν, ἰατρικὴν περίθαλψιν
  - β) Διά τās λειτουργικὰς ἀνάγκας τής Ἱερᾶς Μονῆς
  - γ) Διά τὴν ἀνοικοδόμησιν - συντήρησιν τών κτισμά-
των
  - δ) Δι' ἀγοράν ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων καί εἰδῶν
εὐλαβείας.
  - ε) Διά τὴν φιλοξενίαν τών προσκυνητῶν
  - στ) Διά φιλάνθρωπικούς σκοπούς

2. Πᾶσα δαπάνη ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ
Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐπί μὴ προϋπολογισθείσης
ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάνης, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις
τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

3. Αἱ ἐκμισθώσεις τών ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γί-
νονται διὰ τῆς διενεργείας πλειοδοτικῶν δημοπρα-
σιῶν. Δύνανται, ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ
Ἱγουμενοσυμβουλίου καί δι' εἰδικούς λόγους, νά
ἐκμισθῶνται δι' εἰδικῆς συμβάσεως, ἐγκρινομένης
ὁπωσδήποτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καί τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται μόνον διὰ διπλοτύπων
ἀποδείξεων εἰσπράξεως, ἠριθμημένων καί ὑπογρα-
φομένων ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καί τῆς Οἰκονόμου
τῆ ἐντολῆ τῆς Καθηγουμένης δι' ἐνταλημάτων πλη-
ρωμῆς, ὑπογραφομένων ὑπ' ἀμφοτέρων. Αἱ εἰσπρά-
ξεις καί αι πληρωμαὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ Βιβλίον Τα-
μείου.

5. Δι' ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος συντάσσεται προϋ-
πολογισμὸς καί ἀπολογισμὸς, ὡς ὀρίζει ὁ Κανονισμὸς
περὶ τών Ἱερῶν Μονῶν Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ
42/15.9.1858), οἷτινες ὑποβάλλονται ἀρμοδίως τῇ
οἰκείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ πρὸς ἔγκρισιν.

ἄρθρον 23
Νομικὸς Σύμβουλος

Διὰ τὴν ἐν γένει παροχὴν νομικῶν συμβουλῶν,
γνωμοδοτήσεων, ἀντιμετώπισιν καί ὑπεράσπισιν τών
δικαίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον Δικαστικῶν, Διοι-

κητικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἄλλων Ἀρχῶν, ἐπὶ θεμά-
των καί ζητημάτων νομικῆς μορφῆς, δύναται νά χρη-
σιμοποιηθῇ κατάλληλος καί εἰδικὸς δικηγόρος, ἀπο-
φάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ
οἰκείου Ἱεράρχου.

ἄρθρον 24
Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρου-
σα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν ἱεράν μορφήν τῆς Ἀγίας
Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί κύκλῳ τὴν ἐνδει-
ξιν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ, ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ-
ΩΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ»

ἄρθρον 25
Γενικαὶ Διατάξεις

1. Ὁ παρῶν Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς ἐγένετο ὁμο-
φῶνως ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὴν Γε-
νικὴν Σύναξιν. Πᾶν θέμα μὴ προβληπόμενον ὑπὸ τοῦ
παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται ὑπὸ
τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ
οἰκείου Ἱεράρχου, συμφῶνως καί κατ' ἐφαρμογὴν
τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ Κα-
ταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(Ν.590/1977), τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 (Φ.Ε.Κ.
Α',103/30.6.1972) περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων
Ἱερῶν Μονῶν καί τοῦ Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ.
42/15.9.1858), αἱ ὁποῖαι συνισχύουν.

2. Ὁ παρῶν Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται
δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος,
κατόπιν εἰσπηγῆσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί
διαπέμπεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου πρὸς ἔγκρισιν
εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καί διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ δημοσίευσίν του εἰς τὸ περιο-
δικὸν «Ἐκκλησίαν».

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν τῇ Γυναικείᾳ Κοινοβιακῇ Ἱερᾷ Μονῇ
τῆς Ἀγίας Σκέπης - Δροσιάς Ἀττικῆς
(ὁδὸς Μαραθωνομάχων, ἀριθ.36)

Τῇ 22ᾳ Μαρτίου 2013.

Ἡ Καθηγουμένη
Μοναχὴ Μαγδαληνὴ Μπιλάλη

Τὰ Μέλη τῆς Ἀδελφότητος
Μοναχὴ Μακρίνα Νικολαΐδου,
Μοναχὴ Μαριὰμ Κατσούλη

Ἐσωτερικός Κανονισμός Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ
ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ἐσωτερικός Κανονισμός

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς, καί Ὁμοουσίου καί Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Ἀμήν.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, εἰς Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς προβαίνει εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, διέποντος τά τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου αὐτῆς, συμφῶνως πρὸς τήν ἀποστολικήν φωνήν τήν διακελεύουσαν, ὅπως *«πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γίνεσθω»* (Α΄ Κορ. ιδ΄ 40), τοὺς θεῖους καί Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, κατ' ἐπιταγήν δέ τῶν διατάξεων α) τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» καί γ) τοῦ Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858).

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις καί χαρακτήρ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Ἱερά Μονή «Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου», ὑπαγομένη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, ἰδρυθεῖσα ἐπισημῶς τῇ φιλοπόνῳ μὲν διαθέσει ψυχῆς, τοῖς ἀόκνοις πόνοις καί τοῖς ἀκαμάτοις μόχθοις τῆς ἀειμνήστου Κιτορίσσης, μακαριστῆς Θεοδοσίας Μοναχῆς, τοῦπικλῆν Κατραμάδου καί τῆς πρώτης Καθηγουμένης αὐτῆς Γεροντίσσης Εἰρήνης Μοναχῆς, τοῦπικλῆν Ντώντου, καί τῆς σὺν αὐτῇ Ἀδελφότητος, δυνάμει τοῦ Π.Δ. 389/30.4.1982 (Φ.Ε.Κ. 60 Α 19-5-1982), λειτουργεῖ συμφῶνως πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Μοναχικοὺς Κανό-

νας τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοβιακῆς Παραδόσεως, κατὰ δέ τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις ἐπέχει θέσιν Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὡς διαλαμβάνεται εἰς τήν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Θεωρεῖται δέ ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα κἂν ἀκόμη ἀπομεινῆ ἐν αὐτῇ μία Μοναχὴ. Ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει, ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καί τὰ καθήκοντα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, συγκεντροῦνται εἰς τό πρόσωπον αὐτῆς, αὐτὴ δέ ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγὰς, συνεργασίας, διαχειριστικὰς πράξεις κ.τ.λ., καθ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον τό Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφ' ὅσον ὁ Νόμος καί τυχόν Γενικός Κανονισμός καταρτισθεῖς κατ' ἐφαρμογήν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 590/77 καί τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἑσυχαστηρίων».

Ἄρθρον 2 Σκοπός.

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) ἡ ἐν ὁμοφροσύνῃ καί ἐνότητι συμβίωσις, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν Ὁρθοδόξων Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, ἡ διηνεκὴς μελέτη τῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἡ μίμησις τῆς ἐν σαρκὶ Πολιτείας τοῦ Θεανθρώπου καί Λυτρωτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

β) ἡ κατὰ Θεόν ἀσκησις καί ἐν ἀγίαις διακονίαις νέκρωσις τῶν παθῶν,

γ) ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις καί σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί δοξολογίας τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, διὰ τοῦ μεγίστου τῶν Μυστηρίων, τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καί κατ' ἰδίαν προσευχῶν, ἡ ἐπίτευξις πλήρως συντονισμένης πνευματικῆς ἐργασίας, «ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», μεταξύ τῶν μελῶν καί πραγματώσεως τῶν Ἱερῶν μοναχικῶν ἀρετῶν, ἥτοι τῆς ὑπακοῆς, τῆς παρθενίας, τῆς ἀκτημοσύνης καί ἐν γένει τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας Ἱε-

ρῶν Κανόνων καί τῶν Μοναχικῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κατά τό υπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων καί Θεοφόρων Πατέρων καί τῆς ὁσίας βιωτῆς αὐτῶν,

δ) ἡ προβολή τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχικοῦ πνεύματος καί

ε) ἡ ποικίλη συμπάραστασις πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἀδελφούς, ὡς καί ἡ ἔμπρακτος ἔκφρασις τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας.

Ἐπαγωγή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ ἑτέραν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν, καθ' οἷα σδῆποτε καί καθ' οἷον δῆποτε τρόπον, ἐξ οἷα σδῆποτε αἰτίας καί δι' οἷον δῆποτε λόγον ἀποκλείεται.

ἄρθρον 3

Δικαιοδοσία Ἐπισκόπου

1. Ἡ Ἱερά Μονή, ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπολίτιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, τελεῖ ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

2. Ὁ Ἐπίσκοπος, τό ὄρατόν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τόν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ἀποδίδει τὴν πρὸς τό ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καί τόν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καί τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς - χειροθεσίας τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Καθηγουμένην.

γ) Διορίζει τόν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Πνευματικόν τῆς Μονῆς, ὡς καί τόν Ἐφημέριον.

δ) Ἐγκρίνει τὴν περὶ ρασοφορίας ἢ κουρᾶς Ἀδελφῆς τινος ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἀσκεῖ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί παρακολουθεῖ τὴν ὁμαλὴν καί κατὰ τοὺς Θεῖους καί Ἱεροὺς Κανόνας ὡς καί τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίαν αὐτῆς, διὰ τόν ἀπόσκοπον πνευματικόν βίον τῶν Μοναχῶν κατὰ τὰ Ὁρθόδοξα Ἀνατολικά πρότυπα καί παραδόσεις.

στ) Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως ταῖς ἐπιταγαῖς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ταῖς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (βλ. καί ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, β3).

ζ) Ἀσκεῖ ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 39 παρ. 6 τοῦ Ν. 590/1977.

η) Θεωρεῖ τὰ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Διαπέμπει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν.

ι) Ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν μετάπεμψιν Ἀδελφῆς τινος εἰς ἑτέραν Ἱεράν Μονὴν καί διὰ τὴν ἐγκαταβίωσιν Ἀδελφῆς ἑτέρας Μονῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.

ἄρθρον 4

Διοικήσις Ἱερᾶς Μονῆς

1. Τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τὰ ἑξῆς: ἡ Καθηγουμένη, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐάν ἡ δύναμις τῆς Ἀδελφότητος μειωθῇ καί εἰς μίαν ἀκόμη ἀδελφὴν, πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ ἐξουσίαι καί ἀρμοδιότητες μεταβιβάζονται εἰς αὐτήν, συμφώνως πρὸς τόν Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ν. 590/1977 ἄρθρον 39 β 4, καί τόν Κανονισμόν 39/1972 «Περὶ τῶν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἑσυχαστηρίων».

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπομείνη οὐδεμία ἐγγεγραμμένη Ἀδελφὴ, ἡ Μονὴ λογίζεται τελιοῦσα «ἐν διακοπαῖς» καί ἡ προστασία αὐτῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκείαν Μητροπολιτικὴν ἀρχήν, μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐπανδρώσεως αὐτῆς, διατηροῦσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἥτοι Ἱερά Λείψανα, Βιβλιοθήκην, Ἱερά Σκεύη καί Κειμήλια (περίψυστες εἰκόνες, χειρόγραφα κ.λπ) καί τὴν ἐν γένει πνευματικὴν καί ὑλικὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

ἄρθρον 5

Ἡ Καθηγουμένη.

1. Ἡ Καθηγουμένη ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν Μντέρα τῆς Ἀδελφότητος, τὴν κεφαλὴν τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου καί κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ὀφείλεται αὐτῇ ἢ κατὰ Θεόν ὑπακοή παρά πασῶν τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῷ Ἀδελφῶν, καθὼς ὀφείλει, κατὰ τόν Ἀπόστολον, νά ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπειστημένων αὐτῇ παρά τοῦ Θεοῦ πνευματικῶν θυγατέρων, ὡς λόγον ἀποδώσουσα αὐτῷ περὶ αὐτῶν. Ἡ Καθηγουμένη ἐκφράζει τό ὀρθόδοξον ἦθος καί δόγμα καί τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὰ μοναχικά θέσμια καί Παραδόσεις, θύουσα δι' αὐτάς καί τὴν ζωὴν τῆς. Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἐφαρμόζει τὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν προτροπήν: «*Ἐλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον*» (Β' Τιμ. δ' 2).

2. Ὄφείλει νά εἶναι τό ἀρχέτυπον τῶν Ἀδελφῶν. Δέον οὖν ὅπως συγκεντρῶνῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρετάς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καί τῆς χριστομιμῆτου ταπεινώσεως, ὡστε διαυτῶν νά δυναθῇ νά ἀναπαύσῃ τὰς καρδίας καί τὰς ψυχὰς τῶν ὑποτακτικῶν τῆς καί νά βαστάζῃ τὰ ἀσθε-

νήματα τῶν ἀδυνάτων. Τό ἔργον αὐτῆς τυγχάνει ἰδίαν ἐπίπονον καί εὐθυνοφόρον: «Μή νομιζέτωσαν ἀνέσως καί ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τό πρᾶγμα, πάντων γάρ ἐπιπονώτερον τό ἄρχειν ψυχῶν...» (Ἁγ. Νείλου Λ. Ἀσκητικός).

Ἄρθρον 6

Καθήκοντα καί δικαιοδοσίαι Καθηγουμένους.

1. Ἐχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι εὐρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καί «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν» (ἽΟροι κατ' ἐπιτομήν) ἐργάζεται ἀόκνως διά τήν μόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τās ψυχάς τῶν μελῶν ὅλης τῆς Ἀδελφότητος. Τοιοῦτοτρόπως:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις.

β) Προϊσταται τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Προϊσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί τῆς Τραπεζῆς.

δ) Παρακολουθεῖ τήν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κατά καιροῦς τιθεμένου προγράμματος Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί ἐργασιῶν - διακονημάτων τῆς Ἱεραῖς Μονῆς.

ε) Κατανέμει τά διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν ἀναλόγως τῆς κλίσεως καί τῆς ἰκανότητος αὐτῶν.

στ) Προτείνει εἰς τό Ἱγουμενοσυμβούλιον τήν πρόσληψιν Δοκίμων καί τήν ρασοφορίαν ἢ κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καί τήν ἀποπομπήν Δοκίμου τινός, οὕσης ἀκαταλήθη διὰ τήν μοναχικήν πολιτείαν.

ζ) Ἀσκεῖ πνευματικὴν ἐξουσίαν καί πειθαρχικὴν ἔλεγχον ἐφ' ὅλων τῶν Ἀδελφῶν, τῶν τε Χειροθετημένων καί Δοκίμων, χωρὶς ἀπολυταρχικά δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν πνεύματι πραότητος, διακονίας καί χριστιανικῆς ἀγάπης.

η) Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τήν Ἱεράν Μονήν εἰς ὅλας τās μετὰ τρίτων σχέσεις, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου, ὡς καί ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, Πολιτικῆς, Στρατιωτικῆς, Διοικητικῆς, Φορολογικῆς, Δημοτικῆς, Κοινωνικῆς ἢ ἄλλης οἰασδῆποτε τοιαύτης, ὡς καί παντός ἄλλου Ὄργανισμοῦ ἢ καί τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων, Ταχυδρομικῶν ἢ Τραπεζικῶν Ταμειευτηρίων κ.ἄ.

θ) Ἡ Καθηγουμένη δύναται δι' ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τῆς ἢ προφορικῶς, νά ὀρίσῃ ἐν μέλος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἢ οἰανδῆποτε ἄλλην ἀδελφήν ἢ θελεν αὐτὴ κρίνει κατάλληλην, διὰ τήν ὡς ἄνω ἐκπροσώπησιν ἢ ἀναπήρωσιν αὐτῆς. δι' εἰδικήν περίπτωσιν ἢ καί κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, νά ἀνατεθῇ ἢ ὡς ἄνω ἐκπροσώπησις εἰς Νομικόν Σύμβουλον (Δικη-

γόρον), συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

ι) Ὑπογράφει τά Πρακτικά τῶν συνεδριῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί τῶν Συνάξεων τῶν Ἀδελφῶν καί πᾶν ἐγγραφοῦν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Μονῆς ὡς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

ια) Καταρτίζει μετὰ τῆς Οἰκονόμου τά σχέδια προϋπολογισμοῦ καί ἀπολογισμοῦ καί ἐλέγχει τήν ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῶν πληρωμῶν, καθὼς καί τό διακονήμα αὐτῆς.

ιβ) Καθορίζει τās ἐν τῇ Ἱεραῖ Μονῇ τελουμένης Ἱεράς Ἀκολουθίας, Θείας Λειτουργίας, Πανηγύρεις, ἑορτάς, ἀγρυπνίας, κατὰ τό Μοναστικόν Τυπικόν, πρωτοστατοῦσα εἰς αὐτάς.

ιγ) Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τῆς, ὀρίζει κατὰ τήν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου διὰ νά τήν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τήν διοίκησιν τῆς Ἱεραῖς Μονῆς.

ιδ) Χορηγεῖ εἰς τās Ἀδελφάς ἄδειαν ἀπουσίας καί ἐξόδου ἐκ τῆς Ἱεραῖς Μονῆς ἕως τριάκοντα (30) ἡμερῶν.

2. Ἡ Καθηγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιοῦσι τοῦλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφαί, ἄλλως διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, κατὰ τά ὀριζόμενα διὰ τοῦ Ν. 590/1977 ἄρ. 39 παρ. 5.

3. Ἐν κατακλιεῖδι, ὡς ἀπὸ Θεοῦ λαβοῦσα τήν διακονίαν ταύτην ἔχει τήν ἀπόλυτον πνευματικὴν καί διοικητικὴν ἐπί τῆς Ἀδελφότητος ἐξουσίαν, ἀλλὰ καί τήν ἱεράν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀναμφίλεκτον ἀπαιτεῖ τήν ὑπακοήν τῶν Μοναζουσῶν, ὑποδεικνύουσα μετὰ πραότητος, ἀλλὰ καί ἐλέγχουσα μετὰ κύρους καί ἀκριβείας πρὸς διόρθωσιν καί πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 7

Χρεια θέσεως Καθηγουμένους

1. Ἡ Καθηγουμένη εἶναι ἰσόβιος. Ἡ θέσις αὐτῆς χηρεύει:

α) Ἐνεκα θανάτου.

β) Ἐνεκα παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, ἢ ὅποια γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Μετὰ καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ὡς αἰρετικῆς ἢ διὰ τήν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων, ἢ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων.

δ) Ἐνεκα παύσεως, ἤτοι: ἐάν ἀθετῇ τινός ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, τό Ἱγουμενοσυμβούλιον μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ὑπενθυμίζει αὐτῇ ἐγγράφως τό σφάλμα τῆς καί ὑποβοηθεῖ αὐτὴν εἰς τήν διόρθωσιν του οὐχὶ ἄπαξ,

ἀλλὰ δὶς. Ἐάν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς αὐτό, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς Ἠγουμένης εἰς ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλοῦσης ἀνικανότητα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην, διὰ τὰ κατ' Αὐτόν.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ὁ Μητροπολίτης ὀρίζει ὡς Τοποτηρήτριαν τὴν πρώτην τῆ τάξει κουρᾶς τῶν Ἠγουμενοσυμβούλιων, ἐπιφορτιζομένην μὲ τὴν διεξαγωγὴν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας κανονικῆς Καθηγουμένης.

Ἄρθρον 8 Ἐκλογή Καθηγουμένης

1. Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης ἢ Τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει, τῆ ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἢ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

2. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, συνερχομένου ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς δεκαπέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

3. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Τοποτηρητρίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ τοιχοκολληθείσας ἀνακοινώσεως ἔξωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρὸ πέντε (5) ἡμερῶν καὶ διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐστίασεως, ἐξ ὧν ἡ πρώτη πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

4. Τὰ τῆς προετοιμασίας, ἥτοι τῆς συντάξεως καταλόγου τῶν ἔχουσῶν τὰς προϋποθέσεις ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ νεωτέρας τῆ τάξει, ἢ ὁποῖα καὶ ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Διὰ τὸ διακόνημα τῆς Καθηγουμένης ἐκλέγεται Ἀδελφὴ ἔχουσα μόνιμον ἐγκαταβίωσιν εἰς τὴν Ἱερά Μονήν, διακρινομένη διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτῆς κατάστασιν, διὰ τὴν βαθεῖαν εὐσέβειαν, τὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς Μοναχικοὺς κανόνες, τὸ γνήσιον Ὁρθόδοξον καὶ ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, τὰς πνευματικὰς καὶ ἀσκητικὰς ἐμπειρίας, τὰς διοικητικὰς ἰκανότητας τοῦ ποιμαίνειν καὶ ἰατροῦειν πάθη, ὡς καὶ τῆς διαφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῆς Μοναστικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ.

6. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσιν ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι καὶ ρασοφόροι Ἀδελφαὶ καὶ ἐγκαταβιοῦσαι εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Καθηγουμένης, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεως σὺν μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσθείσης Θεῖας Λειτουργίας, προηγεῖται δὲ τριήμερος νηστεία. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένον μόνον αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι καὶ ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καὶ ἱεροπρεπῶς. Αἱ ἀδελφαὶ ψηφίζουν κατὰ τὴν ἀνιοῦσαν σειρὰν τῶν πρεσβεῖων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἐν ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἔχουσας τὸ δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιλέγει διὰ σταυροῦ ἐν μόνον ἐκ τῶν ἐκλογίμων ὄνομα. Τὰ ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντὸς ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καὶ ρίπτονται ἐντὸς ἐσφραγισμένης καὶ ἠλεγγμένης τὸ πρότερον ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου καὶ παρουσῶν τῶν ψηφοφόρων ἀδελφῶν. Αἱ ἀδελφαὶ ὑπογράφουν ἐν ταύτῳ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογέων.

10. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας Μοναχῆς τινος ἢ ἐάν καθ' οἰονδήποτε λόγον εὐρίσκηται ἀνίκανος ἵνα μετακινήθῃ διὰ νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τὸ κελλῖον τῆς καὶ ἐκεῖ ἄσκει τὸ ἐκλογικὸν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ ἐξουσιοδοτεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Πρόεδρον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καὶ καταμετροῦνται τὰ ψηφοδέλτια ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῶν Ἐκλεκτόρων.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τὰ ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφωνται πλείονα τοῦ ἐνός ὀνόματα ἢ ἄλλῳ τι πλὴν τοῦ ἐνός ὀνόματος.

13. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἥμισυ σὺν ἑνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐφόσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς.

14. Εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκείνη, ἡ ὁποία θά πλειοψηφήσῃ τῆς ἐτέρας ἔστω καὶ κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα. Ἐάν ἀμφότεραι ἐχειροθετήθη-

σαν τήν ἰδίαν ἡμέραν, ἡ ἐκλογή γίνεται διά κλήρου

15. Ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται εὐθύς μετά τό πέρας τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων καί γίνονται δεκταί, ἐάν συγκεντρώσουν τήν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρουσῶν Ἀδελφῶν. Ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

16. Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Καθηγουμένη ἀσκεῖ τά καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως, τηρουμένων τῶν περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Διατάξεων.

17. Ἐάν ἐκλεγῇ Καθηγουμένη μία ἐκ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, ἀκολουθοῦν εὐθύς αἱ διαδικασίαι ἐκλογῆς νέας Ἠγουμενοσυμβούλου κατά τόν αὐτόν τρόπον.

18. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τό Πρακτικόν παρά πασῶν τῶν ψηφισασῶν Ἀδελφῶν καί ἡ Καθηγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τινῶν νά ὑπογράψουν τό Πρακτικόν γίνεται μνεῖα εἰς αὐτό, ἀλλὰ δέν θίγεται τό κύρος τῆς διαδικασίας.

19. Ἐπί παντός ἀπροβλήπτου κατά τήν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατά τήν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

20. Μετά τήν ἐκλογήν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέσις ἐν τῷ Καθολικῷ, καθ' ἣν ἡ Τοποτηρήτρια τῆς Ἠγουμενίας καί αἱ Ἀδελφαί θέτουν εἰς τήν νεοεκλεγείσαν τήν ὀφειλομένην μετάνοιαν ὡς εἰς τήν νέαν αὐτῶν πνευματικὴν Μητέρα.

21. Ἐντὸς πενθημέρου ὑποβάλλεται εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην τό Πρακτικόν πρὸς ἐπικύρωση, ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀρίζει τήν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεως (ἐνθρονίσεως) τῆς Καθηγουμένης, καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης δίδει αὐτῇ τά διακριτικά τοῦ ἀξιώματός της (Ἠγουμενικὴν Ράβδον, Ἠγουμενικὸν Μανδύαν καί Ἐπιστήθιον Σταυρόν).

ἄρθρον 9

Συγκρότησις Ἠγουμενοσυμβουλίου

1. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές (Καθηγουμένη καί δύο Ἠγουμενοσύμβουλοι), ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῇ ἕως τριάκοντα (30) Ἀδελφάς, καί πενταμελές, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῇ ἄνω τῶν τριάκοντα (30) μελῶν (Καθηγουμένη καί τέσσερις Ἠγουμενοσύμβουλοι).

2. Τά μέλη του ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Ἐπί πνευματικῶν θεμάτων χωρεῖ ἀρνησικυρία τῆς Καθηγουμένης. Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ ὡσάκις ἐάν χρειασθῇ. Ἡ ἀντικατάστασις μέλους, λόγῳ θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον

γίνεται διά μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

4. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται τά δύο μέλη ἐπὶ τριῶν καί τά τρία ἐπὶ πέντε.

ἄρθρον 10

Καθήκοντα Ἠγουμενοσυμβουλίου.

1. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον διοικεῖ τήν Ἱεράν Μονήν, διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτῆς καί ποιεῖ πᾶσαν ἐπὶ μέρος πράξιν διαχειρίσεως καί πᾶσαν νομικὴν ἐνέργειαν καί δικαιοπραξίαν. Εἰδικώτερον δέ καί ἐνδεικτικῶς, τό Ἠγουμενοσυμβούλιον, ἐκτὸς ἄλλων, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς καί κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καί πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διά τήν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων καί ἐν γένει φροντίζει διά πᾶν θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον εἰς τό παρὸν ἄρθρον, τηροῦν τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις, τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

2. Αἱ πράξεις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου.

3. Τά μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου λογοδοτοῦν καί συνευθύνονται διά πᾶσαν ἐνδεχομένην διαχειριστικὴν ἐκτροπὴν καί ἀτασθαλίαν.

4. Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντός σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς ἀποφάσεως καταχωρουμένης εἰς τό τηρούμενον βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ. Τά πρακτικά ὑπογράφονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καί τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων. Εἰς αὐτὰ καταγράφονται καί αἱ ἀντιρρήσεις ἢ τυχόν ἐπιφυλάξεις. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑφ' ἑνός τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, παρά τήν σημείωσιν τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας εἶναι ἰσχυρὰ καί νόμιμος.

5. Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως Δοκίμων τῇ εισηγήσει τῆς Καθηγουμένης καί προβαίνει εἰς τήν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τό Δοκιμολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποφασίζει δέ καί περὶ τῆς κουρᾶς τῶν Δοκίμων εἰς Μοναχὰς τῇ προτάσει τῆς Καθηγουμένης.

6. Συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος.

7. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν καί ὑποβάλλει αὐτούς εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην πρὸς ἔγκρισιν.

8. Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

9. Ἀποφαίνεται περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

10. Συνεργάζεται μετά τῆς Καθηγουμένης ἐπί παντός θέματος, τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν καί τήν Ἀδελφότητα γενικώτερον, μεριμνᾷ διά πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τῶν Ἀδελφῶν.

11. Τηρεῖ μερίμνη του ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τά κάτωθι βιβλία α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἱγουμενοσυμβουλίου, β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, γ) Πρωτόκολλον, δ) Μοναχολόγιον, ε) Δοκιμολόγιον, στ) Κτηματολόγιον (ἤτοι Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), ζ) Βιβλίον Ταμείου, η) Βιβλίον Ἱερῶν Λειψάνων, Σεπτῶν Κειμηλίων, Περιπύστων Εἰκόνων καί Πολυτίμων Ἀντικειμένων, θ) Βιβλίον κινητῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ι) Καθολικῶν Ἑσόδων καί Ἑξόδων καί ια) Βιβλίον - Κτηματολογίου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 11

Ἐκλογή Ἱγουμενοσυμβουλίου.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θτείας τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μέ τήν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θτεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Καθηγουμένης.

2. Ἡ θτεία τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἶναι πενταετής, ἀρχομένη ἀπό τῆς τό πρῶτον ἀναδείξεως αὐτοῦ μετά τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντός τῆς τελευταίας ἑβδομάδος πρό τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτοῦ.

4. Ἡ ἡμέρα καί ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται ὑπό τῆς Καθηγουμένης εἰς τήν Ἀδελφότητα διά τοικοκολλησέως ἀνακοινώσεως ἔξωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καί τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρό ἑπτὰ ἡμερῶν καί διά προφορικῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπί δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατά τήν ὥραν τῆς ἐστιάσεως, ἐξ ὧν ἡ πρώτη πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρό τῆς ἐκλογῆς.

5. Τά τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης καί δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιοτέρας καί τῆς νεωτέρας τῇ τάξει, ἥτις καί ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τά ἐγγεγραμμένα εἰς τό Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιοῦντα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Δέον ὅπως χαρακτηρίζονται ἀπό τήν ἀκριβείαν καί συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τό ταπεινόν φρόνημα, τό ὀρθόδοξον ἦθος, τήν διοικητικὴν ἰκανότητα καί τό πνεῦμα συνεργασίας.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συνερχομένη πρός ἀνάδειξιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μή ἐπιτευχθεῖς ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετά τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν μίᾳ τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετά τό πέρας ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσθείσης Θεῖας Λειτουργίας. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένον μόνον αἱ ἔχουσαι τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς. Αἱ Ἀδελφαί ψηφίζουν κατά τήν ἀνιούσαν σειράν τῶν πρεσβείων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἐν ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἐχούσας τό δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον δέον ὅπως ἐπιλέξῃ διά σταυροῦ τόσα ὀνόματα, ὅσα καί τά ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου (ἤτοι διά τριμελῆς Ἱγουμενοσυμβούλιον ἀναγράφονται δύο ὀνόματα καί διά πενταμελῆς τέσσερα), ἄλλως τό ψηφοδέλτιον εἶναι ἄκυρον. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ἐσφραγισμένης καί ἠλεγμένης τό πρότερον ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου. Αἱ ἀδελφαί ὑπογράφουν ἐν ταυτῷ εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογῶν.

10. Ἐάν Μοναχὴ τις ἀσθενῇ ἢ καθ' οἶονδῆποτε λόγον εὐρίσκειται ἀνίκανος ἵνα μετακινήθῃ διά νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό Κελλίον τῆς καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διά τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τά ψηφοδέλτια ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τῶν Ἐκλεκτόρων.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τά ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφονται πλείονα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγόμενων μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ὀνόματα ἢ ἄλλο τι πλὴν αὐτῶν.

13. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τηροῦνται τά κατά τήν ἐκλογὴν τῆς Καθηγουμένης ὀριζόμενα (ἄρ. 8ον, παρ. 14 τοῦ παρόντος).

14. Αἱ δύο πρῶται ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί μέ τήν αὐτὴν διάρκειαν θτείας.

15. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρακτικόν ἐκλογῆς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον ὑπογράφει τόσον ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅσον καί πᾶσαι αἱ ψηφίσασαι Ἀδελφαί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται μερίμνη τῆς Καθηγουμένης, ἐντός τριήμερου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην, διά τὰ κατ' αὐτόν, καί αἱ νέαι Ἱγουμενοσύμβουλοι ἀναλαμβάνουν ἀμέσως τὰ καθήκοντά των.

16. Καθήκοντα ἀναλαμβάνουν μετά τήν λήξιν τῆς θτείας τοῦ προηγουμένου Ἱγουμενοσυμβουλίου.

17. Ἐν ἄλλῃ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, τό νέον Ἰγουμενοσυμβούλιον, συνερχόμενον εἰς πρώτην συνεδρίαν, ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν του (ἐκτός τῆς Καθηγουμένης) ἕν ὡς Γραμματέα καί ἕν ὡς Οἰκονόμον.

ἄρθρον 12

Καθήκοντα Γραμματέως καί Οἰκονόμου

1. Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαν καί συντάσσει τὰ Πρακτικά τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Τηρεῖ ἅπαντα τὰ βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, πλὴν τοῦ Βιβλίου Ταμείου, τοῦ Κτηματολογίου, τοῦ Βιβλίου κινήσεως περιουσίας καί τοῦ Καθολικοῦ Ἐσόδων καί Ἐξόδων, τὰ ὁποῖα τηροῦνται ὑπὸ τῆς Οἰκονόμου.

2. Ἐκτός τῶν ὡς ἄνω, ἡ Οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος, ἐπιβλέπει τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου καί φροντίζει διὰ τὴν προμήθειαν καί διαφύλαξιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

ἄρθρον 13

Κένωσις θέσεως Ἰγουμενοσυμβούλου.

1. Ἐνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως.

2. Ἐνεκα παύσεως λόγῳ ἀδικαιολογητοῦ ἀπουσίας ἐπὶ τριῶν συνεχῶν Συνάξεων ἢ προκλήσεως προβλημάτων, ἅτινα παρακωλύουν τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου.

3. Περὶ τῆς παύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως Ἰγουμενοσυμβούλου ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, τῇ εἰσηγήσει κατὰ πλειοψηφίαν τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου, καί κοινοποιεῖται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην.

4. Παιρθεὶς ἢ παυθεὶς μέλος τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου δύναται νὰ ἐπανεκλεγῆ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι, οἱ ὁδηγήσαντες εἰς τὴν παραίτησιν ἢ παύσιν αὐτοῦ.

ἄρθρον 14

Τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος.

1. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐκ πασῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιουσῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀδελφῶν (ἐνίοτε δέ καί τῶν Δοκίμων ἄνευ ψήφου) καί ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον καί τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

2. Ἡ Ἀδελφότης συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκτάκτως δέ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἰσχυρῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης καί Ἰγουμενοσυμβουλίου καί πρὸς τροποποίησιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἀλλὰ καί πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς

Ἀδελφότητος ἐπὶ ἐκτάκτων γεγονότων, θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν.

3. Δύναται νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν κατόπιν προτάσεως τῆς Καθηγουμένης καί κατ' αἴτησιν τοῦ 1/4 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

4. Διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Καθηγουμένη ὑποχρεοῦται, πρὸ δέκα ἡμερῶν, ὅπως ἀπευθύνῃ πρόσκλησιν εἰς τὰ μέλη τὰ δικαιούμενα συμμετοχῆς, εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναγράφεται ὁ τόπος καί ὁ χρόνος τῆς συνάξεως, ἐπίσης καί τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

5. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρούσαι τουλάχιστον τὸ ἥμισυ σὺν μιᾷ τῶν Ἀδελφῶν, ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ θέματος τὸ ὁποῖον ἀποφασίζεται μὲ ἐιδικὴν ἀπαρτίαν καί πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος (ὡς ἡ.χ. ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης ἢ Ἰγουμενοσυμβούλων).

6. Τὰ πρὸς συζήτησιν καί ψήφισιν θέματα εἰσηγείται ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληροῦσα αὐτήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

7. Αἱ συνήθεις ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

8. Αἱ συνεδριάσεις διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ εἰς τὴν ἑκφρασίαν τῆς γνώμης, ἐν εὐλαβείᾳ δέ καί σεβασμῷ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης καί τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν. Ἡ διατύπωσις τῆς γνώμης εἰς τὴν Ἱεράν Σύναξιν γίνεται κατὰ τὴν κατιούσαν τῶν πρεσβείων, ἐνῷ ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν ἀνιούσαν. Ἀδελφὴ παρεκτρεπομένη, δημιουργοῦσα σκάνδαλον ἀποβάλλεται τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων.

9. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως καί τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου, εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταίαι. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐπιμελεῖται πάντοτε τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον, αἱ δέ ἀποφάσεις αὐταὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Πρακτικῶν διὰ ρητῆς ἀναγραφῆς εἰς αὐτὸ τοῦ προκύψαντος ἀποτελέσματος. Αἱ μὴ ἐκτελοῦσαι ἀπόφασιν τινα τῶν δύο Σωμάτων, ἦτοι τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τιμωροῦνται μὲ ἐκπτώσιν τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

ἄρθρον 15

Δόκιμοι Ἀδελφαί.

1. Ἡ συγκαταριθμησις τῶν προσερχομένων μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας. Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐάν ἡ προσερχομένη ἔχει ἡλικίαν μικροτέραν τῆς νομίμου, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τῶν γονέων.

2. Ἡ πρόσληψις καί ἀποβολὴ τῶν δοκίμων τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καί κρίσιν τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου.

3. Ἡ εισδοχή οἰουδήποτε προσώπου καί ἡ ἐγγραφή αὐτοῦ μεταξύ τῶν δοκίμων γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ρητῶς, ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως προτίθεται νά καταταγῆ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὅτι ἀποδέχεται τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμόν αὐτῆς.

4. Ὁ χρόνος δοκιμασίας ὀρίζεται τριετής, μέ τὴν δυνατότητα αὐξομειώσεως, καί εἶναι ἀνάλογος τῆς προσαρμοστικότητος τῆς δοκιμαζομένης πρὸς τὰ μοναχικά θέσμια.

5. Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γνῶσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καί ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται τοῦτον καί ἐμμένῃ σταθερά εἰς τὴν ἀπόφασίν της, εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, διὰ νά δοκιμασθῆ καί νά δοκιμασθῆ ἐπὶ τριετίαν, ὡς ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, εἰς πᾶν εἶδος διακονήματος, εἰς τὰς νηστείας καί τὰς στερήσεις, εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡ δόκιμος ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβιοῖ συνεχῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Δύναται ἡ Ἀδελφότης εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις νά ἀποδέχεται μὴ συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν τῆς δοκίμου, ὅταν τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον καί συμφωνῆ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος.

6. Αἱ Δόκιμοι Μοναχαί, ὡς μὴ οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος, δέν παρίστανται εἰς τὰς συνάξεις αὐτῆς, ἢ, κἂν ἀδείξῃ τῆς Καθηγουμένης παραστώσι, δέν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου, παρά μόνον δικαίωμα ἀκροάσεως. Ἐν σπανίαις περιπτώσεσι δύναται νά μετέχη εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἐάν τὸ σύνολον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κρίνῃ τοῦτο ὡς τὸ συμφέρον τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

7. Ἡ Δόκιμος Ἀδελφή ὀφείλει νά ἐπιμελῆται μετ' ἰδιαίτερου ζήλου καί ἀγρύπνου προσοχῆς τὴν ψυχικὴν καλλιέργειαν, τὴν ὑπακοήν, τὴν ὑπομονήν, τὴν ταπείνωσιν, ἐνῶ κατὰ τὴν δοκιμασίαν της φέρει τὴν ἐνδυμασίαν τῆς Δοκίμου Μοναχῆς.

8. Ἡ ὑποψηφία, ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, κατήγορος καί μὴ δυναμένη νά συμμορφωθῆ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί οὔσα ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ Δόκιμος ὀφείλει νά ἐξαγορεύῃ τακτικῶς καί εἰλικρινῶς τοὺς λογισμοὺς της εἰς τὴν Καθηγουμένην.

9. Ἡ ἀπροθυμία εἰς τὴν προσευχὴν καί τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας κατ' ἐξακολουθήσιν δύναται νά ἀποβάλλουν τὴν Δόκιμον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

10. Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν ἡ Δόκιμος Μοναχή, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, προχειρίζεται εἰς ρασοφόρον. Ἐάν ἡ Δόκιμος μοναχή ἀσθενούσα θανασίμως ζητήσῃ, ὡς τελευταίαν αὐτῆς ἐπιθυμίαν, ὅπως καρῆ Μοναχή, εἶναι δυνατόν, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱε-

ράρχου, νά λάβῃ τὸ σχῆμα, ἐάν διακρίνεται διὰ τὴν πνευματικὴν της πρόοδον, εἰ δ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

11. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύναται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τὴν ἀτομικὴν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετὰ τὴν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύμιση γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς Δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ συμφώνως τῷ 11, παρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972.

ἄρθρον 16

Ρασοφόροι - Μικρόσχημοι - Μεγαλόσχημοι.

1. Ὅριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος καθίστανται αἱ Δόκιμοι Μοναχαί διὰ τῆς ρασοφορίας - κουρᾶς αὐτῶν. Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας της, ἡ Δόκιμος, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ, ρασοφορεῖται ἢ κείρεται Μικρόσχημος ἢ Μεγαλόσχημος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ. Ἡ προαγωγή τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους καί τῶν ρασοφόρων εἰς Μικροσχήμους καί τῶν Μικροσχήμων εἰς Μεγαλοσχήμους δέν γίνεται κατὰ σειράν προσελύσεως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς καί τὰς ἀρετὰς αὐτῆς.

2. Ρασοφόροι, Μικρόσχημοι καί Μεγαλόσχημοι Μοναχαί ἐξ ἄλλης Ἱερᾶς Μονῆς δέν γίνονται δεκταί εἰς τὴν Ἀδελφότητα, παρεκτός τῆς ὑπάρξεως ἀποχρῶντος λόγου καί κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Αὗται αἱ Μοναχαί ὀφείλουσι νά εἶναι κάτοχοι κανονικοῦ ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας των, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε κυριάρχου Μητροπολίτου, διὰ τὴν εισδοχὴν των δέ καί ἐγκαταβίωσιν των εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

3. Τὰ στοιχεῖα τῶν ρασοφόρων, Μικροσχήμων καί Μεγαλοσχήμων καταγράφονται εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύναται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τὴν ἀτομικὴν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετὰ τὴν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύμιση γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ,

συμφώνως τῷ ἄρ. 11, παρ. γ΄ τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972. Ὡσαύτως καί πᾶν κτηθσόμενον μετά τήν κούραν τῆς Ἀδελφῆς περιουσιακόν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως περιέρχεται εἰς τήν Ἱερᾶν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

4. Ἡ κεκαρμένη Ἀδελφή, συμφώνως πρός τόν 21ον Κανόνα τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν 4ον Κανόνα τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὀφείλει νά παραμείνη εἰς τήν Ἱερᾶν Μονήν ἕως τό τέλος τοῦ βίου αὐτῆς, διότι διά τῆς κουρᾶς δημιουργεῖται δεσμός αἰώνιος καί ἀκατάλυτος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐάν εἰσαχθοῦν ἄνδρες εἰς αὐτήν ἢ ἐάν ἡ Καθηγουμένη εἶναι αἰρετική.

5. Ἐάν παρά ταῦτα ἡ Ἀδελφή θελήσῃ νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, δύναται νά αἰτήσῃται Κανονικόν Ἀπολυτήριο ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τό ὁποῖον χορηγεῖται αὐτῇ ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῆ ἐγγράφῳ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἐάν ὑφίσταται ἀποχρώντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἡ συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου, εἰς τήν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ἡ νέα Μονή, εἰς τήν ὁποίαν ἡ Ἀδελφή ἐφ' ἐξῆς ἐπιθυμεῖ νά μονάσῃ.

6. Αὕτη, κατά τήν ὀριστικήν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δύναται νά λάβῃ, τῆ εὐλογίᾳ τῆς Καθηγουμένης, τά αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἶδη.

Ἄρθρον 17

Ἐσωτερική Ζωή τῆς Ἀδελφότητος.

1. Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχήμων, Μικροσχήμων, Ρασοφόρων καί Δοκίμων, ἀποτελεῖ πνευματικήν οἰκογένειαν, μέ κεφαλήν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δέ νόμον, πρός ὃν ὀφείλουσι νά συμμορφοῦνται ἅπαντα τά μέλη αὐτῆς, τήν Ἀγίαν Γραφήν, τοῦς Ἱεροῦς Κανόνας καί τās αὐθεντικᾶς μοναχικᾶς παραδόσεις. Ἐκάστη Ἀδελφή δέον ὅπως θεωρῇ, τόσον τήν Ἱερᾶν Μονήν, ὅσον καί τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος, ὡς στοιχεῖα συνδεδεμένα μετ' αὐτῆς διά δεσμών ἰσοβίων, ἀθραύστων καί ἀδιαρρήκτων.

2. Ἡ Κοινοβίασις τῶν Ἀδελφῶν ἀποσκοπεῖ εἰς τήν ἐν Χριστῷ τελείωσιν ἐκάστου μέλους αὐτῆς διά τῆς βιώσεως τῆς αὐστηρᾶς Μοναχικῆς Ζωῆς, ὡς τήν ἐθέσπισαν οἱ θεῖοι καί Ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καί ἐπιδιώκει λειτουργοῦσα μέ τοιαύτην ἀκρίβειαν τήν εἰς ἕν συναρμογήν της, ὥστε νά θεωρῆται μία ψυχῆ εἰς πολλὰ σώματα καί τά πολλὰ σώματα νά φαίνονται ὄργανα μιᾶς γνώμης.

3. Διά τήν ἐπιτυχίαν τῶν ὡς ἄνω, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀπαιτεῖται ἡ ἐφαρμογή τῆς μακαρίας ὑπακοῆς-ὑπακοῆς ἐσωτερικῆς, βαθείας καί ἀναντιρρήτου, μετὰ πηγαίου σεβασμοῦ ὅλης ἀνεξαιρέτως τῆς Ἀδελφότητος εἰς τό πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης.

4. Πᾶσα ἐντολή τῆς Καθηγουμένης δέον ὅπως ἐκλαμβάνεται ὡς δοθεῖσα παρά Θεοῦ, διό καί αἱ Ἀδελφαί ὀφείλουσι νά μή ἀντιτίθενται πρός τήν γνώμην της, ὅταν ὀρίξῃ τι ἐξ ἐκείνων, τά ὁποῖα συμβάλλουσι εἰς τήν κοσμιότητα καί ἀκρίβειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Αἱ Ἀδελφαί ὀφείλουσι νά ἀπονέμουν τόν προσήκοντα πρός τό ἀξίωμα τῆς Καθηγουμένης σεβασμόν.

5. Εἰς τό Κοινόβιον πάντα τά θελήματα τῶν Μοναχῶν ἐλευθέρως καί αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρός τήν εὐλογίαν τῆς Καθηγουμένης.

6. Ἡ λεπτομερῆς ἐξαγόρευσις πρός τήν Καθηγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καί τῆς καρδίας ἐκάστης Ἀδελφῆς εἶναι ἀρραγῆς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Γνωρίζουσα ἡ Μοναχή ὅτι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποουλός ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ» σπεύδει καί διά «τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρξει τόν τρόπον τῆς θεραπείας».

7. Αἱ Ἀδελφαί πρέπει νά ἔχουν τελείαν ἀποταγήν καί νά ἐκρίζουσι ἐκ τῆς καρδίας των πᾶν ἴχνος προσκολληθείσεως εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ κόσμου. Χρῶνται δέ ἅπαντα τά ἐν τῇ Μονῇ ἀντικείμενα ἢ ἐργαλεῖα ἐν συνέσει, ἀκριβεῖα καί οικονομία. Οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

8. Εἰς τās μεταξύ των σχέσεις αἱ Ἀδελφαί τηροῦν μετ' ἀκριβείας τήν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Αἱ νεώτεροι ἀπονέμουσι τόν προσήκοντα σεβασμόν καί ὑπακούουσιν εἰς τās πρεσβυτέρας, αἱ δέ πρεσβύτεροι θεραπεύουσι διά συμβουλευτικῶν, παρακλητικῶν λόγων τά ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καί συμπαρίστανται διαπύρῳ διαθέσει εἰς τήν πρόοδον καί πνευματικήν προκοπήν τῶν νεωτέρων.

9. Ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν Ἀδελφῶν «ὀργῆς ἢ μνησικακίας ἢ φθόνου ἢ φιλονικίας σημεῖον ἐν αὐταῖς ἔστω μηδέν ἢ σχῆμα ἢ κίνημα, μή ρῆμα, μή βλήμμα-τος ἔνστασις ἢ προσώπου διάθεσις ἢ εἴ τι ἄλλο ὑποκινεῖν πέφυκε πρός ὀργήν τόν συζῶντα». Ὁμιλίαι κοσμικαί ἢ γέλωτες καί ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἡ κρίσις καί ἡ κατάκρισις, ἡ αὐθάδεια καί ἡ παρηρησία καί ὅ,τι διαταράσσον τήν Κοινοβιακήν ἡσυχίαν καί τάξιν «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω».

10. Δέν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νά ἐπιτιμᾶ τις ἐτέραν Ἀδελφήν μέ ἔντονον καί ἐπιτακτικόν ὕφος οὔτε «μείζονι καί καταπηκτικωτέρῳ τῇ φωνῇ», διότι τοῦτο τυγχάνει ὑβριστικόν. Ἐν πνεύματι ἀγάπης καί διαθέσει εὐσπλαγχνῶ ὡς γίνεται πᾶσα διόρθωσις, ἵνα συναρμολογῆται ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἡ Ἀδελφότης εἰς σῶμα Χριστοῦ.

11. Γενικῶς αἱ Ἀδελφαί πρέπει νά ἀγαποῦν τήν συνηνὴν χρῆσιν τῶν ἐκφράσεων «συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογεῖτε, νά εἶναι εὐλογημένον». Οἱ ἀσκητικοὶ Πατέρες γράφουν ὅτι τό «εὐλόγησον» εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν.

12. Ἐκαστον διακόνημα καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καί βασιλείας οὐρανῶν πρόξενος, ἐφ' ὅσον ἐπιτελεῖται «ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρίς ὀργῆς τε καί γογγυσμοῦ».

13. Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν εἶναι ὁ Ἱερὸς Ναός, τὸ «Καθολικόν». Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει πρωτίστως ἐκτός ἀσθενείας ἢ ἐιδικῆς εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης ὅπως συμμετέχη εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκοιλουθίας καί φροντιζῆ κατά τὴν διάρκειαν αὐτῶν νά κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καί ἀναγιγνωσκομένων, διότι οὕτω θά δυνθῆ διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεως αὐτῆς εἰς αὐτὰ ὅπως ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ καί βιοτήν Ἁγίων. Τὸ Καθολικόν εἶναι διὰ τὴν Μοναχὴν «πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μέ τὴν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς ἡγορασμένη «ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καί τῷ Ἀρνίῳ» (Ἀποκ. 1ῶ' 4).

14. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερινῶς τὸν ἀτομικὸν αὐτῆς κανόνα, τὸν ὁποῖον καθορίζει ἡ Καθηγουμένη μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, μέ γνώμονα τὴν ἀγάπην καί τὴν διακρίσιν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ πνευματικὸν συμφέρον τῆς Ἀδελφῆς.

ἄρθρον 18 Ὁ Πνευματικός.

1. Ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου ἐπιλέγεται ἐκ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καί διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Οὗτος δύναται νά εἶναι καί Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ ἄλλος Ἱερεὺς. Δέον ὅπως εἶναι πρόσωπον σοβαρὸν, ὠρίμου ἡλικίας, ἔχων τὴν μεγίστην ἀρετὴν τῆς διακρίσεως, μεμρφωμένος πνευματικῶς, ἔμπειρος καί κανὼν τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, μετὰ συνέσεως καί δικαιοσύνης, ἐπιεικειᾶς καί αὐστηρότητος, μετὰ ζήλου δέ νά ἀσχολεῖται εἰς τὴν Ἱεράν Ἐξομολόγησιν τῆς Ἀδελφότητος, διὰ τὸν καταρτισμὸν καί τὴν πνευματικὴν πρόοδον αὐτῆς. Εἶναι δέ κοινὸς δι' ὅλην τὴν Ἀδελφότητα.

2. Ὁ Πνευματικὸς συνεργάζεται καί συνεννοεῖται μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καί τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν Ἀδελφῶν, διὰ νά ἀποφεύγῃται ἡ τυχόν ἀλλοίωσις καί ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἡ σύγκρουσις πρὸς τὰς ἐντολὰς καί κατευθύνσεις τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 19 Πειθαρχικὸς ἔλεγχος - Ἐπιτίμια.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἀπειλεῖται ἐκ τῆς ἀνυπακοῆς καί ἀνταρσίας, πρὸς διόρθωσιν τοῦ βίου, ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεως τοῦ μονήρου βίου τὰ ἐπιτίμια.

Αἱ συνήθως ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἔχουν ὡς κάτωθι:

α) Παρατήρησις καί νουθεσία κατ' ἴδιαν.

β) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

γ) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Κανὼν διὰ κομβοσχοινίου ἢ γονυκλισίας, στέρσις Θείας Κοινωνίας μέχρι διαστήματος εἴκοσι (20) ἡμερῶν. Διὰ μεγαλύτερον διάστημα ἀποφασίζει ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κατόπιν ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἴδιον.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης.

ε) Ὑποβιβασμὸς εἰς τὴν ἱεραρχικὴν σειρὰν προσωρινός ἢ μόνιμος.

στ) Παῦσις ἐκ τοῦ διακονήματος καί ἀνάθεσις ἄλλου.

Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

2. Τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου ὄργανα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δέον ἀπαραιτήτως ὅπως συμβουλευῶνται προηγουμένως τὸν Πνευματικὸν αὐτῆς, μὴ λησμονοῦντα ὅτι ἐπιτελοῦν λειτουργημα, τὸ ὁποῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κυρίως ὁμως εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νοσοῦσας Ἀδελφῆς. Διὰ τοῦτο ἐκ μέρους τῶν δέον νά ἐπιδεικνύται σύνεσις, ἀγάπη, πραότης, δικαιοσύνη καί ἀντικειμενικὴ κρίσις. Ὡσαύτως, τὰ ὄργανα αὐτὰ νά λαμβάνουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν, διὰ τὸν ἰδιάζοντα προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτιμήσεως τὸν χαρακτήρα, τὴν σωματικὴν ἀντοχὴν καί τὸ μέγεθος τοῦ παραπτώματος τῆς νοσοῦσας Ἀδελφῆς.

3. Διὰ κανονικὰ παραπτώματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καί ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος ἀνήκει, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην καί ἀσκεῖται συμφώνως πρὸς τὰ κανονικὰ δικαιώματα αὐτοῦ (βλ. καί ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, β 2 περ. στ').

ἄρθρον 20 Φιλοξενία.

1. Οἱ ἐπισκέπται καί προσκυνηταὶ δέον ὅπως προσέρχωνται εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν μόνον κατὰ τὰς ἐπιτρεπομένας ὥρας καί ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ διάρκεια παραμονῆς παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Καθηγουμένης.

2. Οι φιλοξενούμενοι καθώς και οι κληρικοί δέν επιτρέπεται νά εισέρχονται εις τούς τόπους διαμονής και διακονίας τών Ἀδελφών, ἐκτός ἐκτάκτων περιπτώσεων, δι' ἄς ἀποφασίζει ἡ Καθηγουμένη.

ἄρθρον 21
Οἰκονομικοί Πόροι Ἱερᾶς Μονῆς

1. Τά ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι: α) τά ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα, β) τά ἐκ δωρεῶν ἢ κληρονομιῶν, γ) αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τών ἐργασιῶν τών Ἀδελφών, δ) αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινήσεως καί ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (ἐνοικιάσεις ἐκποιήσεις), ε) ἐκ τών συντάξεων τών Ἀδελφών, στ) ἐκ κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, ζ) πᾶσα ἄλλη ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος.

ἄρθρον 22
Διάθεσις Πόρων

- Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:
  - Διά τās ἀνάγκας τών Ἀδελφών τοῦ Κοινοβίου, ἥτοι διατροφῆν, ἔνδυσιν, ἰατρικὴν περίθαλψιν
  - Διά τās λειτουργικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
  - Διά τὴν ἀνοικοδόμησιν - συντήρησιν τών κτισμάτων
  - δι' ἀγοράν ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων καί εἰδῶν εὐλαβείας
  - Διά τὴν φιλοξενίαν τών προσκυνητῶν
  - Διά φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς
- Πᾶσα δαπάνη ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐπὶ μὴ προϋπολογισθεῖσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάνης, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.
- Αἱ ἐκμισθώσεις τών ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνονται διὰ τῆς διενεργείας πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν. Δύνανται, ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί δι' εἰδικούς λόγους, νά ἐκμισθῶνται δι' εἰδικῆς συμβάσεως, ἐγκρινομένης ὁποσδήποτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καί τῆς Ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- Αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται μόνον διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, ἠριθμημένων καί ὑπογραφομένων ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καί τῆς Οἰκονόμου. Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Οἰκονόμου τῆ ἐντολῆς τῆς Καθηγουμένης δι' ἐνταλμάτων πληρωμῆς, ὑπογραφομένων ὑπ' ἀμφοτέρων. Αἱ εἰσπράξεις καί αἱ πληρωμαὶ καταχωροῦνται εἰς τὸ Βιβλίον Ταμείου.
- Δι' ἕκαστον οἰκονομικόν ἔτος συντάσσεται προϋπολογισμός καί ἀπολογισμός, ὡς ὀρίζει ὁ Κανονισμός περὶ τών Ἱερῶν Μονῶν Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858), οἷτινες ὑποβάλλονται ἀρμοδίως τῆ

οικείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

ἄρθρον 23
Νομικός Σύμβουλος.

Διὰ τὴν ἐν γένει παροχὴν νομικῶν συμβουλῶν, γνωμοδοτήσεων, ἀντιμετώπισιν καί ὑπεράσπισιν τῶν δικαιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον Δικαστικῶν, Διοικητικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἄλλων Ἀρχῶν, ἐπὶ θεμάτων καί ζητημάτων νομικῆς μορφῆς, δύναται νά χρησιμοποιηθῆ κατάλληλος καί εἰδικὸς δικηγόρος, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

ἄρθρον 24
Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν ἱεράν μορφήν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καί κύκλῳ τὴν ἐνδειξιν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ - ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ».

ἄρθρον 25
Γενικαὶ Διατάξεις.

- Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὴν Γενικὴν Σύναξιν. Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, συμφώνως καί κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν 590/1977), τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 (Φ.Ε.Κ. Α', 103/30.6.1972) περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί τοῦ Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858), αἱ ὁποῖα συνισχύουν.
- Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καί διαπέμπεται πρὸς ἔγκρισιν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Θεοδοσίου
τοῦ Κοινοβιάρχου Ἀγ. Στεφάνου
τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 2013

Ἡ Καθηγουμένη
Τά Μέλη τῆς Ἀδελφότητος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων - Ἐφημερίων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἀγίου Γεωργίου Χαλανδρίου,
Ἀγίου Γεωργίου Ν. Ψυχικοῦ,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μοσχάτου,
Ἀγίας Τριάδος Ἀμπελοκήπων,
Ἀγίου Τρύφωνος Κοθωνοῦ,
Ἀγίας Φωτεινῆς Ἰηισσοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς - Ἐφημεριακὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Δημητρίου Κ. Νευροκοπίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῆ 20ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἐψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Μικροπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῆ 20ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καί Καμpanίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίων Ἀναργύρων Στενημάχου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῆ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμpanίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Μεγάρων καί Σαλαμίνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίας Βαρβάρας Παλουκίων Σαλαμίνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεγάροις τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μεγάρων καί Σαλαμῖνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Φλωρίνης,
Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Ἰωάννου Καλυβίτου Φανοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ

Ἀγίου Σπυρίδωνος Αἰγάλεω,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μηθύμνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀνεμώτιας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλλιονῇ τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μηθύμνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καί Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ

Ἀγίων Ἀναργύρων Λευκάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λευκάδι τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Πολυανῆς
καί Κιθκισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀγίου Ἀθανασίου Θεσσαλονίκης,

Πεντεκαίδεκα Ἱερομαρτύρων Κιθκίς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διά τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κιθκίς τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Πολυανῆς καί Κιθκισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις Πολυανῆς
καί Κιθκισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.

230/2012 Κανονισμού τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἀντιγόνειας,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παλατιανοῦ,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σπουργίτη,
Ἁγίου Γεωργίου Ἡλιόλουστου,
Ἁγίου Γεωργίου Καρτεραί,
Τιμίου Προδρόμου Παροχθίου,

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κάτω Ποταμιᾶς,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθκίς τῆ 25ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιθκισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως, Τραϊανουπόλεως καὶ Σαμοθράκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίας Κυριακῆς Ἀλεξανδρουπόλεως,
Ἁγίου Νεκταρίου Ἀλεξανδρουπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῆ 24ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Βαρβάρας Ἰλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα

να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἰλίῳ τῆ 26ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Μετάλλου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἡρακλείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου (Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.

230/2012 Κανονισμού «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Ἐν Πολυγύρφῃ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργοῦδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Ἀσίνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ναυπηλίῳ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2013

Ὁ Τοποτηρητής

† Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργοῦδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Τιμίου Προδρόμου Ἁργους,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τά ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Ἐν Ναυπηλίῳ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2013

Ὁ Τοποτηρητής

† Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μαντινείας καί Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφη-

μερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Τριῶν Ἱεραρχῶν Προσπηλίων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τριπόλει τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Νέας Περάμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τά ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 27ῇ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Ἀγριλιᾶς,

Ἁγίου Νικολάου Καλαμάτας (Β' θέσις),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Δράμας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Αἰγείρου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλικάρπου,
Ἁγίου Δημητρίου Καπνοφύτου,
Ἁγίου Μηνᾶ Καρποφόρου,
Ἐψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Μαρμαριάς,
Ἁγίου Γεωργίου Μαυροκορδάτου,
Ἁγίου Δημητρίου Ὁργαντζῆ,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Παλιαμπέλων,
Ἁγίου Δημητρίου Περβλήπτου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιστεριάς,
Ἁγίου Γεωργίου Πλατανοβρύσεως,
Ἁγίου Γεωργίου Σιδηρονέρου,
Ἁγίου Γεωργίου Σταγρῶν,
Ἁγίου Παντελεήμονος Τερψιθέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δράμα τῆ 26ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Δράμας ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Γλυφάδας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Βούλῃα τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καί Βάρνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās

κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐγγαρῶν Νάξου,
Ἁγίας Τριάδος Καλοξυλίου Νάξου,
Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου,
Παντανάσσης Πόλεως Νάξου (β' θέσεως),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαυρίου
Δήμου Λαυρεωτικῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σπάτοις τῆ 26ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καθαμαριάς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Παντελεήμονος,
Ἁγίας Παρασκευῆς Νέας Κρήνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τās Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καθαμαριά τῆ 26ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Νέας Κρήνης καί Καθαμαριάς
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παντοκράτορος Πατρῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πάτραις τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Πατρῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Μαραθέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Τριάδος Φιλιατῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης

ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῆ 26η Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου
καί Πάργας ΤΙΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας

ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Σπυρίδωνος Βονίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογίου τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Μοναστηριακοῦ
Βονίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογίου τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καί Μετεώρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Φωτεινοῦ,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Καλαμπάκᾳ τῆ 7ῆ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ
προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Βαρβάρας Παμφίλων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακό-
νων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα,
ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης
ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ
περαιτέρω.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ
προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Δημοτικῆς Κοινότητος Αἰγίου Δήμου Αἰγιαλείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακό-
νων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα,
ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης
ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ
περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 3ῆ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καὶ Σουφλίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ

προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Ἀθανασίου Διδυμοτείχου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακό-
νων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα,
ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης
ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ
περαιτέρω.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῆ 23ῆ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καὶ Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφη-
μερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν
τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱε-
ροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Λαρίσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Λαρίσῃ τῆ 1ῆ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως, καὶ Πολλυκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς
κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν
Ναῶν

Ἁγίας Παρασκευῆς Εἰρηνικοῦ καὶ

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κορώνας,

Ἁγίου Γεωργίου Λιμνοτόπου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω
κενῶν θέσεων.

Ἐν Γουμένισσῃ τῆ 8ῆ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ
Πολλυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Νικάνορος Καστοριάς,
Ἀγίου Νικάνορος Καστοριάς (Β' θέσις),
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Καστοριάς,
Ἀγίου Νεκταρίου Ἐργου Ὁρεστικοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστορίας (Μητροπολιτικός),

Ἀγίου Νικάνορος Καστοριάς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 2α Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου καί Σιατίτσης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίον πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Δημητρίου Σιατίτσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης

ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιατίττῃ τῆ 3η Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίτσης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φωκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίας Παρασκευῆς Βάργιαννης,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βραϊῆας,
Ἀγίας Παρασκευῆς Γαλαξειδίου,
Ἀγίου Νικολάου Δάφνου,
Ἀγίου Δημητρίου Διακοπίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Διχωρίου,
Ἀγίας Παρασκευῆς Δροσοχωρίου,
Ἀγίου Νικολάου Ζωριάνου,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἰτέας,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καλλίου,
Ἀγίου Νικολάου Καρουτῶν,
Ἀγίου Γεωργίου Κουπακίου,
Ἀγίου Νικολάου Κριατοῦ,
Ἀγίου Γεωργίου Κροκυλίου,
Ἀγίου Κωνσταντίνου Λεύκας,
Ἀγίου Κωνσταντίνου Λευκαδιτίου,
Ἑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος Μακρινῆς,
Ἀγίου Χαραλάμπους Μηλῆας,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μουσουνίτσας,
Ἀγίας Αἰκατερίνης Οἰνοχωρίου,
Ἀγίου Βασιλείου Πανόρμου,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πενταγίων,
Ἀγίας Παρασκευῆς Προσπῆιου,
Ἀγίου Δημητρίου Πύργου,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πυρρᾶς,
Ἀγίου Δημητρίου Σκαλοῦλης,
Ἀγίου Νικολάου Στρώμης,
Ἀγίας Παρασκευῆς Συκέας,
Ἀγίου Γεωργίου Σωταίνης,
Μεταμ. τοῦ Σωτῆρος Τριστένου,
Ζωοδόχου Πηγῆς Τριταίας,
Ἀγίου Γεωργίου Ὑψηλοῦ Χωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῆ 7η Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Φωκίδος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παναγίας τῆς Δεξιᾶς Δήμου Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῆ 5ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Νικολάου Καρύστου,
Ἁγίου Ἀθανασίου Κύμης,
Εἰσοδίων Θεοτόκου Σκύρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κύμη τῆ 15ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εἰσοδίων Θεοτόκου Κήπων,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Λοφίσκου,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Π. Χώρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κύμη τῆ 15ῃ Σεπτεμβρίου 2013

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Καρπεννησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παναγίας Καρπεννησίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρπεννησίῳ τῆ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Καρπεννησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Παντελεήμονος Κεράμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χίῳ τῆ 11ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Τριάδος Νεοχωρίου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελημαχίου,
Ἁγ. Τριάδος Βουσαρά,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω
κενῶν θέσεων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφη-
μερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν
τὴν κενὴ ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱε-
ροῦ Ναοῦ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πύλης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ
προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ταξιαρχῶν Ἀργοστολίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακό-
νων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα,
ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας
ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ
περαιτέρω.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 2ῃ Ὀκτωβρίου 2013

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 10.10.2013

Συνήλθε τὴν Πέμπτη 10 Ὀκτωβρίου 2013, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος κάλεσε ὡς Συνοδικό Σύνοδρον, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰάκωβο, σὲ ἀντικατάσταση τοῦ μὴ προσελθόντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰακώβος ὁρίσθηκε Συνοδικὸς Σύνδεσμος στὴν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Ἐπίσης ἀποφάσισε, βάσει τοῦ ἄρθρου 34, παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», νὰ γνωστοποιήσει τὰ ὀνόματα τῶν Μελῶν τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικο γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου δέχθηκαν τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρα καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλο, οἱ ὅποιοι κλήθηκαν στὴν Ἱερά Σύνοδο νὰ δώσουν ἐξηγήσεις γιὰ διοικητικὰ θέματα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τους.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀνανέωσε τὴν θτεία τῶν Μελῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 11.10.2013

Συνήλθε τὴν Παρασκευή 11 Ὀκτωβρίου 2013, στὴν δευτέρα Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐξ ἀφορμῆς τῶν πρωτοφανῶν καὶ ἐπικινδύνων γιὰ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία προσφάτων γεγονότων:

1. Συλλυπεῖται τὴν οἰκογένεια τοῦ δολοφονηθέντος Παύλου Φύσσα καὶ εὐχεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

2. Καταδικάζει κάθε μορφή βίας, ἀπὸ ὅπου κι ἂν προέρχεται.

3. Θεωρεῖ ὅτι τὸ Δημοκρατικὸ μας Πολίτευμα διαθέτει ἀσφαλεῖς δικλίδες προστασίας του.

4. Ὑπενθυμίζει ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολίτες ἀνεξαιρέτως ὀφείλουμε νὰ διατηρήσουμε σὲ κάθε περίπτωση τὴν ἔθνική μας ἐνότητα καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους μας, «ὅτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν».

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀναφέρθηκε σὸ πρόσωπο τοῦ κεκοιμημένου Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Ἀβραμίδη, Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων. Ἐξῆρε τὸ ἦθος του, τὴν ἐργατικότητα του καὶ τὴν ὑπεριεσσαρακονταετῆ ἐπιτελεσθεῖσα προσφορά του στὶς Συνοδικὲς ὑπηρεσίες καὶ τὴν ἐφημεριακὴ του διακονία.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ὄρισε τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδριτὴ κ. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη ὡς Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Ἐπίσης ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο ὡς ἐκπρόσωπο

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Μικτή Ἐπιτροπή Διαλόγου μετά τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν.

Τέλος, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα καί ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

*Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου
στό Συνοδικό Μέγαρο*

Τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων Αὐτῆς, ἐπισκέφθηκε τήν Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου στίς 11.00 π.μ., ἀνεπίσημα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομος.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, Προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τόν ὁποῖο συνδέεται μέ μακρόχρονη πεντηκονταετῆ καί πλέον ἀδελφική φιλία, καί ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. Γαβριήλ, Ἀρχιεπιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, γνώρισε, χαιρέτισε καί συνεχάρη τοὺς Πατέρες-Γραμματεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου πού ἐργάζονται φιλότιμα καί ἄοκνα στίς Συνοδικές Ἐπιτροπές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐνημερώθηκε μετά ταῦτα ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἀρχιεπιγραμματέα γιά θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν δύο Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Στή συνέχεια μετέβη στό Γραφεῖο τοῦ Προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, ὅπου καί παρέμεινε δι' ὀλίγον πληροφορούμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου γιά τίς μέχρι σήμερα ἐπιτυχεῖς δράσεις τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου καί θαύμασε καί ἐπαίνεσε τόν πρῶτο ἀξιόλογο (τριγλωσηση ἔκδοση) προσκυνηματικό ὁδηγό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τίτλο «Πέρα ἀπό τήν Ἀκρόπολη», ἐκδόσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Στή συνάντηση αὐτή, ἐκτός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, μετεῖχαν καί οἱ: α) Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ, Ἀρχιεπιγραμματεῦς, β) Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γεν. Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, γ) Θεοφιλέτατος Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ. Ἀντώνιος, Γεν. Διευθυντής τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δ) ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Σπυρίδων Κατραμάδος, Γραμματεῦς τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, ὡς καί ε) ὁ Δρ. Βασίλειος Τζέρεπος, Μέλος τοῦ ὡς ἄνω Συνοδικοῦ Γραφείου.

(Ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου
Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων)

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
γιά τήν ἐναρξη τῶν Κατηχητικῶν*

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Τά παιδιά μας, ἡ χαρά καί ἡ ἐλπίδα μας, εἶναι ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχουμε. Στή ζεστή θαλπωρή τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας θά μάθουν τίς βασικές ἀλήθειες τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας καί θά ἀπαγγείλουν τά πρῶτα εὐλαβικά ψελλίσματα τῆς ἀγνῆς προσευχῆς τῶν μπροστά ἀπό τό εἰκονοστάσι τοῦ σπιτιοῦ.

Μεγαλώνοντας τά παιδιά ὠριμάζει καί ἡ ἀνάγκη γνωριμίας μέ τόν Χριστό, τόν μοναδικό Φίλο, τόν ἀληθινό Συνοδοιπόρο στίς ἐφηβικές ἀναζητήσεις καί ἀναστατώσεις. Εἶναι ἡ ἡλικία πού ἐκεῖνα μέν Τόν ἀναζητοῦν καί ὁ Θεός τοὺς ἀποκαλύπτει! Εἶναι ἡ ἡλικία τῶν κρίσιμων ἐρωτημάτων, τῆς διάθεσης γιά ἐμπειρική γνώση τῶν ὑπερβατικῶν ἀληθειῶν, τῆς ἀποδοχῆς μέσα ἀπό τό διάλογο.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς πνευματική Μπέτρα τοῦ λαοῦ μας καί Παιδαγωγός εἰς Χριστόν, δέν ἀφήνει κανέναν ἀβοήθητο. Συνιερουργεῖ τό κοινωνικό καί τό πνευματικό ἔργο της σέ μία θαυμαστή ἐνότητα, ἀγωνίζεται γιά τό ξαλάφρωμα τῆς ὑλικῆς ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς πείνας τῶν παιδιῶν της, προσφέροντας πάντα ὡς λύση τόν Χριστό, πού εἶναι τό πλήρωμα κάθε ἀνάγκης μας καί κάθε ἀναζήτησής μας.

Τούτο συμβαίνει ιδιαίτερα στους δύσκολους καιρούς μας, καθώς όλο και περισσότερο συνειδητοποιούμε πώς η κρίση στην πατρίδα μας δεν είναι πρωτίστως οικονομική, αλλά κυρίως πνευματική και ήθικη, κρίση θεσμών και αξιών, κρίση δραμάτων και ελπίδας για τό αύριο. Σπουδάζουμε την κρισιμότητα των καιρών μας, συνοδοιπορούμε με τους δικαιολογημένα επαναστατημένους νέους μας, άφουγκραζόμαστε τους πόθους και τις αγωνίες των, νιώθουμε την εφιαλτική απειλή της διάφευσης των όνειρων τους. Και προτινουμε, με αγάπη και ταπείνωση, τόν ευαγγελικό δρόμο της ζωής, την έλευθερία και τη δικαιοσύνη, τό άνοιγμα προς τόν Θεό και τόν συνάνθρωπο, τήν ολοκλήρωση της προσωπικότητας των νέων με αξιοπρέπεια.

Άπό σήμερα, Κυριακή 6 Οκτωβρίου, και μέχρι τό καλοκαίρι, οί ένορίες της Ίερās Άρχιεπισκοπής μας θά προσφέρουν στά παιδιά και τούς νέους μας μία σειρά πρωτοβουλιών, μέ στόχο νά πλησιάσουν τόν Κύριο Ίησοῦ, νά καλλιεργηθοῦν πνευματικά, νά βοηθηθοῦν στή νοητική, συναισθηματική, ήθικη και ψυχολογική ανάπτυξή τους.

Μέσα σέ κλίμα αγάπης, έλευθερίας, δημιουργικότητας και συντροφικότητας, τά παιδιά στην ένορία γνωρίζουν μέσα από οικοδομικά θέματα τό λόγο του Θεού, έρχονται σέ έπαφή μέ τά Μυστήρια της Έκκλησίας μας, γνωρίζουν τούς Άγίους της και τήν Παράδοσή της, ψάλλουν, τραγουδοῦν, ψυχαγωγούν, δημιουργοῦν, εκφράζουν απορίες, συζητοῦν τούς προβληματισμούς τους, συμμετέχουν σέ πολλές δραστηριότητες, κοινωνικοποιούνται, περνοῦν ώφέλιμα και δημιουργικά τό χρόνο τους.

Άγαπητοί μας γονεῖς, εμπιστευθεῖτε τήν Έκκλησία! Η διαμόρφωση του χαρακτήρα του παιδιού σας και η διαπαιδαγώγησή του είναι υπόθεση σοβαρή και δύσκολη. Συμμεριζόμαστε τις αγωνίες σας, γι' αυτό και συναντιόμαστε στή φροντίδα και τό νοιάξιμο για τά παιδιά και τούς νέους μας. Είναι πολύ σημαντικό τά παιδιά νά αποκτήσουν πνευματικές αρχές, στίς οποίες θά στηρίξουν τό οικοδόμημα της προσωπικότητας των. Ό νέος άνθρωπος πού έχει θέσει γερά θεμέλια στό ξεκίνημα της ζωής του, ξέρει νά αγωνίζεται, άντέχει, προχωρεί, προσπερνά τά όσα προβλήματά του. Η Έκκλησία μας, μέ τις νεανικές κατηχητι-

κές συναντήσεις και τις πολλές ένοριακές δραστηριότητες, μπορεί και όφείλει νά συμβάλλει θετικά στό έργο αυτό για τή σωστή άγωγή και τήν ολοκλήρωση των παιδιών και των νέων.

Σās εύχομαι ό Θεός νά εύλογεί και νά στηρίζει τις οικογένειές σας, νά προστατεύει τά παιδιά και τούς νέους μας. Οί ένορίες μας περιμένουν τήν παρουσία και του δικού σας παιδιού. Έχει σέ πολλά νά ώφεληθεῖ.

Μετά θερμών εύχων και αγάπης

Ό Άρχιεπίσκοπος

† Ό Άθηνών Ίερώνυμος

*Συνάντηση του Μακαριωτάτου
μέ τήν Ύφυπουργό
Διοικητικής Μεταρρυθμίσεως*

Η συμμετοχή της Έκκλησίας στό πρόγραμμα της κοινωφελούς εργασίας, πού χρηματοδοτείται μέ ποσό ύψους 110 εκ. ευρώ από τό Ύπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ήλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ήταν τό κύριο θέμα της συνάντησης της Ύφυπουργού Διοικητικής Μεταρρυθμίσεως κυρίας Εύης Χριστοφιλοπούλου μέ τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμο.

«Είναι σήμερα έφικτό και πολύ σημαντικό νά ένταχθεῖ η Έκκλησία, οί Ίερές Μητροπόλεις σέ όλη τήν επικράτεια, στό πρόγραμμα της κοινωφελούς εργασίας, πού θά προσφέρει μία ευκαιρία άπασχόλησης σέ 30.000 άνεργους συμπολίτες μας», τόνισε η κυρία Χριστοφιλοπούλου. Και πρόσθεσε: «Έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για τό Ύπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και τήν κυβέρνηση νά συμμετάσχει η Έκκλησία σέ αυτό τό πρόγραμμα, διότι η Έκκλησία έπιτελεῖ ένα σπουδαίο πνευματικό και κοινωνικό έργο, τό όποιο είναι πολύτιμο, ιδιαίτερα αυτή τήν εποχή πού η χώρα μας άντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα».

*Δέση για τά θύματα
της Μικρασιατικής Τραγωδίας*

Δέση για τήν επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής άνέπεμψε τήν Κυριακή 15.9.2013 ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμος στον Ίερό Ναό Άγίας Ειρήνης Αΐόλου.

Παρόντες ήταν Ὑπουργοί, Βουλευτές, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καί συλλόγων Μικρασιατῶν.

Ὁ ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης καί Τροφίμων Μάξιμος Χαρακόπουλος μεταξύ ἄλλων ἀναφέρθηκε στό διαχρονικό ρόλο τοῦ ἐπίσημου τουρκικοῦ κράτους στή διενέργεια διώξεων, στίς τραγικές συνέπειες τῆς ἐκριζώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή καί τὴν ὀλέθρια ροπή τῶν Ἑλλήνων στίς ἐσωτερικές ἔριδες. Κατέληξε μὲ τίς καταβαλλόμενες προσπάθειες διεθνοῦς ἀναγνώρισης τῆς γενετικονίας τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῆς ἐπαναλήψεως ἀντίστοιχων ἀνθρωπιστικῶν καταστροφῶν. Βασικό ρόλο πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση θὰ διαδραματίσει ἡ διαφύλαξη καί προστασία τῆς ἱστορικῆς μνήμης μας, ἡ ὁποία τὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα ὑφίσταται ἐπιθέσεις.

Ἡ τραγωδία τῆς καταστροφῆς τῆς Σμύρνης ἀποτέλεσε τὸ ἀντικείμενο ἀναρίθμητων μελετῶν καί ἀναλύσεων καί ἀπασχολεῖ ἀκόμη καί σήμερα τὰ μεγαλύτερα εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα παγκοσμίως.

Ἀνάμεσα στό πλῆθος τῶν μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ξεχωρίζουν οἱ μορφές Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Διακόνων, μεταξύ αὐτῶν οἱ Χρυσόστομος Σμύρνης, Γρηγόριος Κυδωνῶν, Ἀμβρόσιος Μοσχονησίων, Προκόπιος Ἰκονίου καί Εὐθύμιος Ζήλων, πού συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καί βρῆκαν μαρτυρικό θάνατο.

Δωρεάν φροντιστήριο γιά μαθητές

Ἀρχές Ὀκτωβρίου ἀρχίζουν τὰ μαθήματα πού προσφέρονται δωρεάν στό Κοινωνικό Φροντιστήριο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιά μαθητές γυμνασίου καί λυκείου. Εἶναι ἡ δεύτερη συνεχόμενη χρονιά πού ἡ Ἀρχιεπισκοπή στηρίζει τοὺς μαθητές καί τίς οἰκογενεῖές τους μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐθελοντὲς ἐκπαιδευτικοὶ ἀλλὰ καί οἱ μαθητές πού θέλουν νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ μποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν καθημερινὰ στό τηλ. 210-3245.098 καί στό mail: kf.ilibiaa@gmail.com (Διεύθυνση,

Ἁγίας Ἐλεούσης 4, Ψυρῆ 10554). Σημειώνεται ὅτι τὸ ποσοστὸ ἐπιτυχίας τῶν μαθητῶν τοῦ κοινωνικοῦ φροντιστηρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν περασμένη χρονιά ἄγγιξε τὸ 80%. Πέρυσι 40 ἐκπαιδευτικοὶ ὄλων τῶν εἰδικοτήτων συμμετεῖχαν στὴν προσπάθεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐνισχύοντας περυσίους ἀπὸ 150 μαθητές.

ΜΚΟ «Ἀποστολή»

Κοινωνικό Ἱατρεῖο γιά τοὺς ἀνασφάλιστους ἐπαγγελματοβιοτέχνες

Κοινωνικό Ἱατρεῖο γιά τοὺς ἀνασφάλιστους ἐπαγγελματοβιοτέχνες καί ἐμπόρους, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσει ὡς Παράρτημα τοῦ Ἱατρείου Κοινωνικῆς Ἀποστολῆς στὴν ὁδὸ Καποδιστριαίου, στό Κέντρο τῆς Ἀθήνας, ἐγκαινίασε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος. Τὸ σημαντικό ἐγχεῖρημα εἶναι καρπὸς συνεργασίας τῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «Ἀποστολή» καί τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν μὲ τὴ ΓΣΕΒΕΕ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔφτασε στό κοινωνικό Ἱατρεῖο συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδριτὴ Μάξιμο Παπαγιάννη, ἐνῶ τοὺς ὑποδέχθηκαν ὁ Γενικός Διευθυντὴς τῆς «Ἀποστολῆς» κ. Κων. Δήμητρας καί ὁ πρόεδρος τῆς ΓΣΕΒΕΕ κ. Γεώργιος Καββαθᾶς. Παρόντες ἦταν, ἐπίσης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Πατούλης, ἡ Ὑφυπουργὸς Ὑγείας κ. Ζέτα Μακροῦ, βουλευτὴς, πολιτευτὴς, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς ΓΣΕΒΕΕ, καί μέλη τῆς Συνομοσπονδίας.

Μετά τὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ παρουσιάστηκε ὀπτικοακουστικὸ ὕλικό μὲ τίς δράσεις καί τὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρείας «Ἀποστολή». Ἀμέσως μετὰ ὁ κ. Καββαθᾶς παρουσίασε τὸ πρόγραμμα συνεργασίας, ἐνῶ ἀναφέρθηκε στίς δυσκολίες τῆς ἐποχῆς καί τόνισε πὼς «εἶναι ὥρα εὐθύνης γιά πραγματικὴ συμπαράσταση σέ ὅλους τοὺς συναδέλφους μας πού βρέθηκαν χωρὶς κανένα δίχτυ προστασίας».

Ὁ κ. Δήμητρας εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς συνεργάτες καί ἐθελοντὲς πού στηρίζουν τίς προσπάθειες τῆς Ἀποστολῆς, καί παρουσίασε τὰ προγράμματα πού εἶναι σέ ἐξέλιξη καί προσφέρουν βοή-

θεια σέ όποιους έχουν ανάγκη. «Έχουμε επεκτείνει μέ έντολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τά δέματα στά σχολεῖα, ἀλλά καί τίς μερίδες φαγητοῦ πού προσφέρονται στά συσσίτια», τόνισε ὁ κ. Δήμτσας καί πρόσθεσε πώς «μόνο ὅλοι μαζί μπορούμε νά ἀντιμετωπίσουμε τήν κρίση».

Στή συνέχεια ὁ κ. Πατούλης ἐξήρε τή νέα αὐτή προσπάθεια συνεργασίας, ἐπισήμανε τήν σημαντική προσφορά τῶν ἐθελοντῶν ἰατρῶν, καί ἔκανε λόγο γιά συνεχεῖς δράσεις, ὥστε νά μὴ μείνει κανένας ἀνασφάλιστος χωρίς ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι έχουν συστρατευθεῖ σέ αὐτή τήν προσπάθεια καί προσφέρουν σέ ὅποιον ἔχει ανάγκη. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς λέγοντας πώς «ὅλα αὐτά ὀφείλονται σέ αὐτούς ὅσους προσφέρουν εἴτε ἀπό τό ὑστέρημά τους εἴτε μέ ἐθελοντική ἐργασία. Πρωταγωνιστής, λοιπόν, εἶναι ὁ λαός μας». Πρόσθεσε, ἐπίσης, ὅτι «ἡ Ἐκκλησία δέ θά μπορούσε χωρίς τή βοήθεια τῶν πιστῶν νά στηρίξει οἰκονομικά ἕνα τέτοιο ἔργο. Πρόκειται γιά ἐνίσχυση ἀπό τόν λαό καί τό γεγονός αὐτό εἶναι ἕνα αἰσιόδοξο μήνυμα. Ἡ Ἐκκλησία στηρίζει καί δυναμώνει τίς ἀντοχές τῶν ἀνθρώπων. Ἀλίμονο, ἐξ ἄλλου, στόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο πού χάνει τήν ψυχική του ἀντοχή. Ὁ λαός δοκιμάζεται, ἀλλά ἂν μείνουμε ἐνωμένοι, ἂν ὁ ἕνας στηρίζει τόν ἄλλο, θά ἔρθει ἡ ὥρα πού θά ξεπεράσουμε τίς δυσκολίες, ὅπως ἀποδεικνύει καί ἡ ἱστορία τῆς πατρίδας μας. Καί τότε θά φτάσουμε σέ τέτοιο σημεῖο πού ὅλα αὐτά τά προγράμματα θά τά ἔχουμε ἀπλῶς στό μυαλό μας γιά νά βλέπουμε πόση δύναμη ἔχουμε πού μπορούμε μέσα ἀπό τίς στενοχώριες, τίς στερήσεις νά βρίσκουμε διέξοδο καί νά βγαίνουμε στήν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ».

Στόχος τῆς ἴδρυσης τοῦ Ἰατρείου, εἶναι ἡ παροχή πρωτοβάθμιας φροντίδας ὑγείας σέ ἐπαγγελματίες, βιοτέχνες καί ἐμπόρους πού βρέθηκαν λόγω τῆς ἀνεργίας καί τῆς οἰκονομικῆς κρίσης χωρίς κοινωνική ἀσφάλιση.

Τό Παράρτημα ξεκινᾷ τή λειτουργία του μέ δύο βασικές ἐκστρατεῖες προληπτικῆς ἱατρικῆς πού θά πραγματοποιηθοῦν μέ τή συμμετοχή πέντε διαφορετικῶν εἰδικότητων παθολόγου, καρδιολόγου, παιδίατρο, ὀρθοπεδικοῦ καί βιοπαθολόγου, στίς

ὁποῖες καλοῦνται νά συμμετέχουν ὅλοι οἱ ἀνεργοί καί ἀνασφάλιστοι ἐπαγγελματιοβιοτέχνες καί ἔμποροι.

Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος καί Ἑλμυροῦ

*Μήνυμα τοῦ Σεβ. κ. Ἰγνατίου
στή Διορθόδοξη Ἀντιαιρετική Συνάντηση
στή Βουλγαρία*

Πραγματοποιήθηκε (19-22.9) ἡ ΣΤ' Συνάντηση τοῦ Διορθοδόξου Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκειῶν καί καταστροφικῶν λατρειῶν στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου - Χατζηδήμοβο Νευροκοπίου Βουλγαρίας, μέ γενικό θέμα: «Πρακτικοί τρόποι ποιμαντικῆς, κοινωνικῆς καί νομικῆς ἀντιμετώπισης τῶν λατρειῶν αἰρέσεων» Ἡ Συνάντηση φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Νευροκοπίου κ. Ναθαναήλ, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας. Στή Συνάντηση συμμετεῖχαν περισσότεροι ἀπό ἑκατόν συνέδριοι - ἐκπρόσωποι ὄλων, σχεδόν, τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιόχειας, Ἱεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, τῶν Ἐκκλησιῶν Κύπρου, Ἑλλάδος, Πολωνίας, Ἀλβανίας καί Οὐκρανίας, καί πολλῶν Ὁρθοδόξων Πρωτοβουλιῶν πού ἀσχολοῦνται μέ τά θέματα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων. Τήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος ἐκπροσώπησαν ὁ π. Κων. Φλάκης καί ὁ π. Ἀλέξανδρος Γκάσιτς, Ἐφημέριοι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Βόλου.

Κατά τήν διάρκεια τῆς Συνάντησης ἀναγνώσθηκε Μήνυμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ἐπισήμανε, μεταξύ ἄλλων καί τίς κοινωνικές ἐπιπτώσεις ἀπό τήν δράση τῶν ποικιλῶν αἰρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν στήν ἐποχή μας, τονίζοντας τήν ἀνάγκη καί νομικῶν πρωτοβουλιῶν γιά τήν ἀντιμετώπισή τους: «Ἡ ποιμαντική ἐμπειρία πολλῶν ἐντεταλμένων ἀπό τήν δραστηριότητα τέτοιων φαινομένων εἶναι πολύτιμη καί ἀπαραίτητη γιά ὅλους μας, ἰδιαίτερως δέ ἡ νομική ἀντιμετώπιση αὐτῶν τῶν φαινομένων θά μᾶς διαφώτιζε τούς περισσότερους».

“Όλοι γνωρίζουμε τή σοβαρή ἔλλειψη σχετικῆς νομοθεσίας πού ὑπάρχει στίς χώρες τοῦ Ἐνατολικοῦ λεγομένου μπλόκ, ἀλλά, δυστυχῶς, καί στήν Ἑλλάδα, παρόλα τά ψηφίσματα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καί τή Συνθήκη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά τήν μέριμνα πού πρέπει νά δείχνει τό κάθε Μέλος - Κράτος γιά τή δραστηριότητα τῶν σεκτῶν. Ἐντούτοις, πλειάδα αἰρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων ἀλωνίζουν, κυριολεκτικά, τίς χώρες μας, προκαλώντας, πολλές φορές, κοινωνικές συγκρούσεις καθῶς καί παραβιάσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Οἱ Κυβερνήσεις ὁμως καί τά Κοινοβούλια μέχρι τώρα δέν ἔχουν ἐπιδείξει κανένα ἐνδιαφέρον καί χαρακτηρίζουν χωρίς ἰδιαίτερη προσοχή πολλές σέκτες ὡς «ἀφιλοκερδῆ σωματεία» ἢ φιλοσοφικές, πολιτιστικές καί ἀνθρωπιστικές ὁργανώσεις.

Προκύπτει, ἐπομένως, ἀμεσότερη ἢ ἀνάγκη νά ληφθοῦν μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν παραβάσεων τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, πού ἐν πολλοῖς εἶναι ἴδια σέ κάθε χώρα, καθόσον οἱ συνέπειες δέν εἶναι μόνο θρησκευτικοῦ προσανατολισμοῦ, ἀλλά παραβιάζονται κατάφωρα τά συνταγματικά δικαιώματα τοῦ ἀτόμου, μέ τραγικά ἀποτελέσματα γιά τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί τήν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεώς του...»

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

*Τό Δημοτικό Συμβούλιο Λαμίας
ὕπερ τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς*

Ἐπιπλέον ἀπό τήν εὐρεῖα ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μέ τήν Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, γιά τήν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἤρθε καί τό Δημοτικό Συμβούλιο Λαμίας μέ ὁμόφωνη ἀπόφασή του νά πεῖ ὅχι στό ἄνοιγμα τῶν Καταστημάτων τήν Κυριακή, ἀκολουθώντας μέ τόν τρόπο αὐτό τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

Μάλιστα, ἀποφασίστηκε στό Δημοτικό Συμβούλιο, σέ περίπτωση, πού ἡ Περιφέρεια Στερεῆς Ἑλλάδος ἐγκρίνει τήν πρόταση τῆς Κυβερνήσεως γιά τό ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων τήν Κυριακή, νά ὁργανωθεῖ ἀντίδραση καί νά κληθεῖ τό καταναλωτικό κοινό νά μή προβαίνει σέ ἀγορές κατά τήν Κυριακή ἡμέρα.

Ἐπιπλέον ἀπό τήν εὐρεῖα ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μέ τήν Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, γιά τήν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἤρθε καί τό Δημοτικό Συμβούλιο Κερκύρας μέ ὁμόφωνη ἀπόφασή του νά πεῖ ὅχι στό ἄνοιγμα τῶν Καταστημάτων τήν Κυριακή, ἀκολουθώντας μέ τόν τρόπο αὐτό τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

Ἐπιπλέον ἀπό τήν εὐρεῖα ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μέ τήν Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου

Ἁγαπῆτέ κύριε Δήμαρχε.

Κατόπιν τῆς προσφάτου ὁμοφώνου Ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μέ τήν ὁποία διατρανώσατε τήν ἄρνησή σας στό ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων τίς Κυριακές, ἀντιδρώντας μέ τόν τρόπο αὐτό στίς μεθοδεύσεις τῆς Κυβερνήσεως, θέλω νά συγχαρῶ γιά τήν, σύμφωνα μέ τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοσή μας, θαρραλέα στάση σας, ἡ ὁποία φυσικά εἶναι σύμφωνη ἀπολύτως μέ τήν πάγια θέση τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στό θέμα αὐτό.

Σᾶς δηλώνω, ἐπίσης, ὅτι σέ περίπτωση πού ἡ Περιφέρεια Στερεῆς Ἑλλάδος ἀποφασίσει διαφορετικά, θά βρισκομαι στό πλευρό σας σέ κάθε εἶδος πρωτοβουλία, διά τήν ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος.

Σᾶς παρακαλῶ νά διαβιβάσετε τά ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου σέ ὅλα τά μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Μετ' εὐχῶν καί ἐκτιμήσεως.

Ἐπιπλέον ἀπό τήν εὐρεῖα ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μέ τήν Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, γιά τήν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἤρθε καί τό Δημοτικό Συμβούλιο Κερκύρας μέ ὁμόφωνη ἀπόφασή του νά πεῖ ὅχι στό ἄνοιγμα τῶν Καταστημάτων τήν Κυριακή, ἀκολουθώντας μέ τόν τρόπο αὐτό τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

† Ἐπιπλέον ἀπό τήν εὐρεῖα ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μέ τήν Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, γιά τήν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἤρθε καί τό Δημοτικό Συμβούλιο Κερκύρας μέ ὁμόφωνη ἀπόφασή του νά πεῖ ὅχι στό ἄνοιγμα τῶν Καταστημάτων τήν Κυριακή, ἀκολουθώντας μέ τόν τρόπο αὐτό τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας

Ἐναρξη Ἱεραποστολικῶν δραστηριοτήτων

Τήν Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου 2013 τό ἀπόγευμα, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκε μέ ἄγιασμό τόν ὁποῖο τέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν καί συναντήσεων:

α) Τοῦ Φροντιστηρίου Στελεχῶν καί κατηχητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί πραγματοποιήθηκε τό πρῶτο φροντιστηριακό μάθημα μέ θέμα: «Παράδοση καί ἀνανέωση στήν Ἐκκλησία καί τήν Κατήχηση» μέ ὁμιλήτῃ τόν Ἐπεύθυνο τοῦ Γραφείου Νεότητας καί Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Πρωτοπρεσβύτερο π. Θεμιστοκλῆ Μουριζανό.

Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ο Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τά διοριστήρια τῶν κατηχητῶν τῶν ἐνοριῶν.

β) Τῆς Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς «Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος», στήν ὁποία οἱ μαθητές διδάσκονται τόσο τήν βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση ὅσο καί τήν ντόπια, ἀλλά καί στοιχεῖα τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς. Ἡ Σχολή εἶναι ἀναγνωρισμένη ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί ἀναλαμβάνει τήν παροχή ἀναγνωρισμένων κρατικῶν πτυχίων, οἱ κάτοχοι τῶν ὁποίων μποροῦν νά διδάξουν σέ Ὠδεῖα καί ἄλλες σχολές, ὅπως ἐπίσης καί νά ἀναλάβουν ἱεροψάλτες ἢ χοράρχες σέ ναοὺς. Ἦδη ἡ σχολή ἀριθμεῖ δέκα πτυχιούχους, ἀπό τοὺς ὁποίους κάποιοι ἐτοιμάζονται νά δώσουν ἐξετάσεις καί γιά τήν ἀπόκτηση διπλώματος βυζαντινῆς μουσικῆς. Παράλληλα, λειτουργεῖ καί ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ὀργανώνει καί συμμετέχει σέ συναυλίες γιά τήν διάδοση τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καί παράδοσης.

γ) Τῆς Ἐνώσεως Χριστιανῶν Ἐπιστημόνων Νομοῦ Κερκύρας.

Σέ σύντομη προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθύνθηκε πρὸς τοὺς συμμετέχοντες καί τόνισε ὅτι ζοῦμε σέ ἐποχή, στήν ὁποία χρειάζεται ὑπομονή ἢ ὁποια διακονία τῆς Ἐκκλησίας στή ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ὑπάρχει ἀπό τήν μία ἡ ἀνάγκη γιά κάλυψη τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν καί ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἀπόπειρα τῶν ἰδεολογικά καθοδηγούντων τήν κοινωνία νά περιθωριοποιήσουν τήν Ἐκκλησία στή συνείδηση τῶν πολλῶν καί ἰδιαίτερος τῶν νέων. Γι' αὐτό ἡ ὁποια προσπάθεια, κληρικῶν καί λαϊκῶν, στήν κατήχηση, δηλαδή στήν ἐκμάθηση καί βίωση βασικῶν στοιχείων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, στή μουσική, πού διασώζει τήν ἱστορικὴ παράδοση τοῦ λαοῦ μας, ἀλλά καί στήν ἐπιστήμη, ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τό χριστιανικό ἔργο.

Ἱερά Μητρόπολις Ναυπάκτου

*Ἔκφυγε οἱ Βαπτίσεις
πού τελοῦνται ἀπό ἀκοινώνητο Ἱερέα*

Σέ συνέχεια τῆς ἀπό 30.4.2013 Ἀνακοινώσεως τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου περὶ «Ἔκφυγε Μυστηρίων», δημοσιεύεται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 3413/17.9.2013 Συνοδική Ἀπόφαση καί ἡ συνημμένη σέ αὐτὴ καί ἐγκεκριμένη

ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου Γνωμοδότηση τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἡ ὁποία ἐκδόθηκε μετὰ ἀπὸ ἐρώτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέ τὴν ἀπόφασή της αὐτὴ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποδέχεται ὅτι οἱ «Βαπτίσεις», καί γενικά τά «μυστήρια» καί οἱ «ἱεροπραξίες», πού τελοῦνται ἀπὸ ἀκοινώνητο Ἱερέα εἶναι ἄκυρα.

Πολύ σημαντικό ἐπίσης εἶναι ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποδέχεται ὅτι ὁ ἀκοινώνητος Κληρικός δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας Κληρικός πού τελεῖ σέ ἀργία, ἀλλά ἐξομοιώνεται μέ θρησκευτικὸ λειτουργὸ ἄλλης θρησκευτικῆς κοινότητος πού δέν βρῖσκεται σέ κοινωνία μέ τό καθόλου σύστημα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν!

Μέ τὴν Συνοδική αὐτὴ Ἀπόφαση ἐπιβεβαιώνεται γιά ἄλλη μιά φορά ἡ ὁρθότητα τῶν ἀπόψεων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως καί ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολις, ὅπως πάντα, ἐνημερώνει ὀρθά καί ὑπεύθυνα τό Ποίμνιό της, ὥστε νά μὴ παρασύρεται ἀπὸ ἀνεύθυνες καί ψευδεῖς διδασκαλίες πού ἐξυπηρετοῦν ἰδιοτελεῖς σκοπιμότητες, οἱ ὁποῖες ἐκτός ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία πού δημιουργοῦν ἔχουν ἐπιπτώσεις καί στήν σωτηρία του.

Ἡ Συνοδική Ἀπόφαση

«Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικὴ Ἀποφάσει, ληφθεῖσιν ἐν τῇ Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 5ης μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., καί κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 429/21.8.2013 καί 436/26.8.2013 ὑμετέρων ἐγγράφων, δι' ὧν ὑποβάλλατε ἀναφορὰν περὶ τῶν ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἱερομονάχου Ἰγνατίου Σταυροπούλου καί διαπυθάνεσθε περὶ τοῦ πρακτέου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείῳ Συνεδρία Αὐτῆς, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ τὴν ὑπ' Αὐτῆς ἐγκριθεῖσα Γνωμοδότησιν τοῦ ... Εἰδικοῦ παρὰ τῆς Ἱεράς Συνόδου Νομικοῦ Συμβούλου εἰς ὑμᾶς, προκειμένου ἵνα περαιτέρω ἀποστείλῃτε ταύτην εἰς τό Ληξιαρχεῖον Ναυπάκτου διὰ τά κατ' αὐτό»

Ἡ Ἐγκριθεῖσα Συνοδικῶς Γνωμοδότηση:

«Ἐρωτᾶται τό κῦρος τῆς βαπτίσεως ἀπὸ ἀκοινώνητο πρεσβύτερο».

Κατά τήν νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ΣτΕ 685/2011): «ὅπως ἔχει κριθεῖ, τό ἐπιτίμιό της, πού ἐπιβάλλεται ἀπό τήν Ἐκκλησία στους λειτουργούς της, δέν προβλέπεται ἀπό πολιτειακό νόμο. Ἀνάγεται στήν ἐσωτερική μυστηριακή σχέση κοινωνίας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ τούς λειτουργούς της, στή σχέση δέ αὐτή οἱ τελευταῖοι αὐτοπροαιρέτως προσχωροῦν διά τῆς ἱερωσύνης. Τό ἐπιτίμιο αὐτό ἐπιβάλλεται ἀπό τήν Ἐκκλησία ὡς πνευματικό ὄργανισμὸ καί προβλέπεται ἀπό ἱερούς κανόνες πνευματικῆς φύσεως [Κανὼν 5 Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Κ. 8 Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Κανόνες 2 καί 17 Συνόδου Ἀντιοχείας, Κανόνες 29 (37) καί 79 (87) Συνόδου Καρθαγένης κ.ά.]. Ἡ ἐπιβολή δέ τοῦ ἐπιτιμίου της, ὡς πράξη πνευματικοῦ περιεχομένου μή προβλεπομένη ἀπό πολιτειακό νόμο καί συνεπαγομένη τήν στέρση τῆς μεταλήψεως τῆς Θείας Κοινωνίας, τήν ἀδυναμία μεταδόσεως τῆς Θείας Κοινωνίας στους πιστούς καθὼς καί τήν ἀπαγόρευση τελέσεως τῆς θείας λειτουργίας καί τῶν ἄλλων ἱεροπραξιῶν....».

Ἐν ὀλίγοις ὁ μή ἔχων κοινωνία μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρεσβύτερος δέν δύναται νά τελεῖ ἱεροπραξίες, ἐπομένως καί τά Ἱερά Μυστήρια, πού προσήκουν στήν ἱερωσύνη του. Ὁ ἀκoinώνητος πρεσβύτερος ἐξομοιώνεται δηλαδή, ἐνὸςμῃ διαρκεῖ τό ἐπιτίμιό του, ὅχι ἀπλῶς μέ θρησκευτικό λειτουργό τελοῦντα σέ ἀργία, ἀλλά μέ θρησκευτικό λειτουργό ἄλλης θρησκευτικῆς κοι-

νότητας μή ἔχουσας κοινωνίαν μετά τοῦ συστήματος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καί ἔτι μᾶλλον οὔτε καί τήν μετάληψη τῆς Θείας Κοινωνίας δύναται νά δέχεται ὁ ἴδιος ὡς ἀπλό μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

Κατά συνέπεια, βάπτισμα τελεσθέν ἀπό ἀκoinώνητο πρεσβύτερο εἶναι ἄκυρο (δέν μεταχειρίζομαι τόν ὄρο «ἀνυπόστατο», γιατί αὐτός εἶναι ὄρος τοῦ ἄρθρου 1372 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα, πού προσιδιάζει στόν γάμο, πού ἀποτελεῖ καί δικαιοπραξία, ἐνῶ τό βάπτισμα εἶναι ἀμιγῶς ἱεροπραξία, πρβλ. καί γνωμδ. Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ὑπ' ἀριθμ. 4554/2954-ΝΚ/2280/1982).

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ὁμως ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγ. Βλασίου ἀνακύπτει ἓνα σοβαρό ζήτημα, αὐτό τῆς ἐλλείψεως ἐνημερώσεως τῶν ληξιαρχικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας γιά πρεσβυτέρους, πού καθαιροῦνται ἢ τούς ἐπιβάλλεται ἀργία ἢ ἀκoinωνσία ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπό ἄλλη διατύπωση, τό πρόβλημα τῆς πιστοποιήσεως τῶν προελεύσεως τῶν δηλουμένων στίς ληξιαρχικές ἀρχές ἱεροπραξιῶν ἀπό κληρικούς ἢ ὄχι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖον δύναται νά λυθεῖ διά τῆς καταλογογραφείσεως τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι καθαιροῦνται ἢ ἄλλως πως τιμωροῦνται μέ ἀποτέλεσμα νά κωλύονται στήν τέλεση ἱεροπραξιῶν κατὰ τό ὀρθόδοξο δόγμα καί τῆς θέσεως τοῦ καταλόγου στήν διάθεση τῶν ληξιαρχικῶν ἀρχῶν».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἱερά Κοινότης Ἁγίου ὼρους

*Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης
κ. Βαρθολομαῖος στήν ἑκατονταετηρίδα ἀπό
τήν ἐνσωμάτωση τοῦ Ἁγίου ὼρους*

Στήν ἀνεκτίμητη πνευματική –καί ὄχι μόνο– προσφορά τῆς Μοναστικῆς Πολιτείας τοῦ ὼρου ἀναφέρθηκε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μιλώντας ἐνώπιον τῶν Ἡγουμένων καί τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου ὼρους στήν πανηγυρική Διπλή Ἱερά Σύναξη (16.10.2013). Παράλληλα, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδοξίας ὁμιλῶν ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ Ἁγίου ὼρους ἀναφέρθηκε καί σέ ἀλλά χρονίζοντα καί φλέγοντα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ ἱερός τόπος τοῦ ὼρου.

Μετά τήν Πατριαρχική Θεία Λειτουργία, τό μνημόσυνο γιά τούς κεκοιμημένους Πατέρες καί τή Λιτανεία τῆ εἰκόνας τῆς Παναγίας «Ἄξιόν ἐστι», ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Ἡγούμενοι, ἡ Ἱερά Ἐπιστοασία καί οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Μονῶν ἀνῆλθαν στήν αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Διονυσίου Ἀρχιμανδρίτης Πέτρος προσφώνησε τόν Προκαθήμενο τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀναφερόμενος στή σπουδαιότητα τοῦ σημερινοῦ γεγονότος παραθέτοντας καί σχετικές ἱστορικές πηγές. Ἰδιαιτέρως ὁ Ἡγούμενος ἐξέφρασε τήν ὑποχρέωση τοῦ Ἁγίου ὼρους πρὸς τήν Μητέρα Ἐκκλησία, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, γιά τήν καθοριστικῆς σημασίας συμβολή τοῦ Πατριαρχείου γιά τήν κατοχύρωση τῶν δικαίων τοῦ Ἁγίου ὼρους καί τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τόν κίνδυνο τῆς διεθνοποιήσεως καί ὑπαγωγῆς κατά τό ἔτος 1913 καί ἀνέφερε ὅτι στό σέπτο πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου καί σήμερα τό Ἁγιο ὼρος βλέπει τόν «μετά Θεόν σύμμαχον καί προασπιστήν τῶν τιμίων συμφερόντων αὐτοῦ».

Κατόπιν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἀρχιμ. Θεόφιλος ἀνέγνωσε τό πρακτικό τῆς ἱστορικῆς σύναξης τοῦ 1913 καί τό σχετικό κείμενο τοῦ Ἱεροῦ Ψηφίσματος καί τά ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων Ἡγουμένων καί Ἀντιπροσώπων.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης στήν ἀντιφώνηση του ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά στοὺς ἀγῶνες τῶν τότε Πατέρων καί τόνισε ὅτι ἡ Μητέρα Ἐκκλησία καί ὁ ἴδιος προσωπικῶς ἔχουν τήν πρόθεση πάντοτε νά ὑπερασπίζονται τό Ἁγιο ὼρος σέ κάθε ἀγῶνα του.

Ὁμιλῶν ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ Ἁγίου ὼρους ἐπέστησε τήν προσοχή τῶν Πατέρων νά ἐμμένουν στήν παράδοση πού χάραξαν οἱ πνευματικοὶ πρόπατορές τους, οἱ ὁποῖοι μνημονεύθηκαν σήμερα, καί νά μὴν ἐπηρεάζονται ἀπό ἐξωγενεῖς παράγοντες καί κυρίως ἀπό τήν ἐκκοσμίκευση.

(Μέ πληροφορίες ἀπό τό www.amen.gr)

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων

*Σύναξις Ἱεροῦ Κλήρου
Μείζονος Λονδίνου*

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγόριος κάλεσε ἑκτακτῆ Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Μείζονος Λονδίνου, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τῆ Δευτέρα 14^η Ὀκτωβρίου 2013 στοὺς χώρους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ στό Βόρειο Λονδίνο. Συμμετείχαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, Κρανέων κ. Χρυσόστομος καί Τροπαίου κ. Ἀθανάσιος καί ἡ πλειοψηφία τῶν Κληρικῶν τοῦ Λονδίνου.

Ἡ Σύναξη ξεκίνησε μέ Προσευχή καί Ἀνάγνωση Ἁγίας Γραφῆς. Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε ἐγκάρδια τοὺς συμμετέχοντες Κληρικούς. Τοὺς εὐχαρίστησε γιά τή διακονία τους

στήν Ίερή αὐτή Ἐπαρχία τοῦ σεπτοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου καί τούς συνεχάρη γιά τήν
τακτική προσφορά τους στή συγγραφή κηρυγμά-
των γιά τό ἑβδομαδιαῖο φυλλάδιο τῆς Ἱερᾶς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς, καθὼς καί γιά τό Ἑλληνικό Ραδιό-
φωνο Λονδίνου. Ἀνέφερε δέ, πὼς σχεδιάζεται
ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή πρόγραμμα ἐπιμόρ-
φωσης Κληρικῶν, εἰδικά μάλιστα ἐκείνων πού
ἔχουν γεννηθεῖ καί ἀνατραφεῖ στή Διασπορά.

Οἱ ὁμίλητές, τὰ θέματα καί σύννοψη τῆς ὁμιλίας
τους ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἄρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου, μέ θέμα:
«Γραπτό κήρυγμα - Ἑβδομαδιαῖο φυλλάδιο». Ὑπογράμμισε τό προαπαιτούμενο τῆς ἱκανότητας
ἐπικοινωνίας τοῦ ἱεροκήρυκα καί τήν ἀνάγκη προ-
τοιμασίας του γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ κηρύγματος.

Ἄρχιμ. Χρυσόστομος Μιχαηλίδης, μέ θέμα:
«Τό κήρυγμα τῆς Κυριακῆς». Ἀνέφερε πὼς οἱ ἱε-
ροκήρυκες ἔχουν μεγάλη εὐθύνη στήν ὑπόθεση
τῆς μεταφορᾶς τοῦ μηνύματος τοῦ Θεοῦ στό λαό.
Τό κήρυγμα πρέπει νά εἶναι ἀπλό, λειτουργικό
πρακτικό, εὐπρόσληπτο καί νά περιέχει ἐρμηνεία
τοῦ αὐτονόητου. Ὁ ἱεροκήρυκας ὀφείλει νά ἐνεργ-
γοποιεῖ τήν ἐσωτερική του διάθεση μέ μελέτη τοῦ
θεοῦ λόγου καί προσευχή.

Ἄρχιμ. Χριστόδουλος Περσόπουλος, μέ θέ-
μα: «Τό Ἑλληνικό Παροικιακό - Νυκτερινό Σχο-
λεῖο». Τόνισε πὼς τό Παροικιακό Σχολεῖο ἀποτε-
λεῖ τόν πυρῆνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητας
στή Διασπορά καί τό φυτώριο τῆς Ἐκκλησίας
μας.

Ὁ Οἶκον. Δρ Σταῦρος Σολωμοῦ, μέ θέμα: «Τό
Ἑλληνικό Παροικιακό Σχολεῖο τοῦ Σαββάτου». Ὁμίλησε γιά τίς προσωπικές του ἐμπειρίες, ἀπό
τήν Ὁμογένεια τοῦ Καναδά στήν ὁποία γεννήθη-
κε καί ἀνατράφηκε. Ἀνέφερε μέ ἔμφαση πὼς στό
Παροικιακό Σχολεῖο οἱ μαθητές δέν μαθαίνουν
μόνο γράμματα, ἀλλά ἀποκτοῦν ἐπίσης καί μόνι-
μους καί πολύτιμους φίλους. Τά παιδιά μαθαί-
νουν ἐμπειρικά νά ἀνήκουν σέ μία εὐρύτερη
οἰκογένεια. Ἀπό τή φετινή χρονιά διαπιστώνεται
πληθυσμιακή ἐνίσχυση τῶν Παροικιακῶν Σχο-
λείων τοῦ Λονδίνου, λόγω τοῦ νεομεταναστευτι-
κοῦ ρεύματος ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Ἄρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου, μέ θέμα:
«Τό Ἡμερήσιο Ἑλληνορθόδοξο Δημοτικό Σχο-
λεῖο Ἁγ. Κυριανός». Ἀνέφερε τήν ἐμπειρία του

πὼς, στά παιδιά τοῦ ἐν λόγω Σχολείου ἀρέσει πο-
λό νά βλέπουν Ὁρθόδοξο Ἱερέα νά τά ἐπισκέπτε-
ται. Πρότεινε τόν διορισμό μόνιμου Ἐφημερίου
στά Ἡμερήσια Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας.

Ἄρχιμ. Δαμιανός Κωνσταντίνου, μέ θέμα:
«Ἡμερήσιο Ἑλληνορθόδοξο Γυμνάσιο Ἁπ. Ἀν-
δρέας, Βορείου Λονδίνου». Ὁ ὁμιλητής παρου-
σίασε, μέ τήν προβολή ἑγχρωμων διαφανειῶν, τό
νεοσυσταθέν πρῶτο Ἑλληνορθόδοξο Γυμνάσιο
τοῦ Λονδίνου, τό ὁποῖο ἴδρυσε ἡ Ἱερά Ἀρχιεπι-
σκοπή Θυατείρων καί Μεγ. Βρετανίας καί ἀνοίξε
τίς πύλες του τόν Σεπτέμβριο 2013.

Ἄρχιμ. Πρωτοπρεσβύτερος καί Καθηγητής Ἰωσήφ
Παλιούρας, μέ θέμα: «Ἑλληνικό Νηπιαγωγεῖο,
Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο Λονδίνου». Παρου-
σίασε ἀναλυτικά τή λειτουργία τοῦ μοναδικοῦ
ἀμιγῶς Ἑλληνικοῦ Σχολείου πού λειτουργεῖ ἀπό
τό 1983 στό Λονδίνο καί βρῖσκεται ὑπό τή σκέπη
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἀκολούθησε ἐποικοδομητική συζήτηση, στήν
ὁποία συμμετεῖχαν πολλοί Σύνεδροι.

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Χαιρετισμός

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου
κ. Θεοδώρου κατά τήν συνάντηση
τοῦ Ἁγ. Ἐγιδίου στή Ρώμη
(Ἀπόσπασμα)

«ἀνιέρου δέ πόλεως καί ἀθέου ...
οὐδείς ἐστι, οὐδ' ἔσται γεγονώς θεατής»
(Πλουτάρχου,

Πρός Κολώτην Ἐπικούρειον 31)

Ἀγαπητοί Ἀδελφοί,

Στό λυκόφως τῆς δεύτερης χιλιετίας πολλοί
ἦταν ἐκεῖνοι πού προέβλεπαν τό τέλος τῆς θρη-
σκείας καί τήν εἴσοδο τῆς ἀνθρωπότητας σέ μία
ἐποχή χωρίς θρησκεία. Ὡστόσο, σήμερα στήν χα-
ραυγή τῆς τρίτης χιλιετίας, πρὸς ἐπίρρωση τοῦ
ἀξιώματος τοῦ Πλουτάρχου καί πρὸς διάφευση
τῆς προφητείας περὶ τοῦ τέλους τῆς θρησκευτικῆς
φάσης τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ θρησκεία προβάλλει
ἐκ νέου ὡς σταθερά τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Ἐναντι τοῦ ὑπαρξιακοῦ κενοῦ, τῆς ἀπώλειας
νοήματος ζωῆς, τοῦ χάους τῶν πληροφοριῶν,

άλληλοαναιρουμένων εὐδαιμονιστικῶν προτάσεων καὶ ἀκραίων πειραματισμῶν τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ἑαυτό του, ἡ θρησκεία ἐξακολουθεῖ νά προσφέρει στόν παντοπόρο ἄπορο ἄνθρωπο τοῦ 21ου αἰῶνα ὑπαρξιακό προσανατολισμό, νόημα ζωῆς, ἠθική συνείδηση, πολιτισμική ταυτότητα, προοπτική αἰώνιας σωτηρίας. Προσφέρει στόν ἄνθρωπο τήν δυνατότητα νά κατανοήσει τόν ἑαυτό του πλήρως μόνον ξεκινώντας ἀπό τόν Θεό ὡς Δημιουργό, Ἀρχή καί Πηγή τοῦ κόσμου, τόν Θεό ὄλων τῶν ἔθνῶν καί τῶν ἀνθρώπων, τόν Θεό τῆς Ἀγάπης, τῆς Πρόνοιας καί τῆς Σωτηρίας «κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν» Του γιά ὅλα τά δημιουργήματά Του.

Θά περιμέναμε ἡ ἐνεστῶσα παγκόσμια ἀναβίωση τῆς θρησκείας νά ἀποβεῖ παράγων εἰρηνοποιίας καί ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνα γιά δικαιοσύνη καί ἀξιοπρέπεια. Ὡστόσο παρατηρεῖται ὅτι ὁ θρησκευτικός αὐτοπροσδιορισμός ἀποβαίνει συχνά παράγων διχασμοῦ καί μισαλλοδοξίας, φανατισμοῦ καί βίας. Αὐτό συμβαίνει ὅταν ἡ θρησκευτική συνείδηση χειραγωγεῖται, ἡ θρησκευτική ἰδιαιτερότητα παρεξηγεῖται, ὁ θρησκευτικός ζηλωτισμός ἀρνεῖται τήν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἡ θρησκεία πολιορκεῖται καί ἐνίοτε ἐκπορθεῖται ἀπό δυνάμεις μεσιανισμοῦ, ὀλοκληρωτισμοῦ, σωβινισμοῦ, φυλετισμοῦ, φονταμενταλισμοῦ, ἰδεολογικῆς ἀποκλειστικότητας.

Μπροστά μας προβάλλει ἀπειλητικό τό φάσμα τῆς συγκρούσεως τῶν πολιτισμῶν, τῶν ὁποίων κεντρικό προσδιοριστικό χαρακτηριστικό εἶναι ἡ θρησκεία. Μία τέτοια προοπτική θά ἦταν καταστροφική σήμερα πού σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο οἱ ἄνθρωπινες κοινωνίες ἔχουν ἀποχαιρετήσει ὀριστικά τήν ἐποχή τῆς κυρίαρχης πολιτισμικῆς ταυτότητας καί ἔχουν ἀποδεχθεῖ τήν πρόκληση ὄχι μόνο τῆς συμβιώσεως ἀλλά καί τῆς διαδράσεως ἑτερόκλητων πολιτιστικῶν ταυτοτήτων. Δέν ὑπάρχει σήμερα ἀνθρώπινη κοινωνία πού νά μὴν περιλαμβάνει ἀνθρώπους διαφορετικῶν πολιτισμικῶν καταβολῶν, μέ διαφορετικές ἀπόψεις γιά τίς σχέσεις μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου, ἀτόμου καί ὁμάδας, δικαιωμάτων καί ὑποχρεώσεων, ἐλευθερίας καί αὐθεντίας, ἰσότητας καί ἱεραρχίας.

Μάλιστα ἡ θρησκεία διαφοροποιεῖ σήμερα τήν συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου περισσότερο καί

ἀπό τήν ἐθνική ταυτότητα. Ἐάν περπατήσουμε ἀπόψε στή Ρώμη εἶναι δυνατόν νά συναντήσουμε ἄτομα πού δηλώνουν κατά τό ἥμισυ Ἴταλοί καί κατά τό ἥμισυ Ἀραβες. Ὡστόσο δέν θά συναντήσουμε ἄτομα πού δηλώνουν κατά τό ἥμισυ Ρωμαιοκαθολικοί καί κατά τό ἥμισυ Μουσουλμάνοι.

Προκειμένου λοιπόν ἡ θρησκεία νά μὴν ἀποβεῖ παράγων σχάσεως, ἀλλά σχέσεως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, εὐρισκόμεθα ἐνώπιον ἐνός οἰκουμενικῶν διαστάσεων χρέους προσδοκίας: νά συμβάλλουμε οὐσιαστικά καί γόνιμα στόν διάλογο μεταξύ τῶν διαφορετικῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων. Ἀφειρηγία ἐνός τέτοιου διαλόγου ὀφείλει νά εἶναι ἡ προβολή τῶν στοιχείων πού ἐνώνουν τίς θρησκείες, παρά ἐκείνων πού τίς χωρίζουν. Ἀφειρηγία ἐνός τέτοιου διαλόγου ὀφείλει νά εἶναι ἡ προβολή τῶν κοινῶν ἀξιών τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν, παρά τῶν ἀντιλήψεων ἐκείνων περὶ θρησκευτικῆς ἀνωτερότητας πού ὑπονομεύουν τήν ἀνοχή στήν διαφορετικότητα. Στόχος ἐνός τέτοιου διαλόγου ὀφείλει νά εἶναι ἡ ἀνάδειξη τῆς ἐνωτικῆς καί εἰρηνοποιητικῆς λειτουργίας τῶν θρησκευτικῶν. Στόχος ἐνός τέτοιου διαλόγου ὀφείλει νά εἶναι ἡ συναίνεση τῶν θρησκευτικῶν σέ μία ἐλάχιστη κοινή ἠθική, χωρίς νόθευση τῆς πίστεως.

Βεβαίως οἱ προθέσεις μας, ὅσο εὐλικρινεῖς καί ἂν εἶναι, δέν θά μετασχηματιστοῦν σέ πράξεις, ἂν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθοδόξου, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καί τῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας, δέν δώσουμε πρῶτοι τό παράδειγμα τῆς ἐνότητας μέσα ἀπό τήν διαφορετικότητα, ὡς προτύπωση τῆς ἀνάγκης εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν πιστῶν τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν.

Ἡ παρουσία μας σήμερα ἐδῶ πιστοποιεῖ τήν ἀνάγκη ἀμοιβαίου σεβασμοῦ. Ὁ σεβασμός αὐτός δέν σημαίνει οὔτε ἀποδοχή τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς μίας ἐκκλησίας ἀπό τήν ἄλλη, οὔτε ἐπιβεβαίωση τῆς διδασκαλίας αὐτῆς ὡς ἀληθινῆς. Σημαίνει δεκτικότητα τοῦ ἄλλου ὡς κτιστοῦ καί σχετικοῦ ὄντος πού καταβάλλει σκληρή προσπάθεια νά προσεγγίσει καί νά βιώσει τήν ἀλήθεια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Σημαίνει ἀποδοχή τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος Χριστοῦ ὄχι νά συσχηματίζεται μέ τόν κόσμο, ἀλλά νά ἀνασχηματίζει τόν κόσμο.

Ἐκκλησία τῆς Σερβίας

Πανορθόδοξος ἑορτασμός γιὰ τὰ 1700 χρόνια τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων

Τὰ ἑγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναστάσεως Κυρίου στήν πόλη Ποντγκόριτσα, πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, τελέσθηκαν στίς 7 Ὀκτωβρίου τό πρωί ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καί τούς Προκαθήμενους τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν πού βρίσκονταν στή Σερβία γιά νά συμμετάσχουν στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τὰ 1700 χρόνια ἀπό τήν ὑπογραφή τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, παρουσία Ἱεραρχῶν τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας, τοῦ προέδρου τοῦ Μαυροβουνίου Φίλιπ Βουγιάνοβιτς, κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Ἡ κατασκευή τοῦ Ναοῦ ξεκίνησε τό 1993 μέ τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτη Μαυροβουνίου. Ὁ θεμέλιος λίθος τέθηκε ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καί τόν Μακαριστό Πατριάρχη Σερβίας Παῦλο, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν ἀπό τό Πατριαρχεῖα Σερβίας, Ρωσίας, τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κληρικῶν καί χιλιάδων πιστῶν.

Μέ τήν οἰκονομική ὑποστήριξη τῆς κυβέρνησης τοῦ Μαυροβουνίου καί ἀπό τίς δωρεές πιστῶν συνεχίστηκαν οἱ ἐργασίες ἀποπεράτωσης τοῦ Ναοῦ καί στίς 28 Δεκεμβρίου 2006 ἐγκαταστάθηκαν οἱ δεκαεπτὰ καμπάνες τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης Μαυροβουνίου κ. Ἀμφιλόχιος σέ μήνυμά του ἀναφέρει πῶς «ὁ Ναός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, εἶναι ἀπό τὰ πιά σημαντικά ἱστορικά ἔργα τῆς γενιᾶς μας, ἀλλά καί ὀλόκληρου τοῦ σερβικοῦ λαοῦ».

Στήν ὁμιλία του κατά τήν τελετή τῶν ἑγκαίνιων ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔκανε ἐκτενῆ ἀναφορά στήν ἀποκαλούμενη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Μαυροβουνίου, ἡ ὁποία δέν ἀναγνωρίζεται ἀπό καμία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος στήριξε τήν ἐνότητα τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καταδικάζοντας κάθε προσπάθεια διαμελισμοῦ. «Εἶναι ἀνεπίτρεπτο μία τοπική Ἐκκλησία νά ἀνακηρύσσεται ἀπό μόνη της αὐτοκέφαλη. Ὅπως μία κεφαλή εἶναι ἀδύνατον νά ἀνήκει σέ δύο σώματα, ἔτσι καί ὁ Χριστός, πού ἀποτελεῖ κεφαλή, δέν μπεῖ νά ἀνήκει σέ δύο Ἐκκλησίες στόν ἴδιο τόπο. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἰδρύε-

ται μέ τή βούληση κάποιων ἀνθρώπων, δέν ἀποτελεῖ σύλλογο ἢ κοινότητα κάποιων προσωπικοτήτων καί δέν κατοχυρώνεται μέ κάποια δικαστική ἀπόφαση» ἐπισήμανε στήν ὁμιλία του ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καλώντας, παρᾶλληλα, τούς «σχισματικούς» νά σεβαστοῦν τό κανονικό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καί νά ἐπιστρέφουν στίς τάξεις της.

Ἐπίκεντρο τῶν ἑορτασμῶν ἦταν τό Πατριαρχικό Συλλεiturγο τῆς 7.10.2013 στή σερβική πόλη Νίς, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος. Τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Ἵπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ἀπάντηση στίς δηλώσεις Νταβούτογλου γιά τή Σχολή τῆς Χάλκης

Ἀπάντηση στίς πρόσφατες δηλώσεις τοῦ τούρκου ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Ἀχμέτ Νταβούτογλου ἀναφορικά μέ τό θέμα τοῦ μουφτῆ στή Θράκη ἀλλά καί τῆς ἰδρύσεως τεμένους σέ Ἀθήνα καί Θεσσαλονίκη, ὡς ἀντάλλαγμα γιά τή λειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἔδωσε ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἵπουργεῖου Ἐξωτερικῶν Κωνσταντῖνος Κούτρας.

Ὁ κ. Κούτρας ἀνέφερε ὅτι «ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης δέν ἀποτελεῖ θέμα διμεροῦς ἑλληνοτουρκικῆς διαπραγμάτευσης, ἀλλά ζήτημα σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων καί τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἴδιων τῶν πολιτῶν τῆς Τουρκίας, ὅπως ἀπαιτεῖται ἀπό ἕνα σύγχρονο καί εὐνομούμενο κράτος, τό ὁποῖο, μάλιστα, φιλοδοξεῖ νά ἐνταχθεῖ στήν ΕΕ.»

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργεῖου Ἐξωτερικῶν ἐπισήμανε μάλιστα ὅτι «Τή στιγμή κατά τήν ὁποία τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καταδικάζει τήν Τουρκία γιά παραβίαση περιουσιακῶν καί κληρονομικῶν δικαιωμάτων, οἱ τούρκοι ἀξιωματοῦχοι, σέ μία προσπάθεια ἀντιπερισπασμοῦ τῆς προσοχῆς τῆς διεθνούς καί τῆς τουρκικῆς κοινῆς γνώμης, ἐπιχειροῦν νά παρουσιάσουν τή συμμόρφωση τῆς Τουρκίας μέ τὰ διεθνή πρότυπα ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὡς ἀντικείμενο διακρατικῆς διαπραγμάτευσης».